

R E V

UW FINANCIËLE REVOLUTIE

De kracht van bondgenootschap

O L U

GARY KEESEE

T I E

R E V

UW FINANCIËLE REVOLUTIE

De kracht van bondgenootschap

O L U

GARY KEESEE

T I E

Your Financial Revolution,

The Power of Allegiance. Dutch. By Gary Keesee

© Gary Keesee, 2022

Originally published in English

ISBN: 978-1-945930-03-4

Faith Life Now

P.O. Box 779

New Albany, OH 43054, USA

You can reach Faith Life Now Ministries on the Internet at

FaithLifeNow.com

UW FINANCIËLE REVOLUTIE

De kracht van bondgenootschap (Dutch)

© Gary Keesee, 2022

Oorspronkelijk gepubliceerd in het Engels

ISBN: 978-1-945930-03-4

Faith Life Now

P.O. Box 779

New Albany, OH 43054, USA

U kunt Faith Life Now Ministries bereiken op het internet via

FaithLifeNow.com

Gebruikte bijbelvertalingen

BB	Basis Bijbel
BGT	Bijbel in Gewone Taal
GNB	Groot Nieuws Bijbel
HSV	Herziene Statenvertaling
HTB	Het Boek
KJV	<i>King James Version</i> (vertaald)
NBG	Nederlands Bijbelgenootschap vertaling 1951
NBV	Nieuwe Bijbelvertaling
NLD	De Heilige Schrift, Petrus Canisius Vertaling 1939

INHOUDSOPGAVE

VOORWOORD	7
INTRODUCTIE	9
HOOFDSTUK 1: Het Koninkrijk	19
HOOFDSTUK 2: De Blauwe Waas	55
HOOFDSTUK 3: Alstublieft, God, heb medelijden!	63
HOOFDSTUK 4: De reuzen vis	89
HOOFDSTUK 5: Wiens keuze was het?	97
HOOFDSTUK 6: De zegen van de Heer	129
HOOFDSTUK 7: De deur	147
HOOFDSTUK 8: De kracht van bondgenootschap	155
HOOFDSTUK 9: Jij voedt ze!	163
HOOFDSTUK 10: Accumuleren, niet transpireren!	175
HOOFDSTUK 11: Vliegen is makkelijker dan lopen!	181

WOORD VOORAF

Al een paar jaar wilde ik de reis die God met Drenda en mij maakte op schrift stellen. Onze levens zijn zo veranderd! We hebben alle wonderen die Jezus in de bijbel deed pal voor onze ogen zien plaatsvinden: doden die zijn opgewekt, verlamden die opstonden, liepen en de volgende dag weer aan het werk gingen; ontelbare mensen die zijn genezen; en de financiën van honderdduizenden mensen gesaneerd. Maar de grootste wonderen hebben we gezien in ons eigen gezin en persoonlijk leven.

Mijn doel is om u mee te nemen op een reis, een ontdekkingsreis die hopelijk uw leven zal veranderen zoals dat met het mijne is gebeurd. Het verhaal kan niet in één boek worden verteld. Dit is het eerste van een reeks boeken die u zullen leiden naar uw eigen persoonlijke financiële revolutie en die een begin zullen maken met het onthullen van de mysteries van het Koninkrijk van God die mijn leven hebben veranderd. Voor mij is het een opwindende reis en één die nooit zal eindigen. We zullen allemaal blijven leren! De kennis van het Koninkrijk is onuitputtelijk.

Ik ben God zo ontzettend dankbaar. Zijn barmhartigheden zijn elke dag nieuw en Hij is geduldig en vergevingsgezind en leidt ons op de weg van verlossing. Ik kan jullie niet meenemen op deze reis zonder eerst mijn geweldige vrouw Drenda te noemen. Het was haar hart voor God en haar liefde en geduld met mij dat mij de moed gaf om mijn zwakheden onder ogen te zien en God te zoeken voor de antwoorden die ik zo wanhopig nodig had. Het is met grote vreugde dat ik dit met jullie deel:

Uw Financiële Revolutie
De kracht van bondgenootschap

INTRODUCTIE

*Och Here, alle vrede en voorspoed zijn lang geleden verdwenen,
want U hebt ze weggenomen. Ik weet niet meer wat geluk is.*

— Klaagliederen 3:17 HTB

Ik werd wakker en wist dat er iets mis was, heel erg mis! Grote angst overspoelde mijn geest toen ik wakker werd. Ik kon mijn tong niet voelen. Mijn handen, benen en de zijkant van mijn gezicht waren gevoelloos. Ik maakte Drenda wakker en had moeite om haar te vertellen wat er aan de hand was, want mijn hele gezicht en tong weigerden mee te werken. Toen merkte ik dat mijn hart op hol sloeg en mijn ademhaling moeizaam ging, terwijl ik haar mijn situatie vertelde. Ze werd wakker en begon onmiddellijk voor me te bidden. Langzaam namen de vreemde en angstige gevoelens wat af. Ik ging weer in bed liggen terwijl Drenda aanbood me iets te eten te brengen. Ik was verward en bang voor wat er met mijn lichaam gebeurde, terwijl ik daar lag te bidden. Golven van paniek overspoelden me; angst zoals ik nog nooit in mijn leven had gevoeld, overviel mijn geest.

Door de schuld waarin ik verkeerde en de constante behoefte aan geld bleef angst een normaal onderdeel van mijn dagelijks leven. Ik stond de laatste jaren onder enorme druk vanwege mijn verslechterende financiële situatie. Ik was verzekeringsagent en redde het financieel gewoon niet. We huurden een kleine boerderij uit 1800 die eruit zag alsof hij sinds de bouw nooit was bijgewerkt. Ik overdrijf een

beetje, maar het huis was niet in goede staat. Er zaten gaten in de kozijnen waar planten doorheen groeiden tot in de woonkamer. Veel van de ruiten waren gebroken, en we hadden ze dichtgeplakt met karton en plakband. Hoewel het in zo'n vervallen toestand verkeerde, was het Drenda gelukt om er ons thuis van te maken. Maar zelfs met haar geweldige vaardigheden konden we niet verhullen dat er veel ernstige problemen met het huis waren.

Alles wat we hadden was in dezelfde staat—kapot! Onze beide auto's waren oud, hadden meer dan 300.000 kilometer op de teller, en startten nauwelijks. Onze twee jongens sliepen op matrassen die waren afgedankt door een verzorgingstehuis, het tapijt op hun slaapkamervloer was langs de weg bij het grof vuil gevonden. De lommerd was voor ons een manier van leven, en we leenden van iedereen van wie we dachten dat ze ons konden helpen. We leefden bij de dag, vonden steeds iets om te verkopen, zochten een manier om te overleven en hoopten dat het morgen beter zou gaan.

Mijn tien kredietkaarten waren al maanden geleden opgezegd, en mijn drie leningen bij financieringsmaatschappijen, waarover ik 28 procent rente moest betalen, waren in de staat van incasso. Mijn afbetalingen voor onze auto's (ja, ik had nog schulden op mijn zeer oude auto's) waren 120 dagen te laat en stonden op het punt in beslag genomen te worden. Elke rekening die ik had was te laat. Er waren vonnissen en beslagleggingen tegen me ingediend, en elke ochtend werd ik wakker door telefoontjes van incassobureaus. Ik was de belastingdienst geld schuldig, en zij hadden ook een beslaglegging uitgevoerd voor achterstallige betalingen. Drenda en ik waren onze ouders 26.000 dollar schuldig, en ze waren het zat om ons te helpen. Onze koelkast was zelden vol boodschappen. Onze elektriciteit dreigde voortdurend te worden afgesloten door de elektriciteitsmaatschappij, soms maandelijks. En ik was aan het eind van mijn emotionele Latijn.

En nu deed de stress iets met mijn lichaam dat ik niet begreep. Na verschillende artsen te hebben bezocht, zeiden ze dat ik een paniekaanval had gehad en gaven me antidepressiva. Helaas bleven deze paniekaanvallen terugkomen en namen ze in frequentie toe tot het punt waarop ik bang was om uit huis te gaan. Tijdens deze wazige

dagen van angst, terwijl ik naar antwoorden zocht, begon ik te merken dat bepaalde voedingsmiddelen, waar suiker, zetmeel of cafeïne in zat, me in een nieuwe paniekaanval brachten. Ik was nu dus bang om bepaald voedsel te eten en was heel alert op alles wat naar binnen ging. Mijn leven werd zo ingeperkt dat ik nu niet meer kon werken, wat de financiële situatie natuurlijk nog erger maakte.

Mijn vrouw dacht dat ze haar man zou verliezen en vertelde me later, nadat ik genezen was, dat ze letterlijk aan het plannen was wat ze zou moeten doen om voor onze kinderen te zorgen. Ik riep tot God om antwoorden, want ik had geen ervaring met dit alles en begreep niet waar ik tegen vocht. De dokters hadden grote namen voor wat er mis was met mij, ze zeiden dat het ongeneeslijk was en dat ik voor altijd aan de medicijnen zou blijven. Andere artsen zeiden dat ik op het punt stond om diabetes te worden en dat ik een goede testcase zou zijn voor het verzamelen van gegevens bij het volgen van de voortgang van de ziekte naarmate ik ouder werd.

Hoewel ik een christen was, had ik geen ervaring in geestelijke oorlogsvoering of hoe je je tegen de vijand moest weren. In feite had ik op dat moment nog niet beseft dat ik tegen een demonische geest vocht. Ik dacht dat ik gewoon een probleem had met mijn fysieke lichaam en vroeg God me te genezen. Als christen wist ik dat God mijn antwoord was, maar in die tijd voelde het alsof God erg ver weg was. De artsen gaven me een diagnose met verschillende namen voor de aandoening die ik had, allemaal gerelateerd aan psychische problemen en alleen te behandelen door het nemen van een assortiment medicijnen. Zoals ik al eerder zei, was er geen genezing, alleen behandelingen die me hielpen om met mijn geestelijke toestand om te gaan. Ik had echter bijwerkingen van de medicijnen en die hielpen helemaal niet. In feite geloof ik dat ze andere symptomen aan de rest toevoegden. Ze gaven me het gevoel dat ik in een mist leefde, voortdurend gekweld door angstige gedachten die ik niet onder controle had. Ik had geen antwoorden en niets hielp. Dit ging zo een paar weken door, en mijn wanhoop groeide toen de symptomen en de angst mijn leven leken over te nemen.

Maar op een nacht had ik een enorme doorbraak toen ik God zocht voor antwoorden. Ik ontdekte een belangrijke sleutel tot mijn vrijheid.

Ik was in mijn thuiskerk, waar ik een woensdagavonddienst bijwoonde. Tijdens de aanbidding kreeg ik een paniekaanval. Ik wist niet wat ik moest doen. Ik was wanhopig, en ik wist dat ik gebed nodig had, dus ging ik op weg en liep naar voren in de kerk. Hoewel ik de dienst volledig verstoorde, kon het me niet schelen. Ik ging naar een heel grote kerk en de voorganger kende me niet persoonlijk, maar een van de medewerkers van het aanbiddingsteam wel. Toen ik wanhopig naar het podium kroop, kwam alles tot stilstand en waren alle ogen op mij gericht. De medewerker die mij kende reageerde snel toen hij zag, dat mensen van de beveiliging naar voren kwamen om me tegen te houden.

Toen hij mijn situatie aan de voorganger vertelde, zag ik de uitdrukking van de voorganger verzachten. Hij kwam naar me toe en bad voor me. Mijn vriend vertelde de voorganger dat ik ziek was geweest. De voorganger keek naar mij en zei: "Hij heeft een geest van zwakte." Daarmee legde hij zijn handen op mijn hoofd en gebood die geest te vertrekken. Op dat moment gebeurde er iets ongelooflijks: ik was vrij. Voor het eerst in maanden voelde ik me normaal, geen kwellende gedachten, geen angst, alleen een diepe vrede. Zeggen dat ik dankbaar was, zou een understatement zijn. Zeggen dat ik opgewonden was, zou ook niet verklaren hoe ik me voelde. Ik voelde me duizelig, zo licht als een veertje en vol vreugde.

Na de kerk gingen Drenda en ik met wat vrienden naar een Pizza Hut om het te vieren. Terwijl ik daar mijn pizza zat te eten, herinner ik me dat er een liedje op de radio speelde, en plotseling voelde ik datzelfde misselijkmakende gevoel van angst als een deken over me heen komen—het was terug. Nogmaals, op dat moment begreep ik dat het een geest was. De voorganger had gezegd dat het een geest van zwakheid was, maar ik wist niet wat dat betekende, en ik was een beetje in de war. Ik dacht dat ik tijdens de dienst genezen was, maar blijkbaar was dat niet zo. De volgende dag had ik weer last van paniekaanvallen, maar ik bleef denken aan wat er de avond ervoor in de kerk was gebeurd. Toen de voorganger voor me had gebeden, bad hij niet dat ik genezen zou worden. Hij had gezag genomen over een geest. Het feit dat mijn toestand zo reageerde op mijn voorganger, leek erop te wijzen dat het misschien een geest was in plaats van een ziekte.

(Nogmaals, je kunt zien hoe onvolwassen ik was in Christus dat ik dit niet besepte.) In die tijd wist ik heel weinig over geestelijke oorlogvoering, maar ik wist wel dat demonen echt waren. Ik had er een gezien.

In mijn tienerjaren beheerde ik een van de twee pizzeria's van mijn ouders. Op een avond kwam er een man binnen die me vertelde dat hij verderop in de straat een opwekkingsbijeenkomst hield in een plaatselijke Methodistenkerk. Hij nodigde me uit om langs te komen om die bij te wonen. Hij eindigde zijn uitnodiging met de zin: "Jezus doet nog steeds dezelfde dingen als in de bijbel." Dat trok mijn aandacht. Ik was kerkelijk opgevoed. Ik gaf mijn hart aan de Heer tijdens de Vakantie Bijbel School toen ik in de vijfde klas zat. Maar in al die jaren had ik nog nooit de kracht van God gezien bij iemands genezing, niets dat echt mijn aandacht trok en waarvan ik wist dat het God was. Dus dwaalde mijn leven af van de Heer tijdens mijn schooljaren. In die jaren deed ik af en toe een nieuwe toezegging om naar de kerk te gaan, maar mijn interesse leek nooit te beklijven. Maar deze man klonk anders. Deed Jezus nog steeds dezelfde dingen als in de bijbel? Ik was benieuwd waar hij het over had. Verschillende van mijn medewerkers gingen naar die kerk, en zij moedigden mij aan om erheen te gaan, dus dat besloot ik te doen.

De eerste avond dat ik daar was, voelde ik de tegenwoordigheid van God op een manier die ik nog nooit eerder had meegemaakt. Het leek alsof ik Zijn tegenwoordigheid echt kon voelen; zij was tastbaar. De boodschap die de man gaf was krachtig, en toen hij vroeg of iemand daar zijn leven aan Jezus wilde toevertrouwen, stak ik mijn hand op. Wauw! Wat een avond. Ik was zo opgewonden. Ik wilde iedereen vertellen hoe geweldig God was.

In die tijd was er geen internet, geen cd's of cassettebandjes, en we hadden drie kanalen op onze tv. Onze stad was ook klein, dus er was niet veel te doen na sluitingstijd. Dus bleven tieners meestal tot laat in de nacht in de pizzeria voor vermaak. We sloten meestal om 1 uur 's nachts op vrijdag en zaterdag, en onze parkeerplaats stond dan vol met tieners. Vaak moest ik ze weggagen, omdat ze het mijn klanten moeilijk maakten een parkeerplaats te vinden. Er was meer dan één avond dat gevechten door de politie moesten worden afgebroken en dat de

jongelui naar huis gestuurd werden. Maar nu had ik een idee. Die tieners moesten over Jezus horen. Dus ging ik naar buiten en vertelde hen dat als iemand van hen wilde blijven, ik een bijbelstudie zou houden in de pizzeria na sluitingstijd. Let wel, dit zou 's nachts om ongeveer half twee zijn, want we moesten opruimen en sluiten van één uur tot half twee. Ik had geen idee of er iemand zou komen, maar weet je wat, sommigen kwamen, en een paar van mijn werknemers bleven ook. De eerste avond dat ik de bijeenkomst hield, zei een van de tieners dat hij Christus wilde dienen en vroeg me wat hij moest doen. Dit stelde mij voor een uniek probleem, omdat ik dat deel nog niet had doordacht. Vergeet niet dat ik eigenlijk niets van de Bijbel wist, maar ik had een bijbeltekst gelezen die mijn zorgen leek te beantwoorden.

En iedereen die de naam van de Heer aanroept, zal gered worden.

— Handelingen 2:21

Het leek eenvoudig genoeg, dus besloot ik dat te doen. De groep was vertrokken toen deze tiener mij benaderde met deze vraag, dus zei ik hem op een stoel te gaan zitten en de naam van Jezus te zeggen. Ik dacht dat het eenvoudig was, maar ik zat daar ongeveer twee minuten en hij zei niets. Dus herhaalde ik mijn opdracht, denkend dat hij me niet gehoord had. Nog steeds niets. Toen merkte ik dat hij trilde. Ik zag ook aan de uitdrukking op zijn gezicht dat hij moeite leek te hebben die naam uit zijn mond te krijgen. Plotseling, als een dam die barstte, flapte hij de naam van Jezus eruit, en er kwam vrede over zijn gezicht. Nou, het werkte! Dus dat was mijn plan elke keer als iemand zijn hart aan de Heer wilde geven. Ik liet ze in een stoel zitten en de naam van Jezus uitspreken. Bijna zonder uitzondering konden ze de naam niet meteen zeggen. Ze begonnen te trillen, en dan, blijkbaar met moeite, flapten ze die er plotseling uit, en hadden ze vrede.

Toen ik op een dag in de keuken deeg aan het mengen was, hoorde ik geklop op de achterdeur. Toen ik de deur opendeed, herkende ik de twee tieners die daar stonden als de twee met wie ik eerder over Christus had gesproken. Ik nodigde hen binnen en een van hen zei dat hij zijn hart aan God wilde geven. Dus zette ik hem op een stoel; en

zoals gewoonlijk begon hij te beven en zei uiteindelijk de naam van Jezus. Toen ik opkeek, zag ik dat de andere tiener zich uit mijn buurt had gemaakt en aan de andere kant van de kamer in een hoek zat gedrukt en eruitzag als een gekooid dier. Hij probeerde zich in de muur te graven, alsof hij probeerde verder van mij weg te komen. Dit was heel vreemd, en ik had er geen verklaring voor.

Terwijl ik naar hem stond te kijken, dacht ik plotseling: "Ik vraag me af of dit een boze geest is." Ik had geen enkele ervaring met demonen, maar ik had erover gelezen in de bijbel. Ik kon echt geen andere verklaring bedenken voor zijn bizarre handelingen. Dus ik zei: "Jezus, is dit een demon?" Onmiddellijk, alsof er een sluier werd weggetrokken, zag ik een demon aan de zijkant van deze jongeman hangen. De demon was ongeveer een meter groot, en hij klampte zich vast aan deze man met zijn benen omhoog. Mensen vragen me altijd: "Hoe zag het eruit?" Het leek een beetje op een aap, maar dan anders. Hij was behaard als een aap, had lange armen als een aap, maar had felle, rode ogen en was misvormd. Toen ik die ogen zag, schreeuwde ik het uit. De haat die ik in die ogen zag was meer dan ik aankon. De beste manier om te beschrijven wat ik in die ogen zag zou vloeibare haat zijn, doordringende haat die bijna tastbaar was. Ik wist in een seconde dat dit ding niet alleen een hekel aan mij had, maar ook erg boos op mij was.

Wat nu? Ik wist niet wat ik moest doen toen ik dit ding zag. Maar ik dacht dat als de naam van Jezus ons in het Koninkrijk bracht, dan moet het gezag hebben over deze boze geest, dus ik zei hardop: "In de naam van Jezus." Onmiddellijk ging de sluier dicht. Als je je nog de oude zwart-wit tv's herinnert, dan zag je, als je ze uitzette, een vage schaduw die langzaam van het scherm verdween. Zo zag dit ding eruit. Ik kon het niet echt zien, maar ik zag er toch een vage schaduw van. Toen de sluier zich sloot, rende de tienerjongen plotseling het gebouw uit.

Dus ja, ik wist dat demonen echt waren. Ik wou dat ik kon zeggen dat toen ik eenmaal begreep dat mijn probleem een geest was, ik ermee afrekende en vanaf dat moment in vrijheid wandelde. Maar dat gebeurde niet meteen. Het is triest dat ik, na al die jaren in de kerk te zijn geweest, nooit de tijd had genomen om te leren wie ik in Christus was en om te leren hoe ik mijn wettelijke rechten tegenover de vijand

kon afdwingen. Maar nu ik me realiseerde of tenminste vermoedde dat ik misschien met een geest te maken had, werd ik bemoedigd dat ik kon leren hoe ik die kon verslaan. Ik wist genoeg om te weten dat de boze geest op mijn gezag moest reageren, maar ik was in de war omdat hij dat niet deed. Een paar dagen later had ik een andere positieve ervaring die bevestigde dat mijn probleem inderdaad een geest was.

Ik was in mijn slaapkamer aan het bidden in de geest en had me voorgenomen genoeg tijd te besteden aan bidden, zodat ik antwoord zou krijgen op wat er aan de hand was. Tijdens dat gebed voelde ik plotseling een bevrijding en was ik weer vrij, net als toen de voorganger voor me bad. Ik was die avond ongeveer twee uur vrij voordat het terugkwam, maar nu was ik er absoluut zeker van dat het een geest was, want hij had gereageerd op het gebed. Ik probeerde opnieuw te bidden, maar er gebeurde niets. Dus begon ik alles te lezen wat ik kon vinden over geestelijke oorlogsvoering en besteedde tijd aan het herhalen van wie ik was in Christus. Maar nog steeds gaf dat ding geen krimp. Alleen die ene keer toen ik aan het bidden was, zag ik de geest reageren op mijn eigen autoriteit. Ik was in de war en begon de Heer vurig te vragen wat ik moest doen. Hoewel ik niet helemaal vrij kon komen, had ik geen paniekaanvallen meer en was alle verlamming verdwenen. Er waren dus al enkele grote overwinningen. Ik vocht nog steeds tegen kwellende gedachten en depressie, maar ik was ervan overtuigd dat ik sterker werd. Ik besteedde elke dag tijd aan wat de bijbel zei over onze autoriteit in Christus.

Op een middag vocht ik tegen het inmiddels bekende gevoel van angst en vrees terwijl ik in mijn kantoor werkte. Ik had geprobeerd te bidden en de geest van angst te bevelen te vertrekken, maar dat had zoals gewoonlijk geen effect. Plotseling hoorde ik de stem van de Heer. Hij zei me die geest te bevelen te vertrekken, en dat luid en met gezag te doen. Hij zei toen ook iets tegen me dat mijn kijk op geestelijke autoriteit veranderde. Hij zei dat ik geen aandacht moest besteden aan mijn gevoelens toen ik dat ding gebod te vertrekken, maar dat ik op Zijn Woord moest afgaan, niet op wat ik zag of voelde. Ik werkte op mijn kantoor, dus ik kon niet zomaar opstaan en daar tegen de duivel beginnen te schreeuwen, want mijn medewerkers waren er ook. Dus stond ik op, ging naar het toilet en zei hardop: "In de naam van Jezus

bind ik je, angstgeest. Wat je doet is illegaal, en ik beveel je nu te vertrekken, in de naam van Jezus." Niets, ik voelde geen verandering. Maar ik herinnerde me wat de Heer me vertelde, "Besteed geen aandacht aan je gevoelens." Dus dankte ik de Heer voor het gezag dat Hij mij over deze geest had gegeven, en ik begon God te prijzen dat ik vrij was. Ik ging terug naar mijn kantoor en ging weer aan het werk. Terwijl ik daar achter mijn bureau zat, ook al voelde ik geen verandering, dankte ik de Heer dat ik vrij was, telkens als angst mijn geest aanviel. Toen ik aan het dossier van een klant werkte, voelde ik plotseling de tegenwoordigheid van God over me komen, en ik zag een zwarte, pluizige wolk me verlaten en snel door het plafond van mijn kantoor verdwijnen.

Ik was vrij!

Die demonische geest van angst was weg, en als hij terugkwam, wist ik hoe ik hem moest aanpakken. Ik was zo opgewonden! Ik belde Drenda en vertelde haar wat er zojuist gebeurd was. Ze zei dat ze meteen zou komen, en we vierden het door die dag te lunchen in een Chinees restaurant (mijn favoriet). Ik zou mijn opstelling tegen die geest van angst na die dag nog vele malen moeten herhalen, want demonen geven niet snel op. En hoewel de demon was vertrokken, was de financiële chaos in mijn leven dat niet. Dus probeerde de angst zich voortdurend opnieuw te doen gelden in mijn geest met betrekking tot mijn financiën, en ik moest leren hoe ik mijn denken onder controle moest houden om er vrede in te bewaren.

Er waren andere gevechten die ik in mijn leven moest leveren en waar ik nog veel geestelijke lessen over het Koninkrijk uit moest leren, maar de reden dat ik u dit verhaal wilde vertellen is om u te laten weten dat ik begrijp hoe financiële stress mensen en hun leven beïnvloedt en hen openstelt voor kwellende angst.

Ik wil ervoor zorgen dat je weet dat ik in die situatie verkeerd heb.

Dus welke puinhoop je vandaag ook tegenkomt, er is hoop. Ik wou dat ik eerder in mijn leven had geweten van het Koninkrijk van God. Het is triest om te bedenken dat Drenda en ik die negen jaar in financiële chaos hebben geleefd, terwijl dat niet nodig was!

Helaas was onze financiële puinhoop geen vlekje op de radar; het wás de radar. Het was hoe we leefden. Negen jaar bedelen in het leven,

herinneringen aan vernederende gebeurtenissen en omstandigheden. Gebeurtenissen die ik liever vergeet. Zegen mijn vrouw! Ze heeft zoveel moeten doorstaan in die jaren. Daarom probeer ik haar nu te zegenen wanneer ik maar kan.

Net zoals de Heer mij moest leren omgaan met die demonische geest van angst, begon Hij mij te leren hoe ik met mijn financiën moest omgaan vanuit een geestelijk perspectief. Wat God Drenda en mij leerde, en wat Hij ons heeft laten zien met betrekking tot onze financiën, was zo levensveranderend en zo dramatisch, dat wij ons voorgenomen hebben om de rest van ons leven mensen te helpen dezelfde principes te ontdekken.

Drenda en ik gingen van wanhopig blut naar contant betalen voor onze auto's, het bouwen van ons schuldenvrije droomhuis, het starten van meerdere bedrijven, en het lanceren van onze dagelijkse tv-uitzending *Fixing the Money Thing* in elke tijdzone op aarde. Drenda lanceerde ook de wekelijkse *Drenda* tv-uitzending op het *ABC Family* netwerk om gezinnen te helpen bij het leren leven en om vrouwen te bemoedigen. We voelden dat God ons leidde om *Faith Life Church* te beginnen, waar we wekelijks duizenden mensen onderwijzen over het Koninkrijk van God. Het kost nu miljoenen per jaar om te doen wat wij doen, meer dan 200.000 dollar per maand alleen al om op dit moment het tv-programma te verzorgen. Dit alles zou natuurlijk niet mogelijk zijn als God ons niet had geleerd wat we jullie in deze serie boeken willen leren. Ik wil niet dat je dit boek ziet als het zoveelste boek over financiën. Het is niet het zoveelste boek over hoe je een budget moet maken, hoewel dat waarschijnlijk wel nodig is en voorgesteld wordt. Het is niet een bewerking van dezelfde oude sessie: "niet genoeg inkomen, dus wat kunnen we schrappen".

Nee, dit is een boek over een revolutie, een opstand tegen het koninkrijk der duisternis en zijn verstikkende armoede. Het is een boek over het afwerpen van de beperkingen van een corrupte regering en het aannemen van een nieuwe manier van leven. Mijn antwoord was geen algemeen financieel advies. Ik ontdekte dat ik een complete financiële renovatie nodig had:

EEN FINANCIËLE REVOLUTIE!

HOOFDSTUK 1

HET KONINKRIJK

Ik vertelde u in de inleiding hoe mijn leven werd verteerd door kwellende angst. Dus ik geloof dat het belangrijk is, dat ik onze reis begin met deze ene verklaring die je echt moet begrijpen: LEER JE NIET AAN OM MET ANGST TE LEVEN! Angst opent de deur voor allerlei demonische invloeden, verwarring en depressie, zoals we dat hebben zien gebeuren in mijn leven en in het leven van miljoenen anderen. Ik geloof dat financiële trauma's een belangrijke deuropener zijn voor angst in mensenlevens. Ik heb persoonlijk al 34 jaar mensen geholpen met hun financiën via mijn bedrijf voor financiële planning, en ik ontdekte dat ik niet de enige persoon was die financiële problemen had of daarmee worstelde in zijn leven.

Uit mijn onderzoek is gebleken dat 23 procent van de Amerikaanse bevolking niet eens het minimumbedrag van zijn schulden betaalt en langzaam afglijdt naar financiële vergetelheid. Dat is een vierde van het land! Zevenenvertig miljoen, een zesde van de bevolking, ontvangt voedselbonnen en acht van de tien gezinnen leven van salaris tot salaris. Ik zal het niet eens hebben over de 18 biljoen dollar schuld die ons land heeft en nooit kan terugbetalen. Ik zal het ook niet hebben over de 120 biljoen dollar aan financiële verplichtingen die ons land is aangegaan zonder dat er een financieringsmechanisme bestaat om de kosten te dekken.³ We leven in een land met ernstige financiële problemen! Wat ik in mijn leven ontdekte, is dat onopgeloste financiële problemen en financiële stress een manier van leven veroorzaken met angst.

Maar er zijn antwoorden! Je kunt vrij zijn! De bijbel is duidelijk over dit onderwerp: Jezus kwam om goed nieuws te verkondigen aan de armen!

¹ Tracy Turner, "Schuld is de grootste zorg van de mensen, financiële problemen staan hoger dan terrorisme en rampen." The Columbus Dispatch, 2006.

² Brad Plumer, "Waarom hebben 47 miljoen Amerikanen voedselbonnen? Het is meestal de recessie." The Washington Post, 2013.

De geest van God, de HEER, rust op mij, want de HEER heeft mij gezalfd. Om aan armen het goede nieuws te brengen

— Jesaja 61:1 NBV

Wat is goed nieuws voor een arme man? Dat hij vrij kan zijn! Vandaag heb je misschien geen idee hoe dat kan gebeuren. Ooit in mijn leven voelde ik me totaal hulpeloos. De gedachte dat ik nog 100 dollar had die ik aan niemand schuldig was, was zo'n vreemde gedachte voor mij, dat ik erom zou lachen als het niet zo angstaanjagend en triest was geweest. Die negen jaar van leven in een overlevingsmodus eisten hun emotionele tol van mij. Financiële stress berooft ons van al het goede. Als ik naar de filmpjes uit die jaren kijk, schaam ik me zo. Je zag me dan in een video uit de auto stappen na een lange dag op kantoor en

**“DE GEEST VAN GOD,
DE HEER, RUST OP MIJ,
WANT DE HEER HEEFT
MIJ GEZALFD OM AAN
ARMEN HET GOEDE
NIEUWS TE BRENGEN.”**

— JESAJA 61:1 NBV

verdrinkt en om hulp schreeuwt, wees dan voorzichtig als je

hem gaat helpen. Waarom? Omdat ze zo in beslag worden genomen door het overleven, dat ze je mee kunnen sleuren zonder dat het hun bedoeling is. Zo was ik, als een zombie die zich niet bewust was van het leven, zonder gevoelens. Als echtgenoot zakte ik voor de test. Als vader zakte ik voor de test. Als kostwinner zakte ik voor de test. Mijn leven was een routine van hetzelfde emotionele, visuele en depressieve beeld van het leven.

Columbus, Ohio, maakte toen een hoogconjunctuur mee in de huizenmarkt. Overal werden huizen gebouwd, en daarom organiseerde onze stad vele jaren achtereen een *Parade of Homes*. Als

³ Glenn Kessler, "Does the Nation have 128 Trillion in Unfunded Liabilities." Washington Post, 2013.

u niet weet wat dat is, zal ik het uitleggen. Een *Parade of Homes* is een groep speciale huizen die verschillende aannemers bouwen om hun unieke stijlen en vaardigheden te laten zien, evenals alle nieuwe huishoudelijke apparatuur en fraaie afwerking. Voor iedereen in het gebied was dit een geweldig gebeuren en duizenden mensen genoten hiervan. Maar ik was bang voor de *Parade of Homes*. In de armoede waarin wij leefden, wilde ik niet dat Drenda naar deze huizen ging kijken. Ik voelde me al slecht genoeg over mijn financiële mislukking; ik wilde zeker niet dat mijn vrouw nog beter zou weten hoe slecht ze het had. Ik weet nu dat mijn opvatting hierover dom was, maar op dat moment dacht ik er zo over. Ik wist dat als ze daarheen ging, ze zo'n huis zou willen. Dus jaar na jaar zei ik: "Nee!" Maar uiteindelijk gaf ik op een jaar toe en besloot dat we zouden gaan.

De huizen, zoals u zich kunt voorstellen, waren schitterend. Ze deden onze kleine boerderij uit 1800 lijken op een afgekeurd huis dat op afbraak wachtte. Nadat we door de eerste paar huizen waren gelopen en de stoep afliepen, realiseerde ik me plotseling dat Drenda niet naast me liep. Ik draaide me om om te zien waar ze was, en tot mijn verdriet zag ik haar voor het huis staan dat we net hadden verlaten. De tranen stroomden over haar gezicht. Ik liep terug naar haar en stelde een stomme vraag: "Wat is er aan de hand?" Alsof ik het antwoord daarop niet wist. Ze keek me aan en vroeg: "Wanneer krijg ik een huis?" Mijn gedachten dwaalden af, "Een huis? Zoals deze? Dit zijn allemaal huizen van 500.000 tot 700.000 dollar." Ik probeerde nog steeds een manier te vinden om de \$300 maandelijkse huur van de oude boerderij te betalen. Ik weet dat het triest is, maar ik zag gewoon geen uitweg, en ik bood mijn mooie, dierbare vrouw geen hoop. Angst en mislukking verwrongen mijn geest en kijk op het leven. Ik was mezelf niet meer; wat was er gebeurd met mijn vreugde, mijn geluk? Ik kon maar niet verder kijken dan de financiële stress.

Die nacht om 2 of 3 uur kon ik niet slapen. De pijn schoot als naalden door mijn kaak en mijn gezicht, en ik had dringend pijnstillers nodig. Zesendertig uur eerder had ik een wortelkanaalbehandeling ondergaan om een infectie te stoppen die mijn gezicht had doen opzwellen als een ballon. De pijn en het ongemak waren ongelooflijk. Ik had elke vier uur paracetamol ingenomen tegen de pijn, maar dat

leek niet veel te helpen. Terwijl ik in mijn woonkamer zat, niet in staat om te slapen en bezig met de zoveelste dosis, wierp ik toevallig een blik op het doosje met paracetamol en las de gebruiksaanwijzing. Niet omdat ik niet wist hoe ik ze moest innemen, maar uit pure verveling, net zoals wij allemaal wel eens de doos met cornflakes lezen terwijl we 's morgens onze cornflakes eten. Niet omdat het ons echt interesseert, maar omdat het er toevallig staat. Ja, ja, 2 tabletten om de 4 uur, maar wat stond er? Niet meer dan 10 tabletten per 24 uur? Mijn verstand telde snel het aantal tabletten op dat iemand zou innemen als hij het elke 4 uur zou innemen, zoals ik de afgelopen 2 dagen had gedaan—12 tabletten per dag, 2 tabletten meer dan de maximumdosis. Plotseling verstrakte mijn maag en werd ik bang.

Negen jaar van leven van dag tot dag, falen als echtgenoot, falen als vader en falen als kostwinner hadden ervoor gezorgd dat ik een emotioneel wrak was geworden. De dokters hadden me antidepressiva gegeven in hun poging mij te helpen. Maar niets werkte. Toen ik daar die nacht zat met die tandinfectie, had ik al twee dagen niet geslapen, en de pijn was zo intens dat ik ook niet meer kón slapen. Nu ik dat doosje van de paracetamol las, besepte ik dat ik nóg iets had om me zorgen over te maken, een mogelijke overdosis aan paracetamol. Ik had geen idee wat zo'n overdosis met me zou doen, maar ik wist zeker dat het onschuldig spul was, omdat iedereen het zonder recept kan kopen. Ik dacht dat ze gewoon waarschuwingen op de doos moesten zetten om hun advocaten gerust te stellen en binnen hun wettelijke eisen te blijven. Ik kon me niet voorstellen dat 2 tabletten te veel een groot probleem zou kunnen veroorzaken. Maar de geest van de angst kreeg vat op mij, pakte dat feit op, en begon me te bestoken met gedachten in de trant van "wat als". Dus om me gerust te stellen, dacht ik: ik ga het NVIC bellen om het uit te zoeken. Ik wist zeker dat ze gewoon zouden zeggen dat het niets voorstelde.

De dame aan de andere kant van de lijn klonk professioneel toen ze opnam. Ze vroeg me hoe ze me kon helpen, en ik legde haar uit dat ik de laatste 36 uur elke 4 uur paracetamol had ingenomen, en dus 12 tabletten per dag had ingenomen in plaats van de 10 die er stonden. Ik vertelde haar dat ik alleen maar belde om te controleren of het innemen van die 2 extra tabletten geen ernstige schade zou veroorzaken. Er was

een pauze en ik hoorde computertoetsen kloppen. Toen hoorde ik deze woorden, en ik citeer precies wat ze tegen me zei: "Meneer, we hebben nog nooit iemand gehad die zo'n dosis heeft overleefd." Hoorde ik haar goed? Zeker niet! Dus legde ik haar opnieuw uit dat ik gewoon 2 tabletten te veel had genomen in een periode van 24 uur en dat ik dit 2 dagen lang had gedaan.

Deze keer antwoordde ze met een nogal strenge stem: "Meneer, zoals ik al zei, we hebben nog nooit iemand gehad die zo'n dosis heeft overleefd. U moet NU naar de eerste hulp!" Toen ik haar opnieuw probeerde uit te leggen wat er was gebeurd, omdat ik zeker wist dat ze iets verkeerd hoorde, onderbrak ze mij en zei: "Of u rijdt zelf naar een ziekenhuis of ik stuur een ambulance voor u." Ik was verbijsterd! "Ik rij zelf wel," stamelde ik. "Naar welk ziekenhuis gaat u?" vroeg ze. Ik vertelde het haar en ze hing op.

Ik stond daar in een roes. Ik had die ochtend om 9 uur een heel belangrijke vergadering, en het was nu ongeveer half vier 's nachts. Ik schuifelde de trap op naar mijn slaapkamer en maakte Drenda wakker en vertelde haar wat er was gebeurd. Ze keek me aan met een zielige blik van ontzetting. Haar man gedroeg zich nu en eigenlijk al een paar maanden een beetje vreemd, en ze was het zat om alles bij elkaar te moeten houden, en nu dit? "Gary, het waren maar twee tabletten te veel. Je weet toch wel beter dan te geloven dat het je dood wordt. Bel ze terug," zei ze. Maar angst is irrationeel en kwellend. "De dame zei dat het mijn dood kan worden, ik moet naar het ziekenhuis." Ik zag de blik in de ogen van mijn vrouw van "Je maakt een grapje". Toen draaide ik me om en liep de slaapkamer uit.

Bij aankomst bij het ziekenhuis stonden er twee mannen in witte jassen voor de deur van de spoedeisende hulp te wachten. Toen ik stopte, liepen ze naar me toe en zeiden: "Ben jij Gary Keesee?" Ze brachten me meteen naar een behandelkamer. Toen ik langs het schoolbord van de eerste hulp liep, zag ik dat mijn naam er al op geschreven stond. Er stond, "Gary Keesee – overdosis." Ik kon het niet geloven. Om een lang verhaal kort te maken, toen de dokter een monster van mijn bloed nam, kwam hij binnen en zei: "Waarom ben je hier? Je bloedspiegel van paracetamol is niet eens hoog genoeg om je van hoofdpijn af te helpen." Toen ik hem mijn verhaal over het NVIC

vertelde, begon hij te lachen. Ik vond het niet grappig, en ik vond het zeker niet grappig toen de rekening van \$2.000 per post werd afgeleverd. De duivel had me erin geluisd en weer van me gestolen.

Ik vertel u deze verhalen, samen met de inleiding, om u te helpen bij het zien van mijn leven, voordat ik het Koninkrijk van God ontdekte. Ja, ik was een christen. Ja, ik gaf tienden. Ja, ik leidde een tijdje de eredienst in mijn kerk. Ja, ik hield van God. Maar er was iets mis, vreselijk mis! Ik vertelde je hoe God me leerde de geest van angst te bestrijden en hoe ik vrij kwam van de antidepressiva en de paniekaanvallen. Maar ik was nog niet vrij van de omstandigheden die mijn strijd met angst in de eerste plaats veroorzaakten, mijn hopeloze financiële situatie! Ik stond nog steeds elke dag onder enorme druk om geld te vinden en mijn rekeningen te betalen, plus ik had tien lege en geannuleerde creditcards, drie leningen van financieringsmaatschappijen, schulden bij de belastingdienst, geld dat ik aan familieleden schuldig was, en veel vonnissen en beslagleggingen.

Zoals ik al zei, ons leven was een financiële puinhoop. Stress en emotionele onrust waren mijn levensstijl. Hoewel we christen waren, waren we financieel op sterven na dood, en één voor één werden mijn creditcards opgezegd. Beslagleggingen werden aangevraagd, krediet werd ingetrokken, en schuldeisers belden steeds op. Op het dieptepunt van onze financiële benarde situatie, en omdat ons bedrijf niet veel inkomsten opleverde, konden we ons zelfs geen eten meer veroorloven. Mijn gezin schaarde zich rond de houtkachel in onze familiekamer om warm te blijven omdat we ons geen stookolie konden veroorloven. We doorzochten de stoelen en banken op zoek naar losse munten die in de kieren waren gevallen, in de hoop genoeg geld te vinden voor een *happy meal* bij McDonald's dat we zouden kunnen verdelen onder onze kinderen.

**“MAAR MIJN GOD ZAL U,
OVEREENKOMSTIG ZIJN
RIJKDOM, VOORZIEN VAN
ALLES WAT U NODIG HEBT,
IN HEERLIJKHEID, DOOR
CHRISTUS JEZUS.”**

— FILIPPENZEN 4:19 HSV

Ik was vrij goed in het onderhandelen over uitstel bij de schuldeisers als ze belden, maar op een dag huurde een van die

schuldeisers een advocaat in om mijn rekening te innen. Deze man belde en had geen menselijk karakter meer. Hij zei gewoon: "Ik heb het geld binnen drie dagen nodig of ik klaag u aan namens mijn cliënt." Ik was er klaar mee. Ik had geen opties, ik had geen krediet, ik had al mijn vrienden al leeggeplukt, en op dat moment wist ik dat het afgelopen was. Ik kroop naar mijn slaapkamer, viel op mijn bed en riep tot God. Heel snel hoorde ik de stem van de Heer. Een bijbeltekst die ik al zo vaak had gehoord kwam in mijn gedachten op.

Maar mijn God zal u, overeenkomstig Zijn rijkdom, voorzien van alles wat u nodig hebt, in heerlijkheid, door Christus Jezus.

— Filippenzen 4:19 HSV

Ik antwoordde de Heer dat ik die tekst kende, maar dat er niet in mijn behoeften werd voorzien! Hij beantwoordde mijn vraag onmiddellijk: "Ja, maar dat is niet mijn schuld. Je hebt nooit de tijd genomen om te leren hoe mijn Koninkrijk werkt. In feite leeft het grootste deel van mijn kerk zoals Israël leefde in het Oude Testament—als slaven. Ze hebben een levensstijl van schulden en financiële slavernij. Ik wil mijn volk vrij."

Ik rende snel naar beneden en greep Drenda en vertelde haar wat de Heer tegen me had gezegd. Ik bekeerde mij in haar aanwezigheid omdat ik God niet had gezocht en niet had geleerd hoe Zijn Koninkrijk werkte. Eigenlijk begrepen we toen nog niet wat God bedoelde toen Hij zei dat we niet wisten hoe het Koninkrijk werkte. We waren immers in de kerk, we gaven meestal tienden op ons inkomen en we hielden van God. We dachten dat we al Koninkrijksgezind waren. Het probleem was echter, zoals ik zou ontdekken, dat ik inderdaad op weg was naar de hemel, maar ik had geen idee hoe ik de macht en het gezag van de hemel in mijn aardse leven kon brengen en mijn natuurlijke omstandigheden kon beïnvloeden. Dus begonnen we de bijbel te bestuderen; en God begon tot ons te spreken en hielp ons te leren wat Hij bedoelde toen Hij het "Koninkrijk" noemde. Wat we leerden was schokkend! Het was alsof er licht aanging in een donkere kamer. Voor het eerst in ons leven vonden we antwoorden over ons financiële leven!

God, wat bedoelt U met Koninkrijk?

Toen God me vertelde dat ik nooit had geleerd hoe Zijn Koninkrijk werkte, was ik op zijn zachtst gezegd in de war. Koninkrijk? Drenda en ik hadden geen idee. We baden en vroegen God ons te leren wat Hij daarmee bedoelde: "Heer, leer ons wat U bedoelt met Koninkrijk!" Dus het eerste wat ik moest leren was wat een Koninkrijk was. Ik denk dat dit concept moeilijk te begrijpen is voor ons westerse denken, wij die leven in een Amerikaanse mentaliteit van democratie en vrije meningsuiting. Gods Koninkrijk is geen democratie; het is een Koninkrijk met een Koning. De autoriteit van de Koning vloeit door het Koninkrijk naar beneden met gedelegeerde autoriteit via verschillende overheidsfuncties en mensen die onder die autoriteit opereren. Een menigte mensen is geen Koninkrijk. Je kunt een miljoen mensen in een menigte hebben en het zou geen Koninkrijk zijn. Een Koninkrijk is een groep mensen die bijeengehouden wordt door een wet of regering. De definitie van Koninkrijk in het woordenboek is: "Koninkrijk: een staat of regering met een koning of koningin aan het hoofd."

Hoewel we vieren dat Jezus met kerstmis naar de aarde kwam, begrijpen we meestal niet dat Hij een regering meebracht. De bijbel spreekt over deze regering in Jesaja 9:6-7 (HSV):

Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op Zijn schouder. En men noemt Zijn Naam Wonderlijk, Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst. Aan de uitbreiding van deze heerschappij en aan de vrede zal geen einde komen op de troon van David en over zijn Koninkrijk, om het te grondvesten en het te ondersteunen door recht en gerechtigheid, van nu aan tot in eeuwigheid. De na-ijver van de HEERE van de legermachten zal dit doen.

Jezus is het hoofd van dit rijk, en wanneer wij Jezus aanvaarden als onze persoonlijke Verlosser worden wij deel van dit rijk; wij worden burgers. We worden niet alleen burgers, maar we worden ook deel van Gods eigen huisgezin, als zonen en dochters van God.

Maar allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven kinderen van God te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven; die niet uit bloed, niet uit de wil van vlees en ook niet uit de wil van een man, maar uit God geboren zijn.

— Johannes 1:12-13 HSV

Zo bent u dan niet meer vreemdelingen en bijwoners, maar medeburgers van de heiligen en huisgenoten van God

— Efeze 2:19 HSV

Als leden van Gods huisgezin worden wij deel van zijn familie en dus eigenaar en medebezitter van alles wat God bezit. Maar we worden ook burger van Zijn grote rijk. Dit houdt in dat we binnen dit rijk wettelijke rechten en voordelen hebben. Om een beter begrip te krijgen van waar ik het over heb, laat ik het voorbeeld nemen van een geboren Amerikaan. Als burger van de Verenigde Staten heb je wettelijke rechten. Je wettelijke rechten staan in onze grondwet en in de wetten die door onze regering zijn aangenomen. Deze wetten en voordelen gelden voor iedere burger, ongeacht wie hij of zij is. Deze rechten zijn niet gebaseerd op onze gevoelens of hoe slim we zijn. Nee, ze zijn bij wet vastgesteld, wettelijk beschikbaar voor iedere burger die Amerika zijn thuis noemt. Het is mogelijk dat een burger zijn wettelijke rechten niet eens kent, maar toch heeft hij ze, gewoon omdat hij burger is van de Verenigde Staten van Amerika.

Hier is iets om over na te denken, en ik hoop dat het je hele kijk op God verandert en hoe je van God ontvangt. Als we hier in de Verenigde Staten vinden dat iets of iemand ons onze wettelijke rechten probeert te ontnemen of dat we onrechtvaardig zijn behandeld, kunnen we ons recht halen (recht betekent toepassing of uitvoering van de wet) in een proces dat onze wettelijke rechten afdwingt. We gaan naar de rechtbank, en de rechter let niet op ons uiterlijk, of hoe rijk of arm we zijn. Hij kijkt naar de wet. Hij moet elke keer op basis van de wet beslissen.

Dit is onze zekerheid: dat we wettelijke rechten hebben, en dat onze regering onze wettelijke rechten zal afdwingen via een rechtsgang binnen de Verenigde Staten. Met dat in gedachten moeten

we Jesaja 9 eens nader bekijken, want daarin wordt gesproken over de nieuwe regering die Jezus op aarde brengt.

Hij (Jezus) zal zijn Koninkrijk grondvesten en ondersteunen door recht en gerechtigheid. . . .

— Jesaja 9:7b

Deze tekst zegt dat Gods Koninkrijk wordt gevestigd en gehandhaafd door gerechtigheid, de uitvoering van Gods wet. De aanwending van recht betekent het proces van uitvoering of handhaving van uw wettelijke rechten. Uw wettelijke rechten zijn wat God rechtvaardigheid noemt of wat Hij zegt dat goed is, Zijn wet. Om ervoor te zorgen dat jij hebt wat God zegt dat juist is binnen Zijn Koninkrijk, wat wettelijk van jou is als burger in dat Koninkrijk, heeft God je toegang gegeven tot gerechtigheid, het proces of de garantie dat je krijgt wat Hij je heeft beloofd. God heeft Zijn wil aan ons bekend gemaakt door Zijn Woord, de bijbel, zodat wij onze rechten in Zijn Koninkrijk zouden kennen. Dit is goed nieuws! Alles wat u in de bijbel leest met betrekking tot wat God u heeft beloofd, is al wettelijk van u als burger van Zijn Koninkrijk!

Twee Korintiërs 1:20 zegt duidelijk dat al Gods beloften—ALLE BELOFTEN—"Ja" en "Amen" zijn. Het is al besloten; het is al wettelijk van jou.

Wat Hij (Jezus Christus) zegt, doet Hij. Hij maakt al Gods beloften waar, hoeveel het er ook zijn. En omdat Hij Gods 'ja' is, worden wij gedrongen daar 'amen' op te zeggen, tot eer van God.

— 2 Korintiërs 1:20 HTB

Het fundament van Gods Koninkrijk is rechtvaardigheid en gerechtigheid—het kan niet wankelen. Dus zie het zo: "Als ik de wet van Gods Koninkrijk (Zijn wil) ken, en ik weet dat ik toegang heb tot gerechtigheid, het proces van handhaving dat mij garandeert wat de wet zegt, dan ben ik vol vertrouwen en niet bang."

Wij weten dat Hij naar ons luistert als wij Hem iets vragen wat met zijn wil overeenstemt. En als wij weten dat Hij naar ons luistert, mogen wij er ook zeker van zijn dat Hij ons geeft wat wij Hem vragen.

— 1 Johannes 5:14-15 HTB

Wanneer dit vers zegt dat Hij ons hoort, gaat het er niet om dat Hij ons verstaanbaar hoort zoals in het horen van onze woorden via geluidsgolven; het gaat erom dat Hij de zaak aanneemt. Denk aan een rechter die een zaak hoort om ervoor te zorgen dat recht wordt gedaan. De rechtbank en de rechter zijn er om ervoor te zorgen dat elke burger toegang heeft tot het recht. De beslissing van de rechter is niet gebaseerd op zijn gevoelens, maar op de wet waarover hij presideert om die voor elke burger te handhaven. De rechter is er om ervoor te zorgen dat het recht (de handhaving van de wet) plaatsvindt in overeenstemming met de geschreven wet. Bij God zijn Zijn troon (plaats van gezag) en Zijn macht er om te zorgen voor gerechtigheid (de handhaving van Zijn wil) voor alle mensen die tot Jezus en Zijn Koninkrijk komen.

**KONINKRIJKEN
WERKEN VOLGENS
WETTEN, EN WETTEN
VERANDEREN NIET.**

Lees die uitspraak nog eens heel langzaam door en confronteer die met je huidige beeld van God. De meeste mensen denken dat God zijn beslissingen per geval neemt, maar dat is niet waar. Hij is de Koning van een Koninkrijk met wetten die niet veranderen. Hij neemt geen beslissingen buiten Zijn wetten om en zal dat ook niet doen. We kunnen dus weten wat Zijn antwoord is voordat we het vragen, en we kunnen er zeker van zijn dat we hebben wat Zijn wet zegt voordat we het zien, omdat Hij de macht heeft om de handhaving van Zijn wet uit te voeren.

Toen Drenda en ik begonnen te leren over onze wettelijke rechten in het Koninkrijk, veranderde dat drastisch onze kijk op God en de Bijbel. Het resultaat van ons nieuwe begrip was een veranderd leven. Geen gebedel meer. Geen gesmeek meer. We leerden dat wat God had gezegd, wettelijk al aan ons gegeven was als burgers van Zijn Koninkrijk. We moesten alleen blijven leren hoe we legaal aanspraak konden maken op wat wettelijk van ons was en zodat het werkelijkheid

werd hier op aarde. Denk aan het innen van een cheque. Hoewel je misschien veel geld op je betaalrekening hebt staan, is er een wettelijk proces waarmee je aanspraak maakt op het geld en de cheque verzilvert. In elk rechtssysteem is er een proces waarbij we wettelijk aanspraak maken op iets, zelfs als we het al bezitten.

Immers, Zijn Goddelijke kracht heeft ons alles geschonken wat tot het leven en de godsvrucht behoort, door de kennis van Hem Die ons geroepen heeft door Zijn heerlijkheid en Zijn deugd.

— 2 Petrus 1:3 (HSV)

Het is een Koninkrijk! Zij die burgers van het Koninkrijk zijn, hebben dezelfde rechten als ieder ander die een burger van het Koninkrijk is. Het is belangrijk dat we dit punt begrijpen: Koninkrijken werken met wetten en wetten veranderen niet. Waarom is dit belangrijk? Het is belangrijk omdat het betekent dat als het Koninkrijk werkt of opereert op basis van onveranderlijke wetten, er geen aanzien des persoons in het Koninkrijk. In plaats daarvan heeft iedereen in het Koninkrijk hetzelfde recht om te genieten van de werking van de wetten van het Koninkrijk, net zoals elke andere persoon in het Koninkrijk dat kan.

Hier raken de dingen een beetje in de war in de kerkelijke wereld. De meeste christenen denken dat God willekeurig beslist wat Hij in iemands leven wil doen. Met andere woorden, zij denken dat God ervoor kiest iemand te zegenen en iemand anders niet. Zij denken dat God dingen laat gebeuren met mensen waar zij geen controle over hebben. Zij denken dat Hij de ene persoon zal genezen en de andere niet. De meeste christenen smeken God om hen te helpen, terwijl Hij al alles heeft gedaan wat Hij kan doen om hen te helpen. Hij gaf hen het Koninkrijk, het hele Koninkrijk!

Toen God tot me begon te spreken over mijn financiën en dat ik meer moest leren over Zijn Koninkrijk, gaf Hij me deze tekst:

Zalig bent u, armen, want van u is het Koninkrijk van God.

— Lucas 6:20b HSV

God vertelde me dat mijn antwoord voor mijn financiën Zijn Koninkrijk was en dat je daaraan kon toevoegen, dat je moest weten hoe je de wetten van het Koninkrijk hier op aarde kon aanboren, net zoals Jezus dat deed. Ik geef toe dat ik eerst geen idee had wat dat allemaal betekende. Maar toen ik nadacht over wat God me vertelde, besepte ik dat Koninkrijken inderdaad door wetten werken. De functie en het effect van een bepaalde wet kan iemand zich eigen maken en er kan op worden gerekend dat deze elke keer op dezelfde manier functioneert, omdat wetten niet veranderen. Ik heb daar nooit eerder over nagedacht vanuit een geestelijk standpunt. Maar als dat het geval was, en het Koninkrijk van God werkte echt zo, dan wist ik dat ik die wetten kon leren, ze kon toepassen, en de zegen van die wetten in mijn leven tot gelding kon brengen.

Ik realiseerde me dat de wetten die deze aarde besturen niet veranderen. In feite kan op hun constante en onveranderlijke werking worden vertrouwd om iemand naar de maan te sturen of een vliegtuig te laten vliegen. Maar de meeste christenen benaderen God niet met dat inzicht. In plaats daarvan smeken en huilen ze als ze iets nodig hebben, en proberen ze God te overtuigen dat ze iets nodig hebben, alsof God de keuze moet maken om voor hen te zorgen.

Bijvoorbeeld, als ik zou gaan preken bij een bepaalde kerkconferentie, zouden alle mensen van die kerk dan beginnen te bidden dat de lichten zouden branden voor die bijeenkomst? Zouden ze vasten en bidden en God smeken: "God, U weet hoe belangrijk deze bijeenkomst is en dat we die lichten nodig hebben", terwijl ze dat snikkend en jammerend in gebed vragen? Ik denk het niet. Sterker nog, ik betwijfel of ze zich bij het plannen van die bijeenkomst ook maar enigszins zorgen maken over het aangaan van de verlichting. Als ze om wat voor reden dan ook die avond naar de conferentie zouden komen en het licht was niet aan, denk je dan dat ze de elektriciteitsmaatschappij zouden bellen om te smeken het licht aan te doen? Nee. Als ze dat zouden doen, weet ik zeker dat de vertegenwoordiger van het bedrijf even zou luisteren, zich tot zijn collega zou wenden en zou zeggen: "Ik heb hier een gek aan de lijn." Hij zou dan zeggen, "Mevrouw, de stroom staat

aan, het probleem ligt aan uw kant."

Als ik deze zin vertel in mijn conferenties, lacht iedereen. Weet je waarom? Het is omdat ze weten dat het dom is de elektriciteitsmaatschappij al huilend te bellen, om te zeggen dat ze het licht aan moeten doen; de meeste mensen zouden precies weten wat ze moeten doen. Ze zouden gewoon de schakelaar omzetten. Zo eenvoudig zou het zijn! Geen grote emotionele inspanning, geen stress; ze zouden gewoon de schakelaar omzetten. Wil je weten waarom ze niet stressen over het al dan niet aan zijn van het licht? Omdat ze verwachten dat het licht aangaat. Ze verwachten dat het licht werkt, omdat ze weten hoe elektriciteit werkt. Ze begrijpen de wetten die gelden voor elektriciteit, en ze weten dat de wet nooit verandert.

Maar als je 1000 jaar terug in de tijd zou gaan en iemand zou vertellen dat je een hele stad zou verlichten met glazen bollen, zouden ze denken dat je gek was. En als ze een stadsblok verlicht zagen met glazen bollen, zouden ze zeggen dat het een wonder was. Alles wat mensen niet kunnen verklaren, noemen ze een wonder. Maar het was geen wonder; het was gewoon de wet van de elektriciteit die werkt zoals iedereen die de tijd neemt om te leren hoe elektriciteit werkt.

We hebben net geleerd hoe elektriciteit werkt, of je zou kunnen zeggen dat we onze geest hebben vernieuwd voor de wetten die gelden voor elektriciteit. We verwachten dus dat het werkt en zijn niet verbaasd als we zien dat het werkt. In feite zijn we meer verbaasd als we het zien mislukken. Door de wetten die gelden voor elektriciteit te begrijpen en op te schrijven, kunnen we overal ter wereld lampen namaken. Hoe? Door anderen te leren hoe deze wetten werken en hen te laten genieten van het voordeel van verlichting. Dit wordt allemaal mogelijk gemaakt door inzicht in de wetten die gelden voor elektriciteit. Hetzelfde geldt voor de geestelijke wetten. Als we ze niet begrijpen, kunnen we niet van hun voordeel genieten of ze dupliceren wanneer we ze nodig hebben.

Als we een vliegtuig voorbij zien komen, zeggen we niet: "Wauw, dat is een wonder." Nee, we verwachten dat het vliegtuig in de lucht blijft omdat we, nogmaals, begrijpen hoe een vliegtuig werkt en waarom het in de lucht blijft. En nogmaals, als we 1000 jaar terug in de tijd zouden gaan en een van de nieuwe dubbeldeks Airbus 380 jets zou

op boomhoogte overvliegen, wat zouden de mensen dan zeggen? Ze zouden zeggen dat het een wonder was! Ik ben het ermee eens dat de 380 behoorlijk indrukwekkend is: hij weegt zo'n zeshonderd ton en vervoert meer dan 800 mensen met een snelheid van bijna 1.500 kilometer per uur over een afstand van 23.000 kilometer. Het is zo geweldig dat je in de verleiding komt te denken dat het een wonder is. Maar dat is het niet. We zouden de ingenieurs die de 380 hebben gebouwd kunnen vragen hoe hij vliegt, en zij zouden ons elke wet van de fysica kunnen vertellen die zij hebben gebruikt om dat vliegtuig te laten vliegen en zij zouden ons kunnen vertellen over elke schroef en elk onderdeel dat zij hebben gebruikt. De ingenieurs stonden niet op de startbaan tijdens de eerste vlucht en zeiden: "Wauw, kijk daar eens; ik kan niet geloven dat dat ding echt vliegt." Nogmaals, we stappen met vertrouwen in een vliegtuig omdat we weten dat het vliegvermogen gebaseerd is op natuurkundige wetten die niet veranderen. Zolang we binnen de parameters van die wetten blijven, zal dat vliegtuig in de lucht blijven. Onthoud dit: wetten veranderen niet!

We zouden nooit in een vliegtuig stappen als de wet niet consequent was. Als we een vliegticket kochten en er stond op de voorkant: "Reizen met dit vliegtuig is op eigen risico, want de wet van de lift werkt sporadisch. De ene dag werkt de wet en de andere dag niet. Niemand weet het zeker. Zou je je dan gelukkig voelen? Prettige vlucht. Wanneer was je voor het laatst bang dat je uit je stoel zou zweven? Nooit? Waarom niet? Omdat je weet dat de wet van de zwaartekracht nooit verandert.

Deze dingen die ik heb genoemd zijn natuurkundige wetten van het rijk op aarde dat God heeft geschapen. Maar raad eens? De geestelijke wetten van Zijn Koninkrijk werken op dezelfde manier – ze veranderen niet! Voordat God tot mij sprak over Zijn Koninkrijk, was ik heel goed ingevoerd in hoe de fysieke wetten van de aarde werkten, maar ik dacht dat het Koninkrijk van God anders was. Ik dacht dat God gewoon deed wat Hij wilde, wanneer Hij wilde. Maar ik ontdekte dat dit niet waar was. Toen ik zag dat de wetten van het geestelijke Koninkrijk van God niet veranderden en konden worden geleerd, begrepen en toegepast, begreep ik waarom Jezus bleef zeggen: "Zo ziet het Koninkrijk van God eruit." Hij bracht het Koni-

nkrijk toen in verband met iets natuurlijks, zodat de mensen konden begrijpen hoe het werkte. Plotseling was het alsof er een lamp in mijn hoofd ging branden. Ik dacht: "Als God ons het Koninkrijk heeft gegeven—en dat heeft Hij gedaan—en het Koninkrijk werkt volgens wetten die niet kunnen veranderen, dan kan ik die wetten leren en in mijn leven toepassen."

Wees niet bevreesd, kleine kudde, want het heeft uw Vader behaagd u het Koninkrijk te geven.

— Lukas 12:32 (HSV)

Dat was de dag dat ik een geestelijke wetenschapper werd! Ik zag de bijbel in een heel ander licht. Ik begon vragen te stellen als ik de bijbel las: "Waarom vermenigvuldigden die vissen zich? Waarom werd die persoon genezen? Waarom vermenigvuldigde dat brood zich?" enzovoort. Toen ik de bijbel op die manier benaderde en God vroeg om mij de wetten te laten zien die er waren—WAUW!

Toen de Heer tot mij sprak op de dag dat de advocaat belde en Hij mij vertelde dat mijn problemen kwamen doordat ik nooit de tijd had genomen om te leren hoe Zijn Koninkrijk werkte, ging ik onmiddellijk naar beneden en bekeerde ik mij bij mijn vrouw omdat ik de Heer niet had gezocht en ons in deze puinhoop had doen belanden, zoals ik eerder zei. Maar we wisten niet wat het betekende om op het Koninkrijk te vertrouwen voor onze antwoorden. Nogmaals, we waren al in de kerk, op weg naar de hemel, en we hielden van God. We hadden geen idee wat God bedoelde toen Hij "Koninkrijk" zei. We zaten met een echt probleem, en we wisten niet hoe we aan het geld moesten komen, dat we volgens de advocaat binnen drie dagen moesten krijgen, of hoe we de rechtszaak moesten aanpakken die nu tegen ons zou worden aangespannen als we niet binnen die drie dagen met het geld over de brug kwamen.

Dit was dus een goede test. Het was mijn eerste ervaring met een geldprobleem in combinatie met het Koninkrijk, en ik wilde dat de Heer me liet zien wat Hij bedoelde met "het Koninkrijk". Dus laat me je vertellen wat er gebeurde. Vergeet niet dat de advocaat zei dat ik drie dagen had om hem het geld te bezorgen, en dat had ik niet! Door die

wanhoop ging ik naar mijn slaapkamer en riep de Heer aan: ik zat in de problemen! Natuurlijk sprak Hij toen tot mij over het Koninkrijk als mijn antwoord; en nogmaals, ik had geen idee wat Hij daarmee bedoelde, maar ik was zeker bereid te leren.

Twee dagen later was ik 's avonds op weg naar een afspraak met een klant over zijn levensverzekering. Trouwens, in die tijd parkeerde ik mijn auto altijd om de hoek van het huis van mijn klant, nooit voor het huis. Het busje waarin ik reed had een klein probleem. Bij het starten vulde het de oprit of straat met witte rook, en dan bedoel ik ook niet een beetje. Ik had altijd het gevoel dat het de zaken niet ten goede zou komen als ik op de oprit van mijn klant parkeerde en bij het weggaan de oprit met rook vulde. Ik nam aan dat mijn geloofwaardigheid op financieel gebied enigszins zou worden aangetast als dat gebeurde, omdat ik hen vroeg om mogelijk honderdduizenden dollars bij mij te investeren. Immers, als ik zo'n geweldige financiële manager was, waarom zou ik dan in een auto rijden die nauwelijks liep? Deze avond was het niet anders.

Toen ik wegliep bij het huis van mijn cliënt, zag ik tot mijn afschuw dat hij mij op straat volgde naar mijn auto. Hij bedoelde er niets mee; we waren gewoon aan het praten. Maar ik was een beetje bezorgd dat hij zou blijven rondhangen terwijl ik de auto startte. We bleven praten terwijl ik in mijn busje stapte. Met het raam naar beneden bleef ik praten, in de hoop dat hij welterusten zou zeggen en ik dan even kon doen alsof ik iets deed terwijl hij wegliep, maar dat deed hij niet. Uiteindelijk zei hij wel welterusten, maar hij liep gewoon weg van het busje en bleef daar staan. Ik wist dat ik in de penarie zat. Ik startte het busje, in de hoop dat het deze keer niet in witte rook zou uitbarsten, maar dat was een wens die niet mocht uitkomen. Onmiddellijk werd de lucht gevuld met rook die je ogen deed branden.

De man droeg mij haastig op de motor uit te zetten. Hij liep terug naar het raam en vroeg of ik de motorkap omhoog kon doen. Vervolgens legde hij me uit dat hij parttime werkte als automonteur en dat hij iets wilde controleren. Na een minuut kwam hij terug en zei: "Precies zoals ik vermoedde; je hebt een kapotte koppakking. Rij naar huis en laat het onmiddellijk repareren." Ik bedankte hem toen ik wegreed, maar zijn diagnose betekende niets voor mij. Ik had geen

geld om het busje te laten repareren.

Mijn kantoor was maar tien kilometer verwijderd van het huis van mijn cliënt, en toen ik terugreed naar mijn kantoor, kwam die bekende deken van depressie over me heen. Maar terwijl ik reed, herinnerde ik me wat de Heer tegen me had gezegd, en ik begon met Hem over mijn busje te praten. "Heer, zei ik, ik heb geen geld om dit busje te repareren. Ik ben ook nog geld schuldig voor het busje, en ik kan het niet kapot verkopen. Ik weet gewoon niet wat ik moet doen. Misschien zou het beter zijn als het busje gewoon zou verbranden. Dan betaalt de verzekering het en ben ik er vanaf."

Ongeveer drie mijl van mijn kantoor zag ik een bobbel op de motorkap die ik niet eerder had opgemerkt. Terwijl ik toekeek, werd de bobbel groter en groter. En toen ik de parkeerplaats van mijn kantoor opreed, spatte die bobbel in een vuurbal uit elkaar. Ik was verbijsterd; de hele voorkant van het busje werd nu verzwolgen in vlammen die een meter boven de motorkap uitstaken. Ik rende snel het kantoorgebouw in en belde de brandweer. De volgende dag werd het busje door de verzekeringsmaatschappij total loss verklaard, en ze gaven me een

**OP DAT MOMENT HADDEN WE
BEWEZEN DAT GODS SYSTEEM
WERKTE, EN WE BELOOFDEN OM
VANAF DAT MOMENT DOOR TE
GAAN MET HET LEREN EN GEBRU-
IKEN VAN GODS SYSTEEM VAN
HET KONINKRIJK.**

cheque die het busje vergoedde met genoeg over om 's avonds een cheque uit te schrijven voor de advocaat die me drie dagen eerder had gebeld. Drenda en ik waren verbaasd. We wisten niet wat we moesten denken. We wisten dat God voor ons werkte en dat er iets aan het veranderen was. Maar onze

toewijding aan het Koninkrijk stond op het punt getest te worden op een nieuwe manier die ons pad voor de komende jaren zou bepalen.

Nadat het busje was uitgebrand, waren we natuurlijk opgewonden, maar we realiseerden ons plotseling dat we zonder voertuig zaten. Hoewel het busje nu was afbetaald en de advocaat van de creditcard was betaald, hadden we geen geld om een nieuw busje te kopen. Toen hij hoorde van het verlies van ons busje, belde mijn vader en vertelde ons dat hij ons aan een nieuw busje wilde helpen. We waren

enthousiast toen we dat nieuws hoorden. Dus gingen mijn vader en ik naar de plaatselijke autodealer en vonden daar een busje dat Drenda en ik mooi vonden. Mijn vader zei dat hij ons 5.000 dollar zou geven voor de aankoop, die ongeveer 17.000 dollar bedroeg. Dat zou ons 12.000 dollar kosten. Ik vulde met tegenzin een kredietaanvraag in en mijn vader tekende mee. Ze zouden het me morgenochtend laten weten.

Die nacht konden we niet slapen. We wisten dat we die lening niet konden aangaan. De Heer had net tot me gesproken over zoiets. Maar zonder auto was de druk groot om te buigen en toe te geven. Na een verschrikkelijke nachtrust waren Drenda en ik het erover eens dat we die lening niet konden tekenen. Ik belde mijn vader en bedankte hem voor zijn vriendelijke aanbod, maar vertelde hem dat we het afwezen. Vervolgens belde ik de dealer en vertelde hen hetzelfde. Ook zij waren teleurgesteld, want de lening was die ochtend goedgekeurd en het busje kon worden opgehaald. Hoewel we geen idee hadden hoe God ons ging helpen met ons busje, voelden we er vrede over.

In die periode had Drenda een paar antiquiteiten verkocht die ze op garageverkoop vond. Ze had een boodschap achtergelaten voor een man over het kopen van verschillende ruimtes met meubilair die hij een maand voordat de bestelwagen in brand vloog te koop had staan, maar ze had geen contact met hem kunnen krijgen. Een paar dagen nadat het busje was uitgebrand, belde hij en stemde ermee in deze drie ruimtes vol met meubilair aan Drenda te verkopen voor minder dan 1.000 dollar. Drenda sloot een overeenkomst met een veilingbedrijf om de meubels voor haar te verkopen en kon het met het veilingbedrijf op een akkoord gooien, dat haar commissie zou bestaan uit goede tweedehands auto die het veilingbedrijf bezat in plaats van contant geld. Dus nu hadden we een goede stationwagen die betaald was, de creditcard was afbetaald, en de lening van het busje was betaald.

Wauw! Dus zo werkt het Koninkrijk. Op dat moment hadden we voor onszelf bewezen dat Gods systeem werkte, en we namen ons voor om vanaf dat moment Gods systeem van het Koninkrijk te blijven leren en gebruiken. Je kunt je afvragen: "Welk principe hebben we gebruikt?" Het belangrijkste was om niet op schuld te vertrouwen, maar aan God te vragen als we iets nodig hadden en Hem de kans te geven aan ons te laten zien hoe we het moesten oogsten.

Het incident met het busje intrigeerde me en versterkte een ander incident dat zich een paar maanden eerder had voorgedaan, maar op dat moment begreep ik niet wat God me liet zien. De punten waren in mijn geest nog niet verbonden als een Koninkrijksprincipe.

Ik hou van het jagen op herten, maar kwam jarenlang met lege handen thuis. Ik ging naar buiten, zat in de kou, en deed dat dag na dag zonder geluk. Het was niet alleen maar dat ik van jagen hield; ik moest ook onze kinderen eten geven en kon het wild zeker gebruiken. Hoewel ik in het verleden enig succes had gehad, was het jaren geleden dat ik een succesvol hertenseizoen had gehad en vlees mee naar huis had genomen. Op een dag, toen ik nadacht over het komende hertenseizoen, hoorde ik de stem van de Heer. Hij zei: "Waarom laat je Mij niet aan je zien hoe je dit jaar je herten krijgt?" Daar schrok ik van. "Mij laten zien hoe ik dit jaar mijn herten zou krijgen?" Wat betekent dat? Biddend over die woorden, voelde ik me onder de indruk om een financieel zaadje of een gift te zaaien, precies met het doel om dat hert te oogsten. Ik voelde dat de Heer tegen me zei dat wanneer ik zaaide voor mijn hert, ik moest geloven dat ik het al ontvangen had voordat ik het daadwerkelijk kreeg, volgens Marcus 11:24 NBV:

Daarom zeg ik jullie: alles waarom jullie bidden en vragen, geloof dat je het al ontvangen hebt, en je zult het krijgen.

Hoewel ik als christen altijd al had gegeven en mijn kerk had gesteund, was dit zaaien met een gerichte intentie in het geloof dat ik het al heb ontvangen als ik bid, nieuw voor mij. Ik nam een cheque en schreef in het memo-gedeelte: "Voor mijn hert van 1987." Ik legde mijn handen erop en mailde hem naar een bediening waar ik vertrouwen in had en verklaarde dat ik mijn hert had ontvangen op het moment dat ik hem mailde. Toen ik in de stad Tulsa, Oklahoma, woonde, had ik niet echt een plek om te jagen, maar een vriend van me uit de kerk nodigde me uit om met *Thanksgiving* naar het huis van zijn oma op het platteland te komen. Hij zei dat er een paar herten rond de boerderij rondliepen. Dus ging mijn familie op de morgen van *Thanksgiving* naar beneden om te genieten van een geweldige dag van

eten en gezellig samenzijn; en nu ook om mijn herten te vangen.

Mijn vriend wist niet echt waar hij me heen moest sturen, maar er was een weiland dat aan een bos grensde, en hij stelde voor dat ik naar het weiland ging en naast een grote boom ging zitten die daar stond. Nu wil ik dat je dit beeld krijgt. Ik zat in een gemaaid hooiland met één grote boom in het midden. Dus ik ging zitten met mijn rug naar die boom en keek uit op het bos, dat ongeveer 130 meter van mij vandaan was. Nu ik erop terugkijk, zat ik gewoon in het open veld naast een boom, niet echt wat je noemt een ideale situatie.

Ongeveer 30 of 40 minuten in de ochtend, zonder dat ik het wist, rende een bok over het veld achter me naar het bos voor me. De boom stond tussen mij en het hert, dus de bok zag mij niet en ik zag hem niet. De bok rende recht op die boom af op weg naar het bos, zonder mij te zien zitten. Toen de bok op die boom afkwam, ving hij mijn geur op en kwam tot stilstand, zich afvragend waar ik was. De bok keek om die boom heen, en onze ogen zagen elkaar op hetzelfde moment van slechts vijf meter afstand. Ik weet niet wie er meer verrast was, maar die bok verspilde geen tijd om in de hoogste versnelling te schieten. Met een luid gesnuif vertrok hij op volle snelheid in de richting van het bos. Ik zat daar nog steeds, terwijl de bok nu op volle snelheid van me weg rende, en probeerde mijn geweer omhoog te krijgen om hem in mijn kijker te vinden.

Proberen om door het vizier een lijn te trekken naar een witstaartbok op volle snelheid en een schot uit de vrije hand lossen was niet het echt gemakkelijk. Om je de waarheid te zeggen, ik had nog nooit op een rennend hert geschoten. Ik herinner me dat ik het hert nauwelijks in mijn vizier kon houden omdat het hert hoog in de lucht sprong, zoals witstaartbokken doen als ze op volle snelheid rennen. Maar toen ik de trekker overhaalde, viel het hert en bewoog niet meer. Ik was totaal verrast. Het was allemaal in een seconde gebeurd. Terwijl ik naar de bok toeliep, mat ik de afstand: 110 meter.

Bij het geluid van het geweer kwam mijn vriend naar buiten en feliciteerde me met mijn bok toen hij die zag liggen. Ik had mijn vriend niet verteld wat de Heer tot mij had gesproken over hoe ik mijn hert moest ontvangen, maar nu keek ik hem aan en zei: "Ik denk niet dat dit hert te danken was aan mijn grote jachtbekwaamheid." Ik haalde toen

een stuk papier uit mijn jachtjas, waarop ik op de dag dat ik die cheque verstuurde, mijn plan had geschreven. Er stond eenvoudigweg op: "Ik geloof dat ik mijn hert van 1987 ontvang, in de naam van Jezus." Ik had de datum en tijd waarop ik dat gebed bad er ook op geschreven. Ik hield het papier omhoog zodat mijn vriend het kon zien en begon hem toen te vertellen wat de Heer mij had opgedragen.

Deze gebeurtenis trok mijn aandacht. Ik weet absoluut zeker dat het van God was. Maar om de een of andere reden begreep ik niet dat ik de wet van het Koninkrijk aan het aanboren was. Eigenlijk was de term "Koninkrijk" iets waar ik nog niet eens aan gedacht had. Dat hert krijgen was geweldig, maar zou het weer gebeuren? Zonder het begrip "Koninkrijkswet" zou ik niet weten hoe of welke wetten er de oorzaak van waren, dat dit hert ten tonele was verschenen. Dus noteerde ik het als iets van God en keek uit naar het volgende hertenseizoen om het opnieuw te testen. Maar voordat het seizoen aanbrak, verbrandde de bus. Toen de bus verbrandde en de stationwagen betaald opdook, had God mijn volledige aandacht. Ik was nu echt enthousiast om het volgende seizoen achter mijn herten aan te gaan. Ik wilde mijn theorie testen en meer leren over het Koninkrijk van God. Het hertenseizoen was nog niet zo ver weg!

Ik schoot dat eerste hert in Oklahoma in de herfst van 1987. Maar in juli 1988 verhuisden we naar Ohio, waar ik was opgegroeid. Hoewel ik daar was opgegroeid, was het 12 jaar geleden dat ik er had gewoond. Toen ik daar opgroeide, had ik nog nooit succes gehad met het binnenhalen van een Ohio hert. Hoewel ik het verschillende keren had geprobeerd, had ik er nooit één geschoten. Toen we eenmaal gesetteld waren in het rijtjeshuis dat we in Ohio gehuurd hadden, realiseerde ik me dat ik niet wist waar ik moest jagen. Als jongen had ik op konijnen gejaagd aan de overkant van het huis van mijn vader langs een kreek die daar lag. Tijdens mijn jeugd heb ik een aantal jaren met vallen gejaagd, maar niet één keer zag ik een hert of ook maar enig teken dat er herten in de buurt waren. Op een dag toen ik op de universiteit zat, belde mijn broer opgewonden op. Hij zei dat hij een hert had gezien langs de kreek bij mijn vaders huis. We waren allebei volledig verrast.

Terugdenkend aan dat gesprek, besloot ik dat ik op de openingsdag

van het hertenseizoen naar die kreekbedding zou gaan. Ik belde mijn broer en vroeg hem om advies over de plek waar ik heen zou moeten gaan bij die kreek. Hoewel het al een paar jaar geleden was dat hij daar was geweest, herinnerde hij zich een grote esdoorn die langs het bos aan de kreek grensde en hij dacht dat dat een goede plek kon zijn. Omdat ik in mijn jeugd jaren altijd langs die kreekbedding had gezworven, kende ik elke bocht en wist ik precies waar hij me heen wilde sturen.

Drenda en ik herhaalden wat de Heer ons het jaar daarvoor in Oklahoma had laten zien—zaaien, opschrijven en geloven dat we ontvangen als we bidden, volgens Marcus 11:24. In die tijd gold in Ohio een limiet van twee herten van hetzelfde geslacht, maar we dachten echt dat we zouden zaaien voor één hert en later een tweede zouden kunnen vangen. Drenda en ik zaaiden een gift voor het hert en geloofden dat we het kregen toen we baden. Verbazingwekkend genoeg had ik binnen 40 minuten op de eerste ochtend van het hertenseizoen niet één maar twee herten. Wauw, we waren zeker iets op het spoor!

Een maand later droomde ik over een idee voor een bedrijf: het zou gaan om alle financiële kennis die ik in het verzekeringswezen had opgedaan, maar in de droom had het een ander doel. Ik begreep het niet helemaal, maar ik wist zeker dat God me leidde om mijn eigen bedrijf te beginnen en het bedrijf waar ik acht jaar had gewerkt te verlaten. In de periode waarin ik deze droom kreeg, werkte ik nog steeds in de verkoop van leven-sverzekeringen en effecten.

In de week waarin ik de droom kreeg, had ik een bezoek gepland bij een gezin om over verzekeringen te praten, en hoewel we het over levensverzekeringen hadden, wist ik dat het hebben van een levensverzekering niet hun echte behoefte of probleem was. Hun maandelijks budget stond ondersteboven en ze hadden schulden. Een onderdeel van mijn normale planning voor mijn klanten was om hen een gegevensblad te laten invullen met al hun financiële gegevens erop. Zo kon ik uitzoeken welk bedrag aan levensverzekering ze nodig hadden. Die avond was ik van streek over dit gezin. Ik wilde hen helpen, maar ik wist niet hoe. Ik ging zitten met hun gegevens en begon aan een aantal opties te werken. Terwijl ik bezig was met mijn

rekenmachine, week ik af van de procedure voor een levensverzekering en begon ik te kijken of ik geld kon vrijmaken in hun maandelijks budget.

IK WAS GESCHOKT DAT DEZE FAMILIE UIT DE SCHULDEN KON ZIJN IN MINDER DAN 7 JAAR, INCLUSIEF HUN HYPOTHEEK, ZONDER HUN INKOMEN TE VERANDEREN.

Door een paar dingen te herschikken en met wat getallen te stoeien op de rekenmachine, kwam ik er tot mijn stomme verbazing achter, dat dit gezin in minder dan 7 jaar uit de schulden kon zijn, inclusief hun hypotheek, zonder hun inkomen te veranderen.

Op dat moment zat ik al 8 jaar in de financiële wereld, en ik had nog nooit iemand horen zeggen dat dit mogelijk was. Ik rekende de zaak keer op keer na en kreeg steeds hetzelfde antwoord: 6,2 jaar en dan ze zouden uit de schulden zijn. Ik ging toen naar mijn la met dossiers en begon de gegevensbladen van andere cliënten erbij te pakken. Ik maakte dezelfde berekeningen en kreeg hetzelfde antwoord: minder dan 7 jaar en uit de schulden. Eerlijk gezegd was ik geschokt door deze gegevens.

Ik dacht dat het voor mijn cliënt bemoedigend zou zijn om dit te zien, dus besloot ik een mooie presentatie te typen en te presenteren wat ik had ontdekt toen ik hen ontmoette met betrekking tot hun behoeften met betrekking tot een levensverzekering. Ik had echt medelijden met deze familie. Ik wist hoe financiële stress elk gebied van het leven beïnvloedde en wilde hen laten weten dat het niet hopeloos was. Dus presenteerde ik mijn kleine uitgetypte presentatie aan mijn cliënt, en terwijl ik de cijfers doornam zaten ze daar stomverbaasd. Nadat ik had laten zien hoe snel ze schuldenvrij konden zijn, sprong de echtgenoot in tranen op en begon me te bedanken. Echt, het was alsof je op tv ziet hoe een gezin de loterij wint of de hoofdprijs in een spelshow. Ze konden nauwelijks geloven wat ik hen vertelde. Het was echt een ontroerende ervaring voor hen, maar ook voor mij.

Toen ik aan die avond dacht, kon ik het niet loslaten dat ik, door eenvoudigweg de activa en de cijfers van die klant te herschikken, hen kon laten zien hoe zij in minder dan 7 jaar uit de schulden konden komen. Ik zag het effect en de hoop die dit hen gaf. Ik ging terug naar de

meeste van mijn cliëntendossiers om na te gaan hoeveel cliënten in die categorie van " binnen een tijdsbestek van 7 jaar schuldenvrij" zouden vallen en was verbaasd te zien dat dit voor 85 procent van hen gold. Maar wie vertelde de mensen dit? Na die avond met mijn cliënt en na het doornemen van veel van mijn oude cliëntendossiers, realiseerde ik me dat ik mogelijk een bedrijf zou kunnen beginnen dat mensen laat zien hoe ze met mijn plan uit de schulden zou kunnen komen.

In die tijd was ik zelf nog niet uit de schulden, maar ik had zeker empathie voor mensen met financiële problemen, en deze missie sprak me veel meer aan dan het verkopen van levensverzekeringen. Ik begon al mijn verzekeringsklanten deze zelfde soort afdruk te laten zien, en ze waren allemaal, zonder uitzondering, geschokt.

Als bedrijfsmodel moest ik een paar problemen oplossen. Ten eerste duurde het te lang om de berekeningen met de hand uit te werken en ze vervolgens handmatig in een presentatieformaat te typen. Ten tweede, hoe kon ik hiermee geld verdienen? Uiteindelijk werkte ik een deal uit met een ontwerper van computer software en liet een programma schrijven dat ik kon gebruiken om het plan sneller te produceren. Wat mijn tweede probleem betreft: ik wist dat ik mensen niet echt geld kon vragen om uit de schulden te komen, als ze om te beginnen al geen geld hadden. Ik begon hierover te bidden.

Op een dag ging bij mij een licht op. Ik voelde echt dat God me een idee gaf over hoe ik mijn bedrijf moest runnen: mensen helpen zonder ze in rekening te brengen en tegelijkertijd geld verdienen voor mezelf. In mijn plan zou ik zoeken naar wat ik 'verloren geld' noemde: geld dat de klant al had maar niet zag. Bijvoorbeeld, ik zou een vergelijking maken van de tarieven voor auto-, huis-, levens-, en ziektekostenverzekering, op zoek naar besparingen. Ik vergeleek hypotheekrentes om te zien of herfinanciering zinvol was. Ik controleerde veel van dat soort dingen, ook al behandelde ik niet persoonlijk elk gebied dat ik onderzocht. Bij mijn klanten thuis liet ik hen de besparingen zien en stuurde hen dan zelf op pad om een bedrijf te zoeken dat mijn ideeën kon uitvoeren of naar een vertegenwoordiger van een bedrijf, dat ik had gevonden en dat voor hen goedkoper was. Opeens besepte ik dat voor deze bedrijven deze klant misschien wel een doorverwijzingstoeslag waard was. Ik deed immers

al het werk om mijn klant te overtuigen van de waarde van hun bedrijf en product. Het enige wat dit bedrijf moest doen was hen gewoon inschrijven.

Dus begon ik contact op te nemen met de verkopers, vertegenwoordigers en professionals die ik aan mijn klanten voorstelde en vertelde hen wat ik deed en vroeg hen of ze dachten dat het de moeite waard was om een verwijzingsvergoeding te vragen. Ze zeiden allemaal "Ja." Dus dat is wat ik deed. Ik verliet mijn oude bedrijf en begon mijn eigen bedrijf om mensen uit de schulden te helpen. Het bedrijf nam een grote vlucht en leverde genoeg geld op voor Drenda en mij om in tweeënhalf jaar uit de schulden te komen! We waren zo opgewonden! (Als je geïnteresseerd bent in een gratis plan, bel dan 1-800-815-0818. Dat doen we nu, 28 jaar later, nog steeds!)

Elke dag was een nieuwe dag omdat God ons steeds meer liet zien hoe Zijn Koninkrijk werkte. Terwijl ik op bezoek was bij een andere klant, sprak God tot mij over het aannemen van mensen en het uitbouwen van mijn kleine bedrijf tot een echt bedrijf. Toen ik mensen aannam om met ons samen te werken, begon ons bedrijf steeds beter te lopen. Ik vertelde je in de inleiding hoe we contant begonnen te betalen voor onze auto's en hoe we ons droomhuis bouwden. Tijdens mijn maandelijkse zakelijke bijeenkomsten met mijn nieuwe medewerkers vertelde ik over het Koninkrijk van God, en de mensen werden naar mijn bedrijf getrokken om meer te horen over het Koninkrijk en hoe ze dat konden toepassen in hun eigen leven. En daarnaast kwamen ze natuurlijk ook voor de zakelijke mogelijkheid zelf.

De lessen die God me liet zien waren verbazingwekkend en natuurlijk werden veel van die lessen geleerd terwijl ik elk jaar op jacht was. De verhalen die ik op de jacht zag, waren op zijn minst verbazingwekkend. Ik zou ze niet geloofd hebben als ik ze niet voor mijn eigen ogen werkelijkheid had zien worden. Elk verhaal leerde me iets nieuws over het Koninkrijk dat ik nooit eerder had gezien. Ik ben van plan er een paar met u te delen in dit boek; maar als u echt mijn jachtverhalen wilt lezen, kunt u een exemplaar van mijn boek *Faith Hunt* bestellen via mijn website.

Het volgende verhaal deed zich voor een paar jaar nadat ik mijn pas ontdekte kennis van het Koninkrijk gebruikte om op herten te

jagen. Zoals ik al met u heb gedeeld, leerde God mij hoe ik moest zaaien voor mijn bok om die te ontvangen als ik bad—en zonder uitzondering oogstte ik mijn bok elk jaar binnen 30 tot 45 minuten. Dat gebeurt nu trouwens al 28 jaar. Hoe dan ook, dit jaar ging ik zoals gewoonlijk op pad, nu vol vertrouwen dat het hert zich zou laten zien. En inderdaad, binnen een paar minuten zag ik een hert van mij weglopen en op het punt staan verder te lopen naar het gebied van mijn buurman 200 meter verderop. Ik wist dat zodra dit hert dat bos in ging, hij weg zou zijn, en toch wist ik dat het mijn hert was. Dit was in de dagen voordat ik alle trucjes iets wist over jagen met kruisboog, het toepassen van knorgeluiden, of hoe je een bok naar je toe kon ratelen. Ik wist dat de bok bij mijn vangst hoorde, maar ik keek hulpeloos toe hoe die bok op het punt stond het bos van mijn buurman in te lopen. Maar plotseling hoorde ik in mijn geest: "Zeg dat de bok naar je toe komt." "Wat? Zeg de bok naar mij te komen; wat betekent dat?" Ik wist het niet zeker, dus zei ik hardop, maar niet hard genoeg zodat de bok me zou horen: "Hert, ik beveel je te stoppen, je om te draaien en onder mijn boom te komen staan." Ik jaagde met een kruisboog en voegde dat laatste deel toe over onder mijn boom staan, omdat ik het hert heel dichtbij wilde hebben. Ik dacht dat als geloof dit hert naar me toe zou brengen, ik het net zo goed onder mijn boom kon laten komen waar ik er goed op kon schieten.

Verbazingwekkend genoeg stopte de bok onmiddellijk toen ik die woorden zei, draaide zich om en begon rechtstreeks naar mijn boom te lopen. Ik was echt stomverbaasd toen die bok die 200 meter overstak en pal onder mijn boom kwam en, ja, zelfs pal onder die boom bleef staan waarin ik in mijn boomhut zat. Ik zat nu maar vier meter boven hem. Ik had geen camouflagekleding aan, geen geurbescherming en geen knorroep toegepast; hier waren alleen God en ik, en toch stond dat hert nu recht onder mij. Ik denk niet dat iemand dat schot had kunnen missen. Ik nam dat hert met grote vreugde mee naar huis, maar ik kon niet loslaten wat ik net had gezien. Kwam dat hert echt naar me toe omdat ik sprak en het beval? Het leek er wel op.

De boerderij die we huurden in Ohio was 89 hectare groot en bestond uit bossen, borstelige beekbodems en velden. In de wintermaanden, vooral als er sneeuw lag, gingen we graag op

konijnenjacht. Ohio had een fazantenseizoen dat parallel liep aan het konijnenseizoen, maar we zagen zelden een fazant op onze boerderij.

Op de betrokken dag gingen we op konijnenjacht en we joegen in de kreekbedding toen een fazant opdook. Ik zwaaide mijn geweer snel in de richting van de vogel en schoot. Op het moment dat ik de trekker overhaalde, wist ik dat ik de vleugel van de vogel had geraakt. De fazant viel, maar op het moment dat hij de grond raakte, ging die vogel er vandoor in een volle vlucht. Een fazant kan wel 50 km per uur rennen, en deze deed er alles aan om dat te bewijzen. De grond was bedekt met verse sneeuw, en de vogel rende in het open weiland in een licht stijgende hoek, zodat ik gemakkelijk elke stap van de vogel kon zien van zijn vluchtroute.

Ik stond daar een ogenblik hulpeloos en dacht dat de vogel zou ontsnappen, maar in mijn geest had ik een plotselinge inval. Ik wist wat er was gebeurd toen ik die bok beval te stoppen en mijn kant op te komen. Ik voelde een aansporing dat ik dit nu moest proberen, dus riep ik hardop: "Fazant, in de naam van Jezus, STOP!" Onmiddellijk verloor ik het zicht op de voorwaartse en opwaartse voortgang van de vogel. Ik kon duidelijk het hele veld zien, en de fazant was gestopt op het moment dat ik had geroepen. Mijn zoon Tim was bij me en zei: "Pap, de fazant stopte op het moment dat je riep." Maar waar was hij? Tim en ik volgden zijn sporen in het veld, en daar zat hij op de sneeuw. Zijn kop was half begraven in de sneeuw, maar zijn hele lichaam zat daar in de open lucht, op de sneeuw. Het zat iets achter een stukje gras, daarom verloren we hem uit het oog. Was hij dood? Ik pakte de vogel op, die onmiddellijk tekeer ging in een wervel van vleugelslagen en gekrijs. De vogel was springlevend! Toen we de fazant onderzochten nadat we hem hadden geslacht, zag ik dat ik net zijn rechtervleugel had geraakt. Tim en ik keken elkaar verbaasd aan. Niemand zou geloven wat we net hadden gezien, niemand.

Zoals ik al eerder heb gezegd, gold er in Ohio een limiet van twee herten van elk geslacht, maar dit keer mocht er slechts één bok per jaar worden binnengehaald. Ohio probeerde de hertenpopulatie in die staat terug te dringen door meer hinden te vangen. Dus zaaide ik mijn zaad voor een bok en een hinde, en als op rolletjes kwam de bok binnen 30 tot 40 minuten bij onze eerste jachtsessie; en de volgende keer kwam

de hinde. Op een dag drong het tot me door: "Wacht eens even, de herten komen in de volgorde waarin ik ze heb opgeschreven toen ik mijn zaad zaaide." Zou dat waar zijn? Wat zou er gebeuren als ik de volgorde omdraaide? Gewoonlijk zaai ik voor een bok en een hinde, en dat is de volgorde waarin ze komen. Deze keer zaaide ik voor een hinde en een bok in plaats van een bok en een hinde; en opnieuw kwamen de herten, maar deze keer kwam de hinde eerst en daarna de bok. Ik veranderde dit een paar jaar lang, om mijn theorie te testen, en het werkte elke keer. Toen ik deze dingen zag gebeuren, was ik volledig onder de indruk van de werking van het Koninkrijk en hoe weinig ik ervan wist. Eén ding was zeker, de Heer liet me zien dat ik veel meer gezag had over hoe mijn leven verliep dan ik ooit had gedacht.

Tussen haakjes, het is nu ik dit schrijf het hertenseizoen 2015. Ik had gezaaid voor een bok met een vierpunts gewei of groter, een jaarling hinde, en een jaarling reebok, als voedselvoorziening. Als op rolletjes kwam een bok met zes punts gewei direct naar mijn boom; de volgende sessie pakte ik een jaarling hinde, de enige die naar mijn boom kwam. Ik weet dat de volgende sessie de reebok zal opduiken. Ik weet dat het gek klinkt; maar ik vertel je gewoon wat ik zie gebeuren.

Maar er was een hertenjacht die dit alles zo duidelijk maakte dat ik er bang van werd. Ik had mijn zaad gezaaid voor een bok met vier punten of meer en ook voor een reebok (een reebok telt als een hinde omdat zijn hoorns onder de vacht zitten en gewoon kleine knoppen zijn). Ik ging zoals gewoonlijk op pad en had mijn bok met een achtpunts gewei in 15 minuten tijdens het kruisboogseizoen. Toen ik de volgende keer op pad ging, wist ik zeker dat de knobok er zou zijn.

Twee weken later ging ik er weer op uit, en terwijl ik in mijn boomhut zat, zag ik een mooie bok met een achtpunts gewei over het weiland komen, ongeveer 300 meter van mij vandaan. Hij ging recht op mijn boom af. Hij week niet van zijn koers af en kwam direct over dat veld en onder mijn boom en bleef daar ongeveer 20 seconden staan. Toen draaide hij zich om en ging terug door het weiland op dezelfde weg die hij had genomen om er te komen. Vergeet niet dat er maar één bok legaal was in Ohio, en ik had al een bok met een achtpunts gewei geschoten, dus ik moest daar gewoon zitten en kijken naar deze bok en kon niet schieten. Ik was nu helemaal in de war. Dit was de eerste keer

dat ik op jacht was en dat er een hert in mijn buurt kwam dat niet precies het hert was waarvoor ik mijn zaad had gezaaid. De manier waarop die bok zich gedroeg recht door dat veld heen om vervolgens pal onder mijn boom te gaan staan, en daarna weer terugliep over dat weiland via precies hetzelfde spoor waarop hij was gekomen, was gewoon vreemd. Het was alsof dat hert een opdracht had. Ik wachtte die ochtend verder af, maar de reebok liet zich niet zien.

Die avond in mijn kantoor zat ik met dit alles in mijn maag. Er was iets mis; de reebok had zich moeten laten zien. En waarom liet die bok met dat achtpunts gewei zich zo zien? Terwijl ik daar zat, begon ik in de geest te bidden en vroeg God me te laten zien wat er was gebeurd. Ik hoorde Zijn stem tegen me zeggen: "Kijk naar je zaad." Kijk naar mijn zaad? Ik wist waarvoor ik gezaaid had. Mijn bank maakt kopieën van mijn cheques, dus ik haalde mijn afschrift tevoorschijn en keek naar de cheque die ik had uitgeschreven toen ik voor mijn hert had gezaaid. Ik dacht dat ik had gezaaid voor twee bokken, één bok van vier punten of groter en de andere een knopbok, die telt als een hinde, zoals ik eerder zei. Maar hier is wat er op mijn cheque stond: "twee bokken, vier punten of groter, één reebok." Hoewel ik wilde zeggen twee bokken: één met vier punten of meer en één knopbok, stond dat er niet. Er stond, "twee bokken, vier punten of groter en één knopbok." Hoeveel herten zijn dat? Drie, en de tweede was vier punten of groter, net als de eerste. Toen ik dat zag, zat ik met stomheid geslagen. Die bok met achtpunts gewei verscheen volgens mijn opdracht. Hij moest daar zijn vanwege de Koninkrijkswet. Ik sprong op en begon te schreeuwen en door het huis te rennen. WAUW!!!!

Tegelijkertijd maakte wat ik zag me bang. Als wat ik zojuist zag de precieze en specifieke werking van het Koninkrijk was, dan moest ik voorzichtiger zijn. Ik had onbedoeld gebeurtenissen in gang gezet die ik eigenlijk niet wilde laten gebeuren, maar toch gebeurden ze omdat ik ze volgens de geestelijke wet had vrijgegeven. Ik besepte nu dat veel mensen, waaronder ikzelf, dingen meemaakten die zij eigenlijk niet wilden zien gebeuren, maar toch hadden zij zelf in beweging gezet wat zij meemaakten. Vergeet niet dat Jezus met Zijn woorden een vijgenboom liet doodgaan en op een ander moment Lazarus uit het graf riep. Beide gevallen gebruikten dezelfde wet voor verschillende

doeleinden. De volgende keer dat ik ging jagen, kwam die knopbok tevoorschijn, precies zoals ik had gezaaid.

Deze hele reeks gebeurtenissen verraste mij en had een enorme invloed op mijn kijk op het Koninkrijk. Ik wist nu, zonder enig misverstand, dat het Koninkrijk inderdaad heel specifiek werkte. Maar moeten wij daar verbaasd over zijn? Elke fysieke wet in het aardse rijk is even specifiek. Ik denk dat ik me gewoon nooit realiseerde dat geestelijke wetten net zo werkten als de fysieke wetten die door het geestelijke in het leven waren geroepen. Ik had het moeten weten, maar deed het niet. Maar nu weet ik dat het Koninkrijk specifiek is, heel specifiek.

Oké, je vroeg het, dus ik geef je nog een jachtverhaal. (Ik hou van deze lessen die ik leerde tijdens het jagen, dus jullie zullen nog een beetje geduld met me moeten hebben.) Toen ik zag hoe specifiek het Koninkrijk werkte, besloot ik een nog specifiek experiment uit te voeren. Dit jaar besloot ik te zaaien voor een bok van zeven punten. Gewoonlijk heeft een hert hetzelfde aantal punten aan elke kant. Een vierpunter heeft twee punten aan elke kant, een achtpunter heeft er vier aan elke kant, enz. Maar soms is het gewei van een bok om verschillende redenen niet gelijk, en hebben ze een verschillend aantal punten aan elke kant. Maar, zoals ik al zei, normaal hebben ze hetzelfde aantal aan elke kant.

Ik wilde mijn geloof vrijmaken voor iets dat specifiek was en niet de norm, omdat ik als het ware een experiment aan het uitvoeren was. Ik had al geleerd dat hoe specifiek je bent, hoe langer je misschien moet wachten, en hoe preciezer de instructies van de Heilige Geest zullen zijn om het te laten gebeuren. Dus op de openingsdag van het boogseizoen wist ik dat ik niet naar buiten moest gaan; ik wist dat hij er niet was. In feite heb ik de hele maand oktober gewacht, en ik wist gewoon in mijn geest: "Nee, hij is er nog niet." Het was frustrerend; de herfstkleur, het bos, ik wilde er echt op uit. Maar toch wachtte ik.

Toen gebeurde het. Toen ik op een avond in de woonkamer zat te praten met de ouders van mijn vrouw, die uit Georgia op bezoek waren gekomen, hoorde ik het. Morgenochtend was het zover. De zevenpunter zou er zijn! Ik vertelde de hele familie dat ik de volgende dag mijn bok zou gaan halen. Ik werd heel enthousiast vroeg wakker en

was voor het donker op pad. Ik jaagde met mijn kruisboog vanuit een boomhut die uitkeek over het moeras van tien hectare dat aan mijn bos grenst. Het is een prachtige plek. Eenden komen aanvliegen als je er zit; muskusratten en zelfs nertsen kun je er zien rondlopen. Het moeras wordt begrensd door struikgewas, en het is een van de beste slaappleatsen voor de herten op mijn terrein. Terwijl ik in mijn boomhut wachtte, gebeurde er niets. Ik wachtte 45 minuten, toen een uur, en niets.

**IK WIST NU, ZONDER
ENIG MISVERSTAND
DAT HET KONINKRIJK
INDERDAAD ZEER
SPECIFIEK WERKTE**

Ik hoorde autodeuren open en dicht gaan over het veld bij mijn huis, en ik wist dat het Drenda's ouders waren die naar Georgia zouden vertrekken. Ik had beloofd met hen te ontbijten voor ze vertrokken, en ik was de kok. Mijn oorspronkelijke plan was om mijn hert vroeg neer te halen en dan terug naar het huis te gaan voor het ontbijt. Maar de bok was er nog niet, en met tegenzin stapte ik uit de boomhut en liep naar huis. Ik wist uit ervaring dat op ons gebied de herten later in de ochtend naar het moerasgebied kwamen, omdat het een van hun belangrijkste slaappleatsen was, zoals ik al zei. Ik wist dat de bok er elk moment kon zijn, maar ik kon niet langer wegblijven. Ik zou gewoon een andere ochtend terug moeten komen.

Ik begroette iedereen in het huis en begon ontbijt klaar te maken. Ik ben degene die bij mij thuis altijd het ontbijt klaarmaakt en dat doe ik al zolang ik me kan herinneren. Ik heb mijn eigen speciale recept voor volkorenwafels die absoluut geweldig zijn, al zeg ik het zelf. Eieren, worst en grof volkoren brood met kaas maken het menu compleet, maar het belangrijkste dat mijn ontbijt zo geweldig maakt is de echte ahornsiroop. Ohio is het gebied voor ahornsiroop, en overal in mijn omgeving wordt ahornsiroop gemaakt en verkocht. Ik sta geen namaak siroop toe in mijn huis, alleen de echte. Dus ik ben ontbijt aan het maken, en ons keukenraam kijkt uit op het bos en het moeras. Plotseling zie ik een bok het veld oversteken, op weg naar het moeras. Ik roep, "Daar is mijn bok!" Ik vertelde de groep om het koken over te nemen want ik ging achter hem aan!

Ik wist van het verleden precies waar herten heengingen; en om daar te komen, zou hij recht onder mijn boomhut doorlopen. Ik dacht

dat als ik via een omweg achterom in mijn boomhut kon komen en er hopelijk in kon gaan staan voordat de bok daar aankwam, ik wellicht een schot zou kunnen wagen. Om in de boom te komen voordat de bok er kwam, zou moeilijk worden en ik zou NU moeten vertrekken! Ik rende de deur uit en pakte onderweg mijn boog. Ik rende om het veld heen en toen, zo stil als ik kon, naar de boomhut en klom langzaam omhoog. Tot zover ging alles goed en ik zag nog geen spoor van de bok.

Ik klom in de hut en ging zitten, precies op het moment dat ik de bok door het moeras zag komen, recht op de hut af waar ik in zat. De bok lette nergens op behalve op de hinde die hij volgde en zag of rook mij niet. De hinde draafde onder mijn hut door het moeras in, en de bok volgde hetzelfde pad. Ik kon me geen betere opstelling wensen. Met de bok op 25 meter, richtte ik zorgvuldig met mijn kruisboog en liet de pijl los. Ik realiseerde me op het moment dat de pijl werd losgelaten, dat ik de boog scheef had getrokken. Laten we eerlijk zijn, ik was bijna buiten adem van het rennen via de achterkant van het veld rond het moeras om te proberen de bok hier te verslaan.

Ik was teleurgesteld toen ik zag dat de pijl erg laag raakte, en ik wist dat ik vitale plekken had gemist. Toen hij geraakt was, sprong de bok in de dichte struiken langs het moeras en liep langzaam uit het zicht. Wat ik bij eerdere jachtpartijen heb gezien, is dat de herten soms niet weten wat er gebeurd is als ze geraakt worden met een pijl. Vaak lopen ze gewoon weg, zolang ze je niet gezien of geroken hebben. Ik wist ook dat een hert dat gewond is meestal in het struikgewas gaat liggen en meestal niet ver loopt. Aangezien dit hert mij niet had gezien, was dat precies wat het deed. Ik stapte heel rustig uit de boomhut en liep naar het huis langs het pad dat ik had genomen om er te komen, de lange weg om het hert niet te laten schrikken.

Toen ik bij het huis aankwam, begon iedereen me te vragen wat er was gebeurd en of ik het hert had gekregen. Ik vertelde iedereen wat er zojuist was gebeurd en vroeg mijn zoons me te komen helpen de bok uit het struikgewas te jagen, in de hoop dat ik nog een schot op hem zou kunnen wagen. We omsingelden het struikgebied en baanden ons er langzaam een weg doorheen. Plotseling zag ik dat een van mijn zoons de bok had laten opspringen, en hij rende door het hoge struikgewas.

Hij stond ongeveer 70 meter voor me, en stak van rechts naar links over.

Plotseling zag de bok mijn andere zoon aan de rand van het veld. Zich realiserend dat dit niet dezelfde was die hem had besprongen en dat hij echt niet wist welke kant hij op kon rennen, stopte hij om snel zijn opties in te schatten. Ik wist dat dit mijn enige kans was als ik die wilde nemen. Hij had me nog niet gezien. Hij stond nu dwars van mij op een afstand van 70 meter en keek naar mijn zoon. Een kruisboog heeft genoeg kracht om een hert op die afstand te doden, maar de pijl daalt na het schot vele centimeters of zelfs een tiental centimeters op die afstand. Ik had nog nooit met mijn boog vanaf die afstand geschoten, en dit was niet een van de nieuwere kruisbogen met een trekkracht van 185 pond die een pijl met een snelheid van meer dan 400 kilometer per uur kan afschieten. De nauwkeurigheid van mijn kruisboog was beperkt tot ongeveer 35 of 40 meter.

Omdat het hert in de breedte stil stond, besloot ik te schieten. Ik hief de boog, richtte met een gok op de bok en liet de pijl los. Ik zag de pijl naar de bok vliegen en zag tot mijn verbazing dat de pijl het hert in de nek raakte. Halverwege de nek van het hert (sorry voor alle details), stak de pijl nu aan beide kanten van het hert uit terwijl het op hol sloeg. Toen het hert de struiken in vluchtte, zag ik niet waar het heen was gegaan. Ik liep langzaam naar de plek waar het hert was verdwenen. Daar was het! De pijl had zijn werk gedaan, en ik had mijn hert.

Toen mijn zoon Tim zich bij mij voegde, was ik meer geïnteresseerd in de hoorns van de bok dan in iets anders. Ik had niet echt de kans gehad om ze te tellen, maar toen we ze telden waren er zeven punten. Toen we hem beter bekeken, zagen we dat hij eigenlijk acht punten had, maar dat een van de tanden was afgebroken, waardoor hij zeven punten had. Tim en ik stonden daar vol ontzag en loofden de Heer. Het Koninkrijk was absoluut geweldig! Terwijl Tim en ik daar stonden, realiseerden we ons ook: "Wie zou ons ooit geloven? Weet iemand dat het Koninkrijk zo werkt?"

Ik denk dat je het begrijpt. Het Koninkrijk werkt volgens zeer specifieke wetten die zijn vastgesteld en waarop kan worden gerekend dat ze elke keer op dezelfde manier werken. Het was zo spannend in het begin toen ik me realiseerde dat deze wetten voor alles zouden werken,

inclusief geld. Ik kon deze wetten leren. Ik zou een geestelijke wetenschapper worden, en uitzoeken hoe dit Koninkrijk werkte. God zou me helpen.

HOOFDSTUK 2

DE BLAUWE WAAS

Toen Drenda en ik het Koninkrijk begonnen te zien werken en functioneren in ons leven, werden we volledig schuldenvrij, en we wilden iedereen die we ontmoetten vertellen wat we hadden geleerd. We vertelden het aan iedereen die wilde luisteren terwijl we onze kerk lanceerden en ik mijn bedrijven runde. Maar ik voelde in mijn geest dat er iets anders was; ik wist niet wat, maar ik wist dat er meer was, waarin God mij leidde om het Koninkrijk met mensen te delen.

Gedurende 2005 had ik een drang in mijn geest om een financiële revolutieconferentie te houden, een serie van vijf bijeenkomsten waarin ik de tijd zou hebben om enkele van de financiële principes van het Koninkrijk uiteen te zetten die mijn leven hadden veranderd. Toen ik opgroeide in een Methodistenkerk, hielden we soms weekopwekkingen. Het was zo'n soort model dat ik in mijn geest zag, vijf sessies waarin ik de tijd had om mensen door de concepten en principes te leiden, die God mij had geleerd op financieel gebied. Tot dan toe had ik deze principes nooit in een systematische vorm gegoten. Maar in mijn geest bleef ik mezelf een bijeenkomst van vijf sessies over financiën zien leiden.

Terwijl ik erover bad, kwam ik Larry tegen, een vriend die ik al een tijdje niet had gezien. Hij vertelde me over een komende conferentie in Albanië die hij leidde, en hij nodigde me uit om daar te spreken. Larry was al bijna 12 jaar op het zendingsveld in Albanië en had daar grote invloed. De gedachte om zo ver te reizen was een beetje nieuw voor mij. Ik reisde niet veel, was nog nooit in Albanië geweest en wist niet eens zeker waar Albanië lag. Larry moedigde me aan door te zeggen dat hij een landelijke bijeenkomst organiseerde waar veel voorgangers uit het land aanwezig zouden zijn, en hij dacht dat mijn inzichten in de

financiën van het Koninkrijk nuttig zouden zijn voor de mensen. Larry zei dat ik op de conferentie twee of drie sessies zou hebben om te delen. Hoewel het geen vijf sessies waren, keek ik er toch naar uit om in de verschillende sessies die ik had les te geven over het onderwerp. Dus zei ik dat ik graag zou komen.

Toen ik in Albanië uit het vliegtuig stapte, begroette Larry me met een verbazingwekkende mededeling. "Gary," zei hij, "een van mijn sprekers heeft op het laatste moment afgezegd, en jij gaat vijf sessies doen." Mijn hart maakte een sprongetje. Dit is het! Ik wist dat dit een afspraak met God was en dat ik nu zou zien wat ik in mijn geest had zien gebeuren. Ik had mijn aantekeningen bij me, maar ik had ze niet samengevoegd in een formaat van vijf sessies. Dus elke dag gaf ik les, ging dan terug en bad in de geest, en schreef mijn aantekeningen uit voor de volgende sessie. In elke sessie was de zalving gewoon ongelooflijk.

Voordat ik verder ga, moet ik u vertellen dat Albanië een extreem arm land was in de tijd van die conferentie. Het gemiddelde loon bedroeg ongeveer 500 dollar per maand, en omkoping was een manier van leven voor de mensen. Toen ik erover nadacht de mensen te onderwijzen op het gebied van financiën, wist ik niet zeker hoe ze het zouden ontvangen. Ik wist dat het Woord voor iedereen werkte, maar dit was een nieuwe ervaring voor mij. Toen ik de eerste sessie gaf, voelde ik eerst een muur opdoemen. Bij de tweede sessie kon ik de geestelijke honger van de mensen aan me voelen trekken, en ik kon het geloof op hun gezichten zien groeien toen ze het goede nieuws van het Koninkrijk hoorden. Elke dag dat ik de mensen onderwees werden ze blijer en blijer, en ik kon zien dat ze opgewonden waren over het Koninkrijk.

De avond voor de laatste sessie die ik zou geven, sprak de Heer tot mij dat ik een collecte moest houden voor de plaatselijke kerken. Ik was hier onzeker over, ten eerste omdat het niet mijn bijeenkomst was en ten tweede omdat ik niet zeker wist hoe de mensen zouden reageren. Larry en ik moesten een groot deel van de vervoers-en huisvestingskosten voor de plaatselijke voorgangers betalen, alleen al om hen naar de bijeenkomst te krijgen. Ik sprak er met Larry over, en hij zei dat ik door moest gaan en de collecte moest houden.

Dus tijdens de laatste sessie hield ik een collecte voor de conferentie, en de zalving was zo sterk dat ik nauwelijks kon staan. Iedereen in de zaal danste en schreeuwde terwijl ze hun geld naar voren brachten om hun offer te brengen. De zaalwachten die de zakken vasthielden waarin de mensen hun geld stopten, huilden en hadden moeite om te blijven staan. Zoiets had ik nog nooit gezien, tenminste niet tijdens het ophalen van een collecte. Toen ik de mensen zag dansen en schreeuwen van vreugde terwijl ze gaven, werd ik overweldigd door de zalving en ook door het oprechte geloof van degenen die zo'n kostbaar zaad gaven.

Na de dienst was Larry duidelijk ontroerd door wat hij had gezien. Hij was ook verrast door de twee stampvolle collectezakken die we van de avonddienst mee terugnamen naar zijn appartement. Larry vertelde me dat er meestal maar één collectezak gedeeltelijk gevuld was na een samenkomst waar hij in het verleden een offer had ingezameld. We liepen snel, terwijl we de collectezakken verborgen hielden in de drukke straat naar Larry's kleine appartement.

Toen we bij Larry's appartement aankwamen, gingen we in zijn woonkamer zitten en openden de collectezakken om het geld te tellen. Terwijl Larry de inhoud van de zakken op de tafel gooide, gebeurde er iets dat tot op de dag van vandaag moeilijk onder woorden te brengen is. Plotseling vulde een lichte blauwachtige waas de kamer en de tegenwoordigheid van God overviel ons. We gingen zitten onder de zalving die die ruimte vulde. Het was anders dan enige zalving die ik ooit had gevoeld tijdens het preken of bidden voor mensen. Deze zalving droeg een tegenwoordigheid in zich. Ze was heilig en gaf me het gevoel dat ik in de tegenwoordigheid van God zelf was. Terwijl we daar zaten, werd het steeds sterker in de kamer. We konden alleen maar zitten en huilen. Toen zag ik, midden op de stapel geld die nu op het tafeltje lag uitgestort, de trouwring van een man. Ik werd overweldigd door het feit dat iemand daar die avond, die geen geld had, het enige dat hem dierbaar was had gegeven. De Heer sprak op dat moment tot mij en zei:

"Ik roep je naar de naties om hen deze principes te leren die Ik jou heb geleerd over het Koninkrijk en financiën. Deze

ring is vanavond met veel geloof als offer gegeven. Maar Ik wil dat jullie hem meenemen en bewaren als herinnering aan deze avond. Weet ook dat net als een trouwring spreekt van een verbond, jullie Mijn verbond van voorziening aan Mijn volk verklaren. En weet dat waar Ik je ook heen stuur, Ik zal zorgen voor het geld om het te betalen.“

Ik kon de hele nacht niet slapen. Ik bleef die nacht in Larry's appartement, en de zalving bleef daar hangen. Op de terugweg over de Atlantische Oceaan kon ik niet slapen. Het enige wat ik kon doen was uit het raam staren en huilen tijdens de hele vlucht van 8 uur. Ik kon 46 uur lang niet slapen nadat de Heer die nacht tot mij had gesproken. Nog maanden na die nacht, telkens als ik eraan dacht, voelde ik diezelfde tegenwoordigheid en begon ik te huilen.

Ik vertelde Larry niet wat de Heer mij over die ring had verteld. Het geld in het offer was van de kerken van Albanië, en ik wist dat de ring ook verkocht kon worden voor extra geld—maar ik wist wat de Heer mij erover verteld had. Dus ik was zo blij toen Larry me belde en zei dat de Heer tot hem had gesproken en hem had verteld mij die ring te geven. Ik heb die ring ingelijst, en hij hangt nu in mijn kantoor. Er zijn vele keren geweest dat ik naar die ring heb gekeken en moest denken aan de woorden van de Heer tot mij die avond, toen ik in de jaren daarna voor enorme financiële uitdagingen kwam te staan. Zonder mankeren is God trouw geweest in alles wat ik nodig had om Zijn aanwijzingen van die avond uit te voeren. Die avond in Albanië veranderde mijn leven, maar er was nog veel meer dat God me in de komende dagen zou laten zien.

Toen ik thuiskwam uit Albanië, voelde ik een sterke drang om deze boodschap van het Koninkrijk overal te brengen waar ik maar kon. Ik had een sterke passie om deze informatie te verspreiden, en ik stond te popelen om diezelfde vijf sessies opnieuw te geven en te zien of hetzelfde zou gebeuren. Ik hoefde niet lang te wachten. Een voorganger in Utah nodigde mij uit om diezelfde vijf sessies te komen onderwijzen. Hij had van Larry gehoord dat het levensveranderend was, en hij wilde dat ik kwam. Hij was voorganger van een kleine kerk van Indianen die erg arm was. Ze hadden financiële hulp nodig, en als

het waar was wat Larry hem vertelde, dan dacht hij dat ik kon helpen.

Dus vloog ik er naar toe en hield bijeenkomsten op zondagmorgen en zondagavond tot en met woensdagavond. Er waren in totaal vijf bijeenkomsten, net als in Albanië, en ik kreeg dezelfde respons. De mensen schreeuwden en dansten op de laatste avond van de conferentie, onder een zeer sterke zalving, terwijl zij hun offer gaven. Deze keer zag ik de blauwe waas niet, maar ik voelde een sterke zalving tijdens alle vijf sessies. Na de laatste sessie was ik, net als Larry in Albanië, geschokt door het grote offer dat slechts 17 echtparen hadden gegeven. Ik sloot het offer op in een afgesloten collectezak en nam het mee naar mijn kantoor om het de volgende dag te tellen.

Later die dag kreeg ik een telefoontje van mijn kantoor. Mijn secretaresse was aan de telefoon, en ik kon merken dat er iets aan de hand was. Haar stem trilde en het klonk alsof ze gehuild had. Haar eerste woorden waren: "Pastor, er is iets met dat geld dat u terugbracht." "Wat bedoel je, Tracy?" vroeg ik. Vervolgens vertelde ze me dat ze de zak met geld had geopend om het te tellen en te storten, maar op het moment dat ze dat deed, kwam de zalving sterk over haar heen in het kantoor, en ze viel op de grond. Mijn andere secretaresse, die de commotie hoorde, kwam om de hoek kijken en ook zij begon te trillen onder de zalving. Tracy zei: "Wat is er gebeurd met dat geld daar in Utah?" Ik zei haar dat ik dat niet wist.

Een paar weken later gaf ik les over dezelfde principes in een kleine kerk in het zuiden van Ohio. In deze kerk hadden we de eerste vier sessies op DVD gezet, en die hadden ze de vier weken daarvoor bekeken. Op zondagavond ging ik erheen om de vijf sessies af te maken. De zalving stond weer op het punt ons omver te werpen. Toen ik die avond de collecte hield, kreeg ik dezelfde reactie als in de

**MAAR JEZUS HEEFT NIET
ALLEEN BETAALD VOOR ONS
RECHT OM NAAR DE HEMEL TE
GAAN, HIJ HEEFT HET OOK
MOGELIJK GEMAAKT OM ALS
ZOON OF DOCHTER VAN GOD
TE LEVEN EN DE ZEGENINGEN
VAN HET KONINKRIJK VAN GOD
HIER OP AARDE TE GENIETEN.**

andere bijeenkomsten. De mensen waren zo enthousiast om te geven. Tijdens de collecte zette de kerk een mand voorin neer, waarin de mensen hun gaven konden doen. Deze keer was de blauwe was er weer. Er was een bol met een diameter van een meter rond de mand toen de mensen gaven. De zalving was zo sterk dat ik na de samenkomst naar de auto moest worden geholpen, omdat ik niet zelf kon lopen.

Terwijl deze dingen gebeurden, wist ik niet echt wat er aan de hand was, en ik heb niet gehoord dat het ergens anders gebeurde. Ik bleef conferenties doen, en de zalving bleef heel sterk. En ja, die blauwe was dook weer op in een paar conferenties. Maar wat me het meest verbaasde was dat de zalving op het geld zelf zat. Na een conferentie had mijn personeel moeite om het offer te tellen. Weet je nog dat de zalving in dat appartement in Albanië kwam toen Larry het offer op tafel uitstortte? Wanneer we een geldstuk opraapten dat in deze collectes werd gegeven, voelden we onmiddellijk de zalving en begonnen we te beven. Ik weet dat het gek klinkt, maar dit is gewoon wat ik waarnam.

Als geestelijk wetenschapper stond ik voor een raadsel en vroeg de Heer ernaar. Hij sprak tot mij en vertelde mij waarom deze sterke zalving op het offer verscheen. Hij vertelde me dat de meeste mensen geven uit plichtsbef of wetticisme. Sommigen geven op basis van een formule, maar ze zijn niet echt in geloof als ze geven. Velen geven omdat ze denken dat God boos op hen zal zijn als ze niet geven. Sommigen geven alsof ze een rekening moeten betalen. Hij zei me dat als ik Zijn Koninkrijk zou onderwijzen en de verborgen financiële principes van het Koninkrijk zou onthullen, het geloof in de harten van de mensen zou stijgen. Wanneer ze dan zouden geven, zouden ze echt in geloof zijn: en dan is er de Koninkrijksverbinding er, en dus vloeit de zalving.

Sinds die reis naar Albanië in 2005 is mijn leven enorm veranderd. Mijn verlangen om mensen te bereiken met het goede nieuws van het Koninkrijk heeft ervoor gezorgd dat Drenda en ik de tv zijn gaan gebruiken om de naties te bereiken met dit goede nieuws. Letterlijk geven we nu miljoenen per jaar uit om mensen te vertellen over dit Koninkrijk dat we jaren geleden hebben ontdekt. Maar misschien heb

je het goede nieuws van het Koninkrijk nog niet gehoord. Zo waren wij ook—gelovigen die naar de hemel gingen, maar niet wisten hoe ze de hemel op aarde moesten bewerkstelligen. Maar Jezus heeft niet alleen betaald voor ons recht om naar de hemel te gaan, Hij heeft het ook mogelijk gemaakt om als zoon of dochter van God te leven en de zegeningen van het Koninkrijk van God hier op aarde te genieten. Maar belangrijker is dat we miljoenen mensen moeten bereiken met het goede nieuws van het evangelie, en daar is geld voor nodig. De mensen kijken toe. Ons leven moet er anders uitzien!

Wat was het dat ik onderwees in Albanië dat die zalving inluidde? Wat was het dat God zei dat ik aan de naties moest prediken? Wel, dat is het doel van dit boek, en ik geloof dat het uw leven zal veranderen zoals het dat van mij deed.

HOOFDSTUK 3

ALSTUBLIEFT GOD, HEB MEDELIJDEN!

Jerry belde mijn kantoor en vroeg of hij langs kon komen om met mij te lunchen wanneer ik bij hem in de buurt was. Ik deed een interview bij een televisiestation in een stad bij hem in de buurt, en hij wilde me vertellen hoe zijn leven was veranderd door mijn materiaal en mijn tv-uitzending. Ik had Jerry nog nooit ontmoet, maar wel een paar keer aan de telefoon gesproken. Ik zei: "Natuurlijk." We moesten toch lunchen, en ik wilde hem daar graag ontmoeten om zijn verhaal te horen.

Tijdens de lunch maakte ik kennis met Jerry en zijn zoon, en Jerry begon me zijn verhaal te vertellen. Hij was een predikant die 30 jaar lang voorganger was geweest, maar hij moest het ambt verlaten vanwege een beroerte die hem invalide had gemaakt. In de tijd na de beroerte stortte zijn leven in. Omdat hij niet kon werken, raakte de afbetaling van de hypotheek op het huis van het gezin achterop en werd het te koop aangeboden. Het betalen van nutsvoorzieningen en het kopen van eten werd ook een uitdaging. Jerry zei zelfs dat het zo erg werd dat hij op een dag met een geladen revolver in de ene hand en een Bijbel in de andere, overwoog zichzelf van het leven te beroven.

Te midden van deze hopeloosheid zag Jerry onze tv-uitzending en bestelde wat van mijn materiaal. Hij legde verder uit dat hij, toen hij het materiaal voor het eerst ontving, dringend behoefte had aan ongeveer 2.000 dollar om de basisrekeningen en het voedsel te betalen. Hij luisterde keer op keer naar het materiaal totdat er geloof in zijn hart ontstond. Hij besloot God te geloven voor die 2.000 dollar die hij nodig had. Dus deed hij wat Drenda en ik deden met dat eerste hert dat ik kreeg. Hij zaaide een gift voor die 2.000 dollar. Hij schreef op een stuk papier de datum en de tijd dat hij geloofde dat hij dat geld kreeg,

volgens Marcus 11:24, en stuurde de cheque naar onze bediening.

Ik wist niet dat dit gaande was, want ik had Jerry niet gesproken. Hij zei dat na ongeveer anderhalve week een man naar de voordeur kwam en vroeg om met hem te praten. Jerry kende de man uit zijn verleden, maar hij zei dat ze elkaar al een tijdje niet hadden ontmoet. Ze praatten wat, en toen zei de man dat hij eigenlijk was langsgekomen om Jerry een cheque van \$2.000 te geven. Hij legde verder uit dat hij anderhalve week geleden op die en die dag en rond die en die tijd de indruk had gekregen van de Heilige Geest om Jerry \$2.000 te brengen.

Jerry stond daar stomverbaasd. Hij greep snel naar zijn portemonnee, waar hij het papiertje had opgeborgen waarop de dag en het uur stond waarop hij geloofde dat hij de \$2.000 had gekregen die hij nodig had. De datum en het uur die op Jerry's papiertje stonden, kwamen precies overeen met het tijdstip waarop de man zich onder de indruk voelde om Jerry de \$2.000 te geven. Jerry wist dat dit geen toeval was; hij wist dat het een directe reactie was op het Koninkrijk van God, in het bijzonder de wetten van het Koninkrijk.

Hij vervolgde zijn verhaal en vertelde me dat hij zeven kinderen had, allemaal getrouwd, behalve een 16-jarige zoon (degene die bij hem was tijdens de lunch), die zich in feite van God had afgekeerd toen hij zag wat zijn vader allemaal doormaakte. De zoon was kwaad op God omdat zijn vader 30 jaar lang trouw was geweest, en de zoon had het gevoel dat God hem in de steek had gelaten.

Jerry wilde een manier vinden om zijn zoon te bereiken, en hij had een idee. Ik praat veel over hertenjacht in mijn materialen en vertel hoe God mij leerde jagen door geloof. De jacht op herten was de passie van zijn zoon, dus legde Jerry zijn zoon uit hoe hij die herfst zijn bok kon krijgen, op de koninklijke manier. De zoon dacht erover na en ging uiteindelijk akkoord, waarna hij en Jerry hun geloof lanceerden, net zoals Jerry had gedaan voor zijn 2000 dollar. De jongen kreeg een mooie bok binnen acht minuten. Terwijl Jerry en zijn zoon het hert naar de slagerij brachten, had Jerry mijn CD in de CD-speler. Terwijl Jerry het hert de winkel in bracht, zei de jongen dat hij in de auto wilde blijven om nog wat langer te luisteren. Toen Jerry naar buiten kwam, zei zijn zoon: "Pap, ik denk dat we al die jaren iets gemist hebben. Ik weet dat dat hert een resultaat was van het Koninkrijk van God."

Zijn zoon wijdde toen zijn leven opnieuw aan de Heer en vertelde zijn vader dat als God de 2.000 dollar en het hert kon brengen, Hij ook de 17.000 dollar kon brengen die ze nodig hadden om het huis uit de gedwongen verkoop te halen. Op dat moment maakte ik voor het eerst kennis met Jerry. Ik herinner me dat Jerry's brief binnenkwam met het zaad van Jerry en zijn zoon om het huis uit die verkoop te halen. Ik herinner me dat de brief kort was, maar eenvoudigweg aangaf wat ze nodig hadden. Er was geen sprake van iets anders, gewoon het huis uit die verkoop halen. Ik herinner me ook dat ik mijn hand op die brief legde en het met hen eens was. Ik herinner me het exacte moment en de tijd waarop ik dat gedaan had.

Op dit punt vertelde Jerry me dat na ongeveer twee weken een andere man aan de voordeur kwam. Ook dit was iemand die Jerry kende uit het verleden. De man zei dat hij het huis vermeld zag staan in de aanstaande verkoop door de sheriff en vroeg Jerry hoeveel er nodig was om het uit die gedwongen verkoop te halen. Jerry vertelde hem het bedrag, meer dan 17.000 dollar. De man schreef een cheque uit voor het hele bedrag en vertrok. Jerry staarde naar de cheque. Op dat moment zat Jerry huilend tegenover me in het restaurant en bedankte me voor het onderwijs van mensen over het Koninkrijk van God. Jerry zei dat hij zo blij was dat zijn kinderen allemaal de hand van God zagen, en het gaf hem een kans om het Koninkrijk met hen te delen. Ik

**"IK VERZEKER JULLIE: ALS
JULLIE GELOOF HEBBEN ALS
EEN MOSTERDZAADJE, DAN
ZULLEN JULLIE TEGEN DIE
BERG ZEGGEN: 'VERPLAATS JE
VAN HIER NAAR DAAR; EN DAN
ZAL HIJ ZICH VERPLAATSEN.
NIETS ZAL VOOR JULLIE
ONMOGELIJK ZIJN."**

— MATTEÛS 17:20B NBV

vind het geweldig! Dit is de realiteit van het Koninkrijk van God, en ik ben zo gezegend om het met mensen te kunnen delen en dan hun verhalen te horen. Jerry had geen medelijden nodig. Hij had antwoorden nodig, en die vond hij in het Koninkrijk.

Nu voel ik dat ik hier iets moet toevoegen aan Jerry's verhaal. Hoewel het misschien leek alsof

mensen gewoon naar Jerry's voordeur kwamen en hem geld gaven, wil ik niet dat je het verkeerde idee krijgt, dat je financiële antwoord zomaar komt opdagen, terwijl je er bij zit en een cola drinkt. Nee, je zult je aandeel moeten leveren in het oogsten van wat je nodig hebt. In Jerry's geval was hij 30 jaar lang voorganger geweest. Hij had heel lang in deze mensen gezaaid. En ten tweede, Jerry was niet in staat om zijn huis te verlaten vanwege de beroerte. Jerry oogstte waar hij had gezaaid, van de mensen in zijn kerk waar hij al die jaren in had gediend.

Ik moet jullie vertellen dat Jerry ook volledig genezen was van de beroerte, en dat hij meer dan 70 pond was afgevallen toen ik hem die dag voor de lunch ontmoette. Prijs God, hij kreeg greep op het Koninkrijk. U zult-misschien zeggen: "Nou, Jerry was dominee; hij wist zeker alles van het Koninkrijk. Blijkbaar niet, en ik weet zeker dat hij niet de enige is. Helaas weten veel kerkmensen ook niet hoe ze het Koninkrijk van God kunnen aanboren en hun antwo-orden kunnen ontvangen. Een verhaal in Mattheüs illustreert hoe velen denken.

Uit de mensen die aan de voet van de berg stonden te wachten, kwam een man naar Jezus toe. "Here," zei hij smekend en viel voor Hem op de knieën. "Heb medelijden met mijn zoon. Hij lijdt aan vallende ziekte. Het is heel erg met hem. Hij valt vaak in het vuur en in het water. Daarom heb ik hem bij uw leerlingen gebracht, maar zij konden hem niet genezen."

"Och," zuchtte Jezus. "Wat zijn jullie toch ongelovig en verdorven! Hoelang moet Ik nog bij u blijven? Hoelang moet Ik nog geduld met u hebben? Breng die jongen maar hier." Hij bestrafte de boze geest in de jongen en die ging er meteen uit. Vanaf dat moment was de jongen genezen.

Achteraf, toen ze alleen met Hem waren, vroegen de leerlingen Hem: "Waarom konden wij die boze geest niet uit die jongen weggagen?" "Omdat jullie zo weinig geloof hebben," antwoordde Jezus. "Als jullie geloof zoveel kracht heeft als een mosterdzaadje, dan kun je tegen deze berg

zeggen: 'Ga weg' en dan gaat hij weg. Dan is niets onmogelijk voor je."

— *Matteüs 17:14-20 HTB*

In dit verhaal zien we een man die wanhopig is; zijn zoon wordt gekweld door boze geesten, bijna tot de dood erop volgt. Toen hij hoorde van Jezus' bediening en dat Jezus de macht had om demonen uit te drijven, maakte hij plannen om zijn zoon naar Jezus te brengen zodat Hij hem kon genezen. Toen hij daar echter aankwam, ontdekte hij dat Jezus er niet was, maar drie van zijn discipelen had meegenomen de berg op om te bidden. De andere discipelen die daar waren, zeiden dat het geen probleem was; zij hadden in Zijn naam demonen uitgedreven sinds Jezus hen daartoe de bevoegdheid had gegeven, en konden voor de zoon van de man zorgen. Maar terwijl zij voor deze jongeman baden, ging de demon niet weg. Hoewel ze het probeerden, ging de demon niet weg. De vader was overstuur en de menigte die Jezus volgde was in verwarring.

Maar juist op dat moment komen Jezus en de drie discipelen van de berg af. Jezus ziet de commotie en vraagt wat er aan de hand is. De vader van de zoon legt uit hoe hij de jongen naar de discipelen had gebracht, maar dat zij de demon niet konden uitdrijven. De vader doet dan wat voor veel, zo niet de meeste mensen die met een crisis worden geconfronteerd, zal gelden wanneer er geen antwoord lijkt te zijn. Hij smeekt Jezus om genade. Hoewel smeken om genade goed klinkt als je wanhopig bent, was het niet de juiste reactie van deze man, en ook niet dat van jou. De vader, die Jezus' medelijden met zijn situatie wil oproepen, vertelt Jezus vervolgens hoe de boze geest zijn zoon kwelt, hem in het vuur gooit en hem probeert te doden. Jezus onderbreekt de man. Hij hoefde niet meer te horen over de kweuling die de zoon van de man onderging. Gefrustreerd zuchtte Jezus: "*Och, wat zijn jullie toch ongelovig en verdorven! Hoelang moet Ik nog bij jullie blijven? Hoelang moet Ik nog geduld met jullie hebben? Breng die jongen maar hier.*" In deze ene zin verklaart Jezus volledig waarom de boze geest er niet uitkwam.

Maar voordat we ingaan op de implicaties van wat Jezus zei, moeten we het fundament waarop we steunen opnieuw bevestigen,

namelijk dat God niet liegt en niet kan liegen. Wat Hij zegt is waar. Met dat gegeven kunnen we de situatie beoordelen met de volgende uitspraak: "Het is de BEDOELING dat demonen naar buiten komen!" Doen ze dat niet, dan is er iets mis, en dat ligt niet aan God, maar aan ons. Onthoud dit, het probleem met het ontvangen van God ligt altijd aan onze kant. Jezus vertelt ons duidelijk de reden waarom de boze geest niet wegging—corrupt denken en ongeloof. We zullen deze twee redenen zo meteen behandelen. Maar op dit punt in onze bespreking wil ik me concentreren op de vader en de zoon in het verhaal.

De vader was duidelijk wanhopig voor zijn zoon. Toen er niets leek te gebeuren op het moment dat de discipelen voor hem baden, was er geen uitweg meer. Er was geen zeker antwoord. Het enige antwoord waarvan hij dacht dat het kon helpen, hielp niet. Er zat maar één ding op en dat was smeken om medelijden. De uitdrukking "smeken om medelijden" impliceert dat iemand de macht of autoriteit heeft om te helpen, maar ervoor gekozen heeft dat niet te doen. Er bleef dus niets anders over dan een lange uitleg te geven over de verschrikkelijke marteling die de jongen onderging, in een poging Jezus te bewegen tot medelijden met zijn situatie.

Eerlijk gezegd is dit de manier waarop de meeste mensen bidden: wetend dat God de macht heeft om te helpen, maar onzeker over Zijn antwoord, smeken zij om genade. Dus met lange gebeden en veel woorden leggen ze de details van de pijn en de omstandigheden uit. "Vader, U weet dat ik dat geld voor vrijdag nodig heb; alstublieft, God help me." Of "God, alstublieft, als U mijn kind geneest, zal ik U de rest van mijn leven dienen. Alstublieft, God." Ik wil de situaties waarmee mensen geconfronteerd worden niet bagatelliseren, maar let op hoe snel Jezus de kracht van God in die situatie bracht en de jongen bevrijdde. Dit is Gods hart, Zijn verlangen. Er is geen tekort aan mededogen, macht of gezag. Dat was ook niet het probleem in het verhaal. Jezus schetst het probleem als corrupt denken en ongeloof. Met andere woorden, verkeerd denken en hun gebrek aan geloof belemmerden in dit geval de zeggenschap van het Koninkrijk.

Oké, er is hier veel te bespreken, veel sleutels tot het Koninkrijk en hoe het werkt. Ik wil niet helemaal ingaan op sommige dingen die je hier moet weten, maar ik zal ze in ieder geval noemen, en we zullen de

wetten die we hier zien functioneren later bestuderen.

Om een fundamenteel begrip te krijgen van de wet van het Koninkrijk, moeten we dit primaire en fundamentele punt begrijpen: God gaf Adam volledige zeggenschap over de aarde. Hij moest erover heersen.

Toen zei God: 'Laat Ons mensen maken die op Ons lijken en kunnen heersen over alle dieren op aarde, in de zeeën en in de lucht!

— Genesis 1:26 HTB

Ik denk dat Hebrëen 2:7-9 (HTB) het heel duidelijk maakt:

'Hoewel U hem een korte tijd lager dan de engelen hebt gezet, hebt U hem nu gekroond met heerlijkheid en eer. En U hebt hem het beheer gegeven over alles wat er is.' Toen God dit zei, bedoelde Hij ook dat alles aan hem onderworpen zou zijn, niets uitgezonderd. Wij hebben nog niet gezien dat het al zover is, maar wij zien Jezus wel. Hij heeft gedurende een tijd lager dan de engelen gestaan omdat Hij sterven moest, maar is nu door God met heerlijkheid en eer gekroond, omdat Hij door Gods genade voor ons de dood is ingegaan.

Begrijp tenminste voor nu dat God Zijn gezag in het aardse rijk (in het koninkrijk der mensen) niet kan uitoefenen, tenzij een man of vrouw die hier rechtsbevoegdheid heeft, het hemelse gezag uitoefent.

Daarom zei Jezus tegen zijn discipelen in Mattheus 18:18:

“Voorwaar, Ik zeg u: Alles wat u op de aarde bindt, zal in de hemel gebonden zijn; en alles wat u op de aarde ontbindt, zal in de hemel ontbonden zijn.”

Nogmaals, de hemel heeft hier in het aardse rijk geen zeggenschap, tenzij deze door een man of vrouw hier op aarde wordt uitgeoefend. Daarom zegt Jezus hier dat als een man of een vrouw het gezag van de hemel hier uitoefent, de hemel dat zal steunen. Doen we dat niet, dan

kan de hemel dat niet doen. Als die gedachte u vreemd voorkomt, stop dan niet hier. Ik zal dat onder-werp later uitvoerig behan-delen. Maar accepteer nu die waarheid als de reden waarom de boze geest de jongen

MAAR DIT BEN JIJ NIET, MIJN VRIEND; JIJ HEBT TOEGANG TOT HET RECHT IN HET KONINKRIJK. ER ZIJN ANTWOORDEN OP JE PROBLEMEN.

niet verliet—**dat hóefde niet!** Hij had het recht om daar te blijven. Nogmaals, Jezus zei dat de reden dat de boze geest niet hoefde te vertrekken was vanwege het gebrek aan geloof, of het gebrek aan zeggenschap. God gaf Zijn zeggenschap in de

zaken van de mensen op, toen Adam in wezen God eruit schopte door zijn rebellie. Hier krijgt satan dan ook zijn zeggenschap over de mensheid.

De duivel nam Jezus mee naar een hoogvlakte en liet Hem in een oogopslag alle Koninkrijken van de wereld zien. 'Kijk,' zei hij, 'dat zal ik U allemaal geven, met al hun roem en eer erbij. Want het is allemaal van mij. Ik geef het aan wie ik wil. Als U mij aanbidt, krijgt U het allemaal.'

— Lukas 4:5-7 HTB

Bijgevolg verloor God zijn wettige zeggenschap in het aardrijk omdat Hij de man verloor die deze droeg—Adam. Nogmaals, ik zal later meer vertellen over deze specifieke wetten, zoals ik al zei, maar de belangrijkste reden waarom ik dit verhaal naar voren bracht was om te wijzen op de houding en wanhoop van de vader en hoe hij neigt naar het smeken om genade. Lees de volgende paar zinnen zorgvuldig.

Als er geen autoriteit of wet is en geen systeem om recht te spreken en oplossingen te bieden aan een persoon in nood, is smeken om genade het enige wat overblijft. Laat ik het anders zeggen. Als iemand geen rechtsmiddel heeft tegen een probleem en geen toegang heeft tot een proces waar recht wordt gesproken, dan is er geen garantie op antwoorden. Smeken is het enige wat overblijft.

Maar dit ben jij niet, mijn vriend; jij hebt toegang tot het recht in het Koninkrijk. Er zijn antwoorden op je problemen. Vergeet niet dat een

Koninkrijk een regering is, en die functioneert door wetten die onpartijdig zijn en die gelden voor elke burger die onder de jurisdictie van dat Koninkrijk leeft. Zoals ik eerder in dit boek heb gezegd, is het Koninkrijk van God gebouwd op gerechtigheid (het juridische proces dat toegang geeft tot Gods gezag om af te dwingen wat volgens zijn wet juist is) en rechtvaardigheid. Er was een reden waarom die boze geest niet naar buiten kwam; en dat was niet Gods zwakheid of een verandering van Zijn wil. Jezus laat ons dat zien door de snelheid waarmee Hij de discipelen berispt en vervolgens de demon uitdrijft.

De meeste christenen veranderen hun leer, wanneer zij geen demonstratie van het Koninkrijk zien, en zeggen: "Niet alle demonen worden uitgedreven." Zij weten dat God alle macht heeft, dus nemen zij aan dat God kan doen wat Hij wil in het aardse rijk, dus als de boze geest er niet uitkomt, dan moet God ervoor gekozen hebben hem niet te laten vertrekken. Mijn vriend, deze opvatting is volledig verkeerd. Jezus zei dat het HUN corrupte denken en HUN ongeloof was dat de bevoegdheid van de hemel in dit geval kortsluitte. Laat ik het zo zeggen. De reden dat de demon niet naar buiten kwam was een juridische kwestie—punt. Hij hoefde niet naar buiten te komen omdat niemand daar de autoriteit en de wettelijke bevoegdheid van de hemel in die situatie in stelling bracht. "Maar, Gary, ze probeerden het uit te

**AANGEZIEN DE MENS WETTIG
GEZAG HEEFT HIER OP AARDE,
KUNNEN GODS BESTUUR EN
ZIJN GEZAG HIER NIET UITG-
EOEFEND WORDEN TOTDAT
EEN MAN OF VROUW, DIE
GEZAG HEEFT OP AARDE,
VOLLEDIG OVERTUIGD IS VAN
WAT DE HEMEL ZEGT, EN VER-
VOLGENS DIE ZEGGENSCHAP
HIER UITOEFENT**

drij-ven." Ja, maar zoals ik al zei, wettelijk gezien hoefde hij er niet uit. Waarom? Nogmaals, de hemel had geen bevoegdheid om de demon uit te drijven.

Laat me parafraseren wat ik net zei. Zij hadden pervers denken: iets goed of aanvaardbaar noemen dat verkeerd is of het tegenovergestelde denken van wat God over een kwestie zou zeggen. Ongeloof was ook een groot probleem, want

geloof is nodig om de hemel in het aardse rijk bevoegd te laten zijn. De discipelen waren er niet van overtuigd, absoluut niet van overtuigd, dat de demon er uit zou komen. Zij waren bang.

Aangezien de mens wettig gezag heeft hier op aarde, kunnen Gods bestuur en Zijn gezag niet uitgeoefend worden totdat een man of een vrouw, die gezag heeft op de aarde, volledig overtuigd is van wat de hemel zegt, en vervolgens die zeggenschap hier uitoefent. Trouwens, in ons hart volledig overtuigd zijn van wat de hemel zegt, heet geloof, en niemand had geloof die dag. Zij hinkten op twee gedachten en waren vol ongelooft, waardoor de bevoegdheid van de hemel in deze situatie werd afgesneden. Maar Jezus had geloof en wist dat deze demon eruit zou komen! Jezus nam de leiding en de demon vertrok. "Maar, Gary, de reden dat de demon er uitkwam toen Jezus hem berispte, was omdat Hij Jezus was." Echt? Laten we eens kijken naar Marcus 6:5 wanneer Jezus Zijn bediening uitoefent in Zijn woonplaats.

Jezus kon daar geen wonderen verrichten, behalve zijn handen op een paar zieken leggen en hen genezen.

Je zou het ermee eens moeten zijn dat Jezus de macht had om te genezen, toch? Dan moet je kunnen beantwoorden waarom Hij niet alles kon doen wat Hij wilde doen in dit verhaal. De noodzaak was er, maar iets belemmerde Hem. Hij beantwoordt dat in vers 6: "En Hij was verbaasd over hun gebrek aan geloof." Geloof (overeenstemming met de hemel) geeft de hemel zeggenschap in het aardse rijk. Je kunt dit principe bijvoorbeeld gemakkelijk zien in hoe je gered werd en tot Christus kwam.

Want met het hart gelooft men tot gerechtigheid en met de mond belijdt men tot zaligheid.

— Romeinen 10:10

Je gelooft in je hart (wat de hemel zegt), en je bent gerechtvaardigd. Dat is een juridische term, die de tenuitvoerlegging van het recht

betekent, en die impliceert dat de hemel nu wettig gezag heeft in het aardse rijk. Om dit principe eenvoudig te bekijken, moeten we bedenken dat Adam hier op aarde de wettige heerschappij kreeg, en dat de mens die positie nog steeds heeft. Dit moet niet verward worden met het onvermogen van de mens om geestelijk te heersen; dat vermogen verloor hij in de hof aan satan. God kan de wettige positie die de mens nu heeft in het aardrijk niet schenden. God moet dus een man of vrouw vinden die met de hemel instemt om op legale wijze toegang te krijgen en gezag uit te oefenen hier op aarde.

In Romeinen 10:10 zie je dat er twee dingen moeten gebeuren voordat de autoriteit en macht van de hemel hier op aarde kan worden vrijgegeven. Het eerste heb ik al genoemd: we moeten volledig overtuigd zijn en het in ons hart eens zijn met wat de hemel zegt; dit wordt geloof genoemd. Ten tweede moeten we begrijpen dat geloof alléén de hemel hier niet de vrije hand geeft. Verrast? Ik zal het uitleggen. Denk aan een lichtsakelaar. De stroom is er, maar je moet nog steeds de schakelaar omzetten om het licht aan te doen. Als we in ons hart geloven wat de hemel zegt, maakt dat de verbinding met de hemel wettig of gerechtvaardigd. Maar dan moeten we dat gezag hier uitoefenen. Zoals in mijn voorbeeld moeten we de schakelaar omzetten. Dat doen we als we het gezag van het Koninkrijk belijden en ernaar handelen.

Ik weet dat ik in herhaling val, maar het begrijpen van deze wet van het Koninkrijk is van VITAAL belang om te kunnen ontvangen wat de hemel voor je heeft. Je zult alles wat je ooit van de hemel zult ontvangen op dezelfde manier ontvangen als waarop je gered bent—door te *geloven* wat de hemel in je hart zegt en vervolgens te *spreken* of te *handelen* in overeenstemming met wat de hemel zegt.

Het Koninkrijk, zoals Jezus het onderwees en demonstreerde, was de discipelen totaal vreemd. Vaak zien we dat de discipelen in de war raakten door wat ze zagen. In de bovenstaande bijbeltekst wordt volgens mij aangegeven, dat de discipelen bang waren voor de manifestatie van de boze geest en op twee gedachten gingen hinken, waardoor hun geloof teniet werd gedaan. Ik neem aan dat toen zij deze boze geest gingen uitdrijven, deze zich manifesteerde en waarschijnlijk de jongen op de grond gooide en een groot spektakel ten toon

spreidde. Dit kan angst hebben veroorzaakt. Ik speculeer maar wat, maar één ding weet ik zeker. Er gebeurde iets waardoor hun hart niet meer in overeenstemming was met de hemel, maar in ongeloof raakte.

Aan de andere kant was Jezus volledig overtuigd van wat de hemel zei over een dergelijke situatie en beval de boze geest te vertrekken. Dus zoals we kunnen zien, lag het probleem met de boze geest die niet naar buiten kwam in het aardse rijk, niet in het hemelse.

Als ik één schriftgedeelte zou moeten kiezen dat de functie van het Koninkrijk op aarde beter illustreert dan enig ander, dan zou ik zeggen dat het Marcus 11:22-24 is. Om de weg te bereiden moeten we een paar verzen terug: daar zien we

dat Jezus tot een vijgenboom sprak en dat deze dood ging. Omdat hij geen vruchten aan de boom vindt, vervloekt Jezus hem. Als de discipelen de volgende dag weer langs dezelfde boom komen, zien ze dat deze is verdord. Petrus is verbaasd over wat hij ziet en roept geschokt naar Jezus.

**“DAAROM ZEG IK U: ALLES
WAT U BIDDEND BEGEERT,
GELOOF DAT U HET ONTVA-
NGEN ZULT, EN HET ZAL U
TEN DEEL VALLEN.”**

— MARKUS 11:24

Jezus zei tegen de leerlingen: “Heb toch geloof in God! Ik verzeker jullie: als je gelooft en je tegen deze berg zou zeggen: “Ga hier vandaan en val in de zee,” dan gebeurt het absoluut! Maar denk eraan: dat kan alleen als je gelooft dat het zal gaan zoals jij zegt en er geen spoor van twijfel in je hart is. Wat je in het gebed ook vraagt, je krijgt het als je gelooft dat je het al ontvangen hebt.

— Markus 11:22-24 HTB

Merk op dat Petrus verbaasd was over wat er gebeurd was. Hoe was het gebeurd? Jezus had gewoon tot de boom gesproken. Maar zonder twijfel reageerde de boom op de woorden van Jezus en de boom ging dood. Jezus vertelt Petrus vervolgens een "waarheid", een wet van het Koninkrijk van God. De uitleg van Jezus geeft ons meer inzicht in

hoe het Koninkrijk van God in het aardse rijk werkt. Ook in dit voorbeeld zien we dezelfde wet werken waarover we eerder hebben gesproken; een man of vrouw op aarde, volledig overtuigd van wat de hemel zegt (nu gerechtvaardigd), spreekt vervolgens met het gezag van de hemel en oefent dat gezag op aarde uit. Natuurlijk is de man in dit verhaal Jezus zelf, maar Jezus maakt in Zijn uitleg aan Zijn discipelen heel duidelijk dat "iedereen" kan doen wat Hij zojuist had gedaan.

Ik weet zeker dat je het ermee eens bent dat als mensen dit werkelijk wisten en de wet die Jezus hun leerde begrepen, dit een dramatische invloed op hun leven zou hebben. Ik zag de invloed van het Koninkrijk in het leven van mijn eigen gezin, maar het was ook geweldig om te zien hoe het Koninkrijk invloed had op andere gezinnen toen wij hen onderwezen wat wij hadden geleerd. Laat me een verhaal vertellen over mijn eigen kerk waar deze wet gedemonstreerd werd. Vaak is kennis van het Koninkrijk en zijn functie het verschil tussen leven en dood. Dat was zo in het volgende verhaal.

Jennifer begon mijn kerk te bezoeken en hoorde over het geloof en het Koninkrijk. Ze vond het geweldig om te leren over haar gezag en rechten in het Koninkrijk, want ze was zwanger van haar tweede kind, en ze wilde graag thuis bevallen. Dus begon ze te bestuderen wat het Woord van God zei over bevallingen en de beloften in het Koninkrijk die voor haar kind zouden gelden. Ze was ervan overtuigd dat ze een gezonde thuisbevalling kon hebben. Ze zocht een vroedvrouw en vroeg een van de vrouwen van onze gemeente, die zelf een paar thuisbevallingen had meegemaakt, of zij haar wilde begeleiden tijdens de bevalling.

In de tijd voorafgaand aan haar bevalling was ze in elke dienst om de principes van het Koninkrijk in zich op te nemen. Deze concepten waren nieuw voor Jennifer, en ze vond het geweldig om te leren dat er echte antwoorden waren in het Koninkrijk van God. Helaas moest haar man in die tijd op zondag werken en kon hij niet vaak met haar mee naar de kerk. Eindelijk brak de tijd voor de geboorte van de baby aan. De vroedvrouw en de begeleidster werden gebeld.

Het was ongeveer 2 of 3 uur 's nachts toen de telefoon naast mijn

bed overging. Aan de andere kant hoorde ik Jennifers begeleidster in de telefoon schreeuwen: "Pastor, bid alstublieft; de baby is dood geboren!". Het nieuws schudde me wakker. De coach zei toen dat de baby net in een ambulance naar het ziekenhuis was vertrokken. Ze vertelde me dat het medisch team de baby bij aankomst dood had verklaard.

Drenda en ik sprongen op en kleedden ons aan. Ik begon te bidden in de Geest, luisterend naar wat ik moest doen. Ik wist dat de duivel onze kerk graag zou belasteren met deze gebeurtenis. Ik zag de krantenkoppen al voor me: "Baby sterft omdat sekte thuisbevallingen aanmoedigt." Wij namen eigenlijk geen standpunt in over de vraag hoe een baby geboren moest worden, thuis of niet, maar veel vrouwen kozen voor een thuisbevalling; dat was inderdaad waar. Drenda en ik bleven in de Geest bidden terwijl we naar het ziekenhuis reden, een rit van 20 minuten. Ongeveer halverwege voelde ik plotseling Gods Geest over me komen, en ik wist dat het goed zou komen met de baby. Precies op dat moment draaide mijn vrouw zich naar me om en zei dat de Heer haar net had verteld dat het goed zou komen met de baby.

Ik wist wat de Heer tegen mijn vrouw en mij had gezegd, dus toen ik de eerste hulp binnenliep, was ik benieuwd wat ik zou aantreffen. Op de eerste hulp zag ik een groep van ongeveer zeven of acht verpleegsters rond een ogenschijnlijk volkomen normale, roze, huilende baby staan. Ik bestudeerde hun gezichten zorgvuldig. In de meeste situaties waar een baby wordt vastgehouden door een groep vrouwen, zie je een glimlach. Maar deze keer was die er niet. In plaats daarvan keek iedereen geschokt.

We ontmoetten de vrouw die ons had gebeld. Zij vertelde ons opnieuw dat de baby thuis dood was verklaard; dat huis lag 20 minuten verwijderd van het ziekenhuis. De baby was ook doodverklaard door het personeel in het ziekenhuis toen de baby aankwam, maar was plotseling, als het ware, wakker geworden. God zij geprezen! Drenda en ik waren verrukt toen we de baby levend en gezond zagen, precies zoals de Heilige Geest ons had verteld.

Ondertussen had een andere ambulance de moeder van de baby, Jennifer, naar de kraamafdeling vervoerd. Zij wist dus niet hoe het er met haar baby voorstond. Mijn vrouw, Drenda, ging naar de

kraamafdeling om te kijken hoe het met haar was. Toen Drenda de kamer binnenliep waar Jennifer lag te rusten, zei ze: "Jennifer, het gaat goed met je baby, en ze is gewoon prachtig." De verpleegster die naast Jennifer stond sprong ertussen en zei kortaf: "Nee, die baby zit in een lijkzak!" Mijn vrouw corrigeerde de verpleegster nadrukkelijk over haar fout. Vandaag is de baby, die Haley werd genoemd, tot eer van God een prachtige jonge vrouw zonder hersenbeschadiging of andere gezondheidsproblemen. Omdat ik begreep dat Gods Koninkrijk werkt op basis van geestelijke wetten, wist ik dat dit resultaat niet toevallig was. Dus als de geestelijke wetenschapper die ik ben (niet *Christian Science*, maar iemand die bestudeert hoe het Koninkrijk van God werkt), wilde ik uitzoeken wat er precies was gebeurd.

Ik wist dat over baby Haley officieel was verklaard: "dood bij aankomst", door het ambulancepersoneel dat naar het huis was gekomen. Ik wist ook dat de baby eveneens dood was verklaard bij aankomst in het ziekenhuis. Dus wat is er gebeurd? Ik sprak met de begeleidster van Jennifer die daar was, en ik vroeg haar me alles in detail te vertellen over wat had plaatsgevonden. Ik was op zoek naar aanwijzingen. Ze zei dat alles met de bevalling goed was gegaan totdat de baby werd geboren. Ze had geen vitale tekenen en was diep blauw van kleur. De vroedvrouw probeerde de baby te reanimeren, maar dat lukte niet. De coach vertelde verder dat er veel familieleden bij Jennifer waren, die toen in paniek begonnen te raken. Maar Jennifer zei kalm dat ze hun mond moesten houden. En toen stak ze haar vinger in het gezicht van haar man en zei: "Zeg geen woord—het komt goed met deze baby!"

Ik onderbrak het verhaal van de coach daar en vroeg haar of ze nog eens kon herhalen wat Jennifer tegen haar man had gezegd. Ze vertelde me hetzelfde wat ze net had gezegd, dat Jennifer haar vinger in het gezicht van haar man had gestoken en had gezegd: "Zeg geen woord—met deze baby komt het goed!" Wauw! Dat was het! Het was het moment van die verklaring die het leven van baby Haley had gered. Ik voelde me als een detective die net een grote zaak had opgelost! Ik was opgetogen. Het was zo simpel, maar zo diepgaand. Jennifer had eenvoudigweg de geestelijke wet toegepast middenin die situatie, en het had het leven van haar baby gered! Door over dit alles diep na te

denken, was het eigenlijk allemaal heel logisch.

Jennifer wist dat haar man, vanwege zijn werkschema, niet in dezelfde mate in zijn geloof was opgebouwd zoals zij in de voorgaande maanden. Ze wist ook dat zijn instemming met de gruwelijke scène bij de geboorte het lot van de baby zou bezegelen. Daarom was haar eerste reactie om met haar man te spreken en hem niet te laten instemmen met de dood van hun kind. Jennifer was er daarentegen van overtuigd dat het kind zou leven en het goed zou maken, en zij verklaarde dat met vrijmoedigheid en geloof.

Zodra Jennifer uit het ziekenhuis was ontslagen, ging ze naar het ambulancepersoneel en vroeg hen wat ze die nacht onderweg naar het ziekenhuis voor de baby hadden gedaan. Ze keken haar schaapachtig aan.

"Niets," bood een van hen uiteindelijk aan.

"Hoe bedoel je, niets?" vroeg Jennifer, "Hebben jullie haar gereanimeerd?"

"Nee," zeiden ze.

"Heb je iets voor de baby gedaan?"

"Nee," zeiden ze weer.

Ze vertelden haar dat de baby gewoon dood was, en dat ze geen hoop hadden op herstel. Maar de baby werd gewoon "wakker" toen ze in het ziekenhuis aankwamen! Dat ambulancepersoneel kreeg lofbetuigingen van het ziekenhuis en de brandweer voor deze actie-van-het-jaar, een jaarlijkse prijs gebaseerd op de uitkomst van een moeilijke situatie. Maar ze gaven toe dat ze niets hadden gedaan.

Onlangs hadden we Haley in onze televisie-uitzending met haar moeder, Jennifer; en wij allen vierden, met tranen in onze ogen, opnieuw het Koninkrijk van God. We vierden het feit dat er iemand was, die wist hoe zij binnen de geestelijke wet en autoriteit van het Koninkrijk moest handelen.

In dit verhaal zien we hoe Jennifer, volledig overtuigd van wat de hemel zegt, die autoriteit vervolgens uitoefent in die bepaalde situatie met haar eigen woorden. De wet werkt!

Een ander gezin in mijn kerk had de volgende ervaring met deze zelfde wet van het Koninkrijk van God. Twee zussen hadden besloten om samen te lunchen, wat niet eenvoudig was, want ze hadden

waarschijnlijk samen 12 of 13 kinderen. Toen ze aan het lunchen waren, merkten ze dat Joël, de vierjarige, ontbrak. Ze zochten door het hele huis en konden hem niet vinden. Ze dachten dat hij zich misschien had verstopt, maar na een hele zoektocht konden ze hem niet vinden. Plotseling kreeg Tina, de moeder, een vreselijke gedachte. Hoe zit het met het ingegraven zwembad in de achtertuin? Ze rende de achterdeur uit met haar nichtje, de 13-jarige Courtney, aan haar zijde. Tina werd overmand door angst toen ze Joel roerloos op de bodem van het zwembad vonden. Niemand wist hoe lang hij daar al lag. Tina schreeuwde dat ze 112 moesten bellen terwijl ze in het zwembad dook en Joel eruit trok. Hij ademde niet, was asgrauw en bewegingsloos.

De 13-jarige, die opgroeide in onze kinderafdeling, zei tegen haar tante: "Nee, tante Tina, we hoeven geen 112 te bellen; we hebben hier gezag. We moeten bidden." Dus begonnen ze allebei te bidden, maar er gebeurde nog steeds niets. Tina schreeuwde opnieuw: "Bel 112!" Courtney zei toen tegen haar tante: "Tante Tina, we moeten hem tot leven wekken." Dus Courtney zei: "Joël, in de naam van Jezus, word wakker!" Plotseling verslikte Joël zich, spuugde water uit en kwam weer bij bewustzijn, helemaal normaal.

Als ik aan dit verhaal terugdenk, ben ik altijd verbaasd; niet verbaasd dat de jongen in orde was, maar verbaasd over deze 13-jarige en haar tegenwoordigheid van geest op dat moment. In een zeer stressvolle situatie van leven en dood was ze in staat te beoordelen wat er moest gebeuren zonder toe te geven aan angst. Courtney bevestigde opnieuw dat weten hoe het Koninkrijk werkt, meer is dan een mooie preek; het is leven of dood!

Merk opnieuw op hoe de wet van het Koninkrijk werkte. Eerst zei Courtney dat ze moesten bidden, wat ze ook deden, maar er gebeurde niets. Dat komt omdat we, als we bidden, niet de autoriteit en macht van God vrijzetten. Maar we bidden wel om richting. Dat is precies wat ze op dat moment nodig hadden. Je zult in het verhaal opmerken dat Courtney daarna zei, dat ze leven over hem moesten uitspreken. Toen ze dat deden, werd hij helemaal goed wakker en dat is hij nog steeds. Opnieuw zien we het hart dat volledig overtuigd is van wat de hemel zegt; maar toch gebeurt er niets totdat die autoriteit wordt vrijgegeven en uitgeoefend in het aardse rijk door een man of vrouw die in geloof

handelt.

Laat me er nog een verhaal aan toevoegen. Dit keer over iets, dat heel dicht bij huis gebeurde. Drenda's broer had Candy, zijn vrouw, naar het ziekenhuis gebracht om van hun vijfde kind te bevallen. Drenda en ik gingen naar het ziekenhuis op de ochtend dat Candy aan het bevallen was om de nieuwe aanwinst van de familie te bewonderen. We dachten dat de bevalling al lang vóór onze aankomst had plaatsgevonden. Maar zoals we ontdekten, was door een paar vertragingen de geboorte nog maar net gebeurd. Toen we de kraamafdeling opliepen, werd baby Holland net naar de kinderkamer gebracht. Zoals je waarschijnlijk al eens hebt gezien, bestaat de kraamkamer van een ziekenhuis eigenlijk alleen maar uit ramen, zodat je de pasgeborenen kunt zien als ze worden binnengebracht.

Toen ze kleine Holland binnen brachten, viel me meteen op dat ze er bijna wit uitzag. Al Johnny's kinderen hebben bijna wit, blond haar; en eerst dacht ik dat haar gebrek aan kleur misschien normaal was voor zijn kinderen bij de geboorte. Maar toch zag ze er niet goed uit. Plotseling begonnen de dokters allemaal rond te rennen. De verpleegsters trokken snel de gordijnen dicht zodat ik niet in de kinderkamer kon kijken, en ik wist dat dit geen goed teken was. Ook al

**VERGEET NIET DAT DE
WETTEN VAN HET KONI-
NKRIJK ALTIJD WERKEN,
VOOR IEDEREEN!**

was het gordijn dichtgetrokken, er was een kier waardoor ik alles kon zien. De verpleegsters begonnen apparatuur tevoorschijn te halen en een dokter begon Holland te reanimeren. Ik liep naar de andere deur van de kinderkamer, waar ik

duidelijk kon horen waar de artsen het over hadden. Terwijl ik luisterde, was ik geschokt toen ik hen hoorde zeggen dat de baby geen hartslag had en dat ze het hart niet op gang kregen. Terwijl ik bleef luisteren, kon ik de hartmonitor zo nu en dan horen kloppen. Ik hoorde een hartslag, dan gingen er 15 of 20 seconden voorbij en dan hoorde ik weer een hartslag. Holland had geen echte hartslag!

De dokter kwam de kamer uit en liep naar Johnny toe: "Het ziet er niet goed uit, Johnny; het spijt me, maar we proberen het nog steeds." We mochten de kinderkamer niet in, dus legden Drenda en Johnny hun

handen op de deur aan de ene kant van de kinderkamer, en ik legde mijn handen op de deur aan de andere kant van die kamer. We begonnen te bidden en te verklaren dat Holland zou leven en niet zou sterven en dat het goed met haar zou gaan. We bevalen dat hart te kloppen, in de naam van Jezus.

Plotseling kwam de dokter die met Johnny had gesproken met grote haast de kinderkamer uit. Hij liep ons voorbij zonder iets te zeggen. Na enkele minuten kwam hij haastig terug met een verpleegster die hem volgde en met luide stem zei: "Dokter, dat kunnen we niet doen. We zijn in dit ziekenhuis niet bevoegd om die procedure uit te voeren. Ik kan niet toestaan dat u dat bloed krijgt." Hij schonk geen aandacht aan haar toen hij terug de kinderkamer in ging. Hij pakte een handleiding, en ik kon zien dat hij zorgvuldig bestudeerde hoe hij een procedure moest uitvoeren. Ik keek nu door een kier in de gordijnen hoe hij opstond en een lange buis in de baby begon te steken. Ik realiseerde me nu dat hij de baby bloed gaf.

Plotseling hoorde ik de hartslag op gang komen. Het werd sneller en nam af tot de normale snelle hartslag van een pasgeborene. De dokter kwam naar buiten en zei: "Er waren engelen in die kamer; God heeft me geholpen met deze baby!" We konden zien dat hij geschokt was. We ontdekten toen dat hij geen dienst had en niet betrokken was bij Candy's geboorte. Hij was net in het ziekenhuis om een andere patiënt te controleren toen dit allemaal gebeurde. Ik kon zien dat de dokter nog steeds verbaasd was over wat er was gebeurd toen hij ons vertelde dat Candy 36 minuten lang geen hartslag had gehad!

Vandaag is Candy een prachtige normale vierjarige. Ik geloof dat het ons begrip van de wet van het Koninkrijk was, dat de antwoorden in die situatie bracht. Ik kan me nog herinneren dat ik, toen ik mijn handen op de deur van die kinderkamer legde, bij mezelf dacht: "We gaan geen begrafenis houden voor Drenda's kleine nichtje! Niet zolang wij er bij zijn!"

Nu we stilstaan bij de invloed van het Koninkrijk op elk van de verhalen die ik zojuist heb gedeeld, wil ik u eraan herinneren dat de wetten van het Koninkrijk elke keer werken, voor iedereen! Zoals ik in het begin van dit boek al zei, werken de natuurwetten van de aarde altijd met dezelfde resultaten. Ze zijn onpartijdig en werken voor

iedereen die de tijd neemt om ze te leren en toe te passen. Elektriciteit werkt hetzelfde in de VS als in Afrika; het maakt geen verschil.

Toen ik me begon te realiseren dat het Koninkrijk van God een Koninkrijk was met zeer vastomlijnde, zij het verborgen wetten, wist ik dat ik het antwoord op mijn problemen had gevonden. Ik besepte dat het nooit God was die mij dingen onthield, die ervoor koos mij niet te zegenen of te helpen in mijn tijd van nood. Nee, ik besepte nu dat God mij alles had gegeven wat ik ooit in het leven nodig zou hebben, door Jezus Christus die mij door zijn offer toegang gaf tot alles wat de hemel heeft. Ik begreep nu dat het Koninkrijk werkte volgens vaste wetten die ik kon leren en toepassen op mijn leven.

Ik begon elk verhaal in de bijbel met een andere instelling te lezen, op zoek naar aanwijzingen die weer een andere wet van het Koninkrijk zouden onthullen. Ik was vastbesloten een geestelijke wetenschapper te worden, zodat ik kon leren waarom de dingen gebeurden in de bijbelverhalen die ik zo vaak had gelezen. De volgende tekst in 1 Johannes klinkt voor veel mensen grappig en vreemd. Ik weet dat we het eerder hebben gelezen, maar laten we het nog eens lezen, want daarin klinkt de waarheid door die jouw antwoord is.

Wij weten dat Hij naar ons luistert als wij Hem iets vragen wat met zijn wil overeenstemt. En als wij weten dat Hij naar ons luistert, mogen wij er ook zeker van zijn dat Hij ons geeft wat wij Hem vragen.

— 1 Johannes 5:14-15 HTB

Ik hou van deze tekst omdat het spreekt over wetmatigheden; en dat geeft ons vertrouwen in het verkrijgen van gerechtigheid. Dit is ons vertrouwen—als we iets vragen in overeenstemming met de wil van God (de wet, wat God goed noemt), hoort Hij ons. Nogmaals, deze term "hoort ons" betekent niet dat God onze hoorbare woorden hoort, hoewel Hij dat wel doet. Maar het spreekt eerder over God die de zaak aanneemt. Denk aan een rechter die een zaak aanneemt en oordeelt volgens de wet en niet volgens zijn eigen gevoelens (althans zo zou het moeten werken), dan zult je deze tekst begrijpen. Hij hoort ons—Hij verklaart de zaak ontvankelijk of hoort de zaak, en wij kunnen erop

vertrouwen dat wij recht krijgen, dat we krijgen wat wettelijk van ons is.

Mijn vriend, ik denk echt dat je moet stoppen en dat je dit nog eens rustig moet lezen. Als wat je net gelezen hebt waar is, en dat is het, dan staat je leven op het punt te exploderen van vreugde! Mensen die bidden zonder deze kennis hebben geen vertrouwen; ze brabbelen alleen maar als ze bidden. Jezus sprak hierover in Mattheüs 6:7-13.

“En wees bij het bidden niet langdradig en gebruik geen zinloze woorden, zoals de andere volken doen. Want die denken dat hun gebeden worden verhoord als zij veel woorden gebruiken.”

— Mattheüs 6:7 HTB

De uitdrukking “zinloze woorden gebruiken” betekent het uitspreken van een betekenisloze wirwar van woorden of geluiden. Zo bidden de meeste mensen. Zij hebben geen idee van hun recht op gerechtigheid of zelfs wat God hen al wettelijk heeft gegeven in het Koninkrijk. Je hoeft niet te smeken of te huilen om iets wat je al hebt!

Laten we aannemen dat een politieagent op de weg staat en een vrachtwagen laat stoppen: stel je voor dat hij begint te huilen en te smeken om die vrachtwagen te laten stoppen. "Alsjeblieft, vrachtwagen, stop. Heb medelijden met me. Alsjeblieft, alsjeblieft, stop." Dat zou de allerzieligste en meest schandelijke belediging zijn voor de Verenigde Staten en het rechtssysteem. Nee, die politieagent staat rechtop en zegt duidelijk dat die vrachtwagen moet stoppen; en hij stopt op basis van de wet van het land en zijn positie als agent, die de regering van dat land vertegenwoordigt.

Mensen die God smeken hebben geen idee van de wet of hun positie. De reden waarom een politieagent die een vrachtwagen smeekt te stoppen zo'n belediging is voor de natie, is dat het de indruk geeft van een natie zonder wet en gezag. Het enige wat je in zo'n land hebt is anarchie. Als christenen bedelen en zich zo misdragen, wordt het Koninkrijk van God afgeschilderd als zwak en zonder antwoorden. Het doet mensen twijfelen aan Gods bereidheid of Zijn vermogen om hen te helpen, terwijl ze juist recht hebben op wat ze vragen. Jezus

geeft ons een duidelijk antwoord op dit vage, karakterloze type smeekgebed—"STOP HET!".

*En wees bij het bidden niet langdradig en gebruik geen zinloze woorden, zoals de andere volken doen. Want die denken dat hun gebeden worden verhoord als zij veel woorden gebruiken. **Doe niet zoals zij.** Bedenk dat uw Vader precies weet wat u nodig hebt, al voor u Hem erom vraagt! Bid daarom als volgt:*

Onze Vader in de hemel, laat uw naam alle eer ontvangen. Laat uw Koninkrijk komen. Laat uw wil op de aarde worden gedaan, net zoals in de hemel. Geef ons vandaag het eten dat wij nodig hebben. Vergeef ons onze schulden, zoals wij anderen hun schulden vergeven. Breng ons niet in beproeving, maar verlos ons van de duivel.

— Mattheüs 6:7-13 HTB

Vergeet niet dat Jezus ons in dit vers leert hoe we moeten bidden. Helaas hebben veel mensen deze verzen op mooie plakaten in hun huis staan, maar begrijpen de betekenis ervan niet. De passage wordt het Onze Vader genoemd, maar Hij leerde Zijn discipelen hoe zij met deze woorden moesten bidden. Hij bad ze niet letterlijk zoals wij in onze kerkdiensten doen. Deze woorden zijn een handleiding, als je wilt, over hoe te bidden en resultaten te behalen, niet alleen een tekst om uit het hoofd te leren en te citeren.

"Laat uw Koninkrijk komen. Laat uw wil op de aarde worden gedaan, net zoals in de hemel" is een instructie over hoe te bidden. Wij moeten bidden en Gods wil, die in de hemel gedaan wordt, naar het aardse rijk en naar onze situaties brengen. Dus wat is je antwoord? Geloof wat God zegt dat van jou is, en gebruik je autoriteit in het Koninkrijk der hemelen om de hemel op aarde te brengen en te voorzien in wat jij nodig hebt en in de behoeften van de mensen om je heen.

Dus sta hier even bij stil. Als je zonder enige twijfel wist dat je

gebed effectief is en de hele hemel het ondersteunt, zou dat je vertrouwen geven als je bidt? JA!!! Door precies te weten wat je wettelijke rechten zijn als burger van de hemel, door te weten wat je al vrijelijk is gegeven en door het proces te begrijpen hoe te ontvangen, en door de zegen van die wetten te genieten, kun je op een heel nieuwe manier leven—de weg van het Koninkrijk. Wat zou er gebeuren met angst? Wat zou er gebeuren met onzekerheid? Hoe zou die kennis leiden tot vertrouwen in je toekomst en vertrouwen te midden van een storm? Dit was de impact die het Koninkrijk had op Drenda en mij toen we het begonnen te ontdekken. We waren vaak verbaasd over wat we zagen. Nee, laat ik dat anders zeggen. We waren voortdurend verrast en verbaasd! Meer nog, we waren verbaasd over de autoriteit die God aan de kerk heeft gegeven om namens en door die volmacht hier op aarde te handelen.

Want de wet van de Geest van het leven in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet van de zonde en van de dood.

— Romeinen 8:2 HSV

Het was overweldigend om te ontdekken dat we bevrijd waren van de "wet van zonde en dood" en dat we het Koninkrijk en de toegang tot de "wet van de Geest van het leven" hadden gekregen. Nog meer overweldigend was het voor ons om die wet daadwerkelijk de gerechtigheid van het Koninkrijk in ons leven te zien voortbrengen.

Het Koninkrijk stelde me in staat om zowel lichamelijk als emotioneel te genezen en nieuwe hoop te krijgen en vrij te zijn van de antidepressiva. Het stelde me in staat om over te gaan van armoede—waarin ik met moeite 300 dollar huur per maand kon betalen voor een kapotte boerderij uit 1800—naar het bouwen en volledig betalen van een huis van 700 vierkante meter op 59 prachtige hectaren. Mijn vrouw vond me ook veel leuker! Het rijden in fatsoenlijke auto's die niet dagelijks stuk gingen was onbetaalbaar. In staat zijn om honderdduizenden dollars weg te geven aan het Evangelie was slechts een paar jaar eerder een onmogelijke gedachte. Het leven, het licht van het Koninkrijk, verzwolg de duisternis; en zoals God in het boek Genesis zei toen Hij Zijn voltooide schepping

overzag: "Het is goed!", stond ik verbaasd bij het overzien van mijn leven en zei: "Dit is goed, dit is heel goed."

Drenda en ik waren zo enthousiast dat we iedereen die wilde luisteren over het Koninkrijk ons verhaal gingen vertellen. Mensen in onze kerk hadden het begrepen en hadden dezelfde resultaten als wij. En één van die mensen was onze eigen 12-jarige dochter Kirsten. Zij had God zoveel zien doen en was telkens weer getuige geweest van de onfeilbare wetten van het Koninkrijk in ons leven. Ik wist dat ze keek en leerde over deze wetten, maar één voorval liet me zien hoeveel ze inderdaad leerde.

Op een dag ging ik naar haar slaapkamer om welterusten te zeggen en die zag er iets anders uit dan daarvoor. Aan haar muur hing een foto van een Pomeriaan. Nu, voor elke ouder die al wat langer meedraait, was zo'n foto een duidelijk teken dat ze op het punt stond om om een hond te vragen. Nou, ik besloot dit te voorkomen, want ik wilde niet nog een huisdier. Kirstens zus Polly had al een hond, en ze deelden samen hun slaapkamer, dus Polly's hond was altijd bij Polly en Kirsten.

Ik zei zachtjes tegen Kirsten dat ik haar foto bewonderde, maar dat ik niet nog een huisdier wilde. Als ze een hond wilde aaien, zou ze meer tijd moeten besteden aan het aaien van de teckel van haar zus. Kirsten zei die avond niets, ze knikte alleen maar om aan te geven dat ze mij gehoord had. Ik dacht dat daarmee de zaak was afgehandeld, maar de Pomeriaan kwam daarna nog een paar keer ter sprake met opmerkingen als: "Zou het niet geweldig zijn om een Pomeriaan te hebben?" of "Ze zijn zo harig en pluizig." Dan liet Kirsten me natuurlijk snel een foto zien van eentje die ze online had gevonden. En weer zei ik gewoon: "Nee!" Ik was de baas in huis, en we wilden daar niet nog een hond.

Opnieuw dacht ik dat de zaak afgedaan was, tot op een dag, ongeveer een maand later, toen we thuiskwamen van de kerk. Kirsten liep vol vertrouwen naar me toe en met een glimlach op haar gezicht zei ze: "Pap, vandaag heb ik een Pomeriaan pup gekregen door geloof, net zoals u leert." Ik herinnerde haar opnieuw aan mijn eerdere uitspraken over het hebben van nog een hond. Zonder haar glimlach aan te passen zei ze: "Maar papa, mama zegt dat God het hart van een koning kan veranderen." Haar commentaar aan mij was niet opstandig.

Ze was het gewoon eens met haar moeder en bad dat God mijn hart zou veranderen. Ik was te pakken genomen. Ik wist nu dat haar moeder en zij hadden gepraat, en haar moeder had haar aangemoedigd dat God inderdaad mijn hart kon veranderen.

Op grond van die bemoediging had zij die ochtend in de kerk haar geloof vrijgegeven, gezaaid en beleden dat zij die hond door geloof had ontvangen. Ik zette mijn hakken in het zand en verzekerde haar van mijn liefde en zei haar nogmaals: "We gaan niet nog een hond in huis nemen." Ik zei dat het me speet, maar dat het gewoon niet ging gebeuren. Het leek haar niet uit te maken wat ik zei; ze liep glimlachend weg. Weer dacht ik dat de zaak eindelijk klaar was.

Maar ongeveer een maand later werd ik uitgenodigd om les te geven in een kleine kerk in Mississippi. Het was een heel klein kerkje op het platteland, omgeven door kilometers open land. Aan het eind van de eerste avond liep de voorganger naar me toe en zei dat de Heer tijdens de dienst tot hem had gesproken. Hij zei: "Ik weet niet of je er van op de hoogte was, maar als bijbaan fok ik Pomerianen. En de Heer heeft tegen mij gezegd dat ik je een van de puppy's moest geven die nu zes weken oud zijn en klaar zijn om een thuis te vinden." Ik stond daar met open mond. Ik wilde die hond nog steeds niet meenemen, dus ik zei: "Ik laat het je weten." Ik had er geen idee van dat hij honden van welke soort dan ook fokte en ik had hem al helemaal niet verteld dat Kirsten een puppy wilde.

Uiteindelijk gaf ik het op en vertelde Drenda wat er was gebeurd en dat ik de hond niet mee naar huis wilde nemen. Ze keek me aan en zei: "Ga je het geloof van onze dochter ontkennen?" Drenda wilde ook echt geen tweede hond in huis, maar ze hield meer van Kirsten dan van enig ongemak dat een andere hond ons zou bezorgen. En nu God de hond had gebracht als gevolg van Kirstens geloof, hoe konden we haar dit onthouden? Dus vertelde ik de voorganger dat ik de hond zou nemen.

We hebben het Kirsten niet verteld, maar haar zus gezegd dat ze Kirsten naar het vliegveld moest brengen als ze ons kwam ophalen. Kirsten kwam naar het vliegveld, en we liepen naar haar toe en overhandigden haar het kleine reiskoffertje dat we voor de hond hadden gekocht. Toen Kirsten de kleine Pomeriaan zag, barstte ze in tranen uit. Alles stond stil. Iedereen om ons heen stopte en keek naar

het tafereel voor hen. Al snel had zich een menigte om ons heen verzameld terwijl Kirsten huilend die kleine puppy vasthield. Drenda vertelde iedereen hoe de hond aan ons was gegeven en hoe Kirsten God had geloofd voor die hond.

Toen besepte ik dat je op een vliegveld een revival kon houden als je gewoon een puppy in je hand hield. Mensen wilden allemaal de puppy zien, en de menigte op de luchthaven huilde allemaal met Kirsten, zelfs het luchthaven personeel. Op dat moment voelde ik me een vreselijke vader. Toen ik de vreugde zag die de puppy mijn dochter bracht en hoe God die hond had gebracht als gevolg van mijn dochters geloof, vroeg ik me af waarom ik ooit tegen iets was geweest dat haar zo dierbaar was. Shakespeare, zoals ze hem noemde, was gewoon schattig. Hij werd een echt deel van het gezin. Hoewel hij een zelfstandig kereltje was, volgde hij Kirsten dag en nacht overal waar ze heen ging.

Hoewel dit een ontroerend verhaal is, moet ik een vraag stellen die beantwoord moet worden en eigenlijk het doel van dit boek is. **Hoe kwam die hond opdagen?** Ik had nog nooit een hond aangeboden gekregen. En hoe was het de specifieke hond waarvoor mijn dochter haar geloof had vrijgegeven? Was het een toevalstreffer? Nee, natuurlijk niet. Het was een direct gevolg van het Koninkrijk en de wetten die het regelt, die in het leven van mijn gezin tot stand kwamen. Het produceerde net zoals het elke keer zal doen voor iedereen die geloof heeft en het gezag van het Koninkrijk uitoefent hier op aarde. We kunnen erkennen dat het Koninkrijk van God die hond heeft voortgebracht. Maar hoe deed het dat? Wat waren de wetten die in werking traden die dit bewerkstelligden? Hopelijk zullen we, als we dit boek doornemen, enkele duidelijke antwoorden krijgen die je zullen helpen precies te weten hoe je van het Koninkrijk van God kunt genieten. Je bent immers een burger van dat Koninkrijk met wettige rechten en zegeningen! Maar laat me je eerst nog een ander voorbeeld geven van het Koninkrijk uit ons gezinsleven.

HOOFDSTUK 4

DE REUSACH- TIGE VIS

Toen Drenda en ik leerden over het Koninkrijk van God en de autoriteit die we hadden in het aardse rijk, werden we ons meer en meer bewust van het feit dat wij degenen waren die werkelijk bepaalden hoe we leefden. Het Koninkrijk van God beïnvloedde elk gebied van ons leven, maar wij waren degenen die de voorziening die we nodig hadden of wilden in ons leven, moesten vrijzetten. Het ging niet vanzelf. Net als het hondje van onze dochter was niets te klein of te onbelangrijk om onder de heerschappij van het Koninkrijk te brengen. Toen we ons dat realiseerden, was er werkelijk niets dat onmogelijk was of buiten onze mogelijkheden lag. Het grootste deel van mijn leven heb ik nooit echt begrepen dat God ons het Koninkrijk heeft gegeven, het VOLLEDIGE Koninkrijk om van te genieten. Het was dus leuk om te zien hoe het Koninkrijk elk gebied van ons leven beïnvloedde, zelfs de kleine niet-essentiële gebieden. Een voorbeeld hiervan werd geïllustreerd door het volgende verhaal. Ik noem dit het verhaal van de grote vis.

Het gebeurde toen onze familie in Alaska op vakantie was. Het feit dat we daar waren was een droom die werkelijkheid was geworden voor mij. We vlogen naar Anchorage en huurden een camper voor drie weken en reden een groot deel van de westkust rond. Het was gewoon prachtig! Toen we op een dag op het Kenai schiereiland rondreden, zagen we een enorme vis bij een charterboot aan een rek hangen. De meeste charterboten waren net binnengekomen en in de haven hingen dezelfde grote vissen. Ik vond ze een beetje op een grote bot lijken. Ik had toen nog nooit een heilbot gezien, en ik wist niet wat het waren, maar ze waren enorm. We waren verbaasd toen we charterbedrijf na charterbedrijf passeerden, die allemaal reclame maakten voor een

dagje vissen op heilbot. Plotseling draaide mijn vrouw zich naar me toe en zei: "Ik wil graag een heilbot vangen, en wel met die kapitein daar." Ze wees naar een bord dat reclame maakte voor een dagje vissen op heilbot; en het christelijk visteken stond op het bord.

Allereerst was ik geschokt! "Wil je een heilbot vangen?" Ze had nooit eerder willen vissen. Maar ze stond erop, dus we stopten en liepen het kantoor binnen. Het kantoorpersoneel was bezig met een andere klant, dus keken we wat rond en lazen de dingen die mensen op het prikbord hadden gezet. We zagen een bord dat ging over een heilbotwedstrijd die aan de gang was, maar binnenkort ten einde zou lopen. Aangezien wij zelf niet wisten wat dat was, is er een kans dat u dat ook niet weet, dus laat ik het uitleggen. De *Halibut Derby* was en is een wedstrijd tussen alle charterkapiteins, wie van hun klanten de grootste heilbot van de maand vangt. De winnaar krijgt een foto in de krant en een cheque. Drenda en ik wilden meedoen aan de Derby omdat we toch al gingen varen. Het kostte maar een paar dollar om mee te doen; en toen gebeurde het.

Drenda, mijn lieve, zeer vrouwelijke echtgenote keek me aan en zei dat zij besloten had de Derby te winnen zodat het bedrijf van deze kapitein de erkenning zou krijgen van alle charterkapiteins omdat hij een christen was en God de eer zou krijgen. Dus toen het onze beurt was om in te schrijven bij de balie, verklaarde Drenda stoutmoedig dat zij de *Halibut Derby* ging winnen zodat God de eer zou krijgen en hun bedrijf erkend zou worden omdat zij een christelijk bedrijf waren. Natuurlijk kun je je voorstellen wat de kapitein van de charterboot dacht. Vanzelfsprekend wil iedereen de heilbotwedstrijd winnen; en ik weet zeker dat hij dat heeft gehoord van veel, zo niet de meeste, toeristen die hij meenam. Maar ik weet niet zeker of hij veel mensen daadwerkelijk heeft laten verklaren dat ze het gingen winnen ter meerdere eer en glorie van God.

Nou, hij zei niet veel over Drenda's opmerkingen over de *Derby*. Toen we waren gaan varen en startten met het vissen, begonnen we heilbotten te vangen, en Drenda bleef de kapitein, die ook de eigenaar was, vragen hoe groot de heilbot moest zijn om de Derby te winnen. Hij zei gewoon dat hij groter moest zijn dan de heilbot die ze net had gevangen, wat haar elke keer dat ze er een ving weer vroeg. Dus toen ze

een 40-ponder ving, zei hij dat die niet groot genoeg was. Toen ze een 70-ponder ving, was die niet groot genoeg. Natuurlijk weet iedereen hoe lekker heilbot is om te eten, dus waren we van plan om wat we vingen naar huis te sturen. De limiet was twee per persoon, dus we hielden de 70-ponder.

De dag ging verder en het liep tegen de avond. Het werd nu schemerig. Mijn zoon Tom, dochter Polly en ikzelf hadden allemaal onze limiet van twee heilbotten. Mijn andere twee kinderen, Amy en Tim, moesten vroeg naar huis vliegen voor een conferentie en waren niet bij ons. Drenda had natuurlijk haar 70-ponder, maar geen van de vissen die we aan boord hadden zou de Derby winnen. Maar Drenda was er nog steeds van overtuigd dat ze de grote zou vangen. Toen de schemering snel naderde, zei de kapitein dat we allemaal onze hengels moesten binnenhalen omdat het tijd was om terug aan wal te gaan. Drenda negeerde het bevel en de kapitein hielp ons allemaal onze hengels op te bergen. Ze smeekte om nog een paar minuten terwijl ze opnieuw verklaarde dat ze die *Halibut Derby* aan het winnen was. De kapitein wachtte een paar minuten en begon toen eindelijk naar haar toe te lopen terwijl hij zei: "Het spijt me, maar we moeten echt gaan."

Net voordat hij naar haar hengel greep, maakte deze een plotselinge duikvlucht. Het was duidelijk een grote vis want de hengel boog voorover en de spoel begon te gillen. De kapitein tilde de hengel op om te voelen hoe groot de vis was en beaamde dat het een grote was, maar dat het een haai was. Hij zei dat hij dat kon zien aan de manier waarop de vis trok. Nou, het duurde een hele tijd voor Drenda om die vis omhoog te krijgen. Het kostte al haar kracht om die vis vanaf de bodem, die 100 meter diep lag, op te halen. Toen de vis boven water kwam, kon iedereen zien dat het inderdaad een heel grote heilbot was, groter dan Drenda zelf.

Terwijl de vis naar de boot werd getrokken, zei de kapitein dat de vis te groot was om hem gewoon met een vork levend in de boot te trekken, omdat hij dan zou gaan zwiepen met zijn staart; en omdat hij zo groot was, zou hij iemand kunnen verwonden of de boot kunnen beschadigen. Hij had een speciale prikstok die ontworpen was voor zulke grote vissen. De prikstok had een kleine explosieve punt die, als hij op de kop van de vis werd gedrukt, afging en de vis doodde. Toen de

kapitein de prikstok tegen de kop van de grote vis duwde en de explosieve punt afging, maakte de vis een plotselinge beweging, waardoor de lading miste.

Bij het geluid dook de vis met al zijn kracht weer recht naar de bodem. De hele weg naar beneden gierde de spoel en de hele 100 meter lijn wikkelde af. We waren bang dat de lijn de vis niet zou houden of dat de haak eruit getrokken zou worden, terwijl de vis zijn waanzinnige sprint naar de bodem maakte. Dus opnieuw moest Drenda die grote vis omhoog trekken. Ze had er moeite mee omdat ze die vis al eens omhoog had geworsteld; dus sloeg ik mijn armen om haar heen, legde mijn hand op de spoel met de hare, en we zwingelden beiden langzaam de vis weer naar de oppervlakte. Deze keer kon de kapitein hem in de boot krijgen, waar we ons allemaal verbaasden over de grootte.

We namen de heilbot mee naar het stadsplein waar ze een weegschaal hadden die groot genoeg was om hem te wegen. De vis woog 55 kilo en was langer dan Drenda. De man die hem woog zei dat het op dat moment de grootste vis was in de wedstrijd; maar de competitie had nog twee weken te gaan, dus we zouden niet zeker weten of de vis zou winnen of niet. Maar op een dag kwam er een cheque met Drenda's naam erop en een kopie van het krantenartikel met haar foto dat in de krant stond. We waren dolblij.

Het Koninkrijk werkte weer! En weer moet ik de vraag stellen: "Hoe heeft ze die vis gevangen?" Ik heb haar slechts twee andere keren tijdens ons huwelijk zien vissen en het was gewoon niet haar ding. Ik was nog steeds geschokt dat ze überhaupt een heilbot wilde vangen. Maar ze had haar redenen; ze ging die winnaar van de wedstrijd vangen! En dat deed ze. Toen we uitcheckten bij de kapitein daar in Alaska, konden we met hem delen over het Koninkrijk van God en hoe we die vis hadden gevangen. Hoewel het niet de officiële winnaar was, toen we de kapitein die dag verlieten, was de vis groot genoeg om zijn aandacht te trekken. En natuurlijk bleek het uiteindelijk wel de winnaar te zijn.

Je zou kunnen denken dat ons, of moet ik zeggen Drenda's, grote vis verhaal hier eindigt. Ik weet dat mensen zullen denken dat ze gewoon geluk had, maar hoe zit het met twee keer? Nou, zo'n vijf jaar later hadden Drenda en ik een bevriende dominee uitgenodigd om in

Alaska op zalm te gaan vissen. We waren er niet meer geweest sinds we met de familie daar met de camper hadden rondgereist en sindsdien probeerden we een excuus te vinden om terug te gaan. We huurden opnieuw een camper en wilden op zalm vissen omdat de run op rode zalm in volle gang was. Dus terwijl we zalm vingen, ging het gesprek over heilbot vissen en Drenda's vis. Onze vriend had nog nooit op heilbot gevist, dus zeiden we: "Nou, laten we dan maar gaan." We besloten dat we terug wilden naar diezelfde plek en dezelfde charterkapitein, als zijn zaak nog bestond.

Toen we naar zijn locatie reden, zagen we dat hij er niet meer was en we dachten dat we misschien met een andere kapitein zouden moeten meegaan. Voordat we dat deden, gingen we eerst op het internet kijken of we zijn naam konden vinden, omdat we ons de naam van zijn boot of bedrijf niet herinnerden. Na enig zoeken vonden we een kopie van het krantenartikel over Drenda's vis, met haar foto van vijf jaar eerder. Het vermeldde de boot en de naam van het bedrijf, dus met een snel telefoontje konden we dingen regelen. Het bedrijf bestond inderdaad nog, maar het was ongeveer 8 kilometer verderop gevestigd.

Toen we de zaak binnenkwamen, keek de vrouw aan de balie—de echtgenote van de kapitein en eigenaar—naar Drenda en zei: "De heilbotwinnaar!" We praatten een paar minuten over de grote heilbot en over wat er de afgelopen vijf jaar was gebeurd. Dit was tijdens de economische recessie en de zaken gingen niet zo goed. Ze zei dat de mensen niet meer reisden en hun geld niet meer aan vissen uitgaven zoals vroeger, en haar man was ontmoedigd. We herinnerden haar aan het Koninkrijk, en ze zei dat haar man niet geïnteresseerd was in het dienen van God.

Toen we op de boot stapten, herinnerde ook hij zich Drenda en de grote vis. Drenda liep naar hem toe en vroeg hoe het vissen was geweest, en hij zei dat ze kleintjes hadden gevangen in vergelijking met degene die zij had gevangen tijdens de Derby. Maar hij zei dat de grote vissen zich niet in dit gebied ophielden omdat het te ondiep was. Hij legde verder uit dat hij zijn bedrijf had verplaatst omdat de plek waar hij vroeger had gevist, en waar Drenda de Derby-winnaar had gevangen, veel dieper was maar vol haaien zat. De haaien zouden het aas roven voordat het de bodem kon bereiken, en dat kostte hem te veel

aas en te veel tijd.

We vroegen hem dus welke grootte ze in dit nieuwe gebied vingen, en hij zei dat hij in een maand tijd geen vis groter dan 20 tot 30 pond had gezien. Dus keek Drenda hem aan en zei: "Nou, ik ga vandaag een grote vangen, de grootste die je in tijden hebt gezien, zodat je weet dat God trouw is." Maar hij lachte haar gewoon uit. De hele dag vingen we 20-ponders, precies zoals de kapitein had gezegd, en de hele dag bleef de kapitein Drenda bespotten over de "grote vis" die ze zou vangen. Het was een herhaling van de vorige trip.

Aan het eind van de dag zei de kapitein dat we alle hengels moesten oprollen, maar Drenda schonk er geen aandacht aan en zei dat ze maar een minuut of twee nodig had om de grote vis te vangen. Opnieuw wachtte de kapitein een minuut, maar vertelde haar toen dat hij aan de slag moest. Dat was het moment waarop haar hengel dook, en om een lang verhaal kort te maken, ze ving een 70-ponder. De kapitein was weer stomverbaasd.

Toen we na het vissen naar een restaurant gingen, spraken we een charterkapitein die daar ook zat te eten. Toen hij hoorde dat Drenda een 70-ponder had gevangen, kon hij het niet geloven. Waar visten jullie; hoe ver uit de kust? Hij wilde weten waar we die grote vis hadden gevangen. Nadat we het restaurant hadden verlaten, moesten we nog één keer langs de charter om te tekenen voor de vis die naar huis zou worden verscheept.

Voordat we de charterkapitein verlieten, kregen we nog een kans om te vertellen over het Koninkrijk van God. Ik keek de kapitein aan en zei: "Je moet echt uitzoeken hoe ze die twee vissen heeft gevangen. De wetten van het Koninkrijk werken ook voor geld." Deze keer hadden we zijn aandacht en hij was tenminste geïnteresseerd. We lieten mijn boek bij hem achter, *Fixing the Money Thing* en vertrokken.

Waren deze twee vissen het resultaat van toeval of waren ze het resultaat van de koninklijke wet? U beslist, maar Drenda en ik hebben dat lang geleden al besloten. Van visreizen, uit de schulden komen of genezen worden, onze ervaring met het Koninkrijk van God was opwindend en levensveranderend. Anderen ervaren het Koninkrijk ook. Hier is een brief van een dame die van Drenda's verhaal hoorde.

Gegroet Gary en Drenda,

Ik dacht dat ik, na het lezen van uw boek waarin Drenda de winnende heilbot ving, ook mijn visverhaal met u moest delen. We zijn onlangs met het gezin op vakantie geweest naar Cocoa Beach/Cape Canaveral, Florida. Mijn man, Robert, wilde op een diepzeevisboot gaan en hopelijk wat vis mee naar huis nemen, terug naar Colorado. We hadden de reis al een paar maanden gepland, dus toen hij me vertelde dat hij wilde gaan vissen, werd ik enthousiast en zei: "Laten we het doen! En laten we God geloven voor een geweldige vangst!" Ik vroeg Bob welke soorten vis er beschikbaar waren in Florida waar we gingen vissen. Van alle vissen die hij me op ratelde, koos ik ervoor om te bidden en te geloven voor de gigantische rode zeebaars.

De dag kwam en we wachtten op onze instructies van de kapitein en de bemanning. Ik had opgebiecht dat ik een gigantische rode zeebaars ging vangen, dus mijn opwindning groeide toen de kapitein het woord nam. Ik was teleurgesteld toen ik hem hoorde zeggen dat de enige vissen die we op dit moment niet konden houden, waren zeebaars, bot en rode zeebaars! Wat?, dacht ik; waarvoor kan ik dan nog geloven?

Nou, ik was niet van plan deze kans voorbij te laten gaan om mijn geloof te laten werken. Ik zei: "Heer, ik heb geloofd voor een gigantische rode zeebaars, en het zij zo, ik ga er een vangen en zal in ieder geval toch vis mee naar huis nemen!"

Dus terwijl ik op de boot zat, begon ik te praten met mijn 8-jarige dochter Rachel en zei: "Denk eraan dat je kunt bidden en God kunt geloven dat je vandaag een vis zult vangen. Geloof je dat?" Ze glimlachte en schudde instemmend haar hoofd. Ik zei dezelfde bemoedigende woorden tegen mijn 21-jarige dochter Jordan. Ze wierp me een verbaasde blik toe, maar stemde toen in. Ik keek naar Bob en zei: "Laten we geloven in een grote vangst!"

Een paar uur gingen voorbij en alles wat onze lijnen aanraakte, bleef niet hangen. Toen werd Rachels lijn plotseling geraakt en ze werd heel enthousiast. Ze riep haar vader om hulp. Een paar minuten later haalden ze een Atlantische haai binnen! Wauw, Rachel kreeg waarvoor ze had geloofd! We complimenteerden haar: wat een bikkel!

Ik herinner me dat ik begon te denken dat ik misschien niets zou krijgen, maar ik stopte de gedachte en bleef belijden dat ik mijn vis al had. Ik ging zitten en ontspande me en hoorde God zeggen: "Als je je gewoon ontspant en me de vis naar je toe laat brengen, zul je hem krijgen." Nou, ik wist dat ik totaal geen ervaring had als visser, dus ik kon toch niet op mijn eigen vaardigheden vertrouwen. Ik ging zitten, haalde diep adem vol vertrouwen op God en wachtte. Ongeveer 20-30 minuten later voelde ik een ruk aan mijn lijn; althans ik dacht dat het een ruk was, maar het was in ieder geval een vis.

Mijn man begon me te helpen, en toen kwam de kapitein hetzelfde doen. Hij vertelde me terwijl ik de grote vis binnenhaalde dat ik waarschijnlijk een gigantische rode zeebaars aan het eind van mijn lijn had. Ik was zo verbaasd dat hij wist wat het was voordat de vis zichtbaar werd! En ja hoor, terwijl ik doorging met trek-ken, kwam mijn reuze rode zeebaars—een 20-ponder—boven water! Ik dankte God met zoveel vreugde en opwinding. Ik wist dat ik een doorbraak had in mijn geloofssysteem. Ik was almaar blijven denken aan Drenda's vertrouwen en dacht dat ik tot hetzelfde geloof en dezelfde overtuiging in staat was. Ik zette door en het werkte.

Dank u voor uw bediening en voor het schrijven van de boeken, waaronder *The Faith Hunt*. Ik ben dankbaar en dank God voor uw bediening die mij heeft laten groeien naar grotere zegeningen. Ik zie de toekomst met nog meer geloof en opwinding tegemoet. Ik weet ook hoeveel goede invloed deze ervaring op ons gezin heeft gehad!

Met vriendelijke groet,
S.T.

HOOFDSTUK 5

WIENS KEUZE WAS HET?

In de voorgaande verhalen zagen we hoe het Koninkrijk van God hier op aarde een uiteenlopend aantal zaken voortbracht: een hond, een vis, het geld om een hypotheek af te betalen, het geld om de auto's en huizen te betalen die we in ons leven nodig hadden, voorzieningen voor het leven van drie kinderen en nog veel meer. Al deze verhalen werden voortgebracht door het Koninkrijk van God, of laat ik het persoonlijker maken, het Koninkrijk van ONZE God! We moeten niet verbaasd zijn, want Zijn Koninkrijk is groots en onmetelijk.

In 2 Petrus 1:3a staat:

Immers, Zijn Goddelijke kracht heeft ons alles geschonken wat tot het leven en de godsvrucht behoort

Wat betreft alle verhalen die de revue zijn gepasseerd, wil ik een heel belangrijke vraag stellen: "Wiens keuze was het?" Wat ik bedoel is dit: besloot God plotseling om die hond naar Kirsten te brengen, of die vis naar mijn vrouw Drenda? Waren dit gewoon gebeurtenissen die God in Zijn soevereine wil voor ons besloot te doen? Of was er een andere reden waarom deze dingen gebeurden? Ik denk dat het antwoord de meeste mensen zal schokken. Ik weet dat mij dat in ieder geval wel overkwam.

Om die vraag te beantwoorden, laten we kijken naar een verhaal in de bijbel uit Lucas 8.

Toen Hij erheen ging (nl. naar het huis van Jaïrus) , drong de menigte zich om Hem heen. En een vrouw die al twaalf jaar

bloedvloeïingen had en die al haar bezit aan dokters uitgegeven had, maar door niemand genezen had kunnen worden, kwam van achteren naar Hem toe en raakte de zoom van Zijn bovenkleed aan; en onmiddellijk hield het vloeien van haar bloed op.

En Jezus zei: Wie is het die Mij heeft aangeraakt? Toen zij het allen ontkenen, zeiden Petrus en die bij hem waren: Meester, de menigte duwt tegen U aan en verdringt U, en U zegt: Wie is het die Mij aangeraakt heeft? Jezus zei: Iemand heeft Mij aangeraakt, want Ik heb gemerkt dat er kracht van Mij uitgegaan is.

Toen de vrouw zag dat zij niet onopgemerkt was, kwam zij bevend naar Hem toe, en nadat zij voor Hem neergevallen was, vertelde zij voor heel het volk om welke reden zij Hem aangeraakt had en dat zij onmiddellijk genezen was.

Hij zei tegen haar: Heb goede moed, dochter, uw geloof heeft u behouden; ga heen in vrede!

— Lucas 8:42-48 HSV

De Bijbel maakt heel duidelijk dat er van alle kanten tegen Jezus werd aangeduwd. Zelfs Petrus was verbaasd over Jezus' vraag: "Wie heeft mij aangeraakt?" Als geestelijk wetenschapper wil ik weten —moet ik weten—waarom *deze* vrouw werd genezen en niemand anders. Waarom stroomde de zalving alleen naar haar en niet naar alle anderen die Hem op dat moment aanraakten? Het antwoord staat hier, maar voordat ik die vraag beantwoord, laten we een andere stellen. Zorgde Jezus voor haar volgens een plan? Had Hij haar de handen opgelegd? Het antwoord is nee; in feite wist Jezus niet eens dat zij er was. Hij moest vragen wie aanspraak had gemaakt op Zijn zalving, want Hij had haar niet gezien. Wiens keuze was het dan dat zij die dag werd genezen?

Laat me het anders vragen. Koos God ervoor om haar op dat moment te genezen of was het haar beslissing om van God te

ontvangen? Dit is een belangrijke vraag, omdat zoveel mensen "wachten" tot God iets in hun leven doet. Ik geloof dat het feit dat Jezus niet eens wist dat zij er was, bewijst dat het haar beslissing was om te ontvangen en niet die van Jezus om haar te genezen.

Dit confronteert ons met een enorm belangrijke openbaring, en wel deze: God kiest er niet voor om een bepaalde persoon willekeurig te genezen en een ander niet. Hij heeft ons allemaal al toegang gegeven tot genezing door onze wettelijke status in Zijn Koninkrijk. Dus in werkelijkheid kiezen *wij*. Maar ik wil weten, hoe heeft ze die kracht aangeboord? Hoe "besloot" ze te ontvangen? Jezus vertelt ons precies hoe zij de autoriteit en de kracht van het Koninkrijk aanboorde. Hij zei: "Dochter, je geloof heeft je genezen. Ga in vrede." Deze zin vertelt ons alles wat we moeten weten en beantwoordt onze vraag waarom zij ontving en waarom niemand anders daar die dag ontving. Laten we als geestelijke wetenschappers dit verhaal nader bekijken en kijken of we aanwijzingen kunnen vinden waarom zij ontving.

Allereerst noemt Jezus haar "dochter", wat betekent dat zij deel uitmaakte van het volk Israël. Dat betekent dat ze een verbond met God had. Of je zou kunnen zeggen, dat zij als burger van het volk Israël volgens hemelse wetten terecht aanspraak maakte om van God te ontvangen. Dit feit kan niet de enige reden zijn waarom zij ontving, want iedereen die daar die dag tegen Jezus aandrong, had diezelfde wettige bevoegdheid. Er moet iets anders zijn waardoor de kracht vloeiende. Jezus vertelt ons dan ook nog een reden waarom zij ontving. In feite zei Jezus dat dit de exacte reden was waarom zij persoonlijk ontving. Hij zei dat *haar geloof* haar had genezen.

Nu weten we dus waarom zij kon ontvangen. Ten eerste, het was wettelijk haar recht om te ontvangen omdat zij een dochter van Abraham was; en ten tweede, haar geloof was de schakelaar die ervoor zorgde dat die kracht op dat exacte moment persoonlijk in haar lichaam kon stromen. Het feit dat zij een dochter van Abraham was, betekende dat zij volgens de hemel deel uitmaakte van het verbond dat God met Abraham had gesloten. We zouden dit kunnen vergelijken met de elektriciteitsmaatschappij die de stroom opwekt en de kabels naar je huis aanlegt. Maar dat betekent nog niet dat het licht aangaat. Je moet ook de schakelaar omzetten om de lichten te laten branden. Dus nu

moeten we alleen nog uitzoeken waar de schakelaar zit of wat de schakelaar is. Jezus noemde het *geloof*, maar wat is geloof en hoe zet ik het aan? Dit is een essentiële vraag die beantwoord moet worden.

Wat is geloof?

Geloof is een term die christenen losjes gebruiken. En ik ben ervan overtuigd dat velen, zo niet de meerderheid, niet weten wat geloof is, waarom het nodig is, hoe ze kunnen weten of ze in geloof zijn, en hoe ze geloof kunnen vinden. Als geloof de schakelaar is die deze vrouw genas, dan moeten wij het geloof onder de loep nemen! Onze definitie van geloof vinden we in Romeinen 4:18-21. Oh, ik weet wat je denkt, "Nee, Gary. Hebreeën 11:1 is onze definitie van geloof."

Het geloof nu is een vaste grond van de dingen die men hoopt, en een bewijs van de zaken die men niet ziet.

— Hebreeën 11:1 HSV

Ja, dat is het traditionele antwoord, maar als je naar de Schrift kijkt, vertelt Hebreeën 11:1 ons de voordelen van geloof, niet wat geloof eigenlijk is. Ik geloof dat de tekst in Romeinen ons een heel duidelijk beeld geeft van wat geloof eigenlijk is.

En hij heeft tegen alles in gehoopt en geloofd dat hij een vader van vele volken zou worden, overeenkomstig wat gezegd was: Zo zal uw nageslacht zijn. En niet verzwakt in het geloof, heeft hij er niet op gelet dat zijn eigen lichaam reeds verstorven was—hij was ongeveer honderd jaar oud—en dat ook de moederschoot van Sara verstorven was. En hij heeft aan de belofte van God niet getwijfeld door ongeloof, maar werd gesterkt in het geloof, terwijl hij God de eer gaf. Hij was er ten volle van overtuigd dat God ook machtig was te doen wat beloofd was.

— Romeinen 4:18-21 HSV

Laten we de context van dit verhaal in ons opnemen. Abraham en

Sara konden geen kinderen krijgen. Ik bedoel niet dat ze moeite hadden om een kind te verwekken en het moesten blijven proberen. Ik bedoel dat ze bijna 100 jaar oud waren, en dat het voorbij was. Hun lichamen konden geen kinderen krijgen; het was onmogelijk! Toch beloofde God Abraham een kind, ook al was het in het natuurlijke volstrekt onmogelijk. De Bijbel zegt dat Abraham er volledig van overtuigd was dat God de macht had om te doen wat Hij zei, ondanks de natuurlijke feiten die een ander verhaal vertelden. Hier

**"GELOOF IS OVERTUIGD
ZIJN VAN DAT WAAROP
WE HOPEN EN ZEKER ZIJN
VAN WAT WE NIET ZIEN."**

— HEBREEËN 11:1

is dan ook onze definitie van geloof: "er ten volle van overtuigd zijn dat God de macht heeft om te doen wat beloofd is." Ik zeg het zo: **In overeenstemming zijn met de hemel**, niet alleen in ons denken maar volledig overtuigd, in ons hart vastbesloten en volledig overtuigd van wat God heeft gezegd, ook al zou het natuurlijke op iets anders wijzen.

Onze definitie van wat geloof is:

Geloof is volledig overtuigd zijn van wat God zegt! Ons hart en verstand zijn in overeenstemming met de hemel, ons hart is volledig overtuigd, vol vertrouwen en in rust.

Waarom is geloof nodig?

Waarom kan God niet gewoon iedereen in het ziekenhuis genezen als Hij dat wil? Waarom kan Hij geen oorlogen stoppen? Waarom kan Hij geen engelen sturen om ons het evangelie te verkondigen? Ik weet zeker dat je al deze vragen eerder hebt gehoord. Het antwoord is dat Hij dat niet kan. Het is niet dat God het vermogen niet heeft om dat te doen, maar Hij heeft niet de juridische bevoegdheid of de autoriteit om dat te doen. "Gary, zeg je dat God niet kan doen wat Hij wil?" Ik weet dat dit nu heel vreemd voor je klinkt, maar laten we naar de Bijbel kijken om ons antwoord daarop te vinden.

maar iemand heeft ergens getuigd:

“Wat is de mens, dat U aan hem denkt, of de mensenzoon, dat U naar hem omziet? U hebt hem voor korte tijd minder gemaakt dan de engelen; met heerlijkheid en eer hebt U hem gekroond. U hebt hem gesteld over de werken van Uw handen; alle dingen hebt U onder zijn voeten onderworpen.”

Want bij het onderwerpen van alle dingen aan hem heeft Hij niets uitgezonderd wat hem niet onderworpen is. Nu zien wij echter nog niet dat hem alle dingen onderworpen zijn.

— Hebreëen 2:6-8 HSV

Uit dit schriftgedeelte blijkt dat God de mens volledige rechtsbevoegdheid gaf over het hele aardrijk toen hij hier werd geplaatst. Er was niets dat niet onder zijn jurisdictie viel. Hij regeerde over dit rijk met absolute bevoegdheid en gezag. Zijn bevoegdheid om met gezag te heersen werd geruggensteund door de regering die hem hier had geplaatst. In wezen regeerde hij met de gedelegeerde autoriteit van het Koninkrijk van God. Hij droeg de kroon die bij die heerschappij hoorde en die de glorie van God, de zalving en de erepositie die hij had vertegenwoordigde.

Om een goed beeld te krijgen van hoe dit eruit ziet, moet je denken aan een natuurlijke koning. Hoewel hij een natuurlijk mens is en in zijn natuurlijk wezen geen echte macht bezit, draagt hij een kroon die betekent dat hij niet alleen zichzelf vertegenwoordigt, maar ook een heel koninkrijk en een hele regering. Zijn woorden hebben alleen gezag omdat ze geruggensteund worden door alle macht en natuurlijke middelen van de regering en het koninkrijk dat hij vertegenwoordigt.

Als je denkt aan een politieman die het verkeer regelt, zie je dat hij een enorme vrachtwagen met aanhanger tegenhoudt met het commando: "Stop in naam der wet." Ja, de vrachtwagen is veel groter dan de man, en op zichzelf is die man geen partij voor de vrachtwagen, maar de vrachtwagen stopt. Hij stopt niet vanwege de man, maar vanwege het embleem op zijn uniform dat hij draagt, dat een regering vertegenwoordigt. In dit geval is de overheid veel groter dan de man

die het embleem draagt. Voor de vrachtwagenchauffeur is er geen angst voor de man, maar wel voor de regering die de man vertegenwoordigt; en daarom stopt hij. Hetzelfde geldt hier. Adam heerste over alles wat in het aardrijk geschapen was. Gods macht en heerschappij, vertegenwoordigd door de kroon van heerlijkheid en eer, geeft de mens de zekerheid dat zijn woorden heerschappij uitoefenen namens het Koninkrijk van God.

Het is zeer belangrijk op te merken dat toen Adam zijn vermogen verloor om over de aarde te heersen door verraad te plegen tegen Gods regering, hij zijn kroon verloor. Het aardrijk werd bezoedeld en veranderde. De dood kwam het aardrijk binnen, en satan had nu een wettelijke aanspraak op gezag en invloed in de zaken van de mensen. Het is noodzakelijk dat u ook begrijpt dat de mens nog steeds de wettelijke heerser is over het aardrijk, zoals God hem had geplaatst, maar hij heeft nu geen gezag om geestelijk te heersen zoals hij eens had. Maar zelfs in zijn gevallen toestand heeft hij nog steeds de leiding

**DAAROM MOET GOD MENSEN
GEBRUIKEN DIE VERVULD ZIJN
MET ZIJN GEEST OM ZIJN WIL
TOT STAND TE BRENGEN
IN HET LEVEN VAN MENSEN.**

over de aarde. Ja, hij heeft niet langer zijn kroon van Gods regering om hem te steunen. Hij heeft geen gezag meer om met Gods macht en glorie te regeren; hij heeft zijn erepositie verloren. Maar hij is nog steeds de enige wettige deur naar het aardrijk. Daarom mo-

et God mensen gebruiken die vervuld zijn met Zijn Geest om Zijn wil in het leven van de mensen tot stand te brengen. Op dezelfde manier gebruikt satan door demonen geïnspireerde mensen om het aardrijk te beïnvloeden in de richting van zijn plan voor de mens. Dit principe van de bevoegdheid van de mens over de aarde is van vitaal belang voor uw begrip van de wet van het Koninkrijk, en als u het eenmaal begrijpt, zal het veel vragen beantwoorden die u in de toekomst kunt hebben over waarom bepaalde dingen plaatsvinden, of waarom bepaalde dingen geestelijk wel of niet gebeuren.

U zegt misschien: "Maar ik dacht dat God de aarde en haar volheid bezat?" Dat is ook zo. Ik hoop dat het volgende voorbeeld u zal helpen

te begrijpen wat ik bedoel. Als ik een huis dat ik bezit aan u verhuur, geef ik wettelijk het recht op om langs te komen wanneer ik dat wil, ook al ben ik wettige eigenaar van dat huis. De meeste huurovereenkomsten bevatten een clause die bepaalt wanneer verhuurders legaal het gehuurde pand mogen betreden—bijvoorbeeld voor noodgevallen of om reparaties uit te voeren—en hoe lang van tevoren zij dat moeten aankondigen. Als ik de woning buiten deze overeenkomst om zou proberen te betreden, zou dat beschouwd worden als inbraak, zelfs als ik de eigenaar van de woning ben. Als ik de in de huurovereenkomst genoemde wet zou overtreden, zou ik wettelijk gedwongen kunnen worden het pand te verlaten, ook al was ik de eigenaar. Dit illustreert waarom satan via Adam toegang moest krijgen tot het aardrijk. Alleen Adam had de sleutel! Satan moest door de deur en dat was Adam. Als satan had geprobeerd om buiten Adam om te gaan, zou hij er wettelijk uitgezet worden.

En daarna bracht de duivel Hem op een hoge berg en liet Hem in een ogenblik tijd al de koninkrijken van de wereld zien. En de duivel zei tegen Hem: Ik zal U al deze macht en de heerlijkheid van deze koninkrijken geven, want die is aan mij overgegeven en ik geef die aan wie ik maar wil; dus, als U mij zult aanbidden, zal het allemaal van U zijn.

— Lucas 4:5-7 HSV

Je ziet in dit vers dat satan beweert dat het gezag en de pracht en praal (rijkdom) van de koninkrijken der mensen aan hem zijn gegeven. Wie gaf hem dit gezag? Degene die het had, Adam! God kan dus niet zomaar binnenvallen in de zaken van de mensen zonder een wettelijke ingang te hebben. Als Hij dat zou doen, zou satan een beroep doen op vals spel. Nee, God zou door dezelfde deur moeten gaan die satan gebruikte om zijn regering en gezag op aarde te laten gelden, en dat was een mens. Maar was er zo'n mens?

De HEERE nu zei tegen Abram: Ga uit uw land, uit uw familiekring en uit het huis van uw vader, naar het land dat Ik u wijzen zal. Ik zal u tot een groot volk maken, u zegenen en uw

naam groot maken; en u zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken; en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden.

— Genesis 12:1-3 HSV

Abraham wordt de vader van ons geloof genoemd, omdat hij de man is die voor God de deur van het aardrijk opende, waardoor alle volken op aarde gezegend zouden worden. Wanneer in dit vers

**“ZO IS DAN HET GELOOF
UIT HET GEHOOR EN
HET GEHOOR DOOR
HET WOORD VAN GOD.”**

—ROMEINEN 10:17

gesproken wordt over de volkeren die gezegend worden, wordt natuurlijk Jezus Christus bedoeld, die later een weg zou banen voor de regering van God om opnieuw wettelijke toegang te krijgen tot het aardrijk door het geloof van

Abraham. Abrahams geloof opende een wettelijke deur naar de hemel, die God voorgoed opende door een wettelijke overeenkomst (verbond) te sluiten met Abraham en zijn zaad of erfgenamen.

Laat me parafraseren wat ik zeg. De regering van de hemel kan haar toegang tot het aardse rijk alleen verkrijgen via een man of een vrouw op de aarde, omdat zij daar wettelijke bevoegdheid hebben. Die wettigheid kan alleen tot stand komen als een man of vrouw in zijn of haar hart volledig overtuigd is van wat God zegt (geloof).

Een andere manier om het te zeggen is dat de hemel alleen legaal invloed kan uitoefenen op een man of vrouw op aarde, wanneer die man of vrouw verlangt en kiest om onder Gods heerschappij en gezag te komen. Dit is hetzelfde principe dat satan gebruikte om toegang te krijgen tot de aarde toen hij Adam gebruikte. Hij overtuigde Adam ervan dat God niet te vertrouwen was en bracht Adams hart uit de overeenstemming met God. Bijgevolg koos Adam ervoor satan te geloven en verwierp hij Gods gezag.

Dit is hetzelfde principe dat God nu zou gebruiken om Zijn regering en gezag terug te brengen in het aardrijk via Abraham. Abraham geloofde God en zijn overeenstemming (geloof) werd door God geteld als gerechtigheid, wat betekent dat de vereiste wettelijke

overeenkomst er was. Deze overeenkomst van beide partijen—God en Abraham—stelde God in staat om een wettelijk contract (een verbond) op te stellen dat de toegang van de hemel tot het aardrijk veilig stelde, MAAR het is van vitaal belang op te merken dat deze overeenkomst alleen betrekking had op Abraham en zijn erfgenamen. Een teken van dit verbond werd gegeven aan al Abrahams erfgenamen, namelijk de besnijdenis. Besnijdenis was het afsnijden van de voorhuid van de mannelijke penis. Als een man zijn zaad in een vrouw plantte, moest zijn zaad door die besneden penis gaan, wat aan satan en de vader en moeder zelf verklaarde dat dit kind voor de hemel gold als erfgenaam van die wettelijke overeenkomst die God en Abraham hadden gesloten.

Maar zoals we eerder lasen, moest elke man of vrouw in dit verbond, hoewel die wettelijke overeenkomst voor hen zou kunnen gelden (zij was voor hen *beschikbaar*), nog steeds voldoen aan de wettelijke eis dat hun eigen hart volledig overtuigd moest zijn van wat God zei, om daadwerkelijk de persoonlijke voordelen te genieten van de overeenkomst die God en Abraham hadden gesloten. Eigenlijk zou je kunnen zeggen, dat het verbond de kabels naar hun huis had aangelegd, maar de bewoners moesten nog steeds de schakelaar omzetten door persoonlijk te geloven en te handelen naar het Woord van God.

Oké, we weten nu wat geloof is en waarom geloof wettelijk vereist is. We moeten nu weten—en dat is absoluut noodzakelijk—hoe we geloof krijgen en hoe we kunnen vaststellen of we in geloof zijn.

Hoe komen we aan geloof?

Hier is een aanwijzing: Je kunt niet bidden voor geloof. Verrast? Dat dacht ik al.

Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God

—Romeinen 10:17 HSV

Hoe komt geloof door het horen van het woord van God? Is dat

alles? Wat is het proces? Is het horen van het Woord alles wat nodig is om geloof te ontwikkelen in de menselijke geest? Om te begrijpen hoe geloof ontstaat en waar Romeinen 10:17 over spreekt, kunnen we kijken naar Marcus hoofdstuk 4. Als u uw bijbel in de lucht gooit, moet hij open komen te liggen bij Marcus hoofdstuk 4; zo belangrijk is dat gedeelte! Jezus zei in Marcus 4:13 dat als je niet begrijpt wat Hij in dit hoofdstuk leert, je geen enkele andere gelijkenis in de bijbel zou kunnen begrijpen. Ik zou zeggen dat dat behoorlijk belangrijk is!

Waarom is dit hoofdstuk zo belangrijk? Omdat het ons vertelt hoe de hemel verbinding maakt met het aardse rijk, hoe het wettigheid krijgt, en waar dat plaatsvindt. Niets is belangrijker voor je leven dan te weten waar dit hele hoofdstuk over gaat. "Hoe werkt het Koninkrijk van God?" kun je je afvragen. Lees Marcus hoofdstuk 4! In dit hoofdstuk vertelt Jezus ons drie gelijkenissen over hoe geloof wordt voortgebracht in de menselijke geest, wat, zoals je nu weet, een vereiste is voor de hemel om legaal toegang te krijgen op aarde.

De drie verhalen in dit hoofdstuk zijn de gelijkenis van de zaaier, de gelijkenis van de man die zaad strooit, en het verhaal van het mosterzaadje.

Laten we eerst eens kijken naar het tweede verhaal dat Jezus vertelt in Marcus hoofdstuk 4, het verhaal van de man die zaad strooit.

Ook zei Hij: Zo is het Koninkrijk van God: als wanneer iemand het zaad in de aarde werpt en slaapt en opstaat, nacht en dag; en het zaad ontkiemt en komt op, zonder dat hij zelf weet hoe. Want de aarde brengt vanzelf vrucht voort: eerst de halm, daarna de aar, daarna het volle koren in de aar. En als de vrucht het toelaat, zendt hij meteen de sikkel erin, omdat de oogsttijd aangebroken is.

— Marcus 4:26-29 HSV

Voordat we deze passage aanpakken, laten we eerst onze begrippen definiëren. Wat is het zaad waar Jezus het over heeft, en wat is de grond? Jezus definieert deze termen in de voorafgaande gelijkenis van de zaaier in hetzelfde hoofdstuk. Het zaad is het Woord van God, en de grond is het hart van de mens of de geest van de mens. Dus in deze

gelijkenis—gebruikmakend van Jezus' eigen definitie van die twee woorden—zien we dat Jezus zegt dat een mens het Woord van God in zijn eigen hart strooit. Dan begint de grond of het hart van de mens vanzelf geloof (overeenstemming met de hemel) voort te brengen in het aardrijk.

Voordat ik verder ga, is het essentieel dat u zich herinnert wat onze definitie van geloof is: het hart van een man of vrouw dat vast overtuigd is van wat de hemel zegt. Deze passage zegt, dat hoewel de man niet weet hoe het proces werkt, het Woord dat in zijn hart werd gezaaid vanzelf begint te groeien en overeenstemming voortbrengt. Dit gebeurt als hij slaapt of wakker is; het maakt niet uit, het proces gaat door. Terwijl de man het Woord in zijn hart houdt, komt zijn hart langzaam in overeenstemming met wat de hemel zegt, en wordt geloof voortgebracht.

Onze schriftverwijzing in Marcus hoofdstuk 4 vertelt ons dat het hart overeenstemming produceert door middel van een proces. Het verhaal vertelt ons dat in het begin, wanneer ons hart het Woord ontvangt, het geloof zich begint te vormen. Jezus vergelijkt die fase met het ontkiemen. De kiem gaat dan verder en groeit door tot een stengel. Uiteindelijk vormt zich de aar op de stengel, maar zelfs in deze late fase is er geen vrucht, geen overeenstemming en geen verandering in het natuurlijke rijk. Dan zegt Jezus dat het proces doorgaat als de aar nu rijpt en volwassen graan voortbrengt. Wanneer het proces dat punt bereikt, wanneer het rijpe zaad in de aar zit, is er overeenstemming en geloof, waardoor de man of vrouw in het aardrijk kan oogsten wat de hemel in het hart van de man had geplant.

Let goed op. Laten we nagaan wat er werkelijk is gebeurd. De hemel zaait het Woord van God in het aardrijk, in het hart van een man of vrouw waar overeenstemming nodig is. Op dat moment is het hart van de man nog niet in overeenstemming met de hemel, maar er begint een proces in het hart plaats te vinden dat het hart vanzelf in overeenstemming brengt met wat is gezaaid. Jezus gebruikt een geweldige illustratie om ons dit proces te laten zien. Door dit proces te vergelijken met een boer die zaad zaait en hoe de plant tot wasdom komt, geeft Jezus ons een beeld van hoe geloof eruit ziet. In de natuur zal het zaad in de aar, wanneer het rijp is, er **PRECIES** zo uitzien als

het zaad dat in de grond werd gezaaid. Laat me dat nog eens zeggen.

Wanneer het zaad dat in de aar van de plant zit, rijpt, zal het er precies—EXACT—hetzelfde uitzien als het zaad dat in de grond werd gezaaid.

Plant een maïsplant en het rijpe zaad in de aar zal overeenkomen met het zaad dat je hebt geplant. Ze zijn hetzelfde, zien er hetzelfde uit en smaken hetzelfde. Je kunt het verschil tussen de twee niet zien; ze zijn identiek.

Laat me dus parafraseren wat Jezus zegt. Wanneer wij het Woord horen (Romeinen 10:17), verspreiden wij in feite Gods Woord in onze geestelijke mens, ons hart. Als we dat Woord in ons hart bewaren, zal het rijpen; en als het rijp is, zullen de beelden in ons hart (het aardrijk) overeenstemmen met wat de hemel zegt. Als we het anders formuleren, zouden we kunnen zeggen dat als je een belofte uit de hemel in je hart zaait, het langzaam maar zeker vanzelf vertrouwen zal voortbrengen in wat God heeft gezegd. Uiteindelijk zal je hart volledig overtuigd zijn van wat de hemel zegt, en zal er overeenstemming zijn. Als je bijvoorbeeld met ziekte wordt geconfronteerd, zeggen de omstandigheden in je lichaam tegen je dat je ziek bent. Als je het Woord van God zaait dat zegt dat God de prijs heeft betaald voor je genezing door wat Jezus heeft gedaan, begint je hart langzaam uit zichzelf overtuigd te raken van wat God zegt.

Wanneer dat woord in je hart rijpt, wordt het vertrouwen dat je genezen bent datgene wat **JIJ** gelooft en zegt. Niet langer citeer je alleen maar wat de hemel zegt. Je hart is er nu vast van overtuigd. Als je zegt: "Ik ben genezen," is het niet een formule die je citeert, maar dat is wat je gelooft en weet als een feit. Wat de hemel zegt is nu je eigen waarneming van de werkelijkheid geworden.

Dat is de reden waarom Hebreëen 11:1 zegt:

Het geloof nu is een vaste grond van de dingen die men hoopt, en een bewijs van de zaken die men niet ziet.

Er is een bovennatuurlijke zekerheid van wat de hemel zegt als het geloof er is, maar er is nog een stap in het proces.

De man moet nu zijn sikkel inzetten om te oogsten, om in de werkelijkheid waarin hij bestaat, tot stand te brengen waarvan hij in zijn hart overtuigd is.

En als de vrucht het toelaat, zendt hij meteen de sikkel erin, omdat de oogsttijd aangebroken is.

— Marcus 4:29 HSV

Merk op dat hoewel het hart in overeenstemming is met de hemel, en de werkelijkheid van de hemel de werkelijkheid van de man of vrouw is geworden, er nog geen echte verandering heeft plaatsgevonden in het fysieke rijk. Omdat de mens degene is die van nature hier op aarde gezag heeft, is hij degene die dat gezag van de hemel ook in dit rijk moet vrijzetten. God kan het niet doen zonder de man of vrouw. Ik kan dit laten zien in de heel bekende tekst die we al eerder bespraken.

Want met het hart gelooft men tot gerechtigheid en met de mond belijdt men tot zaligheid.

— Romeinen 10:10 HSV

Met het hart gelooft de mens het Woord, brengt geloof voort, en wordt gerechtvaardigd. Rechtvaardigen is een juridische term die de toepassing van de wet betekent. Dus wanneer iemands hart in overeenstemming is met de hemel, en zijn hart volledig overtuigd is van wat de hemel zegt, is hij gerechtvaardigd. Het is nu legaal dat de hemel in zijn leven stroomt, in het aardse rijk. Maar gerechtvaardigd zijn alleen zet de kracht van God niet vrij. Zoals bij het huis waar de stroom van de centrale naar toeloopt, is er nog één stap over: de schakelaar omzetten om de stroom vrij te zetten zodat de lichten aangaan. Waarom? Omdat, zoals Romeinen 10:10 aangeeft, er na de rechtvaardiging nog één stap is.

Een man of vrouw die volgens de hemel en de aarde gerechtvaardigd is, moet vervolgens die overeenkomst belijden of ernaar handelen om de kracht en zalving van God daadwerkelijk vrij te zetten hier op aarde. Lees die tekst alstublieft opnieuw en daarna nog

eens, totdat u volledig begrijpt wat ik zeg. Dit is hoe het werkt! Dit is hoe de hemel legaliteit krijgt in het aardse rijk, waarbij het hart het raakvlak is tussen de hemel en de aarde. En dan zijn onze woorden en daden de schakelaars die daadwerkelijk de hemelse macht vrijzetten. Let opnieuw goed op het tweede deel van dat bijbelvers: *Wij zijn degenen die hier de autoriteit van de hemel moeten vrijzetten.*

Het concept dat de hemel wacht op een man of vrouw om, ten eerste, wettigheid, en ten tweede, jurisdictie te verschaffen in het aardse rijk, kan worden gezien door wat Jezus onderwees in Mattheüs 16 en Mattheüs 18.

En Ik zal u de sleutels van het Koninkrijk der hemelen geven; en wat u bindt op de aarde, zal in de hemelen gebonden zijn; en wat u ontbindt op de aarde, zal in de hemelen ontbonden zijn.

— Mattheüs 16:19 HSV

Voorwaar, Ik zeg u: Alles wat u op de aarde bindt, zal in de hemel gebonden zijn; en alles wat u op de aarde ontbindt, zal in de hemel ontbonden zijn.

— Mattheüs 18:18 HSV

Jezus zegt hier dat Hij de gemeente de sleutels (gezag) van het Koninkrijk der hemelen in het aardse rijk zou geven. Hij zei dat wat je op aarde bindt, door de hemel geruggensteund zal worden; en wat je op aarde losmaakt, zal de hemel eveneens ruggensteunen. Denk opnieuw aan een politieagent; hij heeft het gezag, maar de regering heeft de macht. De politieagent heeft de sleutel of het gezag van de regering, want hij is beëdigd als agent van die

**ZO KRIJGT DE HEMEL
WETTIGHEID OP AARDE:
HET HART IS HET RAAKV-
LAK VAN DE HEMEL IN HET
AARDSE RIJK, EN VERVOL-
GENS ZIJN ONZE WOORDEN
EN DADEN DE SCHAKELA-
ARS DIE DAADWERKELIJK
DE KRACHT VAN DE HEMEL
VRIJZETTEN**

regering. Wat hij zegt, ondersteunt de regering. Denk eraan, alleen een man of vrouw heeft hier wettelijke bevoegdheid, en dus kan alleen een man of vrouw hier de hemel wettelijke bevoegdheid geven.

Er is nog een heel belangrijk punt dat je moet weten over geloof. Laat me nog even verwijzen naar onze tekst in Marcus hoofdstuk 4.

*Want **de aarde brengt vanzelf vrucht voort**: eerst de halm, daarna de aar, daarna het volle koren in de aar.*

— Marcus 4:28 HSV

Vergeet niet dat Jezus de grond die in deze gelijkenis wordt genoemd, definieerde als het hart van de mens, of de geest van de mens, zoals ik al eerder zei. Merk op waar geloof wordt geproduceerd; verbaast je dat? Het is geen product van de hemel, zoals de meeste mensen geloven, maar het wordt hier op aarde voortgebracht en is een product van je hart. Je kunt er niet om bidden of God om vragen. Geloof is niet nodig in de hemel. We zullen geen overeenstemming nodig hebben in de hemel. Nee, het is alleen nodig hier op aarde, en het kan alleen voorkomen in de harten van mannen en vrouwen op aarde. Zoals de gelijkenis in Marcus 4 leert, is er maar één manier om het te krijgen, door het Woord van God in je hart te leggen en het proces van overeenstemming te laten plaatsvinden. Dus als ik geloof nodig heb, wat zou ik dan doen? Ik zou het Woord van God in mijn hart strooien en het laten groeien tot er geloof is. Dat is de enige manier waarop het komt.

Voordat ik Marcus 4 verlaat, wil ik het nog eens hebben over de daar genoemde sikkel.

*En als de vrucht het toelaat, **zendt hij meteen de sikkel erin**, omdat de oogsttijd aangebroken is.*

— Marcus 4:29 HSV

Ik geloof dat het grootste deel van de kerkelijke wereld niet heeft geleerd hoe de sikkel moet worden gebruikt: dat betekent dat hen niet is geleerd hoe ze moeten oogsten wat zij nodig hebben. In de kerk is in het algemeen geleerd hoe te geven, maar niet hoe te cultiveren en te

oogsten van het zaad dat ze hebben gezaaid. Jezus is heel specifiek in dit vers, en zegt dat wanneer de oogst van ons geloof beschikbaar is, WIJ de sikkel erin moeten steken. Ook al hebben we ons zaad in geloof goed verspreid, als we niet weten hoe we de sikkel erin moeten zetten, zal er geen oogst zijn. Eerlijk gezegd wist ik hier ook niets van, totdat de Heer mij begon te leren hoe het Koninkrijk werkte. Ik zal u een paar voorbeelden geven van hoe dit eruit ziet.

Ik was uitgenodigd om te spreken in een kerk in Atlanta. Het was een woensdagavonddienst en de kerk was niet zo groot, maar dat vond ik prima. Ik hield er gewoon van mensen te onderwijzen over het Koninkrijk. Toen ik bij de kerk aankwam, vond ik het vreemd dat de deuren op slot waren en dat er niemand was. Het was tien minuten voordat de dienst zou beginnen. Ik hoorde een heel luide vrachtwagen achter me; het klonk alsof hij helemaal geen uitlaat had. Toen ik omkeek, zag ik een oude, kapotte pick-up de steeg achter de kerk inrijden. Ik vond dat niets bijzonders; ik was tenslotte in het centrum van Atlanta. Terwijl ik wachtte, kwam een man achter het gebouw vandaan en stelde zich voor als de pastor. Hij zei dat het hem speet dat hij te laat was, maar dat zijn oude truck niet wilde starten. Hij vertelde me dat hij de truck moest starten door bergafwaarts te rijden en dan, eenmaal op snelheid, de koppeling op te laten komen, omdat de startmotor niet werkte. Hij zei dat hij vaak helemaal niet startte en dat hij dan de vijf mijl naar de kerk moest lopen.

Terwijl hij verder vertelde over zijn kerk, vertelde hij me dat hij weliswaar de voorganger van de kerk was, maar dat de belangrijkste functie van de kerk was om mensen uit de binnenstad te voeden. Ze deelden daar meer dan 10.000 maaltijden per maand uit. Terwijl de voorganger sprak, raakte ik van streek. Hier is een man van God die 10.000 mensen per maand te eten geeft, en hij heeft niet eens een betrouwbare auto? Hij is het enige beeld van God dat veel van de mensen die hij voedt ooit zullen zien. Als zij zien dat hij het nauwelijks redt en op een snikhete zomerdag naar de kerk moet lopen, welk vertrouwen zouden zij dan hebben dat God hen kan helpen? Daar zou ik voor kunnen zorgen. Ik had thuis een vrij jonge auto met 30.000 kilometer op de teller, die ik hem kon geven. Ik vertelde hem van mijn plan en dat ik een van mijn medewerkers met de auto naar Atlanta zou

sturen. Hij was natuurlijk dolblij. Ik bracht die avond door bij hem en zijn kleine gemeente om te onderwijzen over het Koninkrijk van God en hoe dat functioneerde in relatie tot geld.

Toen ik naar huis ging, liet ik de auto naar Atlanta brengen. Toen mijn medewerker naar mijn huis kwam om de auto op te halen, wist ik dat ik een geestelijke transactie deed met betrekking tot de hemel. Ik wist dat toen ik die auto in het Koninkrijk van God losliet, ik God kon geloven voor een voertuig dat ik ook nodig zou hebben. Ik ben geen automens, dat wil zeggen dat ik niet echt van auto's houd. Sommige mensen wel, maar ik niet. Een auto is voor mij gewoon een stuk gereedschap. Ik heb natuurlijk graag een mooie auto, maar ik rijd er meestal mee totdat hij vervangen moet worden.

Toen mijn medewerker langskwam, ging ik mijn garage in, legde mijn handen op die auto en zei: "Vader, ik geef deze auto vrij voor het werk van uw bediening, en terwijl ik deze auto vrijgeef, ontvang ik een auto terug..." Ik aarzelde. Ik weet hoe specifiek het Koninkrijk van God is, en ik wist dat alleen het woord "auto" niet voldoende zou zijn. Ik wist ook dat ik specifiek moest zijn en dat Drenda en ik het eens moesten zijn over de details van wat we ontvingen. Toen ik daar stond, nog midden in mijn zin, realiseerde ik me ook dat ik geen idee had wat voor auto ik wilde. Dus begon ik opnieuw: "Heer, vandaag geef ik deze auto vrij aan uw dienst, en ik geloof dat ik een heel mooie auto krijg als ik zaai, maar ik zal bij u terug moeten komen over het model en type als ik dat heb uitgezocht." Dat was het; de auto was weg. Ik had echt geen auto in gedachten waarvan ik kon zeggen: "Ja, ik wil DIE auto."

Een paar maanden gingen voorbij. Natuurlijk was Drenda het met me eens dat ik de auto moest weggeven en, net als ik, had ze geen idee wat voor auto ze wilde. De volgende twee maanden spraken we over auto's, en op een dag zei ze: "Weet je, ik denk dat ik het leuk zou vinden om een cabriolet te hebben." Ik zei haar dat ik het daarmee eens was, en zei dat ik dat leuk vond klinken, maar wat voor soort? Nogmaals, we wisten niet eens wat voor cabrio's er waren. Maar op een dag, toen we aan het lunchen waren, zei mijn vrouw plotseling: "Dat is het!" "Wat is het?" zei ik. "Dat is het," zei ze terwijl ze over de parkeerplaats van het restaurant wees waar we waren binnengereden. "Wat is het?" zei ik. "Die auto, dat is de auto die ik wil!" Ik zag toen een fraaie cabriolet aan

de overkant van de parkeerplaats. "Laten we gaan kijken wat voor soort het is," zei ik. Dus we reden naar de auto toe en gingen erachter staan.

Geen wonder dat we hem mooi vonden. Het was een BMW 645Ci, een mooie cabriolet zeker, en een heel dure. Om eerlijk te zijn, toen ik dat merk auto zag, dacht ik: "Oké, Heer, laat ons zien wat we moeten doen." Ik wist dat ik geen 115.000 dollar ging betalen voor een nieuwe BMW, maar ik wist ook dat God verbazingwekkende dingen kan doen. Drenda en ik vertelden niemand over de auto en zeiden ook tegen niemand dat we op zoek waren naar een auto.

Ongeveer twee weken later belde Drenda's broer ons op en zei: "Ik heb Drenda's auto gevonden!" "Wat bedoel je met je hebt Drenda's auto gevonden?" zei ik. Hij zei, "Ik zag deze auto te koop staan, en plotse-ling voelde ik dat dit Drenda's auto moest zijn; en ik moest jullie erover vertellen." "Wat voor auto is het?" vroeg ik. "Het is een BMW 645Ci, en hij is perfect; ik bedoel perfect. Hij is een paar jaar oud, lage kilometerstand, en er zit geen krasje op. Hij is perfect. Bovendien ken je de man die hem verkoopt." "Ken ik hem?" Zei ik. "Ja," zei hij, "je moet hem erover bellen." Toen hij me het merk en model van de auto vertelde, terwijl hij wist dat het precies de auto was waarvan Drenda en ik een paar weken geleden hadden gezegd dat we hem allebei mooi vonden, wist ik dat God iets van plan was.

Ik belde de man van wie de auto was. Ja, ik kende hem, en we spraken wat over de auto, en hij vertelde me hoe goed de auto er aan toe was. En toen zei hij deze woorden tegen me. "Weet je, sinds we aan de telefoon hebben gesproken over deze auto, heb ik het gevoel dat dit Drenda's auto moet zijn." Ik had hem niet eens verteld dat ik op zoek was naar een auto voor Drenda. De man ging verder en zei: "Ik zal je vertellen wat ik ga doen, ik ga hem aan je verkopen voor 28.000 dollar." Mijn oren konden nauwelijks geloven wat ik hoorde. De auto was zoveel meer waard dan dat. Toen ik het Drenda vertelde, was ze op zijn zachtst gezegd opgewonden. We betaalden contant voor die auto en hebben hem nog steeds. Hij rijdt nog steeds en ziet er geweldig uit. Er zit nog steeds geen krasje op, en we hebben er vele ritjes in gemaakt met het dak open, de stereo op hard en op ons hoofd de zon, die een vermoeiende dag nieuw leven inblaast.

Onze favoriete reis was het rijden met die geweldige cabriolet door de bergen van Colorado met onze kampeeruitrusting in de aanhanger. Onze dochter Kirsten was bij ons op die reis, en ik herinner me dat we 's nachts door Kansas reden op de I-70 met het dak naar beneden. Kirsten lag achterin te slapen terwijl ik reed. De sterren schenen zo helder boven ons hoofd, en de weg was leeg op een enkele vrachtwagen na. Het was één van die perfecte nachten waar de lucht precies goed is en alles prachtig is in de wereld. De volgende twee weken reden we door de Rockies, en ik ontdekte hoe goed die auto rijdt. Eén woord kan het beschrijven—geweldig!

Maar hier is de vraag voor de miljoen dollar beloning. Hoe kwam die auto hier? Waarom was het precies die auto waarvan Drenda zei: "Dat is hem!""? Ik wist dat het Koninkrijk van God die auto in ons leven had gebracht. Ik wist, dat op het moment waarop ik die auto aan de voorganger zaaide, ik een geestelijke wet activeerde. Ik weet nog dat ik zei dat ik een auto terugkreeg, geen SUV, geen jeep, een auto. Maar Drenda en ik moesten de sikkkel erin steken. Die auto zou pas tevoorschijn zijn gekomen toen we zeiden: "Dat is het!" Hoewel ik in geloof was toen ik die auto losliet, hadden we de sikkkel er niet in gezet totdat Drenda zei: "Dat is het."

Een ander voorval bracht dit principe nog duidelijker naar voren. Zoals u wellicht weet, jaag ik graag. Ik woon in een zeer goed jachtgebied, en ik ben gezegend met mijn eigen jachtgrond. Op mijn 24 hectare heb ik ongeveer 7,5 hectare bos en ongeveer 4,5 hectare moeras. Ik jaag elk jaar met veel succes op herten en eekhoorns. Er vliegen altijd eenden en ganzen rond, maar om een of andere reden heb ik er nooit echt aan gedacht om daarop te jagen. Een of twee keer zijn de jongens en ik naar het moeras gelopen en hebben een paar ganzen opgejaagd voor het avondeten. Maar we hebben nooit echt op eenden gejaagd.

Nou, een paar jaar geleden, toen ik tientallen en tientallen eenden het moeras in zag vliegen, dacht ik dat ik eens op eendenjacht zou gaan. Wauw, het was zo spannend! Ik was verslaafd. Tijdens de eendenjacht van die herfst ontdekte ik dat ik serieus moest oefenen in het schieten op eenden. Het lukte mij om er een paar te vangen en ontdekte dat ze ook heel goed te eten waren. Ik merkte dat de eenden vaak net buiten

bereik waren of op de rand van het bereik van mijn geweer, wat volgens mij bijdroeg aan sommige van mijn missers. Ik gebruikte mijn gewone, allround jachtgeweer dat ik voor alle wild gebruikte, van konijnen tot herten, een Remington model 11-87. Begrijp me niet verkeerd, ik hou van dat geweer, en het is een geweldig wapen. Maar ik had gehoord dat er nieuwe geweermodellen waren, speciaal voor de eendenjacht. Ze waren gecamoufleerd en geschikt voor drie en een halve inch magnum hulzen, waarvan ik wist dat ze zouden helpen bij die lange afstandsschoten. Ik was van plan er een te kopen voor het volgende eendenseizoen begon.

Toen het eendenseizoen voorbij was, liep ik in januari door Cabela's (een winkel met jachtspullen) en ik besloot eens door de afdeling met geweren te lopen om te zien hoe die eruit zagen. Toen ik de afdeling voor jachtgeweren binnenliep, zag ik dat ze een hele sector hadden voor alleen de eendenjacht. Ik bekeek er een paar en dacht erover om er een te kopen die ik mooi vond, maar hij kostte 2000 dollar en het seizoen was nog maanden weg. "Ik wacht wel," dacht ik bij mezelf. Maar ik deed iets ongewoons toen ik op het punt stond te vertrekken. Ik realiseerde mij echt niet wat ik op dat moment aan het doen was. Ik deed het gewoon zonder na te denken. Ik richtte op het geweer dat ik wilde hebben en zei hardop. "Ik wil dat geweer, in de naam van Jezus." Nogmaals, ik dacht er niet veel over na; ik verklaarde gewoon dat ik dat geweer zou krijgen. Mijn hart had een duidelijk beeld van het eendengeweer dat ik wilde hebben.

Een paar weken later werd ik uitgenodigd om te spreken op een bedrijfsconferentie, en daar gebeurde iets dat mijn aandacht trok.

**... GOD WILDE MIJ NIET
GEWOON LATEN ZIEN DAT
HIJ VAN ME HIELD. HIJ
LIET ME ZIEN DAT HIJ VAN
ME HIELD TOEN HIJ JEZUS
VOOR MIJ STUURDE EN MIJ
HET KONINKRIJK GAF!**

Nadat ik gesproken had, kwam de eigenaar van het bedrijf naar me toe en zei dat ze me een cadeau wilden geven als waardering voor mijn komst. Hij zei: "We wisten dat je graag jaagt, dus kochten we dit geweer voor je." Ik was verbijsterd toen ze een gloednieuw, Benelli, semi-automatisch eendengeweer tevoorschijn haalden, precies het

exemplaar dat ik in de winkel had gezien, het geweer dat ik had aangewezen! Zie je dit? Hoe kwam dat exacte geweer tevoorschijn? Ik had in de loop der jaren tientallen geweren weggegeven, maar daar nooit de sikkels ingestoken. Met andere woorden, ik had die geweren in geloof en vrijgevigheid gezaaid, maar nooit de sikkels erin gestoken. Ik had nooit gezegd: "Heer, dat is het! Dat is degene die ik wil." Maar op het moment dat ik dat deed, verscheen de oogst!

Ik vertelde het verhaal van het geweer aan een bevriende collega-voorganger. Hij zei: "Ja, ik denk dat God dat soms doet. Hij zegent je gewoon met een speciaal klein geschenk om je te vertellen dat Hij van je houdt." Toen ik nadacht over wat hij zei, besepte ik: "Nee, dat klopt niet. Ja, God houdt van me, maar Hij wilde me niet zomaar verrassen met een klein cadeautje." De hond, de vis, de herten die precies op tijd kwamen, de auto's, ze waren er allemaal niet omdat God me wilde laten zien dat Hij van me hield. Hij liet me zien dat Hij van me hield toen Hij Jezus voor me stuurde en me het Koninkrijk gaf!

Ik wil je nog een verhaal vertellen over de oogst. Zoals ik al zei, ik ben niet echt dol op auto's. We gebruiken ze tot ze aan vervanging toe zijn. Een voorbeeld is onze acht jaar oude Honda Pilot. We houden van die auto, hij is bruikbaar, loopt goed, ziet er nieuw uit, en dus houden we hem. Maar we hebben er vaak aan gedacht een grotere SUV te kopen om passagiers en gasten te vervoeren. Een tijdje geleden huurden we een Cadillac Escalade voor een van de evenementen die we in het Now Center organiseerden, en Drenda en ik reden ermee rond. We vonden hem mooi. We vonden de parelwitte kleur mooi, en we vonden de kortere versie waarin we reden mooier dan de langere versie waarin de Escalade ook verkrijgbaar was. We zeiden, "Dit is wat we willen, een Cadillac Escalade, parelwit, in de kortere versie. We moeten er een kopen." Het leven was druk en we hadden echt geen tijd om rond te neuzen in de poging er een te kopen.

Ongeveer een maand later stapte ik net mijn voordeur uit en pakte mijn ochtendkrant op van de stoep, toen mijn mobieltje ging. Een man zei: "Hé, dominee, ik wil een Cadillac Escalade voor u kopen; welke kleur wilt u? Verbouwereerd zei ik, "Wauw, dat is geweldig. Drenda en ik houden van de parelwitte." "Oké," zei hij, "laat me rondkijken en zien wat ik kan vinden." In mijn opwinding vergat ik hem te vertellen

dat we de kortere versie het mooist vonden. Hij wilde er een vinden van één of twee jaar oud, in perfecte staat en met weinig kilometers.

Nou, we hoorden een maand lang niets van deze man tot hij uiteindelijk belde en zei: "Ik heb je Escalade; ontmoet me op een bepaalde tijd en plaats en je kunt hem mee naar huis nemen." Dus we ontmoetten hem en hij had de parelwitte Escalade in de kortere versie. Het was prachtig! "Het spijt me dat het zo lang duurde om jullie terug te bellen." zei hij. "Ik heb echt geprobeerd om de langere versie te vinden, maar die zijn zo gewild dat me dat niet gelukt is. Alles wat ik kon vinden was de kortere. Ik hoop dat dat goed is." Oké? Dat is precies wat we wilden en precies wat we zeiden!

Nogmaals, ik stel de vraag: Hoe kwam de Escalade die we wilden, opdagen? Nou, allereerst, ik heb acht auto's weggegeven naast de auto die ik aan de voorganger gaf waar ik het eerder over had. Maar ik had nog nooit over een auto gezegd: "Dat is hem!", totdat Drenda dat deed met die BMW. Nu waren Drenda en ik het allebei eens geworden en zeiden hardop: "Dat is hem!" Ik zeg al jaren dat de kerk vrij goed werk heeft geleverd met het onderwijs over geven, maar vreselijk met het onderwijs over oogsten. Kun je uit de voorgaande verhalen opmaken wat de sikkel is? Ik hoop dat het duidelijk is! Ik had veel auto's in geloof gezaaid voor een oogst, maar Drenda en ik hadden gewoon nooit onze overeenstemming voor een nieuwe auto uitgesproken. Nogmaals, we gebruikten onze auto's altijd voor langere tijd. Maar op het moment dat we zeiden: "Dat is hem!" kwam hij tevoorschijn. De sikkel is onze woorden!

Op de tong liggen zowel dood als leven: wie aan een van beide de voorkeur geeft, zal de vruchten daarvan plukken.

— Spreuken 18:21 HTB

Er was een periode waarin de kerk veel leek te leren over onze belijdenis. Ik heb mensen meegemaakt, en u misschien ook, die iets zeiden en dan hun mond bedekten en zeiden: "Ik moet echt letten op wat ik zeg." Dat klinkt als een nobele taak, en ik ben het ermee eens dat het helpt om het Woord in je hart te houden. Maar op je belijdenis letten heeft niets te maken met de sikkel. Wat? Maar ik dacht dat je net zei dat

de sikkels onze woorden waren. Ja, dat klopt, maar het louter beheersen van de formule om het juiste te zeggen is niet de sleutel op zich.

*Want, voorwaar, Ik zeg u: wie tegen deze berg zal zeggen:
Word opgeheven en in de zee geworpen, en niet zal twijfelen in
zijn hart, maar zal geloven dat wat hij zegt, gebeuren zal, het
zal hem gebeuren wat hij zegt.*

— Markus 11:23 HSV

Nogmaals, de sikkels in Marcus hoofdstuk 4 zijn uw woorden! Tegen de tijd dat Marcus hoofdstuk 4 de sikkels bespreekt, is er al gesproken over het proces van geloof en hoe je het krijgt. Er staat dat wanneer het zaad rijp is, je de sikkels erin steekt omdat de oogst is gekomen. De oogst is gekomen omdat je in geloof bent, het in je hart eens bent met de hemel. Het bovenstaande vers in Marcus 11 geeft hetzelfde principe weer. Je hart gelooft het Woord, dan spreek je en geef je de autoriteit van de hemel vrij. Maar let op de zin: "geloof dat wat hij zegt zal gebeuren." De test van het geloof is of je gelooft wat je zegt. Alleen het Woord van God zeggen of belijden is geen geloof op zich. Tenzij je hart in overeenstemming is met de hemel, kun je belijden tot je blauw ziet en zal er niets gebeuren. Vraag je dus af: moeten we onze belijdenis of ons hart in de gaten houden?

Iemand die goed is, doet goede dingen. Iemand die slecht is, doet slechte dingen. Je merkt het vooral aan wat hij zegt. Waar het hart vol van is, loopt de mond van over.

— Lucas 6:45 HTB

Bescherm je hart boven alles, want uit je hart komt alles voort wat je doet. Zondig niet door wat je zegt, laten je lippen geen verkeerde dingen zeggen.

— Spreuken 4:23-24 HTB

We kunnen duidelijk zien dat wat we zeggen, voortkomt uit ons hart en uit wat we daar geloven. Door het proces in Marcus 4 te volgen, weten we hoe we daadwerkelijk kunnen veranderen, waar we in ons

hart van overtuigd zijn en het in overeenstemming kunnen brengen met de hemel en geloof. Als we dan volledig overtuigd zijn, zetten we de sikkel erin met onze woorden en daden. Begrepen? Geweldig, laten we verder gaan.

Nu we onze discussie over het geloof voortzetten, wil ik een vraag stellen die je moet kunnen beantwoorden.

Hoe weet ik of ik werkelijk in geloof ben?

Dat is een goede vraag en een waarop je het antwoord **moet** weten, want het is onmogelijk het gebed van geloof te bidden zonder eerst in geloof te zijn. Er zijn veel manieren om te weten of je in geloof bent of niet, veel symptomen die je moet kennen en waar je op moet letten. Je kunt veel slechte, op angst gebaseerde beslissingen nemen als je niet in geloof bent. Op angst gebaseerde beslissingen houden je altijd gevangen in de vloek van de aarde en zorgen ervoor dat je mist wat God voor je wil. Wat is dan het bewijs dat je in geloof bent? Het eerste teken is gemakkelijk; je kunt terugkijken naar onze definitie van geloof en begrijpen dat volledig overtuigd zijn in je hart een echte sleutel is. Maar vaak denken we dat we overtuigd zijn, maar zijn we het alleen in ons hoofd eens met het Woord en niet in ons hart. Je moet het verschil kunnen zien. Wanneer je volledig overtuigd bent, is er natuurlijk een mentale instemming met wat het Woord zegt, maar ook een zeker weten, een vertrouwen dat vrede en verwachting brengt.

Het geloof nu is een vaste grond van de dingen die men hoopt, en een bewijs van de zaken die men niet ziet.

— Hebreëen 11:1 HSV

Als je bewijs hebt dat je iets in bezit hebt, moet je dan nog steeds gerustgesteld worden dat je het echt hebt? Natuurlijk niet. Nogmaals, als je in geloof bent, is er een weten, een vrede en een vertrouwen dat je hebt wat het Woord van God zegt, ook al zie je het misschien nog niet. Veel mensen zeggen het zo: "Ik weet dat ik weet dat ik het heb". Dit weten komt van binnenuit en niet van wat de omstandigheden je vertellen. Het zit diep in je geest of je hart. De angst is weg, geen

zeurende gedachten van zorgen bombarderen je geest; je weet dat het afgerond is.

Een ander aspect van geloof is vreugde en verwachting. Je antwoord is er al. Je hebt het! Geloof is meer dan een gevoel van vrede of vertrouwen, hoewel je dat wel hebt. Je moet je positie ook geestelijk kunnen verdedigen. Als ik dat zeg, denk dan aan een rechtszaal en u als de advocaat die de getuige aan een kruisverhoor onderwerpt. Waarom gelooft u wat u gelooft over uw situatie? Hoe zou u uw standpunt verdedigen? Er is maar één antwoord: het Woord van God.

Bijvoorbeeld, als iemand naar je huis kwam en zei: "Hé, ga mijn huis uit", zou je dan zeggen: "Oh, het spijt me; geef ons een dag, dan zijn we eruit"? Nee, dat zou je niet doen; je zou waarschijnlijk lachen. Als de man zou zeggen: "Nee, dit is mijn huis; ga weg of ik zie jullie in de rechtbank", dan zou jouw antwoord zijn: "Ik zie jullie graag in de rechtbank!" Bij de hoorzitting zou je de rechter rustig je notariële akte laten zien. Hij zou er één blik op werpen en de andere man laten arresteren voor intimidatie en hem alle gerechtskosten laten betalen. Je vertrouwen was niet gebaseerd op hoe je je voelde, dus op je emoties, maar op de wet en het feit dat je legaal eigenaar was van het huis.

**GELOOF IS ZEKER ZIJN
VAN WAAR WE OP HOPEN
EN HET BEWIJS VAN
WAT WE NIET ZIEN.**

— HEBREEËN 11:1

Als het gaat om geloof, merk ik dat mensen die niet begrijpen wat geloof is, vaak gemakkelijk in verwarring raken door hun vertrouwen te stellen in hun daden, in plaats van in hun enige bron van geloof, namelijk het Woord van God. Het is gemakkelijk om de actie of formule van het handelen naar het Woord van God te verwarren met de werkelijke kracht van het Koninkrijk, die voortkomt uit een hart dat vol vertrouwen overtuigd is. Als je bijvoorbeeld geld hebt gezaaid in het Koninkrijk van God, en ik vraag je waarom je gelooft dat je een opbrengst van dat geven zult ontvangen, dan moet je antwoord niet zijn: "Omdat ik op die en die datum een bepaald bedrag heb gegeven." Die belijdenis kijkt alleen naar uw actie, de formule, en heeft geen anker van zekerheid. Uw zekerheid kan alleen voortkomen uit het

Woord van God.

Ik kan het aantal mensen niet tellen met wie ik heb gebeden en die, wanneer hun wordt gevraagd waarom zij geloven dat zij zullen ontvangen wanneer ik bid, mij gewoon aanstaren zonder antwoord. Als ik het vraag, ben ik op zoek naar hun geloof, hun instemming met de hemel. Ik wil hen horen zeggen: "Ik weet dat ik zal ontvangen omdat God mij in dit en dat boek en in dat en dat vers heeft beloofd dat het van mij is." De kans is groot dat als zij mij geen bijbeltekst kunnen geven, zij niet verankerd zijn en echt geen idee hebben waar hun boot naartoe gaat.

Vergeet niet dat geloof alleen kan bestaan als je de wil van God kent. Waarom? Omdat geloof alleen kan bestaan als je hart in overeenstemming is met de wil van God. Ik geloof dat veel mensen denken dat ze in geloof zijn, terwijl dat niet zo is. Nogmaals, hun verstand kan het ermee eens zijn dat het Woord van God waar en goed is, maar geloof is er alleen als hun hart volledig overtuigd is. Velen zijn het met hun verstand eens met het Woord van God, maar hun hart is niet overtuigd.

Hier is een goede illustratie van waar ik het over heb, een die er volgens mij op zal wijzen dat velen niet in geloof zijn, terwijl ze denken dat ze dat wel zijn. Wat als ik u zou vertellen dat ik onlangs had ontdekt dat de lucht niet blauw was, zoals de mensen zeiden, maar dat de kleur blauw zoals zij die noemden in werkelijkheid de kleur geel was? Met andere woorden, ik vertelde je dat we ons hele leven verkeerd hebben geleerd over kleuren en dat blauw niet echt blauw is maar geel. Wat zou u doen? Zou je vol verbijstering al hijgend snel je mobieltje pakken en je leraar van de eerste klas bellen en tegen hem beginnen te schreeuwen en hem beschuldigen dat hij je leven heeft verpest en je alle kleuren verkeerd heeft geleerd? Ik denk het niet. Er zou geen emotionele reactie van angst zijn, geen drama. Je zou gewoon weten dat ik een idioot was, de opmerking afdoen als irrationeel, en verder gaan met je werk. Waarom? Omdat je volledig overtuigd bent dat blauw blauw is!

Laten we mijn voorbeeld eens vergelijken met onze bespreking van geloof. Wat als je volledig overtuigd was van wat God zei over genezing, en een dokter vertelde je dat je zou sterven aan kanker? Je

zou die dokter aankijken en denken dat hij een idioot was, omdat je wist dat dat onmogelijk was. Waarom? Omdat je volledig overtuigd was van de genezingsvoorzieningen waar Jezus voor betaald heeft. Zie je het? Natuurlijk bidden veel mensen, maar bij nader onderzoek merk ik dat hun gebeden geen gebeden van geloof zijn, maar van hoop, waarbij ze onzeker zijn over de uitkomst. Mijn vriend, daarom is het zo belangrijk dat we ons opbouwen met het Woord van God. We moeten weten wat Gods wil is, zodat we vertrouwen kunnen hebben in wat Hij zegt, en ook zodat we kunnen verwerpen wat niet Zijn wil is. Ik zal u een voorbeeld geven uit mijn eigen leven dat illustreert hoe belangrijk het is om ons te voeden met wat God zegt over het leven.

Ik was moe, want het waren een paar zware weken geweest als bedrijfseigenaar (dit was voordat ik een kerk leidde). Mijn agenda zat vol met verkoopgesprekken en natuurlijk was er de financiële druk van het leven op commissie. Ik ging naar mijn tandarts voor een routinevulling. Alles was normaal totdat de tandarts het verdovingsmiddel ging inspuiten. Toen hij de naald erin stak, was er een plotselinge schok en mijn kaak was onmiddellijk verdoofd, in plaats van dat dit langzaam gebeurde. Ik was verbaasd en vertelde de tandarts wat er was gebeurd. Hij zei: "Oh, ik denk dat ik de zenuw heb geraakt." Ik vroeg hem snel: "Is dat normaal?" Hij zei: "Meestal geneest het wel." Wat? Hoorde ik hem goed? "Dokter, wat bedoelt u met 'meestal'?" Hij zei: "In 80 tot 85 procent van de gevallen geneest het volledig, zonder blijvend negatief effect."

Wat? Plotseling kwam er angst in me op. Wat nu? Gaat het genezen? Mijn geest begon in beslag genomen te worden door angstige gedachten. Na mijn afspraak bleef mijn gezicht gevoelloos, in tegenstelling tot een normale tandartsafpraak waar de gevoelloosheid langzaam verdwijnt. Ik was op weg naar een afspraak met een klant op ongeveer een uur afstand van de tandartsafpraak, dus ik had genoeg tijd om na te denken over wat er zojuist was gebeurd. Maar de hele weg naar die afspraak werd ik gekweld, niet door kiespijn, maar door het gebrek aan rust en door de angst die rondspookte in mijn hoofd.

Op weg naar huis na de afspraak, later op de dag, stopte ik onderweg bij een vriend. Mijn gezicht was nog steeds gevoelloos, en ik zocht naar een beetje geruststelling van iemand dat dit ding zou

genezen. Let op mijn fout: ik keek niet naar het Woord van God voor mijn vertrouwen, maar naar een persoon die niet eens een sterke gelovige was. Ik vertelde hem wat er was gebeurd en wachtte op zijn

**OP DAT MOMENT WIST
IK DAT MIJN ENIGE
HOOP HET WOORD VAN
GOD WAS.**

reactie: "Dat is niet erg, Gary; het zal genezen!". In plaats daarvan is dit wat ik te horen kreeg: "Oh, nee, hè! Ik had een vriend die dat overkwam, en zijn gezicht is nooit genezen; het is sinds die tijd verlamd." Ik kon

niet geloven wat ik hoorde! Mijn geest was nu beland in de overwerkfase van angst. Ik deed alsof ik wist dat het goed zou komen en bedankte hem voor zijn tijd. In wanhoop ging ik bij een andere vriend langs en stelde dezelfde vraag, en verbijsterd hoorde ik hetzelfde antwoord: "Oh, nee," zeiden ze, "Ik had een vriend die dit overkwam, en zijn gezicht is nooit genezen; het is is nog steeds verlamd."

Na dit bezoek was ik volledig van slag. Ik wist dat God geneest (met mijn verstand), maar ik kon die angst maar niet van me afzetten. Mijn hart was absoluut niet overtuigd. Die nacht werd ik gekweld door bange gevoelens! Mijn denken was volledig gericht op angst, en mijn gezicht was nog net zo gevoelloos als bij de tandarts. Terwijl ik probeerde te slapen, voelde ik een beetje pijn onder mijn rechteroor. Het zou toch niet ...! Mijn vader had een jaar of twee eerder gestreden tegen aangezichtsverlamming en hij had me verteld dat het was begonnen met pijn onder zijn oor. Aangezichtsverlamming ontstaat wanneer de zenuw die de gezichtsspieren aanstuurt, en die door een klein gaatje in het bot net onder het oor loopt, bekneld raakt door een infectie of ontsteking.

Terwijl ik daar lag en probeerde te slapen, hoorde ik alleen deze woorden door mijn gedachten gaan: "Je krijgt aangezichtsverlamming, net als je vader." Toen ik 's morgens wakker werd, had ik een echte aangezichtsverlamming! Nu was niet alleen mijn kaak gevoelloos, maar ook mijn hele gezicht aan de rechterkant was gevoelloos, en ik kon mijn ogen of mijn mond niet sluiten. Ik was een wrak.

Ik ging naar een plaatselijke dokter om mijn vermoedens te laten

bevestigen. Na het onderzoek keek hij me aan en zei dat ik inderdaad een volledig geval van aangezichtsverlamming had. Ik vroeg toen: "Wat gebeurt er nu?" Hij zei: "In 80 tot 85 procent van de gevallen geneest het zonder blijvende verlamming." Zei hij wat ik dacht dat hij net zei?

Op dat moment wist ik dat ik in de problemen zat. Ik wist dat de duivel daar niet zou stoppen, en ik wilde niet zien wat er daarna zou komen. Ik wist genoeg over geestelijke oorlogsvoering om te beseffen dat ik de verkeerde kant op ging. Dit was jaren geleden, voordat ik veel wist over dit soort dingen. Maar ik wist genoeg om te beseffen dat ik deze zaak geestelijk moest aanpakken, als ik enig succes wilde boeken. Ik realiseerde me ook dat dit een demonische opzet was om me te pakken op een moment waarop ik moe was en geen problemen verwachtte.

Ik wist toen dat mijn enige hoop het Woord van God was. In mezelf had ik absoluut geen mogelijkheid om de angst die mijn geest teisterde te stoppen. Dus schreef ik A8-kaartjes met genezende teksten erop en hing ze overal in mijn huis op. Ik bekeerde mij bij de Heer en begon het proces van geloofsontwikkeling in mijn hart. Ik wist dat ik het Woord in mijn hart moest zaaien om geloof te ontwikkelen, dus mediteerde ik de hele dag over het Woord van God.

In het begin veranderde er niets. Mijn gezicht bleef verdoofd, en ik vocht voortdurend tegen de geest van angst. Na ongeveer een week, terwijl er nog steeds niets in mijn gezicht was veranderd, gebeurde het! Net als het proces dat de tekst in Markus 4:26 ons leert: toen ik het Woord in mijn hart zaaide, begon het geloof zich te vormen, eerst het blad, vervolgens de stengel, toen de aar, en daarna de rijpe korrel in de aar.

Tijdens dit hele proces is er geen overeenstemming en dus geen geloof—nog niet. Maar ook al zie ik geen verandering en weet ik niet hoe dit proces werkt, volgens onze tekst in Marcus 4 veranderen de dingen wel degelijk. De verandering waar ik het over heb, heeft zich nog niet in het natuurlijke rijk gemanifesteerd, maar de verandering vindt plaats in ons hart. Als we vasthouden aan het Woord, verandert het Woord langzaam en vanzelf het geloofssysteem van ons hart, van ongelof naar overeenstemming met de hemel. Dus in dit geval hield

ik vast aan het Woord, in de wetenschap dat het mijn enige antwoord was.

Plotseling, op een dag, toen ik door mijn huis liep met al die A8-kaartjes vol genezende teksten, keek ik toevallig naar een kaart die ik al honderd keer had gezien. Maar toen ik er deze keer naar keek, BOEM! Plotseling kwam de zalving over mij, de angst ging onmiddellijk weg, en ik WIST dat ik genezen was. Ja, mijn gezicht was nog steeds gevoelloos. Er was geen verandering, maar ik wist dat ik genezen was. Binnen een paar uur was mijn gezicht volledig normaal, met alle gevoelloosheid weg. Prijs God! Het Woord werkt!

Hoewel ik mijn geestelijk leven had laten verzwakken door mijn verwaarlozing en drukte, besepte ik uiteindelijk mijn fout en kreeg ik berouw over mijn dwaasheid. Dit was lang geleden, toen ik voor het eerst leerde hoe het geloof echt werkt, en ik nog niet veel ervaring had op dit gebied. Ik kijk terug op wat ik toen deed als dwaasheid: mensen om mij heen vragen stellen wanneer ik in moeilijkheden zat, in plaats van rechtstreeks naar het Woord van God te gaan. Toen ik eenmaal begreep wat er aan de hand was, wendde ik me vol vertrouwen tot het Woord van God. Helaas hebben de meeste mensen geen vertrouwen in dit proces omdat hen nooit is geleerd over geloof en hoe het tot stand komt. Omdat zij het proces niet kennen, laten zij, wanneer zij onder druk staan, het Woord los en denken dat het niet werkt.

Doorzie de tegenaanval van satan

Christine kwam naar onze kerk zonder veel van God te weten. Tijdens een van onze zondagochtendiensten werd zij wedergeboren en haar leven veranderde radicaal. In onze kerk hebben we een oriëntatieklas voor het Koninkrijk. Een van de onderwerpen waarover we praten en onderwijzen is het wettelijk recht op genezing. Christine had al jaren problemen met haar gehoor. Ze droeg zelfs al 40 jaar een hoortoestel en was meer dan 50 procent van haar gehoor kwijt. Haar moeder was doof en ook haar broer leed aan hetzelfde probleem met gehoorverlies. Toen Christine hoorde dat zij, als gelovige, een wettelijk recht op genezing had, was ze dolenthousiast!

In de klas legde mijn vrouw haar de handen op en bad dat haar

gehoor open zou gaan, en meteen, pop, kon ze perfect horen. Christine begon te schreeuwen en te huilen en God te prijzen. Toen mijn vrouw, Drenda, en Christine mij het goede nieuws kwamen vertellen, voelde ik de drang om haar te waarschuwen voor satans tegenaanval. Ik zei tegen Drenda dat ze Christine moest zeggen dat als de symptomen terugkwamen, ze vrijmoedig moest spreken en verklaren dat ze genezen was en dat de duivel zich moest terugtrekken. De volgende ochtend kwam de test. Haar gehoor was teruggekeerd naar het oude niveau van onvermogen om goed te horen. Dus deed ze precies wat we zeiden: "NEE! Satan, ik ontvang dit niet. Ik ben genezen en ik was genezen, in de naam van Jezus!" Pop! Haar oren sprongen open en zijn sindsdien open gebleven.

Onthoud dat de satan een tegenaanval zal doen en zal proberen terrein terug te winnen. Laat hem dat niet doen. Sta op het woord van God!

In dit hoofdstuk heb ik de tijd genomen om je een basisbegrip te geven van wat geloof is, hoe het functioneert, hoe je kunt weten of je in geloof bent, en waar je geloof kunt krijgen. Om het Koninkrijk van God in je leven te laten werken, moet je dit weten. Jezus zei tegen de vrouw: "Uw geloof heeft u genezen." En zo zal het ook voor jou zijn: je geloof, je hart dat volledig overtuigd is van wat de hemel zegt, en het inbrengen van de sikkel zal je antwoord zijn op elk probleem of elke nood waarmee je in het leven te maken kunt krijgen.

ORÍ 6

DE ZEGEN VAN DE HEER

Ik zat in een restaurant met mijn vrouw en een gastspreker. Het was ongeveer 10 uur 's avonds, en we hadden net een krachtige avonddienst achter de rug. De ober kwam onze bestelling opnemen en we begonnen te praten. Mijn gastspreker begon hem te vertellen hoe geweldig de dienst was en over onze kerk. Toen zei ze tegen hem: "Hou je van jagen?" Hij zei dat hij van jagen hield. Mijn gastspreker was altijd enthousiast over mijn jachtverhalen, en in feite had ik haar die avond een van mijn *Faith Hunt* boeken meegegeven voor een vriend van haar. Ik had het boek dat ik haar mee ging geven naast me in mijn tas op de grond staan.

De ober ging maar door over hoe hij had gejaagd en gejaagd, maar nooit een hert had gevangen. Mijn gast en ik begonnen uit te leggen hoe het Koninkrijk van God werkte en dat hij elke keer wanneer hij op pad ging zijn hert kon verwachten. Hij wist niet goed wat hij van ons moest denken. Maar ik herinnerde me het boek dat ik bij me had en bood aan het aan hem te geven. Ik vertelde de gast dat ik een ander exemplaar voor haar zou halen en zij stemde toe. De ober bedankte me en beloofde naar het boek te kijken, maar ik dacht dat dat waarschijnlijk de laatste keer zou zijn dat ik van hem hoorde. Dat bleek niet zo te zijn.

Een jaar later kwam dezelfde gastspreker naar de kerk en gaf aan dat ze het restaurant waar we het jaar daarvoor naartoe waren gegaan geweldig vond en vroeg of we daarheen konden gaan. Dat deden we dus. Toen we gingen zitten, waren we verbaasd dat we dezelfde ober hadden als het jaar daarvoor. Toen hij aan kwam lopen, keek hij ons aan en zei: "Hé, jullie waren hier een jaar geleden ook, en toen hadden we het over hertenjacht." We zeiden: "Ja, dat weten we nog." Hij zei, "Ik las dat boek dat jullie me gaven, en ik deed wat er in stond. Ik kreeg

vorig jaar twee herten en verwacht dit jaar ook mijn herten te krijgen." We waren opgewonden om zijn verhaal te horen, maar niet verrast. Het Koninkrijk werkt elke keer!

Ik hield een bijeenkomst voor ongeveer 25 predikanten, waarin ik uitlegde hoe het Koninkrijk van God werkt. Het was een geweldige bijeenkomst geweest. Toen ik de vergaderzaal wilde verlaten en mijn medewerkers aan het opruimen waren, kwam een van de voorgangers weer binnen. Hij en zijn vrouw kwamen naar mijn vrouw toe en vroegen of ze met ons konden praten. De voorganger begon ons te vertellen dat zijn huis aan het eind van de week in beslag zou worden genomen, tenzij hij met ongeveer 6.900 dollar over de brug zou komen. Hij legde uit dat hij geen geld had, behalve de 100 dollar die hij bij zich had. "Dit is alles wat ik heb," zei hij, "maar ik wil het zaaien zoals u vanavond hebt geleerd, waarbij u en uw vrouw met ons instemmen voor het geld dat we deze week nodig hebben." We sloegen allemaal de handen ineen en baden en dankten God voor het geld.

Ongeveer een maand later zag ik dezelfde voorganger op een ander evenement, en hij kwam helemaal opgewonden naar me toe. "Ik moet je vertellen wat er gebeurd is," zei hij. "Ik heb je dit niet verteld toen we elkaar eerder spraken, maar mijn vrouw en ik hebben een klein parttime bedrijfje waarin we T-shirts zeefdrukken. We runnen dat af en toe vanuit onze garage. We doen er niet veel mee, maar af en toe krijgen we een bestelling. Nou, de dag na ons gezamenlijk gebed, ontvingen we verschillende bestellingen voor een totaal van \$8.900. We moesten die week heel hard werken, maar die vrijdag hadden we de \$6.900 die we nodig hadden om ons huis te behouden. Bedankt!"

Ik was op een predikantenconferentie in North Carolina met ongeveer 500 andere predikanten. Ik sprak niet, ik was alleen aanwezig. Een man liep naar me toe en zei: "Ik moet met je praten." Hij was een dominee uit Duitsland, en zei dat hij me een interessant verhaal te vertellen had.

Zijn zoon, een tiener, had op de een of andere manier mijn cd's in handen gekregen. Nadat hij ze had beluisterd, besloot hij dat hij een PlayStation 3 zou krijgen, omdat hij er geen geld voor had. Ik neem aan dat iedereen weet wat een PlayStation 3 is, maar voor het geval je het niet weet, het is een spelcomputer. De dominee vertelde me hoe zijn

zoon op een dag zijn kantoor binnenkwam en hem vroeg of hij met hem wilde instemmen voor die PlayStation 3. De zoon legde zijn vader uit wat hij op mijn cd's had geleerd en hoe hij een zaadje wilde zaaien en met zijn vader hierover wilde bidden. De voorganger vertelde me dat hij er niet erg van onder de indruk was, maar als voorganger van de kerk ontving hij een zaadje van zijn zoon, een financieel offer op naam van de kerk. Hij en zijn zoon baden samen en kwamen overeen dat de zoon nu een PlayStation 3 had, en zij beschouwden de kwestie als afgehandeld.

De volgende dag belde een man uit hun kerk de voorganger op en vroeg of zijn zoon het leuk zou vinden om wat extra geld te verdienen, omdat hij een kortetermijnproject had waarbij hij hulp nodig had. De zoon was opgetogen en verdiende met dat tweedaagse project genoeg geld om de PlayStation 3 te kopen.

Dit trok de aandacht van de zoon, en een paar weken later zei de voorganger dat zijn zoon terugkwam in zijn kantoor en vroeg of hij het met hem eens kon worden over iets anders. De voorganger vertelde me dat hij zei: "Zeker," maar hij was een beetje verbaasd toen zijn zoon hem vroeg of hij het met hem eens zou zijn dat God hem grotere spieren zou geven. De voorganger vertelde me dat hij niet precies wist hoe hij zijn zoon daarop moest antwoorden. Maar uiteindelijk vertelde hij zijn zoon dat hij zijn deel moest doen als hij om spieren vroeg en dat hij het met hem eens zou zijn zolang hij dat begreep. Zijn zoon ging akkoord. Dus opnieuw zaaide de zoon, nu voor voor de grotere spieren, en ze baden daar samen in overeenstemming voor.

De volgende dag stopte er een auto op de oprit van de voorganger. Het was een gezin van de kerk. Toen de voorganger naar buiten ging om met hen te praten, zeiden ze dat ze hun garage aan het opruimen waren en dat ze een halterset hadden waarvan ze dachten dat de zoon van de voorganger het wel zou willen hebben. Zo niet, dan dachten ze dat de voorganger wel iemand anders in de kerk zou kennen die het zou willen hebben. De voorganger vertelde me dat niemand iets wist van de spierballenwens van zijn zoon en dat ze hier de avond ervoor nog over gebeden hadden. De voorganger zei dat hij geschokt was! Hij ging het huis binnen en zei tegen zijn zoon: "Waar zijn die cd's?"

Dit soort verhalen komt vaak voor. Ik hoor ze voortdurend, en ik

wil dat ze ook in jouw leven voorkomen. Tot nu toe hebben we verschillende belangrijke aspecten vastgesteld en besproken van hoe de wetten van het Koninkrijk van God functioneren, en ook hoe instemming of geloof vereist is voor de hemel om wettigheid of jurisdictie te krijgen in het aardse rijk. Laten we nu wat dieper ingaan op hoe deze wetten van het Koninkrijk precies kunnen helpen met onze behoefte aan financiën.

De zegen van de HEERE, die maakt rijk, Hij voegt er geen zwoegen aan toe.

— Spreuken 10:22 HSV

Toen ik deze tekst voor het eerst zag, dacht ik: "Dit betekent toch niet wat er eigenlijk staat?" Maar ik heb ontdekt dat het precies betekent wat er staat! Om te begrijpen waar deze passage over gaat, moeten we terugkijken naar het begin, toen de mens voor het eerst werd geschapen.

... maar iemand heeft ergens getuigd:

Wat is de mens, dat U aan hem denkt, of de mensenzoon, dat U naar hem omziet? U hebt hem voor korte tijd minder gemaakt dan de engelen; met heerlijkheid en eer hebt U hem gekroond. U hebt hem gesteld over de werken van Uw handen; alle dingen hebt U onder zijn voeten onderworpen.

Want bij het onderwerpen van alle dingen aan hem heeft Hij niets uitgezonderd wat hem niet onderworpen is. Nu zien wij echter nog niet dat hem alle dingen onderworpen zijn.

— Hebreëen 2:6-8 HSV

We hebben deze passage eerder gelezen, maar ze is nu van cruciaal belang voor onze bespreking. Toen de mens werd geschapen, werd alles op aarde onder zijn heerschappij geplaatst. Er was niets dat niet aan hem onderworpen was. Hij regeerde het aardrijk vanuit een positie van gedelegeerd gezag en droeg de kroon van de regering die hij vertegenwoordigde. Hij was bekleed met de zalving ervan en geëerd met de hem gegeven plaats van gezag. Satan, die in opstand was

gekomen tegen God, was al op de aarde geworpen voordat Adam verscheen. Satan verachtte de mens toen hij merkte dat hij werd geregeerd door deze man die de kroon van Gods gezag droeg. Satan moest zich nu onderwerpen aan dit schepsel dat in zijn natuurlijke, geschapen fysieke staat veel zwakker was dan hij. Geestelijk echter had elk woord dat Adam sprak dezelfde autoriteit als wanneer God het zelf had gesproken. Adam, een zoon van God, regeerde over de aarde vanuit deze ontzagwekkende positie van gezag en grootsheid.

"DE ZEGEN VAN DE HEERE, DIE MAAKT RIJK, HIJ VOEGT ER GEEN ZWOEGEN AAN TOE."

— SPREUKEN 10:22 HSV

Satan haatte deze man dus en begeerde het gezag dat hij over de aarde bezat. Zijn enige antwoord was om de kroon, de positie die de man bekleedde, van hem af te pakken. Er was slechts één klein probleem. Satan had geen macht om de kroon van Adam af te nemen; zijn enige hoop was dat hij Adam op de een of andere manier kon misleiden om zelf de kroon af te nemen. Door Eva ervan te overtuigen dat God niet te vertrouwen was en dat het leven zoveel meer te bieden had dan wat God liet doorschemeren, verkozen Adam en Eva satan te geloven boven God en pleegden zij verraad aan God. Uiteindelijk verloren Adam en Eva hun wettelijke gezagspositie binnen Gods Koninkrijk, en werd satan de god van deze wereld, zoals Paulus hem noemt:

De god van deze wereld, de duivel, heeft hen verblind, zodat zij het goede nieuws niet geloven. Zij zien het stralende licht van Christus niet, die het beeld van God is.

— 2 Korintiërs 4:4 HTB

Voordat Adam in opstand kwam, genoot hij de zegeningen van zijn zoonschap. Alles wat God had was van hem om van te genieten, en hij had geen enkele dag van zijn leven gebrek of angst gekend. Alles wat hij nodig had om op aarde te leven, was er al voordat hij werd geschapen.

Als we terugdenken aan de zes scheppingsdagen in het boek

Genesis, zien we dat de mens werd geschapen aan het eind van de zesde scheppingsdag, het laatste onderdeel van Gods scheppingsplan dat in werking werd gesteld. Zijn bestemming was te leven op de zevende dag, die God verklaarde als een rustdag. Dit was niet omdat God moe was, maar omdat Hij klaar was en alles compleet was. Denk even na over wat God had voltooid en het glorieuze plan dat Hij voor de mens had. Helaas gaf Adam dat allemaal weg, en verloor daarmee zijn wettelijke status in het Koninkrijk.

Toen God bij hem kwam na zijn beslissing om ongehoorzaam te zijn, zei Hij tegen Adam:

“de aardbodem (is) omwille van u vervloekt; met zwoegen zult u daarvan eten, al de dagen van uw leven; dorens en distels zal hij voor u laten opkomen en u zult het gewas van het veld eten. In het zweet van uw gezicht zult u brood eten, totdat u tot de aardbodem terugkeert, omdat u daaruit genomen bent; want stof bent u en u zult tot stof terugkeren.”

— Genesis 3:17b-19 HSV

Het eerste wat ik wil dat je ziet, is dat God de aarde niet vervloekte, dat deed Adam. Hij had er volledige heerschappij over. Hij was haar verzorger. Adam, met volledige en absolute heerschappij over de aarde, pleegt verraad aan de regering van God en schopt God er in wezen uit. Deze beslissing had enorme gevolgen, niet alleen voor Adam, maar ook voor de hele aarde en elke man of vrouw die vanaf die dag op de aarde zou leven. Hoewel hij nog steeds zijn jurisdictie behield over het aardrijk dat God hem had gegeven, stond hij nu machteloos om te regeren vanuit het perspectief van de kroon en de regering die hij eens vertegenwoordigde en die zijn heerschappij ondersteunde. Omdat hij gescheiden was van het leven zelf, nam de dood, die voor Adam een vreemd begrip was, nu de overhand.

God confronteert Adam met wat hij heeft gedaan en vertelt Adam dat hij nu, ten eerste, door zijn zonde zijn rechtspositie in Gods regering heeft verloren. En omdat Adam de vertegenwoordiger van die regering op de planeet aarde was, heeft de hemel zijn wettelijke vertegenwoordiging—waardoor hij jurisdictie kreeg in het

aardrijk—verloren. Ten tweede, de aarde zelf is nu aangetast en zal niet langer in de behoeften van de mens voorzien zoals voorheen in de hof van Eden. Nu zou Adams eigen pijnlijke zwoegen en zweten nodig zijn om de aarde te laten produceren wat hij nodig had en om te overleven. Doornen en distels overwoekeren nu de velden en het leven wordt hard; overleven wordt een manier van leven.

Ik noem deze harde manier van leven in de overlevingsmentaliteit, bezoedeld door het aroma van angst en dood, die zwaar op ieder mens die na Adam kwam drukt, het aardse vloeksysteem. En dat is waar jij en ik in zijn opgegroeid en dat systeem van overleven kennen we maar al te goed. David noemt het in Psalm 23 een dal van de schaduw van de dood.

Al ging ik ook in een dal der schaduw des doods, ik zou geen kwaad vrezen, want Gij zijt met mij

— Psalm 23:4 SV

Het is een rijk waar de angst voor de dood in de lucht hangt. Maar er is nog een ander negatief gevolg. De mens verliest zijn relatie met God en daardoor kent hij zichzelf niet meer—hij verliest zijn geschapen doel en identiteit uit het oog. Toen de mens werd geschapen, kreeg hij een doel, een opdracht. Hij moest namens God over de aarde heersen. Met andere woorden, hij had een door God gegeven opdracht en doel voor zijn leven. Maar nu is de hele instelling van de mens verschoven naar overleven. Overleven wordt zijn doel en zijn nieuwe overlevingsopdracht.

Nu zou elke beslissing die de mens neemt worden gefilterd door deze vloek van overleving, ofwel het vinden of opslaan van voorzieningen. Er is geen rust; elke dag is vol pijnlijk zwoegen en zweten. De enige mogelijke ontsnapping uit dit leven van overleven, de slopende routine of *ratrace* zoals we die tegenwoordig noemen, is op de een of andere manier voldoende voorraad opslaan zodat we eindelijk kunnen stoppen met zwoegen.

IN HET AARDSE VLOEK SYSTEEM VAN OVERLE- VEN, IS IEDEREEN MOE VAN HET ZWOEGEN

Dit is de droom van elke man en vrouw sinds de val van de mens. Dit is hun belangrijkste doel, stoppen met zwoegen.

Iedereen die het geluk heeft extra voorzieningen te hebben, pot die met grote zorg op en beschermt deze voorraad. Ze houden deze vast in voortdurende angst die te verliezen, want als dat gebeurt, zullen ze gedwongen of in slavernij met pijnlijk zwoegen en zweten opnieuw moeten zwoegen.

De droom van de mens, zijn overlevingsdoel, zoals ik heb gezegd, is om op de een of andere manier voldoende voorziening te vinden zodat hij kan ophouden met zwoegen als slaaf van het overleven; en rust kan vinden. Ik wil ervoor zorgen dat jullie dit feit goed begrijpen: in het aardse overlevingssysteem is iedereen moe van het zwoegen.

Ik herinner me dat ik op een ochtend bij een voorganger zat. Hij vertelde me dat hij elke ochtend bij het opstaan van de bediening hield, totdat hij zich de toestand van zijn financiën herinnerde, de schulden en het gebrek aan geld. Hij zei dat zijn financiële problemen als een natte deken zijn leven probeerden te verstikken en hem beroofden van alle vreugde over wat hij deed. Niet alleen dominees hebben met deze vorm van niet meer goed kunnen functioneren te maken. Het is een manier van leven voor de meerderheid van de gezinnen, voor wie de maand langer is dan het salaris.

Iedereen zoekt een uitweg, en de enige uitweg is rijkdom, meer dan genoeg hebben. Onder het aardse vloeksysteem wordt identiteit nu bepaald door wat je hebt en het geld dat je kunt verdienen. Eerst probeert de mens wanhopig zijn naaktheid, het verlies van zijn ware geschapen doel en identiteit, te bedekken en grijpt hij naar een vervalsing. Hij probeert nu Gods zalving, die hem ooit met zoveel heerlijkheid bedekte, te vervangen door rijkdom. Ten tweede probeert hij ook zijn gekroonde erepositie, van waaruit hij regeerde in Gods Koninkrijk, te vervangen door de trots van het leven en het regeren over andere mensen. De mens wordt nu verteerd door één ding—het vinden of oppotten van rijkdom. Zijn identiteit wordt nu bepaald door hoeveel rijkdom hij heeft en hoeveel macht hij over andere mensen kan uitoefenen. Status en positie in de maatschappij zijn nu heel belangrijk voor het gevoel van eigenwaarde van de gevallen mens.

Denk er eens over na. Wat is meestal de eerste vraag die een man

aan een andere man stelt? "Wat doe je voor de kost?" Waarom? Zijn we echt zo bezorgd of geïnteresseerd? Niet echt, maar de vraag bepaalt ons respect voor die persoon. Met andere woorden, we vragen ons af: "Wie is die andere man? Welke positie of status heeft hij in het aardse rijk? Met hoeveel respect moet ik hem eren?" Nu praat ik hier alleen vanuit het perspectief van een man, dames. Ik besef dat jullie dames vanuit een heel ander identiteitsperspectief werken.

Vandaag is dit aardse vloeksysteem nog steeds van kracht! Mensen halen al hun beslissingen door het filter van het vinden of oppotten van geld. Mensen verhuizen naar het buitenland voor een beter betaalde baan zonder na te denken over wat hun doel zou kunnen zijn. Iedereen wil een rockster zijn. Waarom? Vanwege identiteit (positie) en rijkdom.

Onder duizenden middelbare scholieren werd een enquête gehouden over het beroep dat zij later wilden uitoefenen. Vijfzestig procent van hen zei dat ze beroemd wilden worden. Beroemd? De laatste keer dat ik keek, was beroemd zijn op zich geen beroep.

Uit een ander onderzoek bleek dat 30 procent van de werknemers hun baan haat, en uit een ander onderzoek bleek dat 40 procent hun baan niet leuk vindt. Dus in de VS vindt 70 procent van de werknemers niet leuk wat ze doen! Waarom zijn ze er dan? Omdat ze slaven zijn van de overlevingsdrang en ze zwoegen en zweten op een pijnlijke manier voor dat overleven. Doel en passie zijn voor de meesten van deze werknemers niet aan de orde; de rekeningen kunnen betalen is de motiverende factor. Verslaafd zijn aan de noodzaak om geld te vinden laat weinig ruimte voor opties. Wie het meeste geld betaalt, wint altijd. Het heet de *ratrace*! Het is waar jij en ik in leven. Stel je een hamster voor die zo hard rent als hij kan en nergens heen gaat op het hamsterwiel. We lachen en denken dat het schattig is. Maar in de echte wereld is het niet schattig, helemaal niet schattig. Mensen sterven in dat rad en bereiken nooit de plek waar ze hoopten terecht te komen.

Denk toch niet altijd aan eten en drinken. Ik wil niet dat jullie je daarover ongerust maken, zoals de andere mensen. Je hemelse Vader weet heel goed wat je nodig hebt. Wees dus in de eerste plaats bezig met het Koninkrijk van God, dan zorgt

Hij wel dat je die andere dingen ook krijgt.

— Lucas 12:29-31 HTB

Zwoegen in pijnlijk pezen en zweten is het enige systeem dat we kennen. Als ik je vertelde dat je binnen 12 maand uit de schulden moest komen, ik bedoel dat je uit de schulden MOEST komen, of dat anders je hele gezin voor altijd naar de Noordpool zou worden verscheept (ik gebruik een extreem voorbeeld om een punt te maken), wat zou je dan doen? Ik zal je vertellen wat je zou doen. Je zou onmiddellijk beginnen met het formuleren van een plan om sneller te gaan zwoegen en zweten. Je zou zeggen: "Nou, ik zou nog een paar parttime baantjes erbij kunnen nemen. De vrouw kan nog een paar parttime baantjes nemen, en de kinderen kunnen ook meehelpen." Zie je, dat is het enige voorzieningssysteem dat je geleerd hebt, het pijnlijke systeem van zwoegen en zweten. Laat me je een ander voorbeeld geven van dit systeem.

Stel dat ik door uw straat liep en aan de overkant een bruine papieren zak vond met tien miljoen dollar erin. Ik was zo opgewonden, maar ik wist dat ik het moest melden. Dus omdat ik je kende, rende ik naar je huis en vroeg of ik je telefoon mocht gebruiken. Ik belde het politiebureau in jouw bijzijn. Ik vertelde hen wat er was gebeurd en wat ik had gevonden. Na een korte stilte toen ze hun gegevens controleerden, vertelden ze me dat ze geen aangifte van vermissing van dat geld hadden en dat ik het mocht houden. (Ik denk niet dat dat is wat zij zouden zeggen, maar het werkt voor mijn illustratie.) Toen ze me dat vertelden, sprong ik op en schreeuwde van vreugde. Ik vertelde toen wat ze hadden gezegd, en ik was buiten mezelf van vreugde.

Je glimlachte beleefd terwijl ik je dit alles uitlegde. Maar wat denk je dat je die avond aan de eettafel zou doen als je dat verhaal aan je echtgenoot vertelde? Glimlachen? Ik denk het niet. Je zou zeggen, "DAT IS NIET _____!" Je vulde de lege ruimte al in, nietwaar? Hoe wist je dat het woord "EERLIJK" het juiste antwoord was? Ik zal je vertellen hoe, omdat je zo bent opgevoed. Dat was het systeem waarmee je bent opgegroeid. Pijnlijk zwoegen en zweten was hoe het gedaan werd.

In mijn voorbeeld had ik geld gevonden zonder arbeid, en dat is

valsspelen. Het is niet eerlijk. Het was niet eerlijk omdat ik niet heb gewerkt voor dat geld; ik heb het gewoon gevonden. En omdat jij wist dat je waarschijnlijk nooit zoveel geluk zou hebben, werd je verteerd door jaloezie en bitterheid, welbewust van het feit dat jouw dagen nog steeds gevuld zouden zijn met gedwongen slavernij om te overleven.

Ter vergelijking: als ik op een dag naar de kerk kwam met al mijn gescheurde en vuile kleren en opstond en tegen de mensen zei: "Het is ons gelukt! Drenda en ik hebben de afgelopen tien jaar 22 uur per dag gewerkt, en we hebben eindelijk ons huis afbetaald", dan zou de zaal in gejuich en applaus uitbarsten. Waarom? Omdat iemand het gelukt was; en je vond het bemoedigend. Iemand had het voor elkaar gekregen: er is dus een uitweg! Misschien kunnen we onze tanden knarsen, de prijs betalen en ook vrij zijn. Maar waarom schreeuwde en klapte niet iedereen toen ik het geld langs de weg vond? En waarom was het zo makkelijk voor jou om het juiste antwoord in te vullen? Omdat dit is hoe je denkt; het is ook waar jij van droomt. Het is eerlijk wanneer we het via pijnlijk zwoegen en zweten voor elkaar krijgen; dat is het systeem dat we allemaal geleerd hebben. Geld zonder arbeid is niet eerlijk.

Maar ontsnappen aan het pijnlijke zwoegen en zweten is ieders droom. Rijk worden, miljonair zijn is een prikkelende gedachte voor de meeste mensen. Een miljoen dollar, het is niet meer wat het ooit was, maar al is het alleen maar dat getal, het spreekt nog steeds van rijkdom. Rijkdom biedt de mogelijkheid van vrijheid die in contrast staat met de dagelijkse sleur waarin de meeste mensen leven. Iedereen is moe van het zwoegen. En het hebben van een miljoen dollar zou betekenen dat ze kunnen stoppen en eindelijk kunnen doen wat ze willen doen. Denk erover na: Wat is de aantrekkingskracht van de loterij? VRIJHEID! Vrijheid om een keuze te hebben, om beslissingen te nemen die niet draaien om rekeningen betalen of geld verdienen.

De show *Who wants to be a Millionaire?* is razend populair. Het is aantrekkelijk omdat iedereen van die vrijheid droomt. Terwijl ze naar de show kijken, zijn ze emotioneel betrokken, juichen ze de deelnemer toe, in de hoop dat ze het halen.

Om kort van onderwerp te veranderen, stelen is in zijn eenvoudigste definitie ook voorziening zonder arbeid. In een perverse zin

biedt het ook vrijheid van het aardse vloeksysteem. Laten we dus maar gewoon afspreken dat iedereen wil stoppen met zwoegen! Maar is er een uitweg? Geldplannen zijn er in overvloed. Ik krijg minstens tien e-mails per dag van mensen uit het buitenland die mij hun trieste verhaal vertellen over hoe zij 20 miljoen dollar hebben geërfd en iemand nodig hebben om hen te helpen het op een veilige plaats onder te brengen. Ze bieden de helft aan als ik maar vrijwillig hun geld aanneem en het bescherm. Natuurlijk willen ze dan alleen mijn e-mailadres en dat ik het kleine bedrag voor de administratie- en verzendkosten en de verzekering betaal (of hoe ze die kosten ook willen noemen) zodat ze de erfenis kunnen vrijzetten. Echt? Zie ik eruit als een idioot?

Ik had een klant die me belde voor een beleggingsadvies. Ik stelde mijn gebruikelijke vragen en ik ontdekte dat hij ongeveer vijf miljoen dollar te investeren had. Hij vertelde me dat hij het geld op dat moment nog niet had, maar dat het afkomstig was uit een erfenis. Ik vroeg hem hoe snel hij dacht dat de nalatenschap geregeld zou zijn, en hij zei over ongeveer twee weken. Dus belde ik hem na ongeveer twee weken op, en hij zei dat het wat langer zou duren. Hij had problemen om de erfenis vrij te krijgen van de Europese bank die het vasthield. Dat trok mijn aandacht, dus begon ik vragen te stellen. Het verhaal was dat een vermeende oom in Frankrijk was gestorven. Deze oom had hem die vijf miljoen dollar nagelaten. Er moest echter nog 50.000 dollar belasting worden betaald voordat de erfenis naar hem zou worden overgemaakt. Hij vertelde me dat hij nog steeds probeerde het geld te krijgen en dat hij een lening had aangevraagd.

Ik vroeg hem of hij een advocaat had en hij antwoordde: "Ja, de advocaat die me uit Frankrijk heeft gebeld behandelt het." "Dus je hebt geen Amerikaanse advocaat die hieraan werkt?" Hij zei, "Nee, ik heb alleen degene die me belde vanuit Frankrijk." Hij legde verder uit dat hij moeite had om aan de 50.000 dollar te komen. Maar de advocaat in Frankrijk had toegezegd, dat hij de helft zou betalen, en dat er terugbetaald kon worden zodra het geld was vrijgegeven. "Nee," zei ik, "dit is oplichterij!" Hoewel hij nog nooit van deze vermeende oom had gehoord, geloofde hij dat het allemaal echt was. Ik belde hem twee weken later terug, en hij zei dat hij bijna al het geld bij elkaar had om naar de bank over te maken. Ik zei hem opnieuw: "Ze hebben al vijf

miljoen dollar. Als ze echt het belastinggeld wilden, konden ze u gewoon een formulier mailen of per post opsturen dat u moest ondertekenen en terugsturen om hen te machtigen de 50.000 dollar in te houden van het bedrag dat ze al hadden." Maar hij wilde me niet geloven en was ervan overtuigd dat ze de waarheid spraken.

Afgelopen zondag had ik in de kerk een soortgelijk geval. De jongeman vroeg me om beleggingsadvies over wat geld dat hij zou krijgen uit een overzeese erfenis. Ik liet hem zijn zin niet afmaken. Ik zei: "Ik weet het, ik weet het, ze willen dat je hen een of andere vergoeding stuurt en dan geven ze het geld vrij, toch?" "Nou, ja, hoe wist je dat?" Ik vertelde hem hetzelfde, dat het oplichterij was. Hoewel hij de man die zou zijn overleden niet kende, en hij geen advocaat hier in de VS had, vocht hij me toch aan over de realiteit van het geld. Waarom zouden deze mannen hierin trappen? Omdat ze vrij willen zijn! Ze kunnen het niet loslaten omdat, in hun gedachten, als het ook maar een tiende van een miljardste kans heeft om waar te zijn, ze het willen hebben.

Laat me je een ander voorbeeld geven. Het financiële dienstbedrijf dat Drenda en ik bezitten bestrijkt de hele Verenigde Staten. Het is een geweldig bedrijf! De kansen in mijn bedrijf zijn reëel; ik heb mensen die honderdduizenden dollars per jaar verdienen. Maar er is ook veel dat je moet leren in mijn bedrijf. Je gaat om met het geld van andere mensen. Er zijn wetten die je moet kennen en eigendomsstrategieën die je moet leren plannen.

Ik had in de omgeving van Columbus, Ohio, op een lokaal christelijk radiostation radiospotjes geplaatst waarin ik om cv's vroeg, omdat ik een paar goede kandidaten zocht. Er kwamen er ongeveer 50 binnen. In plaats van meteen sollicitatiegesprekken te voeren, besloot ik een oriëntatiesessie te houden in een nabijgelegen hotel om me te helpen de sollicitanten te screenen. De bijeenkomst zou gaan over het enorme potentieel dat ons bedrijf heeft in de markt, hoe wij zijn ingesteld om niet alleen te vertellen hoe financiën werken, maar ook om dit advies in een christelijk wereldbeeld te plaatsen. We bespraken ook hoe het bedrijf werkte met betrekking tot procedures, compensatie, opleiding en licentie-eisen. Ik wist uit ervaring dat veel van mijn kandidaten zouden afhaken als ze zagen hoeveel werk het is om

200.000 dollar per jaar te verdienen.

Na de vergadering liep ik door de hal van het hotel en zag dat de grote balzaal vol zat met meer dan 1.000 mensen. Ze waren allemaal voor dezelfde reden gekomen: een populair piramide bedrijf gaf een presentatie over toetreding tot hun bedrijf. Maar waarom waren daar zoveel mensen in vergelijking met de vijftig in mijn zaal? Het eenvoudige antwoord is: geld! Erg jammer; en al is dit niet echt wat het *Multi Level Marketing* bedrijf zei, de perceptie was toch: "Als ik meedoe, kan ik drie mensen doorverwijzen, en bam, dan ben ik miljonair." Ik loop al lang genoeg mee om te weten dat iedereen die veel geld verdient met MLM-bedrijven hard werkt! Ja, het potentieel is er, maar nogmaals, de perceptie is 'gemakkelijk geld' en "Als ik deze kans laat lopen, kijk eens naar al die mensen hier, dan mis ik de kans van mijn leven!". Begrijp me niet verkeerd. Ik heb veel goede vrienden die miljoenen hebben verdiend met dit soort bedrijven, en er zijn veel geweldige MLM-bedrijven. Maar ik wijs alleen maar op de mentaliteit die de gemiddelde MLM-werver heeft. Aan het verkopen van 'gemakkelijk geld' wordt enorm veel verdiend in het aardse overlevingssysteem.

Als je even stilstaat en jezelf afvraagt hoeveel je aan geld denkt, aan het verwerven ervan of aan het beschermen van wat je hebt, zul je

**ALS JE DE GELDKWESTIE
NIET OPLOST, BEN JE VOOR-
BESTEMD OM DE REST VAN JE
LEVEN ONDER HET AARDSE
VLOEKSYSTEEM VAN DE OVER-
LEVINGSMENTALITEIT TE
BLIJVEN FUNCTIONEREN**

verbaasd zijn. Ik zeg dit nog een keer, zodat je het begrijpt: Iedereen wil stoppen met zwoegen, en is het zat om alleen maar te leven om te overleven! De verleiding van het weekend is om te stoppen. De verlokking van vakantie is dat we kunnen stoppen. Het lokmiddel van pensionering is dat we eind-

elijk kunnen stoppen en doen wat we willen doen. Begrijp me niet verkeerd. De visie van de meeste mensen op het leven is niet dat ze alleen maar willen zitten en niets doen. En ik zeg ook niet dat dat Gods wil is voor jou. Nee, we zijn geschapen om actief te zijn in onze

opdracht, ons uniek geschapen doel. Helaas hebben de meeste mensen het zo druk met zwoegen om te overleven dat ze hun dromen al jaren geleden hebben opgegeven.

Je hebt het vast wel eens iemand horen zeggen, of misschien heb je het zelf wel eens gezegd: "Ik moet naar mijn werk vandaag." Nou, zoals je waarschijnlijk al hebt bedacht, gat het emotioneel niet zo goed met mensen, als ze naar hun werk "moeten." Ze floreren echter als ze met passie en ijver naar hun werk willen en mogen gaan. Meestal is dat niet het geval in het leven van een grote meerderheid van de mensen. In plaats daarvan zeggen ze nog steeds: "Ik moet naar mijn werk vandaag." Gewoon een salaris verdienen, gewoon weer een dag op kantoor, weer een dag van overleven en nauwelijks rondkomen. De meesten beginnen goed en vol enthousiasme in het leven. De baan die ze namen om de rekeningen te betalen was een tijdelijk iets, totdat ze wat dingen uitgezocht hadden. Maar wat ze ontdekten was dat het leven een waas werd, en ergens rond hun veertigste beseften ze dat er geen uitweg meer was. Het heet een *mid-life* crisis, en voor het eerst beseften ze dat ze vastzaten.

Mijn vriend, dit is niet het leven zoals God het ontworpen heeft. Dat weet je al. Maar om aan deze jammerlijke toekomst te ontsnappen, zeggen Drenda en ik al jarenlang, dat als je het geldprobleem niet oplost, je nooit je doel zult vinden, het unieke doel van je leven. Als je de geldkwestie niet oplost, ben je voorbestemd om de rest van je leven onder de overlevingsmentaliteit van het aardse vloeksysteem te functioneren.

Als je je geldkwestie niet oplost, zul je nooit je geschapen doel ontdekken!

Ter vergelijking, laten we eens praten over hoe jouw leven eruit zou kunnen zien. Laten we eens kijken naar je hobby. Laten we zeggen dat het golf was. Heb je ooit iemand horen zeggen: "Verdorie, ik moet vandaag gaan golfen"? Of heb je iemand horen zeggen: "Verdorie, het is vrijdagavond; ik haat vrijdagavond. Ik wou dat het maandagochtend was, dan kon ik weer aan het werk." Of laten we zeggen dat uw hobby vissen was. Zou ik je dan ooit horen zeggen, "Verdorie, ik moet gaan

vissen vandaag"? Nee, ik betwijfel of ik dat zou horen omdat je daar een passie voor hebt. Wat zou er gebeuren als u uw leven zou leiden met diezelfde passie en ijver voor wat u doet, en u zich zou kunnen concentreren op uw passie en uw ideale plek in het leven? Wat als je het geld had dat nodig is om voor je gezin te zorgen en een leven zonder financiële stress te leiden? Is er echt een manier om dat te doen? Drenda en ik ontdekten dat het kan!

Alleen de zegen van de Here maakt een mens rijk, niet zijn eigen zwoegen.

— Spreuken 10:22 HTB

Kijk eens lang en langzaam naar deze tekst. Het Hebreeuws betekent letterlijk rijkdom zonder extra zware arbeid. Zie je het? Het Koninkrijk van God biedt een manier om te ontsnappen aan het pijnlijke zwoegen en zweten waarmee Adam ons opscheepte. Kan dit vers echt betekenen wat er staat? Je zult het ermee eens zijn dat als dat zo is, je zojuist het beste goede nieuws hebt gelezen dat je in lange tijd hebt gehoord. Precies! Daarom zegt Jesaja 61, profetisch sprekend over Jezus en wat Hij in Zijn bediening zou doen:

De geest van Jahweh, mijn Heer, rust op Mij, want Jahweh heeft Mij gezalfd; Hij heeft Mij gezonden om armen de blijde boodschap te brengen

— Jesaja 61:1 NLD1939

Wat is goed nieuws voor iemand die gevangen zit in de overlevingsstijl van het aardse vloeksysteem? Financiële vrijheid, natuurlijk! Jezus zegt letterlijk dat het Koninkrijk van God voorziet buiten de beperkingen van het aardse vloeksysteem van zwoegen met pijnlijk pezen en zweten. Laten we eerlijk zijn. Alles houd een keer op met dat harde zwoegen. En de meeste mensen rennen behoorlijk hard, maar dat is niet snel genoeg om vrij te worden. Ik holde zo hard als ik kon gedurende die negen jaar dat Drenda en ik zwaar in de schulden zaten. De ontelbare, honderdduizenden klanten die ons kantoor de afgelopen 27 jaar hebben bezocht, renden ook allemaal zo hard als ze

konden. Maar ondanks hun ijver zaten ze nog steeds gevangen in een leven van financiële slavernij. Ze belden ons allemaal, omdat ze zich angstig realiseerden dat ze financieel geen hoop meer hadden, dat hun dromen over financiële onafhankelijkheid steeds moeilijker te verwezenlijken waren en dat visie was vervangen door overleven. Onderzoek met mij even het woord voorziening.

Voorziening is vóór-ziening.

Zonder voorziening kan er geen 'ziening' of visie zijn, want zonder vóórziening, wordt het bemachtigen van je voorziening je levensdoel. Nogmaals, dit is hoe de meeste mensen leven—een leven zonder visie. Dit is slavernij in haar meest bedrieglijke vorm.

HOOFDSTUK 7

DE DEUR

Laten we even teruggaan naar wat we geleerd hebben over het Koninkrijk van God. Ten eerste hebben we geleerd dat de mens op de aarde werd geplaatst in een positie om over de aarde te heersen. We zagen in Hebreëen 2:7-8 dat er niets op aarde was dat niet aan de mens was onderworpen. Daarom ontdekten we dat de mens de sleutel of deur naar het aardrijk was. Satan wist dit, en daarom richtte hij zich op Adam en Eva in zijn plan om gezag over de aarde te krijgen. Toen Adam en Eva bezweken voor zijn plan van misleiding, zondigden zij en sneden de regering van Gods wettig gezag over hun leven af. De Geest van God, die hen in de schepping bedekte, moest zich nu terugtrekken. Zij werden naakt, niet alleen lichamelijk maar ook geestelijk. Ik kan me de schok voorstellen die zij ondervonden toen Gods Geest van hen werd weggenomen. De Bijbel zegt dat zij onmiddellijk vijgenbladeren begonnen te vlechten om zich te bedekken, omdat zij zich naakt voelden.

Hoewel de mens nog steeds de positie had om over de aarde te heersen zoals die hem bij de schepping was gegeven, had hij nu zijn gezag en macht verloren om het aardrijk geestelijk te regeren. Omdat hij ervoor had gekozen tegen God in opstand te komen en te geloven in en zich aan te sluiten bij satan in plaats van God, kwam de mens onder satans gezag en bijgevolg onder hetzelfde oordeel dat satan (Lucifer) had ondergaan toen hij uit de hemel werd geworpen. Dat oordeel was een plaats die de hel werd genoemd, een plaats van kwelling en eeuwige verwijdering van Gods aanwezigheid. Opgemerkt moet worden dat de hel nooit voor of met de mens in gedachten is geschapen. Het was nooit Gods bedoeling dat een mens daarheen zou gaan.

Daarna zal Ik tegen de mensen aan mijn linkerhand zeggen: “Weg jullie, vervloekten! Naar het eeuwige vuur dat voor de duivel en zijn trawanten bestemd is.”

— Mattheüs 25:41 HTB

Om de mens van dit lot te redden, zou God het gezag van zijn regering op aarde moeten herstellen. Hij zou een manier moeten vinden om het gezag van satan terug te draaien. Er was maar één manier waarop dat kon gebeuren. Iemand die niet schuldig was aan de zonde zou zich in Adams plaats moeten aanbieden om de straf van de dood op zich te nemen. Maar er was een klein probleem om dat plan ooit mogelijk te maken. Elke mens die nu op aarde is, is als afstammeling van Adam besmet met de zonde en dus niet in staat om de Geest van God en zijn gezag te dragen. Maar God had een plan om dit probleem te overwinnen. Het plan zou vereisen dat Zijn rechtvaardige eisen—Zijn wet—die in het aardrijk waren vastgesteld en opgeschreven, zouden worden onderhouden, zodat een mens die op aarde zou leven door diezelfde wet onschuldig zou kunnen worden bevonden, als dat mogelijk zou zijn. Dan en dan alleen zou die mens wettelijk vrijwillig in de plaats van Adam kunnen treden en de vereiste straf van Adam op zich kunnen nemen.

Maar er was een echt probleem met dit concept, want de man die dit plan voor dat offer zou kunnen uitvoeren, kon geen afstammeling van Adam zijn, want die lijn was bezoedeld en afgesneden van Gods tegenwoordigheid. Dus hoe zou een reddingsplan mogelijk zijn? Om dit mogelijk te maken, zou God daadwerkelijk een man op aarde moeten plaatsen die niet van Adams geslacht was en die bereid zou zijn zich namens de mens op te offeren. Maar het aardrijk was gegeven aan Adam en zijn nakomelingen, dus onder die wettelijke status zou ook dit onwettig zijn. Er was maar één manier om dit tot stand te brengen. Die man zou hier geboren moeten worden, maar mocht niet van het geslacht van Adam zijn.

Op het eerste gezicht denk je misschien dat dit ook weer onmogelijk is. Maar technisch gezien was er een manier. God kon legaal een mannelijk zaad in een vrouw op aarde plaatsen, als Hij een man kon vinden die Hem wilde geloven om dat te doen, waardoor Hij de

wettelijke bevoegdheid kreeg om dat te doen. Vergeet niet dat de mens de sleutel tot het aardrijk in handen had. Satan had diezelfde sleutel gebruikt om toegang te krijgen tot het aardrijk en Adams geestelijke gezagspositie daarover te stelen. Om Gods plan te laten werken en om de wettigheid van dat plan in het aardrijk te bewijzen aan satan, die zeker “vals spel” zou roepen, zou God een man en een vrouw moeten vinden die Hem zouden geloven voor een kind, terwijl het voor hen totaal en blijvend onmogelijk was om ooit een kind te krijgen. Ze zouden God moeten geloven om het onmogelijke te doen.

Aan de geboorte van dat kind zou ook de belofte van zijn bestemming verbonden zijn, dat door zijn afstamming alle volken gezegend zouden worden, omdat God door zijn afstamming de wettigheid en de bevoegdheid zou hebben om Jezus ter wereld te brengen. Als er een paar was dat God kon geloven om dat te doen, een kind verwekken in een dode baarmoeder, gelovend dat door dat kind elk volk gezegend zou worden en dat zijn geboorte hen meer nakomelingen zou geven dan er zand op de zeekust was, dan zou God de wettigheid hebben die Hij nodig had om later Zijn zaad te plaatsen in Maria, Jezus' moeder. Maar kon God zo'n man vinden? Zijn naam was Abraham, de vader van ons geloof.

Hoewel alle hoop vervlogen was, bleef Abraham verwachten en geloven dat hij de stamvader van vele volken zou worden, want God had het gezegd! Hij besepte maar al te goed dat hij op honderdjarige leeftijd te oud was om nog een kind te verwekken. En zijn vrouw Sara was ook al veel te oud om nog een kind te krijgen. Toch werd zijn vertrouwen daardoor niet minder. Hij ging niet twijfelen. Integendeel! Hij hield zich vast aan de belofte van God. Zijn vertrouwen bleef sterk en hij gaf God alle eer. Hij was er absoluut van overtuigd dat God in staat was te doen wat Hij beloofd had.

— Romeinen 4:18-21 HTB

Abraham en Sara geloofden God en brachten Isaak ter wereld toen zij zeer oud waren en geen kinderen konden krijgen. Omdat Abraham degene was die God geloofde, kon de belofte alleen komen door de

deur die Abraham opende. Jezus zou door het geslacht van Abraham moeten komen. Laat me dit heel duidelijk stellen. Gods plan om Jezus in de wereld te brengen, moest tot stand komen via Abrahams geslacht. Alleen zo kon Jezus komen, dat moest! Via Abraham was de enige

**ZE STONDEN NU BOVEN
DE VLOEK VAN PIJNLIJK
ZWOEGEN EN ZWETEN
OM TE OVERLEVEN**

manier waarop dit legaal zou zijn. Daarom vind je in het eerste hoofdstuk van Matteüs een saaie lijst van zo en zo verwekte zo en zo. Dit hoofdstuk is niet voor niets het eerste hoofdstuk. Het stelt vast dat Jezus hier op aarde een afstameling van Abraham was. Dit moest worden vastgelegd hier op aarde, waar satan zijn wettelijke heerschappij en autoriteit opeist. Als deze lijst niet juist is of als Jezus niet werkelijk uit het geslacht van Abraham stamt, dan zou satan kunnen beweren dat Jezus' geboorte en leven bedrog waren en dat Hij niet gekwalificeerd was om de prijs voor onze zonde te betalen.

Israël had veel wetten die een huwelijk buiten het eigen volk verboden. Op trouwen buiten het eigen ras stond de doodstraf. Nu weet u waarom dat geslacht zuiver moest blijven en waarom men er zo nauwlettend op toezag. Ja, er zijn uitzonderingen voor vrouwen van buiten het volk Israël die met een Israëliet trouwden, zoals Rachab, die in de stad Jericho woonde en de spionnen verborg die het land kwamen verkennen. Ja, zij staat daar vermeld in het eerste hoofdstuk van Mattheüs omdat zij met een Israëliet was getrouwd. Maar je moet begrijpen dat in de Joodse cultuur het de man was die de afkomst droeg.

Laat me even een zijspoor opgaan. Er is veel discussie over hoe lang de mens al op aarde is. Is er een manier om het antwoord echt te weten? Ja! Ik kan u dat ene feit verzekeren. Die lijst in het eerste hoofdstuk van Mattheus moet kloppen. Er kan niemand ontbreken, anders zouden jij en ik niet de verlossing genieten die we nu genieten. Satan zou het fout hebben. Die lijst moet perfect zijn! Op basis daarvan kun je een ruwe schatting maken van de totale tijd van de mens op aarde. Ik vond gewoon dat ik dat er even aan toe moest voegen.

Ik zal u tot een groot volk maken, u zegenen en uw naam

groot maken; en u zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken; en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden.

— Genesis 12:2-3 HSV

Zoals u in deze tekst kunt zien, is deze deur naar het aardrijk die Abraham vestigde, de wettelijke deuropening waardoor Jezus Christus later zou wandelen en alle mensen op aarde zou zegenen. Hoewel Abraham en zijn nakomelingen God de wettigheid en jurisdictie gaven die nodig was om de macht en invloed van Zijn regering weer op aarde te laten gelden, zat de mens nog steeds gevangen onder het gewicht van de zonde en de geestelijke dood, totdat God Jezus in de wereld kon brengen, waar Hij de prijs van Adams zonde zou betalen. Maar als we het nu even louter betrekken op voorziening, zien we dat Abraham en zijn erfgenamen, zij die het merkteken van de besnijdenis droegen, voorspoed hadden. Zij stonden nu boven de vloek van pijnlijk zwoegen en zweten om te overleven.

En Abram was zeer rijk, aan vee, aan zilver en aan goud.

— Genesis 13:2 HSV

We zien in deze tekst een grote verandering die dit verbond teweegbracht met betrekking tot de voorziening. Zie je iets anders in wat God tegen Abraham zegt dan wat Hij tegen Adam zei in Genesis 3:17? Vergeet niet dat nadat Adam gezondigd had, God hem vertelde dat hij nu door zijn eigen pijnlijke gezwoeg en gezweet zou overleven. Maar nu met betrekking tot Abraham zien we een verschil. God zegt: "Ik zal u ... maken!" Er staat niet dat Abraham aan zijn eigen capaciteit werd overgelaten om te zwoegen en te zweten in pijnlijk pezen. Er staat dat God er nu bij betrokken is. God zei: "Ik zal je... maken!" Zien we hierna dat Abraham het nog net red in het leven? Integendeel!

Abraham was rijk! Zijn kinderen waren rijk. Abraham leefde een leven buiten het aardse vloeksysteem. Hij had meer dan genoeg! Het duurde niet lang voordat de mensen het verschil zagen. Dit verschil ging door in zijn hele geslacht. Enkele generaties na Abraham werkte zijn kleinzoon Jakob voor Laban, Jakobs schoonvader. Laban zag de

**HIJ ZAL ZIJN RIJKE SCHAT-
KAMER, DE HEMEL, VOOR
U OPENEN EN OP TIJD REGEN
LATEN KOMEN OM U ELK
SEIZOEN GOEDE OOGSTEN
TE GEVEN. HIJ ZAL ALLES
ZEGENEN WAT U DOET**

— DEUTERONOMIUM 28:12A HTB

zegen op Jakob en probeerde hem zijn welvaart afhandig te maken. Maar God keerde zijn plannen om de zegen te stelen tegen hem en zegende Jakob toch met grote rijkdom. Wat ik wil zeggen is dat hoewel mensen probeerden deze zegen tegen te houden, zij dat niet konden. Zolang de erfgenamen trouw bleven aan hun verbond en God

aanbaden, maakte God hen welvarend.

Denk aan de gevolgen van wat ik zeg! Ik krijg allerlei brieven en e-mails van mensen die me vertellen dat ik te veel over geld praat. Ze vertellen me dat welvaart niet Gods wil is. Ze benadrukken dat we allemaal een hoge prijs moeten betalen om door het leven te komen in ons dienen van God. Ik ben het gedeeltelijk met hen eens. Jezus zei in Marcus 10:30 dat onze voorspoed ons zou doen lijden onder vervolging. Helaas geloven veel christenen dat God een harde leermeester is en dat we een leven moeten lijden van overleven, een gelofte van armoede afleggen en lijden door ziekte en kwalen. Nee, dat is de aardse vloek en niet de zegen! God wil uw financiën zeker stellen.

God wil je laten floreren!

Als je financiën niet zeker gesteld zijn, ben je gedwongen je hele leven in een overlevingsmodus te leven, zonder de mogelijkheid om je geestelijke opdracht te vervullen, en leef je eigenlijk een leven in slavernij. Kijk eens naar wat God tegen Abrahams nakomelingen heeft gezegd:

De HERE zal u zegenen met goede oogsten en gezond vee en u voorspoed geven bij alles wat u doet, wanneer u aankomt in het land dat de HERE uw God u geeft. Hij zal u veranderen in een heilig volk dat Hem is toegewijd, dit heeft Hij met een eed beloofd als u Hem gehoorzaamt en als u de weg volgt die Hij

wijst. Alle mensen op aarde zullen zien dat u de HERE toebehoort en zij zullen ontzag voor u hebben. De HERE zal u een overvloed van goede dingen geven in het land, precies zoals Hij heeft beloofd: veel kinderen, veel vee en grote oogsten.

Hij zal zijn rijke schatkamer, de hemel, voor u openen en op tijd regen laten komen om u elk seizoen goede oogsten te geven. Hij zal alles zegenen wat u doet, u zult aan vele volken lenen, maar u zult niet van hen hoeven te lenen. Als u alleen maar luistert en gehoorzaamt aan de geboden van de HERE, uw God, die ik u vandaag geef, zult u in alles voorop lopen en niet achteraan komen en zal uw weg altijd omhoog voeren.

— Deuteronomium 28:8-13 HTB:

Merk op dat zij zich in dit nieuwe land nog niet voorgoed gevestigd hadden, hoewel zij de belofte hadden. Maar Mozes vertelt hun dat God er voor zal zorgen, dat zij zich daar kunnen vestigen! Om te begrijpen hoe dat eruit kan zien en wat God hun probeert te zeggen, denk aan een eik. Als hij een zaailing is, is hij niet gevestigd. Iedereen kan hem verplaatsen wanneer en naar waar hij wil. Maar wanneer die eik opgroeit en volwassen wordt, verplaatst niemand die boom meer. Hij is gevestigd.

De HEERE zal de zegen over u gebieden in uw schuren en in alles wat u ter hand neemt. Hij zal u zegenen in het land dat de HEERE, uw God, u geeft. De HEERE zal u voor Zichzelf bevestigen....

— Deuteronomium 28:8-9a

Hoe ziet het er dan uit om financieel zeker gesteld te zijn? God vertelt het ons hier in vers 12b-13a:

U zult aan vele volken uitlenen, maar u zult zelf niet hoeven te lenen. De HEERE zal u tot een hoofd maken en niet tot een staart

God zei dat Hij hen zo zou zegenen dat zij uitleners zouden zijn en nooit meer leners. Zij zouden het hoofd zijn en niet de staart. De staart heeft geen zeggenschap over waar hij heengaat; hij gaat alleen waar het hoofd hem heen leidt.

De rijke heerst over de arme en wie leent staat in het krijt bij de uitlener.

— Spreuken 22:7 HTB

De lener is niet zeker gesteld. Hij is overgeleverd aan de uitlener en werkt als een slaaf zonder vrijheid. Maar God zegt: "NEE! Ik ga je zeker stellen! Niemand kan je zeggen je huis te verlaten, want het zal betaald zijn. Niemand kan je auto terugnemen, want die is betaald. Je keuken zal vol boodschappen staan, en je zult op je eigen betaalde land lopen, je door God gegeven opdracht vervullend in perfecte financiële vrede. U zult gevestigd zijn!"

God wil dat je voorspoed hebt!

HOOFDSTUK 8

DE KRACHT VAN BONDGENOOTSCAP

Wat u gaat lezen is een krachtig Koninkrijksprincipe, zozeer zelfs dat ik vond dat het de ondertitel van dit boek verdiende. We vinden het in het verhaal en het leven van Jozef, Abrahams achterkleinzoon. Om u wat achtergrond te geven: Jozef werd gehaat door zijn broers, en zij wilden hem uit de weg ruimen. Eigenlijk wilden ze hem doden, maar een van de broers wilde niet zo ver gaan; in plaats daarvan verkochten ze hem aan enkele reizende handelaren die hem naar Egypte brachten, waar hij werd verkocht aan Potifar, de commandant van de lijfwacht van de farao.

Nadat Jozef door de Ismaëlitische handelaars was meegevoerd naar Egypte, werd hij gekocht door Potifar, de commandant van de lijfwacht van de farao. De Here zegende Jozef tijdens zijn verblijf in het huis van zijn meester. Alles wat hij deed, lukte hem. Potifar merkte dit en besepte dat de Here Jozef op een bijzondere manier zegende. Op die manier werd Jozef Potifars meest gewaardeerde dienaar. Hij kreeg de leiding over de hele huishouding en al zijn zakentransacties.

Ter wille van Jozef zegende de Here de hele huishouding van Potifar, evenals zijn oogst en zijn vee. Potifar liet al zijn zaken aan Jozef over en had nergens meer omkijken naar. Hij bemoeide zich alleen nog met zijn eigen eten!

— Genesis 39:1-6 HTB

Let op vers 2: "De Here zegende Jozef tijdens zijn verblijf in het huis van zijn meester. Alles wat hij deed, lukte hem." Wat betekent dit?

Is God niet met iedereen? In de context van wat we in voorgaande hoofdstukken hebben besproken over afstamming, is het antwoord: nee. Vergeet niet dat Abrahams geloof en het verbond dat daarop volgde, God alleen wettige toegang gaf tot Abraham en zijn erfgenamen. Dus als we het hebben over God die met iedereen is, moet dat niet verward worden met God die iedereen liefheeft; dat laatste doet Hij. Maar voor hen die geen wettelijke status voor God hebben, zijn Zijn handen gebonden.

Vergeet niet dat u van geboorte niet bij het volk van God hoort. De Joden noemen u minachtend de onbesnedenen. Dat besneden-zijn van hen betekent overigens niets meer dan dat er een snee in hun lichaam is gemaakt. U leefde vroeger in elk geval zonder Christus en u stond volledig buiten de gemeenschap van Gods volk. De beloften die God had gedaan, golden toen nog niet voor u. U leefde zonder hoop en zonder God in deze wereld. Maar nu u één met Christus bent, is er geen afstand meer tussen Gods volk en u. Doordat Christus zijn leven en zijn bloed voor u heeft gegeven, bent u dichtbij gekomen.

— Efeziërs 2:11-13 HTB

Merk op dat deze tekst spreekt over zonder-verbond-zijn: dat betekent dat God en Zijn macht wettelijk van een persoon zijn gescheiden. Waarom? Omdat God geen wettigheid of jurisdictie heeft in het aardrijk zonder een wettige overeenkomst, een verbond, met een man of vrouw op aarde. Dit vers brengt dit duidelijk naar voren wanneer het spreekt over mensen zonder verbond: zij zijn zonder hoop en zonder God in de wereld. Vergeet niet dat sinds Jezus een nieuw verbond voor ons heeft gesloten, wij leden zijn van Gods eigen huisgezin en burgers van

GOD HEEFT GEEN LEGITIMITEIT OF JURISDICTIE IN HET AARDRIJK ZONDER DAT ER EEN WETTIGE OVEREENKOMST IS, EEN VERBOND, MET EEN MAN OF VROUW OP AARDE

Zijn grote Koninkrijk. (Efeziërs 2:19.) Dus nu, terugkijkend naar onze tekst in Genesis 39, begrijpen we dat de zin "*de Here zegende Jozef*" betekent dat God wettige invloed had in het leven van Jozef door het verbond dat zijn grootvader Abraham had gesloten. Dit wettige verbond, dat Gods zegen en invloed toeliet, overstemde het pijnlijke zwoegen en zweten van het aardrijk. Het was legitiem dat God Jozef zegende.

Denk aan wat God eerder tegen Abraham zei: "*Ik zal je... maken.*" Omdat God met Jozef was en hem hielp in het leven, had hij succes in alles wat hij deed, zozeer zelfs dat zijn heidense meester, Potifar, een enorm verschil zag in Jozefs bekwaamheid in vergelijking met de vele andere mannen die hij had gezien. Ik moet hier vermelden dat wanneer wij met Gods hulp voorspoed hebben, de mensen die onder het aardse vloeksysteem werken om te overleven, het verschil opmerken! Potifar was zo onder de indruk dat hij Jozef de leiding gaf over zijn hele landgoed.

Er zijn veel Koninkrijksprincipes geopenbaard in deze passage van de Schrift, maar de sleutel der sleutels wordt hier geopenbaard. Ik noem het "De kracht van bondgenootschap", of je zou het "Het Potifar principe" kunnen noemen. Hier staat het:

En het gebeurde vanaf het moment dat hij hem over zijn huis en alles wat hij had, had aangesteld, dat de HEERE het huis van de Egyptenaar omwille van Jozef zegende. Ja, de zegen van de HEERE rustte op alles wat hij bezat, zowel in het huis als op het land.

— Genesis 39:5 HSV

Ik wil dat je een duidelijk beeld krijgt van wat hier gebeurt. De ene dag had Jozef niet de leiding en de volgende dag wel. De Bijbel noteert een moment waarop die verandering plaatsvond. De zegen van de Heer kwam over alle spullen van Potifar, zijn hele landgoed! Maar hij kende de God van Jozef niet en maakte geen deel uit van het volk Israël. Hoe kon dit gebeuren en wat betekent het? Hier is het antwoord. Toen Potifar zijn landgoed onder het gezag van Jozef stelde, kwam—zonder dat hij dat wist—zijn landgoed onder het verbond dat Jozef met God had.

Potifars spullen, zijn landgoed en eigendommen veranderden allemaal van koninkrijk!!

Ziet u, Potifars bezit was nog steeds wettig gebonden aan het aardse vloeksysteem, totdat het onder Jozefs hoede kwam. Toen Potifar zijn landgoed onder het gezag van Jozef plaatste, besepte hij niet dat hij het ook onder de invloed van de zegen van God plaatste. De bijbel zegt verder dat Potifar, met Jozef aan het hoofd, zich nergens zorgen over hoefde te maken, behalve over het voedsel dat hij at. Hij had geen zorgen! Zonder zorgen

hoefde Potifar zich alleen maar te richten op zijn opdracht en doel als commandant in de Egyptische lijfwacht. Er is hier veel te zien, maar wat Potifar ervoer, zonder het te weten, was wat Hebreeën 4 de sabbatsrust noemt, en ja, die is beschikbaar voor nieuwtestamentische gelovigen.

Als u de sabbat bestudeert, zult u ontdekken dat God de Israëlieten op die dag geen werk toestond; er werd niet gezweet of pijnlijk gezwoegd. De sabbat was natuurlijk de zevende dag van de week, en kwam overeen met de zevende dag van de schepping. U herinnert zich misschien dat de zevende scheppingsdag de dag was die God tot rustdag uitriep. Dat was niet omdat God moe was, maar omdat Hij klaar was. Alles was voltooid. De zevende dag was de dag waarop de mens oorspronkelijk was ontworpen om te leven, een dag zonder zorgen, met alles wat de mens nodig had al op zijn plaats voordat hij het nodig had. Maar we weten natuurlijk dat Adam die rust verloor toen hij in opstand kwam tegen God. Door dat te doen, sneed Adam Gods vermogen af om hem te voorzien met wat hij nodig had. Zo verloor hij de plaats van voorziening die God van tevoren had ingesteld. Adam werd nu gedwongen om zelf in zijn onderhoud te voorzien, waarbij hij al zijn tijd doorbracht met zijn eigen pijnlijke gezwoeg en gezweet om te overleven.

Maar God liet de mens niet zonder hoop. Hij gaf de mens een beeld van de rust die Hij ooit zou herstellen. Het werd de sabbatdag genoemd, een beeld van de dag waarop de mens zich niet langer met zijn eigen pijnlijke gezwog en gezwet hoeft in te spannen om te overleven. Toen Potifar de zegen van de Heer aanboorde die Jozef door dat verbond droeg, maakte hij gebruik van Gods vermogen om via Jozef te voorzien en vond hij rust. Voor alles werd gezorgd; hij hoefde zich nergens om te bekommeren.

Potifar liet al zijn zaken aan Jozef over en had nergens meer omkijken naar. Hij bemoeide zich alleen nog met zijn eigen eten!

— Genesis 39:6 HTB

Om de betekenis van de sabbatdag te begrijpen en wat God de mens liet zien, moet je een eenvoudige vraag stellen. Hoe was de sabbatdag mogelijk? Ik bedoel, onder het aardse vloeksysteem zwoegde de mens elke dag om te overleven. Als dat waar is, hoe kon de mens dan op de sabbatdag dat harde werken overslaan? Hoe werd hij voorzien op de sabbat als hij niet kon werken? Dat is een goede vraag die beantwoord moet worden, en in het antwoord vinden wij de hele openbaring van "de zegen van de Heer" waarin Jozef wandelde.

Een geweldige illustratie van dit principe vind ik in Leviticus 25, wanneer God het Jubeljaar uitlegt aan het volk Israël. Om u een beetje achtergrond te geven: het Jubeljaar kwam elk vijftigste jaar, en er is veel betekenis aan dat jaar verbonden waar ik hier niet op in zal gaan. Maar wat ik wil dat u begrijpt is, dat zij in dat jaar niet mochten zaaien. In feite konden zij ook in het 49e jaar niet zaaien, omdat het een sabbatjaar was. Dus ik wil dat je een duidelijk beeld krijgt van wat er aan de hand is: Israël werd verteld dat ze in het 49e en 50e jaar hun gewassen niet konden zaaien. Dan zouden ze moeten wachten tot het einde van het 51e jaar, als ze gewassen hadden geplant, om die te laten rijpen voor ze konden oogsten. Dus eigenlijk vertelde God hen dat zij een periode van drie jaar zouden hebben zonder oogst. Als ik u zou vertellen dat u drie jaar lang geen loon zou krijgen, zou u misschien een beetje bezorgd zijn. Nou, Israël was bezorgd. In het natuurlijke was dit niet mogelijk. Maar God liet hen iets zien.

Als u vraagt: “Maar wat moeten wij in dat zevende jaar eten, als we niet mogen zaaien en oogsten?” zal het antwoord zijn: in het zesde jaar zal Ik de oogst zegenen en deze zal zó groot zijn dat u genoeg hebt tot de oogst in het negende jaar wordt binnengehaald, dus voor drie jaar:

— Leviticus 25:20-22 HTB

De sabbat was alleen mogelijk omdat God de zesde dag zegende met een dubbele portie, oftewel met meer dan genoeg. Laat die zin eens in je gedachten rondgaan. Is dat niet waar iedere man en vrouw naar verlangt, meer dan genoeg? Toen God de mens op de zesde dag een dubbele portie gaf, herinnerde Hij de mens eraan dat Hij zijn leverancier was, en dat Hij altijd voor meer dan genoeg zorgde. Laten we eerlijk zijn: meer dan genoeg biedt vrijheid van de *ratrace*. Het brengt ons van slavernij naar het hebben van opties. En nog belangrijker, het geeft ons de vrijheid om ons doel en onze passie te vinden en te laten bloeien. Dit is wat Potifar genoot. Geen zorgen. Voor elke behoefte die hij had, werd gezorgd. Het enige waar hij zich op moest richten was zijn doel. Nogmaals, zoals Drenda en ik zeiden: "Totdat je de geldkwestie hebt opgelost, zul je nooit je doel kunnen vinden." Maar er is goed nieuws! De sabbatsrust is vandaag de dag nog steeds beschikbaar, en het biedt een plaats waar in onze behoeften wordt voorzien en we kunnen bloeien voorbij overleven.

Er wacht het volk van God dus nog altijd een zuivere, volkomen rust. Wie door geloof die rust ervaart, rust uit van zijn eigen werk [het pijnlijke zwoegen en zweten; overleven], net als God.

—Hebreeën 4:9-10 HTB

Het Koninkrijk van God verdrong voor Potifar de wet van het aardse pijnlijk zwoegen en zweten, en het zal hetzelfde doen voor jou. Als we leren hoe we het Koninkrijk van God kunnen aanboren, kunnen we opbloeien en ons doel vinden. Het leven kan leuk zijn, vol passie en vreugde, echt waar!

De zegen van de HEERE, die maakt rijk, Hij voegt er geen zwoegen aan toe.

— Spreuken 10:22 HSV

De zegen van de Heer brengt rijkdom, en God voegt er geen zware arbeid aan toe!!! Wij kunnen leven boven het pijnlijke systeem van Genesis 3:7 van zwoegen en zweten. Ik heb vele jaren onder dat oude

**STOP DE OVEREENS-
TEMMING MET ALLE
TWIJFEL EN ONGELOOF
OM JE HEEN. VERANDER
JE BONDGENOOTSCHAP
EN GENIET VAN HET
KONINKRIJK VAN GOD!**

systeem van overleven geleefd, totdat ik leerde hoe het Koninkrijk van God functioneerde. Jij kunt dat ook leren. God is met je! Hij kan je helpen! Je kunt slagen. Nee, laat me dat anders zeggen: Je moet bloeien. De Potiphars van de wereld, zij die God niet kennen en gebukt gaan onder de vloek van hopeloze, harde arbeid in hun poging te overleven, kijken toe.

Zij zijn niet onder de indruk van uw religie, uw kerkgebouwen of uw boeken, omdat zij niet verder kunnen kijken dan uw gebrek aan antwoorden. U kunt niet verwachten dat mensen naar u luisteren als u hen vertelt hoe groot God is, terwijl u tegelijkertijd in dezelfde overlevingsmodus leeft als zij, in de bittere financiële stress van gebrek. Nee, je moet laten zien hoe het Koninkrijk eruit ziet, net als Jozef deed. Ik wil niet hard zijn, maar mensen zijn niet dom. Ze zijn op zoek naar antwoorden.

Ik had jarenlang geen stem van invloed. Niemand vroeg me om op tv te komen; ik leidde geen kerk met duizenden mensen. Waarom? Omdat ik niets te zeggen had, geen oplossingen, geen antwoorden, geen bewijs dat God leefde en met mij was. Ik leende geld van mijn familie om te overleven. Mijn auto was een rammelbak, mijn huis zakte in elkaar, en mijn leven lag in gruzelementen. Waarom zou iemand willen horen hoe geweldig mijn God was? Ja, ik was op weg naar de hemel, en de hemel is het mooiste wat er is, maar mensen willen niet horen hoe geweldig de hemel is, tenzij je de hemel hier op aarde laat zien. Luister, alles wat ik zeg is dat als God echt God is en Zijn

Woord waar is, dan zou het moeten werken. Ons leven moet er anders uitzien en anders zijn! We moeten deze generatie bereiken met de waarheid van het Koninkrijk. De Potiphars kijken toe.

Waarom heb ik dit boek dan “*De kracht van bondgenootschap*” als ondertitel gegeven? Omdat Potifar het Koninkrijk van God aanboorde en genoot van de sabbatsrust waar zweten en pijnlijk zwoegen geen manier van leven zijn, waar geen angst is en vrede heerst. Het is waar overleven wordt vervangen door doel en passie, en armoede wordt opgeslokt door voorziening. Hoe deed hij dat? Hij bracht zijn problemen en zorgen onder de jurisdictie van het Koninkrijk van God. Hoewel hij zich niet realiseerde wat hij deed, stelde hij zich op één lijn met God. Hij kwam in overeenstemming met en kwam onder de jurisdictie van het Koninkrijk van God. Potifar was slim genoeg om zijn zaken onder Jozefs hoede te stellen omdat hij antwoorden zag. U kunt dat ook doen; dat is wat Drenda en ik deden. Zo kwamen de herten, het geld, de auto's en het huis dat we nodig hadden. Dus laat me je een suggestie geven. Als je wilt genieten van alles wat God voor je heeft, verander dan je bondgenootschap. Sluit je niet langer aan bij alle twijfel en ongeloof om je heen. Verander je bondgenootschap en geniet van het Koninkrijk van God!

HOOFDSTUK 9

JIJ VOEDT ZE!

Toen ik Don voor het eerst ontmoette, kwam hij zeer ontmoedigd en met financiële schulden naar mijn kantoor. Niets leek op dat moment goed te gaan in zijn leven. Toen ik met hem ging praten, ontdekte ik dat hij drie tot vier maanden achterliep op zijn huur en op bijna elke andere rekening die hij had. Er waren huwelijksproblemen—zijn vrouw had genoeg van hun financiële situatie en begon het respect voor Don te verliezen, omdat hij niet in staat was voor haar en hun vijf kinderen te zorgen. Het feit was dat Don zijn zelfrespect had verloren. En hij zat vol vragen.

Zijn baan bestond uit het verkopen van ziektekostenverzekeringen in de hele staat Ohio, maar zijn gebrek aan succes leidde hem al snel naar een rampzalig financieel pad.

Ondanks alles wat tegen Don inging, zag ik potentieel in hem. Hij was bereid te leren en te werken. Die krachtige combinatie intrigeerde me genoeg om hem in dienst te nemen en mezelf te investeren in het welzijn van zijn toekomst. Uiteindelijk was het een investering die ons beiden veel opleverde.

Mijn prille bedrijfje had net een reis naar Hawaï gewonnen van een van onze leveranciers, en ik vond dit een uitgelezen kans om Don te vertellen over het Koninkrijk van God. Hoewel Don een christen was, had hij niet hetzelfde inzicht als ik. En hoewel ik verschillende keren had geprobeerd Gods principes op dit gebied met hem te delen, leek hij gewoon niet te geloven wat ik zei.

Ik bleef zoeken naar een manier om Dons aandacht te trekken en hem te laten inzien dat ook hij succes kon hebben door te leren hoe Gods Koninkrijk werkte. Maar Don was zo ontmoedigd dat hij moeite had om in zichzelf te geloven en te geloven dat verandering echt kon

plaatsvinden. Ik wist dat deze reis naar Hawaï mijn kans was.

In de weken voordat Don en ik zouden vertrekken, spraken we over wat we daar zouden zien en doen. Eén speciale interesse hield Dons aandacht als geen ander vast. Hij wilde een blauwe marlijn vangen in de prachtige wateren van de Stille Oceaan. "Hawaï is de blauwe marlijn hoofdstad van de wereld," vertelde Don opgewonden. "Ik heb altijd al een blauwe marlijn willen vangen; het is een droom van me." Voor het eerst in weken zag ik een glinstering in Dons ogen. Iets maakte hem echt enthousiast, en ik wist dat zijn opwinding de deur zou openen naar een krachtige les.

"Don," zei ik, "wist je dat het mogelijk is om te weten, niet te hopen, maar te weten dat je een blauwe marlijn zult vangen in Hawaï door het Koninkrijk van God aan te boren?" Verward maar geïntrigeerd wilde Don meer weten, en ik ging verder met mijn uitleg over het Koninkrijk. Ik citeerde Marcus 11:24 (NBV), waarin staat: *"Daarom zeg ik jullie: alles waarom jullie bidden en vragen, geloof dat je het al ontvangen hebt, en je zult het krijgen."* Voor Don was dit bijna te mooi om te geloven. Ik nam wat tijd om hem te helpen het Koninkrijk te begrijpen en hoe hij zijn geloof kon vrijzetten. En dus, voordat we op onze reis vertrokken, zaaiden hij en zijn vrouw net als ik voor mijn herten had gedaan, baden in overeenstemming en geloofden dat ze een blauwe marlijn hadden ontvangen.

Ondertussen deed Don alles wat hij kon doen om zijn deel van de oogst binnen te halen. Hij deed wat onderzoek naar beschikbare boten en prijzen en boekte uiteindelijk bij een kapitein waar hij een goed gevoel bij had. Alles was geregeld, en we waren allemaal dolenthousiast om naar de blauwe wateren van Hawaï te gaan.

De vaardag brak aan, en toen we aan boord gingen, vertelden we de kapitein opgetogen dat we vandaag een blauwe marlijn zouden gaan vangen. Hoewel hij verwachtte dat we een succesvolle dag zouden hebben met het vissen op andere

**DAAROM ZEG IK JULLIE:
ALLES WAAROM JULLIE
BIDDEN EN VRAGEN,
GELOOF DAT JE HET
AL ONTVANGEN HEBT,
EN JE ZULT HET KRIJGEN.**

— MARCUS 11:24 NBV

soorten, verzekerde hij ons dat de kansen niet in ons voordeel waren om die dag een blauwe marlijn te vangen. Met twee boten die de afgelopen vier maanden elke dag op chartertocht waren, had zijn bemanning slechts één blauwe marlijn binnengehaald. Dit was grotendeels te wijten aan het feit dat het nog niet het juiste seizoen was, aangezien marlijnen trekvisser zijn. We weigerden ons te laten ontmoedigen, vertelden hem respectvol dat we er een zouden ontvangen en gingen door met het klaarmaken van onze uitrusting.

Na zes uur slepen hadden we nog geen enkele keer beet gehad, en ik begon me een beetje zorgen te maken dat het gebrek aan actie Dons vertrouwen zou verzwakken. In mijn bezorgdheid riep ik een vraag naar hem. "Don," riep ik vanaf mijn plaats op de brug boven hem, "laat me je een vraag stellen. Wanneer heb je die blauwe marlijn ontvangen, toen hij opdook of toen we baden?" Vol vertrouwen antwoordde Don: "Gary, dat is eenvoudig. Ik ontving hem toen ik bad." Ik was opgewonden en vol vertrouwen toen ik zijn antwoord hoorde. Het was toen dat ik wist dat Don mijn instructie serieus had genomen en dat hij vastbesloten was om die marlijn te krijgen.

Minuten later begon Dons spoel te zingen toen zijn hengel zich omlaag boog en de maten riepen: "BEET!"

"Maak je niet te druk," waarschuwde de kapitein. "Het is zeker een grote vis, maar het is geen blauwe marlijn. Marlijnen komen direct aan de oppervlakte en maken enorme sprongen door de lucht, en deze vis blijft diep." De minuten rijgden zich aaneen terwijl Don bleef worstelen met de vis die nog niet dicht genoeg bij de oppervlakte was gekomen om gezien te worden. Hoe moe Don ook was, de vis was er erger aan toe en gaf al snel het gevecht op. Don en ik waren niet verbaasd toen hij die grote, mooie blauwe marlijn binnenhaalde, maar iedereen op de boot was verbijsterd.

**ZOALS DE WIND NIET
GEZIEN KAN WORDEN,
MAAR EEN ZICHTBAAR
EFFECT HEEFT OP HET
NATUURLIJKE RIJK, ZO
IS HET KONINKRIJK VAN
GOD ECHT EN HEEFT HET
EEN EFFECT IN HET
NATUURLIJKE RIJK**

De foto van Don en zijn vis hangt nog steeds in mijn kantoor

als een getuigenis voor anderen en een voortdurende herinnering aan de realiteit van het Koninkrijk. Oppervlakkig gezien was het gewoon een vis. Maar voor Don betekende de marlijn zoveel meer. Als het Koninkrijk werkte voor de marlijn, zou het zeker werken voor al het andere dat hij in zijn leven nodig had. Voor Don was het nog maar het begin van het besef welke invloed het Koninkrijk van God op zijn leven kon hebben.

Ga een paar duizend jaar terug in de tijd en je leert over een man met de naam Nicodemus, die Jezus specifiek ondervroeg over het Koninkrijk van God. In hoofdstuk 3 van het boek Johannes staat het antwoord van de Heer: *"De wind waait waarheen hij wil. Je hoort hem wel, maar je weet niet waar hij vandaan komt en waar hij heen gaat. Zo is het ook als iemand door de Geest van God nieuw leven krijgt."* (v. 8). Die mooie dag aan boord van de boot met Don is daar het beste voorbeeld van.

Hoewel Don en ik het Koninkrijk van God niet echt konden zien, zagen en voelden we zeker het effect ervan toen die grote marlijn die dag binnenkwam. Zoals de wind niet gezien kan worden, maar een zichtbaar effect heeft op het natuurlijke rijk, zo is het Koninkrijk van God echt en heeft het een effect in het natuurlijke rijk. Door de wetten van het Koninkrijk van God te leren kennen, kunnen we veranderingen in ons leven teweegbrengen, net zoals Don die dag deed.

Oké, hier is de vraag. Hoe kwam die marlijn tevoorschijn? Er is een antwoord op die vraag. Je kunt niet zomaar zeggen dat God het deed. Nee, we moeten weten hoe we wisten dat hij zou opduiken. Je moet dit echt weten, want er kan een dag komen dat je een blauwe marlijn nodig hebt of een blauwe auto of gewoon boodschappen. Het punt van het verhaal gaat niet echt over vissen, net zo min als mijn jachtverhalen over herten gaan. Het verhaal geeft ons inzicht in het Koninkrijk en hoe het functioneert. Er was een reden dat die marlijn opdook! Jezus besteedde veel tijd aan het onderwijzen van zijn discipelen over de werking van het Koninkrijk, maar behalve erover praten demonstreerde Hij het ook.

Let op. Het Koninkrijk werkt niet zoals het aardrijk waarin je bent opgegroeid. Je zult het echt niet helemaal kunnen bevatten met je verstand. Het werkt wel op basis van wetten, alleen andere wetten dan

wij hier in het aardrijk gewend zijn. Maar we kunnen die wetten leren. Jezus besteedde veel tijd aan het demonstreren en onderwijzen van deze wetten van het Koninkrijk, waar Hij ook kwam. Een van mijn favoriete verhalen waarin Jezus het Koninkrijk demonstreerde, staat in Marcus 6. Het is het beroemde verhaal van Jezus die 5.000 mensen voedt met vijf broden en twee vissen. Hoewel ik het verhaal miljoenen keren heb gehoord toen ik opgroeide in de kerk, heeft niemand me ooit verteld hoe Jezus dat deed.

Tegen de avond zeiden zijn leerlingen: "Het is al laat. U moet de mensen maar wegsturen, dan kunnen ze naar de dorpen en boerderijen gaan om eten te kopen. Hier kunnen zij niets krijgen, er woont hier niemand."

Maar Jezus antwoordde: "Geven jullie hun maar te eten."

"Moeten wij dan brood gaan kopen?" vroegen ze. "Het kost een kapitaal om al die mensen te eten te geven!"

"Hoeveel brood hebben jullie?" vroeg Hij. "Ga eens kijken." "We hebben vijf broden," zeiden ze, "en ook nog twee vissen."

Jezus zei tegen de mensen dat zij in groepen in het gras moesten gaan zitten. Even later zaten zij op het gras in groepen van vijftig en honderd personen. Hij nam de vijf broden en de twee vissen, keek op naar de hemel en dankte God voor dit eten. Daarna brak Hij de broden in stukken. Zijn leerlingen moesten die uitdelen onder de mensen. Ook de vissen verdeelde Hij. Iedereen at tot hij genoeg had. Na de maaltijd werd het overschot opgehaald en in manden gedaan: dat waren twaalf manden vol! Er waren daar heel veel mensen, het aantal mannen alleen al bedroeg vijfduizend.

— Marcus 6:35-44 HTB

"Jezus, we hebben een probleem. De mensen hebben honger en als ze nu niet vertrekken, zullen ze pas heel laat thuis zijn; en wij maken ons zorgen." Dus wat zegt Jezus tegen hen? "Oh, mijn god, je hebt gelijk. Ik ben de tijd totaal uit het oog verloren; laten we de bijeenkomst meteen sluiten." Nee, Hij zegt gewoon: "Geef ze te eten."

Wat? In de bijbel staat dat er 5.000 mannen waren, maar met vrouwen en kinderen erbij kunnen het er makkelijk 20.000 geweest zijn. Het voeden van die groep mensen, zelfs als je de middelen al had, zou een enorme taak zijn geweest, een onmogelijke taak. Ik weet zeker dat de discipelen niet konden geloven wat Jezus zei. Hun reactie op Zijn oplossing geeft duidelijk inzicht in de typische denkwijze in het aardse rijk. "Maar, Jezus, dat zou acht maandelonen kosten! Moeten we zoveel uitgeven aan brood?" Merk allereerst op hoe zij hun probleem met een gebrek aan voorziening onmiddellijk omzetten in het aardse vloeksysteem van economie, pijnlijk zwoegen en zweten: acht maanden om precies te zijn.

Op een dag was ik aan het bidden en God zei tegen me dat ik een vleeselijke gezindheid had. Ik was in de war; wat betekende dat? Had ik een probleem met lust? Nee, Hij verwees naar mijn denken en hoe ik beperkt werd, omdat het aardse systeem van denken mijn toekomst filterde door de instelling van: hoe snel kan ik het voor elkaar krijgen. Dat doen we allemaal. Als we een nieuw huis nodig hebben, zoeken we uit hoeveel het kost en rekenen dan meteen uit of we het kunnen betalen. Hoe berekenen we dat? Door het aardse begrip van hoe snel we het kunnen bewerken. Eens kijken, ik verdien 15 dollar per uur, maal 40 uur per week is gelijk aan... "Wow, ik kan me dat huis onmogelijk veroorloven." Dus gooi je het weg als onmogelijk. Als we elk idee filteren op hoe snel ik kan werken, zullen we NOOIT de koninklijke manier van leven aanboren, want God is niet gebonden aan dat systeem. God vertelde me dat als ik het Koninkrijk wilde betreden, ik zou moeten beginnen met Koninkrijksgedachten—alle dingen zijn mogelijk!

Dit is waar de discipelen waren toen ze zeiden: "Dat kost acht maandsalarissen." Eigenlijk zeiden ze dat het onmogelijk was om zoveel mensen te voeden.

Laat me illustreren hoe de woorden van Jezus voor hen klonken: "Geven jullie hun maar te eten." Stel je voor dat ik jullie voorganger was, en je had moeilijke tijden doorgemaakt en was achterop geraakt met de afbetaling van je hypotheek. Je liep al drie maanden achter en stond op het punt je huis te verliezen. Dus je kwam naar me toe en vroeg me of de kerk je kon helpen met het inhalen van de betalingen. Ik

zei toen heel rustig tegen je: "Ik heb een beter idee. Waarom betaal je het niet gewoon af, dan hoef je daarna helemaal geen afbetalingen te doen?" Je keek me dan aan met een blik van "Hij heeft echt niet begrepen wat ik zeg." "Nee, dominee, ik denk dat je het helemaal verkeerd hebt. We hebben geen geld, daarom zijn we naar u gekomen. We hebben de kerk nodig om ons te helpen zodat we onze afbetalingen kunnen inhalen." Opnieuw kijk ik je heel rustig aan en zeg: "Nee, ik begrijp wat je zegt, en ik heb je een geweldige oplossing gegeven. Je moet het huis gewoon afbetalen, dan heb je daarna geen afbetalingen meer." Zoals de flipperkast die op tilt slaat, zou je denken dat ik gek was.

Wel, zo moeten de discipelen zich gevoeld hebben. "Jezus, je meent toch niet echt dat je al die 20.000 mensen gaat voeden? Dat is gewoon niet mogelijk. We hebben gewoon niet de middelen om dat te doen. En als we een plan maken om hard genoeg te werken om dat geld te krijgen, de wagens en de comités te organiseren om het brood te gaan halen, tegen de tijd dat we terugkomen met het brood is iedereen dood. Zelfs al hadden we het geld, we hebben niet de tijd om dit voor elkaar te krijgen." Dit is hoe wij reageren op dingen die in het natuurlijke onmogelijk zijn; wanneer wij geen manier zien om het voor elkaar te krijgen. Als we geen voorziening hebben, sterft onze visie.

Jezus liet de discipelen daar in die situatie niet achter zonder antwoorden, en Hij zou hun niet hebben gezegd dat zij de mensen moesten voeden als er geen manier was om dat te doen. Hij stond op het punt hen het andere systeem te laten zien—het Koninkrijk in werking. Nu de discipelen in verwarring zijn, neemt Jezus de leiding.

"Wat hebben jullie? Ga kijken," zei Jezus. De discipelen kwamen terug en zeiden: "We hebben vijf broden en twee vissen gevonden." Toen de vijf vissen en twee broden gevonden waren, vroeg Jezus de discipelen ze bij Hem te brengen. Hij nam het brood en de vis, zegende ze en gaf ze daarna meteen terug. Voor het natuurlijke oog was er niets veranderd, maar in de geestelijke wereld was er iets heel belangrijks gebeurd, iets dat een sleutel is tot ons begrip van het Koninkrijk. Jezus draagt de discipelen op het brood en de vis uit te delen, en ze kijken vol ontzag toe hoe het voedsel zich voor hun ogen vermenigvuldigt en alle 20.000 mensen voedt tot ze geen kruimel meer op kunnen. Wat is er

gebeurd? Hoe gebeurde het?

Om dat te weten te komen, moeten we een stukje teruggaan en de details van deze gebeurtenis nauwkeurig bekijken. Het woord "zegenen" betekent letterlijk 'apart zetten' of 'wijden'. We zouden dus kunnen zeggen dat toen Jezus over het voedsel sprak en het zegende, het brood en de vis werden apart gezet vanuit het ene koninkrijk in het andere. In het aardse rijk is het niet mogelijk om 20.000 mensen te voeden met vijf broden en twee vissen. Maar in het Koninkrijk van God is alles mogelijk. In feite eindigt het verhaal hier niet. Voordat het voorbij was, hadden de discipelen twaalf manden met overgebleven stukken verzameld. Vijf broden en twee vissen gingen van niet genoeg naar 20.000 mensen tevreden stellen en dan aan het eind meer hebben dan waarmee je begon? Dat is de weg van het Koninkrijk, meer dan genoeg!

Als geestelijk wetenschapper zag ik, toen ik het verhaal goed bekeek, dezelfde formule die God mij gaf met het hert. Door mijn hertenjacht leerde God mij om eerst een deel van wat ik nodig had in het Koninkrijk van God te zaaien. Dit is wat de jongen deed met het brood en de vis die hij had. Hij plaatste het onder het gezag van het Koninkrijk van God, en het vermenigvuldigde zich, en voedde 20.000 mensen, terwijl er 12 manden vol overbleven. Merk op dat brood zich vermenigvuldigde tot brood, en vis zich vermenigvuldigde tot vis. Dit is hoe het werkt. Ik kan vis zaaien in het Koninkrijk en het kan zich vermenigvuldigen tot vis. Maar wat als ik vis nodig heb en geen vis heb om te zaaien? Het antwoord is—geld! Onthoud, geld is ruilhandel. Jij en ik "benoemen" geld elke dag. We noemen het melk, huis, kleren, brood, en alles wat we elke dag nodig hebben. Geld wordt wat we nodig hebben. Zo is het ook als we zaaien; we kunnen geld een naam geven. In plaats van naar de winkel te gaan en vis te kopen zodat we vis kunnen zaaien, kunnen we gewoon geld benoemen. Dit kan gebeuren met je geven, maar niet met je tiende, want God heeft het al een naam gegeven. We zien deze zelfde

**GOD LEERDE ME
OM EERST EEN DEEL
VAN WAT IK NODIG
HAD IN HET KONIN-
KRIJK VAN GOD
TE ZAAIEN**

wet van vermenigvuldiging werken in Lucas 5.

Toen Jezus op een dag bij het meer van Gennesaret stond, terwijl het volk zich om hem heen verdrong en naar het woord van God luisterde, zag hij aan de rand van het water twee boten, die de vissers daar hadden achtergelaten en die hun netten aan het wassen waren. Hij stapte in een van de boten, die van Simon, en vroeg hem een eindje van de oever uit te varen. Toen ging hij zitten en onderwees het volk vanaf de boot. Toen hij klaar was met spreken, zei hij tegen Simon: "Ga naar diep water en zet de netten uit voor een vangst."

Op een dag was Hij bij het meer van Galilea. De mensen drongen van alle kanten tegen Hem op, want zij wilden horen wat Hij over God zou vertellen. Hij zag twee boten liggen die half uit het water waren getrokken. De vissers stonden iets verderop hun netten schoon te spoelen. Jezus stapte in de boot van Simon en vroeg of hij Hem een stukje van de oever wilde afduwen. Daarna ging Hij zitten om de mensen meer over God te vertellen. Toen Hij was uitgesproken, zei Hij tegen Simon: 'Vaar het meer eens op naar diep water en gooi daar jullie netten uit.'

“Maar Meester,” antwoordde Simon, “wij zijn de hele nacht aan het vissen geweest en hebben niets gevangen! Maar omdat U het zegt, zal ik het nog eens proberen.” Zij deden wat Jezus had gezegd en vingen zoveel vis dat hun netten begonnen te scheuren. Zij wenkten de mannen in de andere boot om hen te komen helpen. Even later was in beide boten zoveel vis dat die bijna zonken.

— Lucas 5:1-7 HTB

Laten we als geesteswetenschapper het verhaal eens goed bekijken. Hoe kwamen die vissen tevoorschijn? Kun je het zien? Jezus loopt langs de kust en vindt een boot die Hij wil gebruiken om de menigte toe te spreken. Hij vraagt aan Petrus, de eigenaar van de boot, of hij hem mag gebruiken en Petrus zegt: "Natuurlijk." Ze waren immers klaar met het gebruik ervan; ze hadden de hele nacht gevestigd en

niets gevangen. Nadat Jezus de boot heeft gebruikt, zegt Hij tegen Petrus dat hij terug moet gaan om in het diepe water te vissen. Ik weet zeker dat dit verzoek Petrus verrast, want hij antwoordt: "Jezus, we hebben de hele nacht gevist en niets gevangen." Petrus was een beroepsvisser, en hij wist hoe hij moest vissen. Gebaseerd op zijn ervaring, was de vis er gewoon niet. Het had gewoon geen zin om terug te gaan. Ze hadden hun spullen al opgeborgen en waren net klaar met het schoonmaken van hun netten.

Ik geloof niet dat Petrus het gedaan zou hebben, als hij niet net een preek van waarschijnlijk een uur van Jezus had gehoord die hem raakte op een manier die hij nog nooit eerder had meegemaakt. Dus zegt hij: "Omdat U het zegt, laat ik mijn netten zakken." Petrus ging terug en ving zoveel vis dat zijn netten bijna braken en zijn boot op het punt stond te zinken. Hij riep wanhopig naar zijn partners die nog op de oever waren, en zij kwamen naar buiten en ook hun netten braken en hun boot zonk bijna. De bijbel vermeldt Petrus' reactie; hij was stomverbaasd!

Hoe is dit gebeurd? Zijn er aanwijzingen? Kunnen we het weten? In een korte samenvatting, het is het principe van de macht van bondgenootschap waarover we eerder spraken. Toen Petrus Jezus de vissersboot liet gebruiken, veranderden de boot en het bedrijf van koninkrijk. Het bedrijf kwam uit de jurisdictie van het aardse vloeksysteem en kwam onder de jurisdictie van het Koninkrijk van God. Onder de jurisdictie van het Koninkrijk van God, had God de rechtmatigheid om een woord van kennis aan Jezus te openbaren en Jezus de exacte locatie van de vis te geven: "daar in het diepe water."

Laten we deze gebeurtenis ontleden. Jezus leent de vissersboot van Petrus, die net een lange nacht vissen achter de rug heeft zonder resultaat. In deze ruil komen de boten onder de jurisdictie van het Koninkrijk van God. Jezus weet nu door de Heilige Geest precies waar de vis zich bevindt. Jezus leidt Petrus' boot naar de exacte locatie. Petrus' boot wordt dan bijna overspoeld met vis. Ook de boot van zijn partners wordt bijna overspoeld door de vangst. Hoe werden de vissen dan gevangen? Eenvoudig gezegd, door een direct woord van instructie uit de hemel. Laten we eerlijk zijn, iedereen kan vissen vangen als je precies weet waar ze zitten. Denk aan wat we net zeiden.

God weet alles; Hij kan je helpen en zeggen wat je moet doen.

Toen Drenda en ik blut waren en begonnen te leren over het Koninkrijk, gaf God mij op een nacht een droom om een bedrijf te beginnen waarvan ik niet wist hoe ik dat moest doen. Dat bedrijf is 28 jaar later nog steeds actief en levert honderdduizenden dollars per jaar aan netto inkomsten op. In die 28 jaar heb ik daardoor miljoenen kunnen zaaien in de bediening en het helpen van mensen. Hoe? Ik hoorde van de hemel, en dat kan jij ook! Ik zal u een voorbeeld geven.

Een paar jaar geleden hield ik een vijfdaagse conferentie over het Koninkrijk God. Na de tweede avond kwam een man, Chris genaamd, naar me toe en vroeg me voor hem te bidden. Ik vroeg hem waarvoor hij gebed nodig had. Toen vertelde hij me zijn verhaal. Hij zat in zaken met een man die geld van het bedrijf had verduisterd, waardoor het ten onder ging. Hij zat in zijn vierde huwelijk, en het ging niet goed, en dat alles terwijl hij pas 40 jaar was. Hij vertelde me dat hij zo depressief was geweest, dat hij een geladen pistool had gepakt en een tijdje had rondgereden en was gestopt bij een gesloten benzinstation met de bedoeling zichzelf van kant te maken.

Dat gebeurde om ongeveer 3 uur in de ochtend. En terwijl hij daar zat met dat geladen pistool, ging zijn mobiele telefoon. Hij herkende het nummer meteen. Het was zijn ex-partner. Hij wilde nu zeker niet met hem praten, dus nam hij niet op. Het ging nog een keer over, en nog een keer, en nog een keer. In feite ging het 11 keer over toen Chris eindelijk besloot op te nemen. De eerste woorden uit de mond van zijn ex-partner waren: "Waar ben je en wat doe je?" Toen Chris het hem vertelde, zei zijn ex-partner: "Niet weggaan, ik kom er nu aan!". Wat bleek? Zijn ex-partner had net zijn leven aan God gegeven en dat wilde hij met Chris delen. Verbazingwekkend genoeg voelde hij een urgentie om Chris 's nachts om 3 uur te pakken te krijgen. En toen Chris niet opnam, bleef hij proberen.

Toen Chris' partner verscheen, leidde hij Chris naar de Heer, en Chris' leven was radicaal veranderd. Alles begon beter te worden. Hij vond een goede kerk, zijn huwelijk begon te verbeteren. Alles ging beter, behalve zijn inkomen. Chris had geen baan, en hij vroeg hij me daarvoor te bidden. Tijdens de conferentie onderwees ik precies wat ik u in dit boek vertel, hoe het Koninkrijk verbazingwekkende dingen kan

doen die onze eigen vermogens te boven gaan.

Terwijl Chris nadacht over hoe de Heilige Geest ons kan leiden en helpen met richting en ideeën, kreeg hij plotseling een idee. Financieel had hij niet echt veel opties. Maar hij kon wel een geweldige kwarktaart maken. Zijn specialiteit was een kwarktaart gebaseerd op gezondheid, waarvan hij wist dat die de beste was die hij ooit had gehad. In feite stond Chris bij al zijn vrienden bekend als de man die de beste kwarktaart maakte die ze ooit hadden geproefd. Hij was vaak naar de plaatselijke natuurvoedingswinkel geweest, en hij had een aantal van hun baksels geprobeerd, maar vond ze allemaal niet lekker. Chris had niet veel opties, maar hij vond dat dit een optie was die hij wel had: de verkoop van kwarktaarten. Hij wist zeker dat als hij een van taarten naar die plaatselijke natuurvoedingswinkel zou brengen en ze die taart zouden proeven, ze hem zouden willen verkopen. Hij wist zeker dat zijn product veel beter zou verkopen dan dat van hen. Dus dat is precies wat hij deed. Hij bakte een kwarktaart en bracht die onaangekondigd naar de natuurvoedingswinkel. Met een unieke timing gebeurde het dat de CEO van de hele natuurvoedingswinkelen deze locatie bezocht net toen Chris opdook. De CEO stemde ermee in de kwarktaart te proeven en dat hij hem het resultaat zou laten weten.

Die avond kwam Chris na de vergadering weer naar beneden om met me te praten. Hij vertelde me wat hij had gedaan en vroeg me opnieuw met hem te bidden over het contract met deze natuurvoedingswinkel. De volgende dag was Chris er weer, en wat was hij opgewonden! Hij vertelde me dat de CEO wilde dat hij de taart niet alleen zou bakken voor die ene winkel waar hij de taart had geproefd, maar ook voor de winkels van de hele keten. Hij vroeg hem ook wat hij nog meer kon bakken. Chris was geschokt! Verbazingwekkend genoeg kwam de CEO de laatste avond van de conferentie opdagen, waar hij naar voren kwam en zijn hart aan de Heer gaf en gedoopt werd in de Heilige Geest. Twee weken later ontving ik een brief van hem waarin hij verklaarde dat hij terug wilde zaaien in het Koninkrijk van God. Hij gaf tien procent van zijn aandelen in het bedrijf aan onze bediening *Faith Life Now*. Ongelooflijk! God kan een idee nemen en van niets iets groots maken.

HOOFDSTUK 10

ACCUMULEREN, NIET TRANSPIREREN!

Heb je ooit een paard gezien in de zomer na een lange wandeling? Het zit onder het zweet: bedekt met een soort bruisend zweet dat schuim heet. Je kunt zien dat het hard gewerkt heeft. Ik krijg steeds de vraag: "Gary, zeg je nu dat ik niet mag werken?" Nee, dat heb ik niet gezegd en het Woord van God ook niet. Maar er is een enorm verschil in hoe je werkt. Neem bijvoorbeeld het verhaal dat we lazen over Petrus en zijn partners die twee boten vingen die zo vol vis zaten dat ze bijna zonken. Ze hadden de hele nacht gezwoegd om vis te vangen zonder succes. En natuurlijk kwam juist op dat moment Jezus langs en toonde hen waar de vis zich bevond door een woord van kennis. Op dat moment werkten ze ook, maar het was een heel ander soort werk. Ze werkten zeker terwijl ze die vissen binnenhaalden. Maar waren ze aan het vissen?

Ik weet dat ik hier met woorden speel. We gebruiken de term vissen voor veel dingen. Een vrouw vist naar een compliment. De man graaft in zijn zakken, en vist naar zijn sleutels. We gebruiken de term vissen als we iets zoeken. Was Peter aan het vissen? Ik heb je al verteld, dat ik, wanneer ik ga jagen, mijn hert in ongeveer 40 minuten te pakken heb. Ben ik aan het jagen? Met andere woorden, als je weet waar de vis zit, ben je dan aan het vissen? Als ik weet dat ik de herten krijg, ben ik dan aan het jagen? Ik zeg dit alleen zodat je het verschil kunt zien. Ja, ik werk, maar ik werk niet de hele nacht zonder iets te vangen. Als ik heb wat ik nodig heb in het leven, kan ik werken in het Koninkrijk en me bezighouden met de zaken van mijn Vader en mijn levensdoel.

Ik zou het accumuleren of verzamelen noemen!

Toen Petrus bij Jezus kwam en Hem vroeg hoe ze hun belastingen moesten betalen in Mattheüs 17:27b, zei Jezus het volgende:

“Ga naar het meer en gooi een lijn uit. In de bek van de eerste vis die je vangt, zul je een geldstuk vinden. Dat is genoeg om de tempelbelasting te betalen, voor jou en voor Mij.”

Merk op dat Jezus niet zei: "Oké, Petrus, we moeten belasting betalen. Ik zal je wat zeggen, ga drie maanden naar de stad, zoek een baan, verdien het geld, en kom weer terug bij het team nadat je het geld hebt verdiend om onze belastingen te betalen." Nee, dat heeft Jezus niet gezegd. Waarom niet? Omdat Petrus zijn opdracht had moeten verlaten en achter het geld aan had moeten rennen als hij zou terugkeren naar het aardse vloeksysteem. In plaats daarvan laat Jezus ons zien hoe het Koninkrijk werkt en hoe wij hier op aarde moeten functioneren. Petrus' antwoord is ook jouw antwoord. Jezus vertelde Petrus eenvoudig waar de voorziening was, welke methode hij moest gebruiken om die te oogsten, en wat hij precies moest zoeken. Het enige wat Petrus moest doen was het verzamelen.

Als we naar Jezus kijken met zijn discipelen, waren ze meestal verbaasd en geschokt toen ze het Koninkrijk zagen werken. Toen Jezus met zijn woorden de vijgenboom doodde in Marcus 11, staat er in de bijbel dat Petrus verbaasd was. Toen Lazarus uit het graf kwam na vier dagen dood te zijn geweest, waren ze verbaasd. Toen Petrus, Jacobus en Johannes al die vissen vingen, waren ze verbaasd. Drenda en ik hebben in de loop der jaren voortdurend met open mond staan kijken en gezegd: "Zag je dat?" terwijl we steeds meer leren over hoe het Koninkrijk werkt. Nu we het hebben over verzamelen met de hulp van de Heilige Geest, moet ik u meenemen naar Mattheüs 6. Mijn Bijbel heeft een ondertitel boven deze passage, die zegt: "Maak je geen zorgen!" Daar hou ik van.

“U kunt niet twee heren dienen. Want u zult de ene haten en de andere liefhebben, of omgekeerd. Zo kunt u ook niet God dienen en tegelijk uw hart op het geld zetten.

Ik geef u deze raad: maak u geen zorgen over eten, drinken

en kleren. Uw leven is belangrijker dan het voedsel! En uw lichaam is belangrijker dan kleding! Let eens op de vogels. Die maken zich geen zorgen over wat zij moeten eten. Zij hoeven niet te zaaien of te oogsten of te bewaren, want God geeft hun wat zij nodig hebben. U bent voor Hem toch meer waard dan de vogels! Al die zorgen maken uw leven geen dag langer.

Waarom zou u zich zorgen maken over kleding? Kijk eens naar de bloemen in het veld. Die staan daar te bloeien zonder zich druk te maken. En toch zag koning Salomo, met al zijn pracht en praal, er niet zo mooi uit als zij. Als God zo goed zorgt voor de bloemen, die vandaag in het veld staan en morgen weg zijn, zal Hij dan niet nog veel beter voor u zorgen? Wat hebt u toch weinig vertrouwen in Hem!

Maak u dus geen zorgen over wat u zult eten of aantrekken. Met dat soort dingen vullen de ongelovigen hun leven. Uw hemelse Vader weet heel goed wat u allemaal nodig hebt. Geef het Koninkrijk van God en het doen van zijn wil de hoogste plaats in uw leven. Al het andere zal u dan geschonken worden. Maak u geen zorgen voor de dag van morgen. Ook morgen zal God u weer geven wat u nodig hebt. Elke dag heeft al genoeg aan zijn eigen problemen.”

— Mattheüs 6:24-34 HTB

Jezus zegt dat je geen twee meesters kunt dienen. Je denkt misschien van wel, maar je kunt het niet. Je zult er maar één liefhebben. Ik kan je vertellen welke dat is. Het is degene die je vertrouwt om in je behoeften te voorzien. Toen de Heer tot mij sprak in die oude boerderij over het feit dat ik nooit de tijd nam om te leren hoe Zijn Koninkrijk werkte, zei Hij dat Hij niet echt mijn meester was. Hij was niet degene in wie ik het volste vertrouwen had en die ik diende en op wie ik leunde. Oh, zeker, ik ging naar de kerk, was vrijgevig, hield van God en wist dat ik naar de hemel ging. Maar ik had nooit de tijd genomen om Gods financiële systeem te leren kennen en me eigen te maken met de werking van Zijn Koninkrijk.

Want waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn.

— Lucas 12:34

Lees dat langzaam, "*Waar je schat is, daar zal ook je hart zijn.*" Velen draaien dat graag om en zeggen: "Waar je hart is, daar is ook je schat." Maar dat is niet wat er staat, en zo werkt het niet. Mensen denken dat het betekent dat ze God kunnen liefhebben op zondagmorgen en dat daar hun schat is. FOUT! Het systeem waarop je vertrouwt om in je behoefte te voorzien is waar je schat is.

Jezus zegt dat we het helemaal verkeerd hebben!

God wil op de eerste plaats komen in ons leven, niet het geld. Als geld onze schat is, zal het op de eerste plaats komen en onze tijd, prioriteiten en genegenheid opeisen. Daarom mocht Petrus zijn opdracht niet verlaten om geld te gaan verdienen toen de belastingaanslag kwam. Daarom moet God ons trainen om te accumuleren en om niet te transpireren. Jezus moet ons de Koninkrijksweg leren, hoe we God kunnen vertrouwen voor onze voorziening, waardoor ons hart wordt vrijgemaakt om God met heel ons hart lief te hebben! Jezus zei: "*Is het leven niet meer dan voedsel, en het lichaam niet meer dan kleren?*" Hij zei dat het leven niet bestaat uit het hebben van dingen. Het doel van het leven is dat die dingen jou en je opdracht op aarde dienen.

Maar wat zien we? De meeste mensen zwoegen non-stop voor die dingen. Mensen zwoegen om de hypotheek, de auto en de rekeningen te betalen. Jezus zegt dat dat geen leven is! Nu moet je me niet gaan vertellen: "Zie je wel, Jezus zegt zelf dat dingen hebben slecht is." Nee, dat deed Hij niet. Hij zei in het 33e vers dat als je eerst het Koninkrijk van God en zijn gerechtigheid zoekt, al deze dingen aan je leven zullen worden toegevoegd. Het probleem ligt niet in de dingen; het ligt in het hart. Als God niet wilde dat wij die dingen zouden hebben, zou Jezus dat gezegd hebben. In plaats daarvan zegt Hij dat al deze

**ALS GELD ONZE
SCHAT IS, ZAL HET
OP DE EERSTE PLAATS
KOMEN EN ONZE TIJD,
PRIORITEITEN EN
GENEGENHEID OPEISEN**

dingen die de wereld najaagt, aan ons leven zullen worden toegevoegd als we op Gods manier leven.

Met andere woorden, het leven is niet het dienen van dingen, maar helaas is dat nou juist wat de meeste mensen doen. Ze hebben geen keuze; ze zijn slaven. Het is onmogelijk om twee meesters te dienen, en dingen dienen is geen leven. Jezus legt verder uit dat er een ander systeem is, een plaats van financiële vrede en voorziening die je vrijmaakt om te leven. Het heet het Koninkrijk.

Jezus geeft ons twee voorbeelden van hoe het Koninkrijk eruit ziet in zijn onderwijs hier in Matteüs 6. Hij zegt: *"Let eens op de vogels. Die maken zich geen zorgen over wat zij moeten eten. Zij hoeven niet te zaaien of te oogsten of te bewaren, want God geeft hun wat zij nodig hebben."* (v. 26).

Vogels hebben geen wormenkwekerijen!

Ze nemen het niet op zich om in hun dagelijkse behoeften te voorzien. Nee, Vader voedt hen. Ze moeten gewoon elke dag verzamelen wat ze nodig hebben. Zie je het? Ze transpireren niet in pijnlijke arbeid voor hun leven. Ze accumuleren!

Bloemen werken of spinnen niet!

"Waarom zou u zich zorgen maken over kleding? Kijk eens naar de bloemen in het veld. Die staan daar te bloeien zonder zich druk te maken. En toch zag koning Salomo, met al zijn pracht en praal, er niet zo mooi uit als zij." (v. 28).

De bloemen kleden zichzelf niet met pijnlijk zwoegen en zweten om het te laten gebeuren. Nee, Vader kleedt ze aan. Jezus gaat verder en vertelt jou en mij ons antwoord. Er is een andere manier om te leven, de Koninkrijksweg! Jezus zegt: *"Geef het Koninkrijk van God en het doen van zijn wil de hoogste plaats in uw leven. Al het andere zal u dan geschonken worden."* (v. 33). Wat betekent "geef het Koninkrijk van God de hoogste plaats"? Het betekent uitzoeken hoe het werkt! Bestudeer de wetten die er gelden. Leer hoe Gods systeem werkt!

Als ik u uit een vliegtuig zou zetten in een land waar u nog nooit bent geweest, zou uw eerste opdracht zijn te leren hoe dat koninkrijk werkt: hoe ze eten, hoe ze kopen en verkopen, de wetten die er gelden. Hetzelfde geldt voor het Koninkrijk van God. Je moet leren hoe het Koninkrijk van God werkt om er de voordelen van te kunnen genieten. Ik weet uit de eerste hand hoeveel ik miste toen ik niet wist hoe het werkte. Het antwoord is eenvoudig. Je hebt een financiële revolutie nodig. In een revolutie komt het volk in opstand tegen de gevestigde regering en zet een nieuwe regering op. U moet hetzelfde doen. U moet dat oude, aardse vloeksysteem met al zijn gebrek en wanhoop van u afwerpen en genieten van een nieuwe manier van leven—leven in het Koninkrijk van God, met nieuwe wetten, zonder gebrek en met grote vreugde!

HOOFDSTUK 11

VLIEGEN IS MAKKELIJKER DAN LOPEN!

Als je terug zou gaan in de geschiedenis en van New York City naar San Francisco zou willen reizen, zou je per boot moeten gaan. Voordat het Panamakanaal werd geopend ging de reis om Zuid-Amerika heen en kon een jaar duren. Later, toen de *Oregon Trail* werd aangelegd, kon je het in vier maanden doen. Vandaag kun je er in vier uur zijn. Hoe? Door gebruik te maken van een nieuwe wet, de wet van de opwaartse kracht. Deze wet is er altijd geweest—vogels gebruikten hem elke dag—maar mensen begrepen hem niet. Net als de natuurlijke wetten van het vliegen, zijn de meeste christenen zich gewoon niet bewust van deze wetten van het Koninkrijk, ook al hebben ze er het grootste deel van hun leven over gelezen. Het Koninkrijk van God is hier, het is in jou, en je hebt een wettelijk recht om de voordelen ervan te genieten. In het natuurlijke heffen de wetten die betrekking hebben op vliegen de wet van de zwaartekracht niet op, maar vervangen die. Met andere woorden, zolang je werkt volgens de wetten die het vliegen regelen, vlieg je, ook al is de zwaartekracht nog steeds van kracht. Je zult het ermee eens moeten zijn dat het veel gemakkelijker is om vier uur te vliegen dan een jaar lang per boot te reizen! Nou, begin dan de dingen op de snelle manier te doen en laat je oude trage methoden achter je.

Heb je ooit een monarchvlinder gezien? Hier in Ohio zie je in de herfst honderden monarchvlinders naar het zuiden vliegen voor de winter. Ze reizen naar Mexico, een reis van ongeveer 2.000 mijl. Maar er is het addertje onder het gras. Ze zijn er nog nooit geweest. Hoe weten ze hoe en wanneer ze moeten gaan? Als God voor de monarchvlinder een manier heeft gevonden om te overleven, dan heeft Hij ook een manier voor jou. Hoe doet de vlinder het?

De term heet metamorfose. Het grondwoord is het Griekse woord

"*meta-morphoo*," wat 'veranderen' betekent. De meeste mensen weten dat een monarchvlinder niet begint als een vlinder. In plaats daarvan beginnen ze als rupsen. In de rupsfase leven ze op één melkplant en groeien ze in grootte tot ze uiteindelijk klaar zijn voor een grote verandering. Nadat ze een bepaalde grootte hebben bereikt, bouwen ze een pop, een soort omhulsel waarin de rups zich 7 tot 15 dagen opsluit. Daarna komt de vlinder uit de pop tevoorschijn en gedraagt hij zich heel anders dan in de rupsfase. Hij leeft en overleeft op een totaal nieuw niveau van bestaan. Hij vliegt! In plaats van beperkt te zijn tot die ene melkplant, kan hij nu overal naartoe vliegen. Hij is prachtig en heeft een gratie en schoonheid die ongeëvenaard is in de natuur.

Maar de meest verbazingwekkende prestatie is zijn vermogen om weg te vliegen van problemen. De monarchvlinder kan niet leven in de ijsskoude wintermaanden die normaal zijn in het noorden. Hij zou sterven. Maar God maakte een manier voor dit schepsel om weg te vliegen van problemen, door 3.000 kilometer weg te vliegen naar een plaats waar het nog nooit geweest is. Hoe weet hij zelfs de weg daarheen? Hoe doet hij dat? Metamorfose. En de Bijbel zegt dat door hetzelfde proces jij ook boven je problemen kunt vliegen, zelfs in situaties waarvan je geen idee hebt hoe je ze moet aanpakken, net als de monarchvlinder.

Steve, een vriend van me, reed op een avond met zijn auto naar huis en raakte een hert. Zijn auto was total loss. Helaas blies een week later de motor van het familiebusje op, hun enige overgebleven voertuig. De verzekeringsmaatschappij gaf Steve twee weken gratis huur voor het verlies van zijn auto, maar het busje viel niet onder enige verzekeringsdekking voor vervanging. Steve en Karen wisten niet wat ze moesten doen. Het bedrijf van Steve eiste dat hij een auto had, want hij zat in de verkoop en reed elke avond rond voor verkoopgesprekken.

Zij waren lang genoeg in het Koninkrijksonderwijs geweest om te weten dat God hun antwoord was. In die tijd hadden ze niet echt extra geld om de voertuigen te vervangen. Ze wisten dus dat God en het Koninkrijk hun enige hoop waren. De twee weken voor de gratis huur liepen snel ten einde en er was nog steeds geen antwoord. Verbazingwekkend genoeg kreeg Steve de avond voordat hij de huurauto zou terugbrengen een telefoontje van een man die zei dat hij een auto had

die hij wilde weggeven, en omdat hij wist dat Steve in mijn kerk zat, belde hij Steve om te vragen of hij een gezin in onze kerk kende dat misschien een auto nodig had. Steve legde snel zijn situatie uit en zei dat hij de auto graag voor zichzelf en zijn gezin zou willen hebben. Dat was geweldig, maar Steve had zes kinderen, en die ene kleine auto was niet genoeg. Maar de auto die op die manier opdook, bemoedigde hen.

De zondag daarop kwamen ze allebei naar voren in de kerk en vroegen me met hen te bidden voor hun volgende voertuig. Karen zei: "Pastor, we geloven dat we door geloof een Honda Odyssey krijgen, en we willen dat u het met ons eens bent als we daar zaad voor zaaien." Ik zei: "Dat zal ik zeker doen." Dus baden we. Ik weet echt niet meer hoeveel weken er voorbij gingen, niet zoveel, misschien drie of vier, tot de dag dat we bij hen thuis langskwamen. Toen we langskwamen, liepen we hun keuken binnen, en op de koelkastdeur stond een foto van een Honda Odyssey. Karen zei dat ze elke dag als ze de koelkast opende, haar hand op die foto legde en God dankte voor dat busje.

Ongeveer een week later belde mijn secretaresse en zei: "Pastor, er kwam vandaag een interessant telefoontje binnen." Een man wilde een busje aan de kerk schenken. Nu wist op dat moment niemand hoe Steve en Karen hun geloof hadden vrijgezet voor een nieuw busje of het type dat ze wilden. Dus ik zei tegen mijn secretaresse: "Wat voor busje is het?" Ze zei, "Het is een Honda Odyssey." "In wat voor staat is het?" Ze zei dat de man haar had verteld dat het in perfecte staat was, zonder een krasje en met slechts ruim 100.000 kilometer op de teller. Ik zei tegen haar dat ik wist waar dat busje heen moest. Ik vertelde Drenda erover en vroeg haar Karen te bellen. Toen Drenda belde, vroeg ze Karen hoe het ging en of ze al beweging hadden gezien in hun behoefte aan een voertuig. Karen's eerste woorden waren: "Nou, ik ben een dag dichterbij!" Drenda zei, "Nou, je bent dichterbij dan je denkt. Kom het maar ophalen."

Ik hou van dat soort verhalen, jij niet? Het verhaal gaat verder, terwijl Steve en Karen meer vertrouwen kregen in het Koninkrijk en zijn voorzieningen.

Rond die tijd wilden Steve en Karen een huis. Ze hadden een paar jaar gehuurd, en vonden het tijd voor een eigen huis; maar opnieuw hadden ze gewoon niet genoeg extra geld voor de aanbetaling. Ze

VAAK BEPERKEN WE ONZELF DOOR ONZE TOEKOMST AF TE WEGEN TEGEN WAT WIJ DENKEN DAT MOGELIJK IS. MAAR BIJ GOD IS ALLES MOGELIJK, ALS WE MAAR TOELATEN DAT GODS WOORD ONS DENKEN VERANDERT

waren naar talloze banken gegaan om te informeren naar het kopen van grond, en ze eisten allemaal hetzelfde, 50 procent aanbetaling. Op dit punt in het leven van hun jonge gezin hadden ze gewoon niet zoveel geld achter de hand om in aanmerking te komen. Karen was ontmoedigd en vroeg me ernaar. We waren het erover eens dat God een manier zou vinden.

Dus begonnen ze verschillende huizen te bekijken.

Een van de eigendommen die ze bekeken trok hun aandacht. Het lag in het gebied waar ze wilden bouwen, en het kostte slechts 55.000 dollar voor 22 hectare. Nogmaals, ze hadden geen aanbetaling. Ik had echter gehoord van een kleine plattelandbank, die niet in het gebied lag maar op twee uur afstand, die eigen vermogen accepteerde als onderdeel van een aanbetaling voor grond. Dit was zeer ongebruikelijk voor onbebouwde grond. Ik vertelde hen erover, en zij maakten een afspraak om met de bank te praten. Het land werd getaxeerd op meer dan 100.000 dollar, en de bank zei dat ze helemaal geen geld nodig hadden. Dus kochten ze dat land zonder aanbetaling en bouwden een prachtig huis op die prachtige landerijen, allemaal zonder aanbetaling. Steve en Karen floreren nog steeds, omdat zij, net als Drenda en ik, de dingen op de koninklijke manier doen.

Ik heb zulke verhalen in mijn hele kerk, en ik verwacht diezelfde soort verhalen in uw leven. God kan verbazingwekkende en soms vreemde dingen doen om in onze behoeften te voorzien. Vaak beperken we onszelf door onze toekomst af te wegen tegen wat wij denken dat mogelijk is. Maar bij God zijn alle dingen mogelijk, als we maar toelaten dat Gods Woord ons denken verandert.

U moet niet worden als de mensen die zich niets van God aantrekken. U moet anders worden, door een nieuwe manier

van denken. Dan kunt u ontdekken wat God wil. En wat Hij wil, is goed, aangenaam en volmaakt.

— Romeinen 12:2 HTB

Als gelovigen moeten wij ons niet conformeren aan het patroon van deze wereld. Paulus verwijst naar het aardse vloeksysteem en de manier van leven en, in het bijzonder, hoe wij denken. Heb je ooit een jurk gemaakt volgens een patroon of iets gebouwd volgens een blauwdruk? Als u dat hebt gedaan en het resultaat beviel u niet, wat zou er dan gebeuren als u het opnieuw zou proberen volgens hetzelfde patroon? U zou hetzelfde resultaat krijgen. Paulus zegt dus dat we veranderd moeten worden door de vernieuwing van ons denken; we moeten het patroon van waaruit we leven veranderen. We moeten anders denken dan de wereld denkt.

Dat woord "anders worden" is hetzelfde woord waar we het net over hadden, "meta-morphoo," en het betekent veranderen. We hebben een metamorfose nodig! We moeten denken als God. We hebben Koninkrijksgedachten nodig. In plaats van te denken vanuit het perspectief van een lelijke, gevangen winterrups, gedoemd om te sterven, moeten we God vertrouwen met een geheel nieuwe manier van leven. Dan en alleen dan kunnen we over onze problemen heen vliegen en toegerust zijn om te weten wat Gods volmaakte en welgevallige wil is in elke situatie. Als we die verandering van denken niet omarmen, zullen onze oude denkpatronen voortdurend zeggen: "Nee, nee, dat kan ik niet. NEE, ik zie niet hoe dat kan gebeuren."

Wie had ooit gedacht dat de lelijke rups zo sierlijk en perfect zou kunnen vliegen? Als je naar de rups kijkt en denkt aan de reis van 3.000 kilometer die hij moet maken, zou je alleen maar je hoofd schudden en zeggen: "ONMOGELIJK!" Maar in het Koninkrijk van God is alles mogelijk. Kijk naar mij. Als mijn televisieprogramma opkomt, begint het met een verwijzing naar mij als financieel expert. Soms denk ik terug aan mijn rupsentijd en zeg ik: "Dat is geweldig!"

Over vliegen gesproken, toen Drenda en ik eenmaal begonnen te leren hoe het Koninkrijk werkte, besloot ik dat ik een vliegtuig wilde. Ik was piloot sinds mijn 19e en had altijd vliegtuigen gehoord, maar ik had er nooit een in bezit gehad. Je weet natuurlijk waarom; ik had er het

geld niet voor. Dus op een dag besloot ik dat dit gek was; een vliegtuig is niet moeilijk voor het Koninkrijk van God. Waarom beperkte ik het Koninkrijk tot wat ik dacht dat voor mij mogelijk was? Dus schreef ik een cheque uit, schreef op het memo-gedeelte: "Voor mijn vliegtuig" (en ik somde de details op). Ik legde mijn handen erop en stuurde hem op, in de overtuiging dat ik dat vliegtuig kreeg toen ik bad, volgens Marcus 11:24.

Daarom zeg ik u: wat u ook vraagt in het gebed, geloof dat u het ontvangen hebt, en het zal van u zijn.

Nog geen maand later ging ik naar de dokter voor een routine onderzoek. Ik was verbaasd toen de dokter uit het niets zei: "Kent u iemand die een vliegtuig wil kopen?" Ik vond dat vreemd. "Wat voor vliegtuig is het vroeg ik?" Ik was verbaasd en opgewonden, want het was precies het vliegtuig waar ik in mijn gebed voor geloofd had. Dus vroeg ik hem waar ik het kon zien, en hij vertelde me dat het op het vliegveld naast mijn huis stond. Ik zal het uitleggen. Mijn huis ligt aan de ene kant van het vliegveld. Elk vliegtuig dat landt moet direct over mijn huis vliegen. De hele dag vliegtuigen zien komen en gaan en het feit dat de landingsbaan maar anderhalve kilometer van mijn voordeur lag, betekende dat ik gewoon een vliegtuig moest hebben!

Dus belde ik een vriend die al zijn hele leven vliegt en ook vlieginstruuteur was, om samen met mij dit vliegtuig te bekijken. Toen we het vliegtuig bekeken, wist ik dat dit mijn vliegtuig was; het was perfect! Het was precies wat ik wilde. Ik had echter één probleem, hetzelfde probleem dat ik al jaren had als het erom ging een vliegtuig te bezitten—ik had er het geld niet voor. Ooit dat probleem gehad? Maar deze keer zou ik niet terugdeinzen van angst. Ik wist dat dit mijn vliegtuig was; ik wist alleen nog niet hoe God het geld zou brengen.

Een paar maanden eerder waren Drenda en ik op zoek naar kantoorruimte voor ons bedrijf. We wisten waar we het bedrijf wilden vestigen, maar er was niets te koop in dat gebied; dus begonnen we naar enkele andere gebieden te kijken. We vonden een paar gebouwen die we bijna hadden gekocht, maar we voelden ons onzeker of we daar wel verder mee zouden gaan. We bleven maar teruggaan naar het

gebied waarvan we wisten dat daar het kantoor moest komen, in de hoop een beschikbare ruimte te vinden. Terwijl we over deze beslissing aan het bidden waren, belde mijn vader me op een dag en zei: "Ik weet dat je gaat zeggen dat het God is, maar je moeder en ik hebben gepraat en we willen je het gebouw dat we bezitten geven voor je kantoor." Het gebouw dat zij bezaten was precies waar ik hoopte ruimte te vinden voor mijn verhuizing. Ik was verbijsterd!

Om te begrijpen wat er net gebeurde moet je weten dat mijn vader toen niet gelo-vig was. Hij was erg cynisch als je het over God had. Het

**MIJN LEVEN, DAT BEPERKT
WAS GEWEEST TOT OVERL-
EVEN EN ANGST, WAS NU
GETRANSFORMEERD DOOR
HET KONINKRIJK VAN GOD.
DOOR DE WETTEN ERVAN
AAN TE BOREN, KON IK EEN
LEVEN VAN ONBEGRENSDE
MOGELIJKHEDEN VINDEN.**

was zelfs zo erg dat ik niet met hem over God kon praten. Ik bad daarom dat God iemand anders op zijn pad zou sturen om hem Christus te prediken. Ik wist dat ik hem niet kon bereiken; hij zou niet naar me luisteren. Maar mijn vader werd een paar jaar later op 80-jarige leeftijd gered. Verbazingwekkend genoeg werd hij gered doordat hij naar onze tv-uitzending keek en alle verb-

azingwekkende dingen zag die God aan het doen was. De laatste drie en een half jaar van zijn leven was hij een veranderd mens en was hij elk weekend in de kerk.

Op een dag, toen de kerk net was afgelopen, liep ik de gang in. Ik zag mijn vader praten met een man die hij al jaren kende, een lid van mijn kerk. Terwijl ik naar hen toe liep, hoorde ik deze man aan mijn vader vragen waarom hij naar de kerk was gegaan. Mijn vader antwoordde dat hij te veel dingen had gezien die hij niet kon verklaren. Loof de Heer! Zo hoort het te zijn.

Maar we moeten terug naar dat telefoontje over dat gebouw, voordat mijn vader gered werd. Drenda en ik waren gewoon geschokt dat hij ons dat gebouw gaf. We wisten natuurlijk dat het God was; en we hadden tegen papa kunnen zeggen toen hij belde: "Ja, papa, je hebt

gelijk; dit is God!"

Het gebouw moest worden aangepast aan de commerciële normen, zodat het geschikt zou zijn voor ons kantoor. Het was december toen mijn vader me het gebouw gaf, en ik zou wachten tot de lente om met de verbouwing te beginnen. Het gebouw was gesloten voor de winter en niemand gebruikte het, en mijn vader zei dat hij het water had afgesloten. Dus dat was de situatie in de wintermaanden, tot ongeveer een week nadat ik naar dat vliegtuig ging kijken. Mijn broer belde me en zei dat ik beter naar mijn gebouw kon gaan, want er liep water uit de straat op. Het weer was warmer geworden en blijkbaar had mijn vader het mis; het water was in de winter niet afgesloten. Ik reed naar het gebouw, en een kraan in een boven gelegen badkamer had al dagen of zelfs weken open gestaan. Alle gipsplaten beneden waren van de muren gevallen.

Ik weet dat dit aan de oppervlakte klinkt als een slecht verhaal, maar wat u niet weet, en mijn broer evenmin, was dat ik al een contract had getekend om alle gipsplaten in het hele gebouw te laten verwijderen, alle buitenbeplating te laten verwijderen, met een complete herinrichting van het gebouw die over een paar weken zou beginnen. Dus deze waterschade was geen enkel probleem, omdat alles wat beschadigd was toch al verwijderd zou worden. Maar luister—mijn verzekeringsmaatschappij schreef me een cheque uit voor de schade, en dat was genoeg geld om mijn vliegtuig te kopen!

Heb ik dat net goed gezien? Ik kreeg net mijn vliegtuig en mijn kantoorgebouw, allemaal zonder schuld en zonder het gebruikelijke drama: hoe hard kan ik zwoegen om het allemaal te laten gebeuren? Ja, ik had het goed gezien! Als ik nu dat vliegtuig bestuur, en ik zweef over het boerenland, word ik eraan herinnerd dat vliegen met dat vliegtuig is als het Koninkrijk van God. Zijn werking en wetten stellen ons in staat te leven in een andere dimensie van het leven. Net als de rups en de vlinder zou die rups nooit in staat zijn geweest die rupsenpoten snel genoeg te laten lopen om Mexico te halen. Mijn leven, dat beperkt was gebleven tot overleven en angst, was nu getransformeerd door het Koninkrijk van God. Door de wetten ervan aan te boren, kon ik een leven van onbegrensde mogelijkheden vinden.

Nu ik dit boek afsluit, wil ik je achterlaten met één tekst. Ik weet

zeker dat je die al uw hele leven hoort. Maar ik denk dat het nu een hele nieuwe betekenis voor je krijgt.

Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast zijn, en Ik zal u rust geven. Neem Mijn juk op u, en leer van Mij dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en u zult rust vinden voor uw ziel; want Mijn juk is zacht en Mijn last is licht.

— Matteüs 11:28 HSV

Jezus kwam om ons juk, het pijnlijke zwoegen en zweten van het aardse vloeksysteem, van ons af te nemen. Wij moeten nu Zijn juk aannemen (het is af) en rust vinden (de zevende dag, de ware sabbat) voor onze zielen.

U kunt in uw eigen leven verbazingwekkende dingen meemaken als u gewoon doet wat Potifar deed: werken vanuit een manier van leven van het Koninkrijk. Neem vandaag nog een besluit om u af te stemmen op Gods Koninkrijks wetten en begin te genieten van de kracht van bondgenootschap. Begin vandaag uw financiële revolutie, werp de oude manier van leven af, de oude regering, het aardse vloeksysteem van armoede, ziekte en hopeloosheid. Verlaat je oude rupsmanieren en begin te vliegen met behulp van de Koninkrijks wetten waartoe Jezus je toegang gaf. Je bent een burger van dat Koninkrijk.

U heeft wettelijke rechten!

Als je dit boek interessant vond, en je bent vastbesloten een student van het Koninkrijk te worden, laat me je dan doorverwijzen naar GaryKeese.com. Daar vind je een bibliotheek vol informatie die je zal helpen en je zal begeleiden in het Koninkrijk. Ik wil je ook aanmoedigen om een *Team Revolution Partner* te worden, waar je toegang krijgt tot speciale evenementen en coachingssessies.

Winnen in financiën vereist zowel geestelijke kennis als aardse, natuurlijke kennis. Voor informatie over het uit de schulden komen, en het laten maken van een gratis schuldenvrij plan door mijn bedrijf, *Forward Financial Group*, bel hen op 1-800-815-0818.

Uw zuurverdiende pensioengeld beschermen is net zo belangrijk als weten hoe het te verdienen, vooral in dit uur van financiële onrust. Mijn bedrijf richt zich op het helpen van mensen om veilig te beleggen. Met meer dan honderd miljoen dollar geïnvesteerd geld voor onze klanten, heeft niemand één cent verloren in de afgelopen 15 jaar van financiële chaos in ons land. Nogmaals, het gesprek is gratis en het advies is gratis. Bel 1-800-815-0818 voor informatie.

Drenda en ik zijn toegewijd om individuen en gezinnen te helpen aan hun overwinning in het leven. Daarom produceert Drenda haar eigen televisie-uitzending, genaamd *Drenda*. Het is een programma gericht op het gezinsleven en op bemoediging voor vrouwen van alle leeftijden. Ga naar Drenda.com voor meer informatie.

Tenslotte willen Drenda en ik graag dat u overweegt kerken en voorgangers over de hele wereld te steunen. Ons *H-3 outreach* project is een uitbreiding van ons hart om mensen te helpen met de praktische kant van het leven. *H-3* levert jaarlijks tienduizenden benodigdheden aan lesmaterialen voor voorgangers over de hele wereld. We helpen ook de hongerigen te voeden, steunen bedieningen die de sekshandel in meerdere landen willen stoppen, steunen weeshuizen, ondersteunen predikanten in vele landen financieel, en onderhouden ook hier in Ohio

een tehuis voor vrouwen. Ons doel is om mensen over de hele wereld te leren over het Koninkrijk van God en te leren over de vrijheid en tevredenheid die God wil dat we allemaal hebben.

Bedankt dat ik ons geweldige verhaal met jullie mag delen. En nu, ga erop uit en maak je eigen verbazingwekkende verhaal met het Koninkrijk van God.

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Gary Keenan". The signature is fluid and cursive, with the first name "Gary" and the last name "Keenan" clearly distinguishable.

UW FINANCIËLE REVOLUTIE

De kracht van bondgenootschap

Lees dit boek als u...

GENOEG HEBT VAN UW FINANCIËLE SITUATIE

UIT DE SCHULDEN WILT KOMEN

NIET WEET WAAR U MOET BEGINNEN

GEEN HOOP MEER HEBT

Gary Keesee heeft het zelf meegemaakt. Gedurende negen zeer lange jaren was zijn leven in intense emotionele beroering als gevolg van zijn verschrikkelijke financiële situatie. Telefoontjes van schuldeisers, beslagleggingen door de belastingdienst, vonnissen en schaamte waren dagelijkse kost voor voor hem. Maar alles veranderde op een dag toen God tot Gary sprak over zijn financiën en hem het geheim gaf dat zijn leven radicaal veranderde! Hij werd schuldenvrij, startte miljoenenbedrijven en deelt momenteel de sleutels die zijn leven veranderden in zijn televisieprogramma *Fixing the Money Thing*, dat dagelijks in elke tijdzone ter wereld wordt uitgezonden. Gary heeft deze concepten onderwezen aan honderdduizenden mensen over de hele wereld tijdens conferenties en persoonlijke spreekbeurten. Hij zal beamen dat er vele principes zijn die deel uitmaken van een succesvol leven. Maar als hij er slechts één zou moeten delen, zou het deze zijn. Gary nodigt je uit om mee te doen aan de revolutie en je financiën radicaal te veranderen door de *Kracht van bondgenootschap*.

Garry Keesee is een auteur, spreker, ondernemer, financieel expert en pastor die een passie heeft voor het helpen van mensen om te winnen in het leven, vooral op het gebied van geloof, familie en financiën. Gary en zijn vrouw, Drenda, hebben verschillende succesvolle bedrijven opgezet, en zijn de oprichters van *Faith Life Now*, dat twee televisieprogramma's produceert—*Fixing the Money Thing* en *Drenda*, met daarnaast wereldwijde conferenties en praktische hulpmiddelen. De Keesees zijn ook voorgangers van *Faith Life Church* in de buurt van Columbus, Ohio.

P. O. Box 779, New ALBANY, OH 43054
garykeesee.com